

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **13** Ljubljana, ponedeljek **28. 2. 2011**

ISSN 1318-0576

Leto XXI

DRŽAVNI ZBOR

553. Zakon o davčnem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZDavP-2-UPB4)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 23. 11. 2010 je Državni zbor na seji dne 4. 2. 2011 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davčnem postopku, ki obsega:

– Zakon o davčnem postopku – ZDavP-2 (Uradni list RS, št. 117/06 z dne 16. 11. 2006),

– Zakon o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo – ZDDKIS (Uradni list RS, št. 24/08 z dne 10. 3. 2008),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2A (Uradni list RS, št. 125/08 z dne 30. 12. 2008),

– Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2D (Uradni list RS, št. 20/09 z dne 16. 3. 2009),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2B (Uradni list RS, št. 110/09 z dne 29. 12. 2009),

– Popravek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2B (Uradni list RS, št. 1/10 z dne 8. 1. 2010),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2C (Uradni list RS, št. 43/10 z dne 31. 5. 2010) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2D (Uradni list RS, št. 97/10 z dne 3. 12. 2010).

Št. 432-01/11-1/2

Ljubljana, dne 4. februarja 2011

EPA 1507-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar i.r.
Predsednik

ZAKON O DAVČNEM POSTOPKU uradno prečiščeno besedilo (ZDavP-2-UPB4)

PRVI DEL SPLOŠNO

I. poglavje Splošne določbe

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

– obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),

– pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,

– varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter

– medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov med državami članicami Evropske skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), in z izvajanjem mednarodnega sodelovanja na področju pobiranja davkov.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske skupnosti:

– Direktiva Sveta 55/2008/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (Kodificirana različica), UL L 150, 10. 6. 2008 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;

– Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve, UL L 336 z dne 27. 12. 1977, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/106/ES z dne 16. novembra 2004 o spremembah Direktive 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja, nekaterih trošarin in obdavčenja zavarovalnih premij in Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, UL L 359, 4. 12. 2004 – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;

– Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;

– Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

2. člen

(postopanje po tem zakonu)

(1) Davčni organ postopa po tem zakonu, kadar odloča o obveznostih in pravicah posameznikov, pravnih oseb in drugih strank v postopku pobiranja davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni postopek), kadar daje pomoč pri pobiranju davkov ali izmenjavi podatkov drugim državam članicam EU, ali kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojni obdavčitvi, ki obvezuje Slovenijo.

(2) Po tem zakonu postopajo tudi nosilci javnih pooblastil, če so z zakonom pooblašteni za pobiranje davkov, in je

z zakonom predpisano, da se za njihovo pobiranje uporablja ta zakon.

(3) Za vprašanja davčnega postopka, ki niso urejena z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, z zakonom o obdavčenju, s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno službo, zakonom, ki ureja carinsko službo, ali zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

3. člen

(pobiranje davka)

(1) Pobiranje davka vključuje vse naloge državnih in drugih organov, pristojnih za pobiranje davkov, pravice in obveznosti zavezancev za davek in drugih oseb, določenih z zakonom o obdavčenju, zakonom, ki ureja davčno in carinsko službo, in tem zakonom, v zvezi z ugotavljanjem in izpolnitvijo davčne obveznosti zavezanca za davek, ki je določena s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, vključno v zvezi z ugotavljanjem kršitev zakona o obdavčenju.

(2) Davek po tem zakonu je vsak denarni prihodek državnega proračuna, proračuna Evropske skupnosti ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ki ne predstavlja plačila za opravljeno storitev ali dobavljeno blago in se plača izključno na podlagi zakonov o obdavčenju oziroma predpisov samoupravnih lokalnih skupnosti, izdanih na podlagi zakonov o obdavčenju.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za:

– uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske skupnosti;

– prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje in prispevke za starševsko varstvo, uvedene v skladu z zakonom (v nadaljnjem besedilu: prispevek);

– nadomestila, intervencijske in druge ukrepe, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi.

(4) Obresti, stroški postopka pobiranja davkov, denarne kazni in globe ter stroški postopka o prekršku, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ, so pripadajoče dajatve, ki se štejejo za davek iz drugega odstavka tega člena, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Za zakone o obdavčenju se štejejo zakoni, ki uvajajo in urejajo davčno obveznost, vključno s predpisi Evropske skupnosti, ki se štejejo za del pravnega reda Slovenije.

II. poglavje

Načela davčnega postopka

4. člen

(načelo zakonitosti v davčnih zadevah)

(1) Davčni organ odloča v davčnih zadevah samostojno v okviru in na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, zakonov in splošnih aktov po tem zakonu, zakonu, ki ureja davčno oziroma carinsko službo ali zakonu o obdavčenju.

(2) Davčni organ pri obravnavi zavezancev za davek postopa nepristransko.

(3) V zadevah, v katerih davčni organ odloča po prostem preudarku, mora odločiti v skladu z namenom, zaradi katerega je prosti preudarek dan, in obsegom prostega preudarka, kot ga določa zakon.

5. člen

(načelo materialne resnice v davčnih zadevah)

(1) Davčni organ je dolžan ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za sprejem zakonite in pravilne odločitve, pri čemer je dolžan z enako skrbnostjo ugotoviti tudi tista dejstva, ki so v korist zavezanca za davek, če ni s tem zakonom drugače določeno. Na podlagi verjetno izkazanih dejstev lahko odloči le, če tako določa ta zakon ali zakon o obdavčenju.

(2) Predmet obdavčitve in okoliščine ter dejstva, ki so bistveni za obdavčenje, se vrednotijo po svoji gospodarski (ekonomski) vsebini.

6. člen

(načelo sorazmernosti)

(1) Davčni organ pri izvrševanju svojih pooblastil in izrekanju ukrepov v razmerju do zavezanca za davek in drugih udeležencev postopka ne sme preseči tistega, kar je nujno potrebno za izpolnitev ciljev tega zakona in drugih aktov, na podlagi katerih davčni organ odloča o pobiranju davkov.

(2) Pri izbiri več možnih pooblastil in ukrepov davčni organ izbere tiste, ki so za zavezanca za davek ugodnejši, če se s tem doseže namen zakona. V dvomu odloči v korist zavezanca za davek.

7. člen

(načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči)

(1) Zavezanec za davek ima pravico vnaprej biti seznanjen s svojimi pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz tega zakona in drugih aktov, na podlagi katerih davčni organ odloča o pobiranju davkov.

(2) Če zavezanec za davek nima pooblaščenca oziroma pooblaščenke ali svetovalca oziroma svetovalke in iz nevednosti ne uporablja procesnih pravic, ki jih ima po tem zakonu, ga davčni organ opozori, katera postopkovna dejanja lahko opravi za izpolnitev obveznosti in uveljavljanje pravic, da davek pravilno in pravočasno napove, obračuna in plača ali zahteva vračilo.

(3) Davčni organ obvešča zavezanca za davek in širšo javnost o svojih ukrepih, če tako zagotovi večje varstvo pravic strank in javne koristi.

8. člen

(načelo tajnosti podatkov)

Podatki zavezancev za davek se obravnavajo kot davčna tajnost v skladu s tem zakonom in zakonom o obdavčenju in drugimi splošnimi akti, ki urejajo pobiranje davkov.

9. člen

(načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja in plačevanja davčnih obveznosti)

Zavezanec za davek napove, obračuna in plača le toliko davka in na način ter v rokih, kot je določeno z zakonom ali akti na podlagi zakona.

10. člen

(načelo dolžnosti dajanja podatkov)

(1) Zavezanci za davek morajo davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka.

(2) Zavezanci za davek pri vodenju davčnega postopka sodelujejo z davčnim organom pri ugotavljanju dejstev v breme in korist zavezancev.

(3) Zavezanci za davek morajo navesti vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo.

(4) Organi in druge osebe, ki razpolagajo s podatki, pomembnimi za odločanje v davčnih zadevah, so dolžni posredovati davčnemu organu te podatke brezplačno, razen če zakon ne določa drugače.

III. poglavje

Udeleženci v postopku

11. člen

(državni in drugi organi, pristojni za pobiranje davkov)

Državni organi, pristojni za pobiranje davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), po tem zakonu so:

1. Ministrstvo za finance;
2. Davčna uprava Republike Slovenije;
3. Carinska uprava Republike Slovenije in
4. drugi državni organi, kadar v davčnih in drugih stvareh odločajo o davkih.

12. člen

(zavezanci za davek)

(1) Zavezanci za davek po tem zakonu so:

1. davčni zavezanec ali davčna zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec);

2. plačnik davka ali plačnica davka (v nadaljnjem besedilu: plačnik davka) za račun enega ali več davčnih zavezancev;

3. oseba, ki je v postopku davčne izvršbe v skladu s tem zakonom dolžna plačati davek.

- (2) Za zavezanca za davek se šteje tudi pravni naslednik ali pravna naslednica (v nadaljnjem besedilu: pravni naslednik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka ali skrbnik ali skrbnica (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka oziroma njegovega premoženja.

- (3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena je oseba, katere dohodek, premoženje ali pravni posli so neposredno predmet obdavčitve v skladu z zakonom o obdavčenju. Za davčnega zavezanca po tem zakonu se šteje tudi carinski dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: carinski dolžnik) oziroma oseba, ki bi lahko postala dolžnik v skladu s carinskimi predpisi.

- (4) Plačnik davka iz prvega odstavka tega člena je oseba, ki je v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju zavezana za izračunavanje ali plačevanje davka oziroma odtegotvanje davka od davčnih zavezancev in ki ta davek preneša državnemu proračunu, proračunom samoupravnih lokalnih skupnosti ali zavodom, pristojnim za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ali obvezno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prejemnikom davkov). Plačnik davka je tudi druga oseba, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju dolžna plačati davek.

IV. poglavje

Informiranje zavezancev za davek

13. člen

(pravica do informiranja)

(1) Zavezanec za davek ima pravico:

1. da je pravočasno in na primeren način obveščen o spremembah v zakonih o obdavčenju in v drugih predpisih v zvezi z obdavčenjem ter da mu davčni organ pravočasno, najpozneje pa v 30 dneh po predložitvi vprašanja in vseh informacij, ki so relevantne za pripravo pojasnila, posreduje pojasnila o načinu izvajanja posameznih določb predpisov o obdavčenju,

2. do informacij o načinu izračunavanja in plačevanja davkov ter

3. do podatkov o stanju svojih davčnih obveznosti.

- (2) Navodila, ki jih za zagotovitev enotne uporabe predpisov z delovnega področja davčnega organa izda minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Davčne uprave Republike Slovenije oziroma generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Carinske uprave Republike Slovenije, so zavezujoča za ravnanje davčnega organa v davčnem postopku. Navodila se objavijo na spletnih straneh izdajatelja.

- (3) Sistem informiranja mora biti vzpostavljen na način, da omogoča vsem zavezancem za davek čim lažji, enoten in sodoben dostop do informacij in zagotavlja enotno izvajanje zakonov o obdavčenju in tega zakona.

14. člen

(zavezujoča informacija)

- (1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad lahko izda zavezancu za davek, pisno informacijo o davčni obravnavi njegovih nameranih transakcij oziroma nameranih poslovnih dogodkov (v nadaljevanju: nameravana aktivnost).

- (2) Zavezanec za davek zahteva izdajo zavezujoče informacije z vlogo, ki mora poleg drugih sestavin vsebovati tudi:

1. natančen opis nameravane aktivnosti, zlasti:

- opis njene ekonomske vsebine ter opis posameznih nameranih transakcij oziroma nameranih poslovnih dogodkov, ki vsebuje opis dejstev, zlasti: sredstva in storitve, na katere se nanašajo, njihovo pogostost, tipske udeležence, vrednost, in njihovo pravno opredelitev,

- načrte zavezanca za davek v obsegu, ki pripomore k boljšemu razumevanju ekonomske vsebine nameravane aktivnosti, zlasti: načrt proizvodnje, prodaje in širitve poslovnih aktivnosti,

- navedbo vprašanj glede nameravane aktivnosti v zvezi s predpisi iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona oziroma opis davčne problematike, ki je razlog za vložitev zahteve,

- navedbo določb predpisov iz prejšnje alineje, ki so po mnenju zavezanca za davek pomembne v konkretnem primeru,

- mnenje zavezanca za davek o predvidenem učinku, ki naj bi jih imela nameravana aktivnost na njegove davčne obveznosti in

- navedbo obstoječih stališč (npr. strokovna mnenja, komentarji, sodna praksa) znanih zavezancu za davek, ki podpirajo oziroma ne podpirajo njegovega mnenja iz prejšnje alineje.

2. izjavo zavezanca za davek o tem, ali je oziroma je bilo katerikoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, pri zavezancu za davek ali pri z njim povezani osebi, po njegovem vedenju:

1. predmet že predloženega obračuna davka oziroma davčne napovedi,

2. obravnavano v že izdani zavezujoči informaciji,

3. obravnavano v postopku davčnega nadzora,

4. obravnavano v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem.

3. dokumentacijo, ki predstavlja podlago ali na katero se sklicuje zavezanec za davek v zahtevi za izdajo zavezujoče informacije.

- (3) Davčni organ mora najpozneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne vloge zavezanca za davek obvestiti o tem, ali bo izdal zavezujočo informacijo.

- (4) Davčni organ zavezanca za davek z dopisom obvesti, da ne bo izdal zavezujoče informacije, če:

- gre za že izvedeno aktivnost, pri čemer se šteje, da je aktivnost izvedena tudi, če zavezanec za davek ne more več enostransko vplivati na izvedbo aktivnosti,

- je katerikoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, obravnavano v postopku davčnega nadzora oziroma v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem, oziroma naj bi se nameravana aktivnost opravljala v nedoločenem prihodnjem času oziroma, če iz vloge za izdajo zavezujoče informacije ne izhaja resen namen izvedbe nameravane aktivnosti,

- bi priprava zavezujoče informacije zahtevala razlago predpisa, ki ni predpis iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona,

- bi priprava zavezujoče informacije zahtevala ugotovitev dejstva, iz okoliščin pa izhaja, da tega dejstva v času obravnave zahteve za izdajo zavezujoče informacije, ni mogoče ugotoviti, zlasti: rezidentstvo, opravljanje dejavnosti, povezanost oseb,
- gre za vprašanje, povezano z oblikovanjem transfernih cen.

- (5) Davčni organ mora izdati zavezujočo informacijo najpozneje v šestih mesecih od vročitve obvestila iz tretjega odstavka tega člena, s katerim je zavezanca za davek obvestil,

da bo izdal zavezujočo informacijo. Zavezujoča informacija je v konkretnem primeru za davčni organ zavezujoča od njene vročitve zavezancu za davek dalje.

(6) Zavezujoča informacija ne zavezuje davčnega organa, če temelji na netočnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je zavezanec za davek navedel v vlogi, ali če aktivnost zavezanca za davek nima v vlogi navedene ekonomske vsebine. V tem primeru davčni organ zavezujočo informacijo prekliče. Preklicana informacija nima pravnih učinkov.

(7) Davčni organ lahko izdano zavezujočo informacijo nadomesti, če naknadno ugotovi, da je pri njeni izdaji nepravilno uporabil materialno pravo, in je bila izdana v zvezi z nameravano aktivnostjo, ki je ponavljajoče narave oziroma v času preklica še ni dokončana. Zavezujoča informacija v tem primeru zavezuje davčni organ glede aktivnosti, ki jih je zavezanec za davek izvedel do dneva vročitve nadomestne zavezujoče informacije.

(8) Vse stroške v zvezi z izdajo zavezujoče informacije nosi zavezanec za davek.

(9) Obliko in način izdajanja zavezujočih informacij iz tega člena in višino stroškov določi minister, pristojen za finance.

V. poglavje Varovanje podatkov

15. člen

(davčna tajnost)

(1) Davčni organ mora kot zaupne varovati podatke, ki jih zavezanec za davek v davčnem postopku posreduje davčnemu organu, ter druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek, s katerimi razpolaga davčni organ.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za davčno tajnost ne šteje davčna številka poslovnih subjektov, kot so opredeljeni z zakonom, ki ureja poslovni register.

16. člen

(dolžnost varovanja davčne tajnosti)

Uradne in druge osebe davčnega organa, izvedenci, tolmači, zapisnikarji in druge osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri pobiranju davkov, in vse druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, razen v primerih, določenih z zakonom, niti jih ne smejo same uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabljale tretje osebe.

17. člen

(ukrepi in postopki za varovanje davčne tajnosti pri davčnem organu)

(1) Vsak podatek oziroma vsak dokument ali zbirka podatkov, ki vsebuje podatke, ki so davčna tajnost, mora biti vidno označen kot tak, razen, če minister, pristojen za finance, s predpisom iz petega odstavka tega člena določi drugače.

(2) Dostop do podatkov, ki so davčna tajnost, imajo vse zaposlene osebe davčnega organa, vendar le v obsegu, ki je potreben za opravljanje njihovih delovnih nalog. Dovoljenje za dostop pridobijo z začetkom delovnega razmerja in podpisom izjave, da so seznanjene s tem zakonom in da se zavezujejo s podatki, ki so davčna tajnost, ravnati v skladu s tem zakonom. Nihče ne sme dobiti podatka, ki je davčna tajnost, prej in v večjem obsegu, kot je to potrebno za opravljanje njegovih delovnih nalog.

(3) Davčni organ mora vzpostaviti sistem postopkov in ukrepov varovanja podatkov, ki so davčna tajnost, ki onemogoča razkritje podatkov nepooblaščenim osebam.

(4) Davčni organ mora vzpostaviti in voditi nadzor ter pregled nad razkritjem podatkov, ki so davčna tajnost, osebam zunaj davčnega organa. Iz pregleda mora biti razvidno, kdaj in komu zunaj davčnega organa so bili podatki, ki so davčna tajnost, razkriti.

(5) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše fizične, organizacijske in tehnične ukrepe ter postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost.

18. člen

(splošno o razkritju podatkov)

(1) Davčni organ sme podatke, ki so davčna tajnost, razkriti tretjim osebam:

1. na podlagi pisnega soglasja davčnega zavezanca, ali
2. če je s tem zakonom tako določeno,

razen če mednarodna pogodba, ki obvezuje Slovenijo, ne določa drugače.

(2) Če zavezanec za davek v medijih sam nepopolno oziroma enostransko razkrije podatke, ki so davčna tajnost, lahko davčni organ celovito razkrije podatke o davčni zadevi.

19. člen

(razkritje podatkov upravičeni osebi)

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

- osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno aličasno) ter davčno številko;
- ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), datum vpisa oziroma izbrisa zavezaneosti za DDV;

– identifikacijsko številko zavezanca za trošarine, datum vpisa oziroma izbrisa iz evidence oziroma registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov.

(2) Osebi, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, lahko davčni organ razkrije, poleg podatkov iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek, če te podatke potrebuje v postopku:

– podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;

– podatek o tem, ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne.

(3) Če zakon določa, da sme upravičena oseba od davčnega organa pridobiti podatke v zvezi z izpolnjevanjem davčnih obveznosti zavezanca za davek, lahko davčni organ upravičeni osebi razkrije podatek o višini:

- zapadlih neplačanih davčnih obveznosti;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je odložen začetek davčne izvršbe oziroma je začeta davčna izvršba zadržana;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka oziroma še ni potekel rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti.

(4) Davčni organ sme upravičeni osebi, ki ta podatek potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju, na podlagi njenega obrazloženega pisnega zahtevka, v katerem morajo biti navedeni tudi podatki, ki davčnemu organu omogočajo enolično identifikacijo fizične osebe, in sicer poleg osebnega imena še ali datum rojstva in naslov prebivališča ali enotna matična številka občana, razkriti podatek o davčni številki zavezanca za davek oziroma podatek, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(5) Davčni organ sme na podlagi enoličnega identifikacijskega znaka motornega vozila tretji osebi razkriti podatek o tem, ali so za to vozilo plačane obvezne dajatve v skladu z zakonom o obdavčenju.

(6) Davčni organ na podlagi drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena upravičeni osebi razkrije podatke brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se podatki nanašajo.

(7) Davčni organ na svojih spletnih straneh javno objavi podatke o zavezancu za davek, ki mu je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV, in sicer davčno številko, firmo, sedež, datum pridobitve identifikacijske številke za DDV, datum prenehanja identifikacije za namene DDV in razlog prenehanja identifikacije za namene DDV.

(8) Osebe, ki so jim bili na podlagi tega člena razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

20. člen

(razkritje po pravnomočnosti)

(1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad sme razkriti podatke o davčnem dolgu, ki na dan vložitve zahteve presega 4.000 eurov, firmi in sedežu zavezanca za davek, ki je poslovni subjekt po zakonu, ki ureja poslovni register, če je davčni postopek pravnomočno končan ali, če je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku. Oseba, ki zahteva to informacijo, mora izkazati poslovni interes, pri čemer mora v zahtevi navesti konkretnega zavezanca za davek. V kolikor oseba, ki zahteva informacijo, ne izkaže poslovnega interesa, se ji zahteva zavrne.

(2) Šteje se, da poslovni interes izkazujejo tudi osebe, ki kot svojo dejavnost opravljajo storitve ugotavljanja poslovne bonitete.

21. člen

(razkritje podatkov o plačanih prispevkih)

Davčni organ vsaki fizični osebi na njeno zahtevo razkrije podatke o prispevkih za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevkih za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevkih za zaposlovanje oziroma prispevkih za starševsko varstvo, ki jih je zanj plačal oziroma jih je dolžan plačati njegov delodajalec ali druga oseba.

22. člen

(izmenjava podatkov med davčnimi organi)

Davčni organi si medsebojno avtomatsko ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v zvezi z davki, za pobiranje katerih so pooblaščen z zakonom.

23. člen

(razkritje podatkov državnim in drugim organom)

(1) Davčni organ sme upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilec javnih pooblastil razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo razkriti tudi:

1. ministrstvu, pristojnemu za finance, za potrebe simulacij finančnih in drugih učinkov sistemskih sprememb na področju carinske, davčne in druge zakonodaje, za pripravo analiz carinskega in davčnega sistema, za oceno prihodkov v sistemu javnih financ v Sloveniji (državni proračun, proračuni samoupravnih lokalnih skupnosti, finančni načrt zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in finančni načrt zavoda za zdravstveno zavarovanje), za načrtovanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja pobiranje davkov, in za izvajanje nadzora nad zakonitostjo ravnanja davčnih organov ter za potrebe izvrševanja državnega proračuna in vodenja evidenc v zvezi s tem;

2. Banki Slovenije za izvajanje njenih z zakonom določenih nalog;

3. organu, pristojnemu za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti;

4. organu, pristojnemu za državno statistiko, za izvajanje nacionalnega programa statističnih raziskovanj v skladu z zakonom;

5. ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, za vodenje in vzdrževanje evidence trga nepremičnin.

(3) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščen osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena lahko dajo na razpolago avtomatsko Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, centrom za socialno delo in ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, če je tako določeno s področnimi zakoni.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena dajo na razpolago avtomatsko upravljavcu sklada obveznega dodatnega zavarovanja po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za izvajanje obveznega dodatnega zavarovanja, če je pridobitev teh podatkov določena z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(6) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije podatke o stanju in gibanju davčnega dolga poslovnih subjektov (gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov posameznikov), ki presega znesek iz 20. člena tega zakona, dvakrat letno in sicer, hkrati s poročilom o polletnem izvrševanju državnega proračuna in hkrati s poročilom o izvrševanju državnega proračuna za posamezno leto.

24. člen

(razkritje podatkov za potrebe vodenja postopkov)

(1) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilec javnih pooblastil, če ti potrebujejo zahtevane podatke v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki se posredujejo oziroma pridobivajo na način, kot je predpisan v posameznih postopkih, ki jih v okviru svojih pristojnosti vodijo ti organi in institucije.

25. člen

(razkritje podatkov osebam, za katere davčni organ opravlja naloge pobiranja davka)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje davke, za pobiranje katerih so pristojni upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, se podatki o posameznem davčnem zavezancu, ki so davčna tajnost in se nanašajo na izterjavo tega davka, razkrijejo tistemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, za račun katerega se izterjuje davek.

(2) Davčni organ sme samoupravni lokalni skupnosti o posameznem davčnem zavezancu razkriti podatke, ki se nanašajo na davke, ki pripadajo samoupravnim lokalnim skupnostim, na davke, ki jih v skladu z zakonom o obdavčenju predpišejo samoupravne lokalne skupnosti, oziroma podatke, potrebne za uvedbo in odmero samoprispevka.

(3) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu osebam javnega prava v zvezi s postopkom pobiranja prispevkov.

(4) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo organom in institucijam iz prejšnjih odstavkov razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščen osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

26. člen

(spontana izmenjava podatkov)

Davčni organ osebam iz 22., 23., 24. in 25. člena tega zakona, brez predhodne zahteve posreduje podatke o posameznem davčnem zavezancu, če pri opravljanju svojih nalog ugotovi:

1. da bi lahko bili izpolnjeni znaki kaznivega dejanja,
2. sum kršitve zakona ali drugega predpisa oziroma akta, katerega izvajanje nadzoruje druga inšpekcija,
3. da bi lahko ugotovljeni podatki vplivali na pravice in obveznosti zavezancev za davek, o katerih v okviru svojih pristojnosti odločajo ti organi in institucije.

27. člen

(razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb)

Davčni organ sme razkriti podatke, ki so davčna tajnost:

1. organom Evropske unije in organom držav članic EU, pristojnim za izmenjavo podatkov ali pomoč pri pobiranju davkov, v skladu s postopkom, predpisanim s predpisi Evropske skupnosti ali tem zakonom;
2. pooblaščenim organom tujih držav, če je tako določeno z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Republiko Slovenijo;
3. če je tako določeno v drugih mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

28. člen

(razkritje podatkov zaradi davčne izvršbe)

Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem zavezancu za davek, ki so davčna tajnost, zaradi postopka davčne izvršbe. Razkriti se smejo samo podatki, potrebni za izvajanje davčne izvršbe.

29. člen

(stroški razkritja podatkov)

Davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s V. poglavjem tega dela zakona ne zaračuna.

30. člen

(ravnanje s podatki, ki se štejejo za davčno tajnost, pridobljenimi iz evidenc in registrov davčnih organov)

(1) Osebe, ki so jim bili na podlagi od 22. do 28. člena tega zakona razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena podatkov, ki so davčna tajnost in so jim bili razkriti, ne smejo razkriti tretjim osebam. Navedeni podatki se smejo razkriti na sodnih obravnavah in v sodnih odločbah.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo zagotavljati enake ukrepe in postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost, kot so določeni v 17. členu tega zakona za davčni organ.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena hranijo podatke, ki so davčna tajnost, do konca postopkov, ki jih vodijo, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Ko prenehajo razlogi za hranjenje podatkov iz četrtega odstavka tega člena, se podatki uradno uničijo.

(6) Če se pridobljeni podatki uporabijo za izdajo drugih dokumentov, so jih te osebe dolžne varovati kot davčno tajnost v rokih, ki so za hrambo teh dokumentov določeni z zakonom, ki ureja določeno področje. Po tem roku se podatki uničijo ali hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

VI. poglavje

Informacije in dokumentacija

31. člen

(obveznost dokumentiranja)

(1) Osebe, ki so dolžne voditi poslovne knjige in evidence v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim pred-

pisom, drugim zakonom ali računovodskim standardom, so jih dolžne voditi tudi za namene izvajanja zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Osebe, ki ne vodijo poslovnih knjig in evidenc po prvem odstavku tega člena, so za namene iz prvega odstavka tega člena dolžne voditi poslovne knjige in evidence, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačniki davka iz 58. člena tega zakona so dolžni voditi evidence po posameznem davčnem zavezancu o dohodkih ter o odtegnjenih davkih in druge za pobiranje davkov potrebne evidence, določene s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

32. člen

(hranjenje in vodenje dokumentacije)

(1) Dokumenti in evidence (v nadaljnjem besedilu: dokumentacija) iz 31. člena tega zakona se morajo za namene iz prvega odstavka 31. člena tega zakona v fizični oziroma elektronski obliki hraniti do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, na katerega se nanašajo, če s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju ni drugače določeno.

(2) Če se dokumentacija hrani v elektronski obliki, je treba v obdobju iz prvega odstavka tega člena, davčnemu organu zagotoviti dostop do tako shranjenih podatkov brez povzročanja neupravičenih dodatnih stroškov, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,
- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,
- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema in
- uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

(3) Če se dokumentacija hrani ali vodi v tujini, morajo osebe iz 31. člena tega zakona o tem obvestiti davčni organ v roku deset dni od dneva, ko začne dokumentacijo voditi ali hraniti. Na zahtevo davčnega organa morajo predložiti dokumentacijo davčnemu organu na območju Republike Slovenije v roku in kraju, ki ga določi davčni organ. Če to na podlagi predpisov v tujini ni mogoče, pa predložijo verodostojne prepise.

(4) Če dokumentacija ni vodena v slovenskem jeziku, mora oseba iz 31. člena tega zakona na zahtevo pristojnega davčnega organa, v roku, ki ga ta določi, predložiti na lastne stroške overjene prevode zahtevane dokumentacije. V primeru, da ta oseba ne predloži prevedenega dokumenta v določenem roku, davčni organ naroči prevod na njegove stroške.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko z zakonom o obdavčenju za posamične primere določijo drugačna pravila hrambe in vodenja dokumentacije v tujini oziroma v tujem jeziku.

(6) Oseba iz 31. člena tega zakona, ki preneha, ali njen prawni naslednik, mora ob prenehanju davčni organ obvestiti, kje se hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo.

33. člen

(davčna številka)

(1) Davčnemu zavezancu se na način ter pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni register, dodeli številka (v nadaljnjem besedilu: davčna številka), ki se uporablja v zvezi z vsemi davki.

(2) Davčna številka se uporablja za enotno opredelitev in povezavo podatkov v evidencah, ki jih vodita Carinska uprava Republike Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije.

(3) Z zakonom o obdavčenju se lahko določi, da se za posamezno vrsto davka davčni številki iz prvega odstavka tega člena dodajo dodatne črkovne ali številčne oznake. V tem

primeru se za to vrsto davka tako dopolnjena davčna številka uporablja namesto davčne številke iz prvega odstavka tega člena. Določbe glede uporabe davčne številke veljajo tudi za takšno dopolnjeno davčno številko.

(4) Davčna številka se dodeli tudi osebi, ki ni davčni zavezanec, kadar je potrebna v davčnem postopku.

34. člen

(uporaba davčne številke)

Zavezanec za davek mora davčno številko navesti na:

1. davčni napovedi, obračunu davka, drugih dokumentih in vlogah, naslovljenih na davčni organ;

2. drugih dokumentih, če je tako določeno s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

35. člen

(uporaba davčne številke v drugih primerih)

(1) Na knjigovodskih listinah, ki se izstavijo kupcem blaga oziroma naročnikom storitev in drugim osebam, mora izdajatelj navesti svojo davčno številko. Davčno številko kupca izdelkov oziroma naročnika storitev pa mora navesti, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

(2) Fizična oseba mora predložiti svojo davčno številko izplačevalcu dohodkov v vseh primerih, ko prejema dohodke, ne glede na to, v kakšni obliki jih pridobi. Če fizična oseba tega ne stori, se ta dohodek fizični osebi ne sme izplačati.

(3) Vsaka oseba mora ob odprtju računa pri banki ali hranilnici ali pri ponudniku plačilnih storitev po zakonu, ki ureja plačilne storitve, predložiti svojo davčno številko. Ob odprtju skupnega računa morajo davčno številko predložiti vsi imetniki skupnega računa. Davčne številke ni treba predložiti osebi, ki v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, ni vpisana v davčni register.

(4) Fizični osebi ni treba predložiti davčne številke v skladu z drugim odstavkom tega člena, če prejme dohodke od druge fizične osebe.

(5) Davčne številke tudi ni treba predložiti izplačevalcu dohodkov pred izplačilom dohodka, če se dohodek izplača fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino in nima slovenske davčne številke ter dosega občasne dohodke.

(6) V primeru izplačila dohodka v skladu s prejšnjim odstavkom, mora izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotoviti podatke o nerezidentu, najmanj pa osebno ime, naslov, njegovo identifikacijsko številko za davčne namene in državo rezidentstva.

36. člen

(obveznost nakazovanja plačil
in prejemkov na transakcijske račune)

(1) Pravne in druge osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravni in drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na njihove transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune, če gre za plačila v manjših zneskih ali če je drugače zagotovljena evidenca o teh plačilih.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi, v katerih primerih iz drugega odstavka tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune.

37. člen

(obveznost ponudnikov plačilnih storitev
ter subjektov vpisa v poslovni register)

(1) Ponudniki plačilnih storitev:

1. smejo, razen v primerih iz petega oziroma šestega odstavka 35. člena tega zakona, odpirati lokalni račune

pravnih in fizičnih oseb le ob predložitvi njihove davčne številke, če so ti vpisani v davčni register;

2. smejo izvršiti predložene plačilne naloge za plačilo davkov samo, če je na njih navedena davčna številka zavezanca za davek in drugi podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve, potrebni za plačevanje in razporejanje javnofinančnih prihodkov;

3. morajo predložene plačilne naloge za plačilo davkov izvrševati isti dan, ko je bil sprejet nalog za plačilo, razen če je bil nalog za plačilo preklican ali je prenehal veljati.

(2) Ponudniki plačilnih storitev davčnemu organu pošljejo tudi podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na teh računih zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje davkov. Podatki o odlivih se pošljejo na posebno zahtevo davčnega organa. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.

(3) Subjekti vpisa v poslovni register Republike Slovenije morajo imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun. Samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, morajo imeti za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločen transakcijski račun.

38. člen

(elektronsko obdelovanje podatkov)

(1) Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo na zahtevo davčnega organa zagotoviti:

1. izpis podatkov iz svojih elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc v urejenih strukturiranih računalniških datotekah v standardni obliki, ki omogoča preprosto nadaljnje elektronsko obdelovanje podatkov;

2. dostop in vpogled v podatke v svojih elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah;

3. dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter baze podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc, ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

(2) Zagotavljanje podatkov in dostopi po prvem odstavku tega člena morajo biti zagotovljeni na enega izmed naslednjih načinov:

1. na elektronskih medijih,
2. z uporabo sodobnih telekomunikacijskih storitev,
3. z neposrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek (lokalni priklop) ali
4. s posrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek prek telekomunikacijskih poti (oddaljeni priklop).

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je treba zagotoviti ustrezno stopnjo zaščite, varovanja zaupnosti in celovitosti podatkov.

(4) Zavezanec za davek, ki želi elektronsko obdelovati podatke za davčne namene, mora:

1. podatke, ki jih izdela ali prejme v elektronskem formatu, hraniti v elektronskem formatu in omogočiti dostop do njih v elektronskem formatu;

2. zagotoviti berljivost originalnih podatkov;

3. zagotoviti urejeno hranjenje podatkov za predpisano obdobje;

4. zagotoviti dostop do elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc tudi, če so shranjene v elektronski obliki pri drugih osebah ali v drugi državi;

5. hraniti podatke v primerni obliki, ki omogoča inšpiciranje v razumnem času.

(5) Če zavezanec za davek pri svojem delu uporablja elektronsko poslovanje, mora zagotoviti avtentičnost izdanih dokumentov in izdajatelja ter celovitost vsebine izdanih dokumentov.

(6) Zavezanec za davek mora davčnemu organu na njegovo zahtevo dati na razpolago dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis elektronskega sistema za vodenje po-

slovnih knjig in evidenc. Dokumentacija mora vsebovati predvsem opise:

1. elektronske rešitve (zasnova, zgradba in delovanje);
2. podsistemov in datotek (vsebina, struktura, relacije);
3. funkcionalnih postopkov v okviru elektronskih rešitev;
4. kontrol, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo delovanje elektronskih rešitev;

5. kontrol, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih elektronskih zapisov.

(7) Vsaka sprememba elektronske rešitve (elektronskih programov, postopkov in datotek) mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z vzrokom, vrsto, posledico in datumom spremembe.

(8) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko, način in roke za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek ter obvezne vmesnike za dostop in vpogled v podatke v elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah zavezanca za davek.

VII. poglavje

Dajanje podatkov davčnemu organu za pobiranje davkov

39. člen

(obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščen, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, ter omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirk podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, in informacije, ki so pomembne pri odmeri davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za podatke, ki jih davčni organ pridobiva v skladu z veljavno mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, zakonom o obdavčenju ali tem zakonom.

(3) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če je tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, in zakonom o obdavčenju,

2. na pisno zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali

3. na kraju samem.

40. člen

(zagotavljanje dokumentacije povezanih oseb)

Oseba iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščen, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu na njegovo zahtevo zagotoviti dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba, določena z zakonom o obdavčenju, ki ni ustanovljena v Republiki Sloveniji ali ne prebiva v Republiki Sloveniji.

41. člen

(obveznost fizičnih oseb)

Fizične osebe morajo na zahtevo davčnega organa dati podatke in dokumentacijo, s katerimi razpolagajo, če imajo ti podatki ali dokumentacija vpliv na njihovo davčno obveznost ali davčno izvršbo oziroma davčno obveznost drugih zavezancev za davek ali na davčno izvršbo obveznosti pri teh zavezancih

za davek. Fizične osebe morajo dokumentacijo, ki ima vpliv na njihovo davčno obveznost, hraniti najmanj pet let po poteku leta, na katerega se davčna obveznost nanaša.

42. člen

(elektronski prenos podatkov)

V razmerjih med davčnim organom in zavezanci za davek, ponudniki plačilnih storitev, bankami ali hranilnicami lahko davčni organ na zahtevo s sklepom dovoli uporabo elektronskega prenosa podatkov, če ni z zakonom drugače določeno.

43. člen

(stroški dajanja podatkov)

Stroški dajanja podatkov in informacij ter predlaganja dokumentacije po tem zakonu se davčnemu organu ne zaračunajo.

VIII. poglavje

Davčna obveznost

1. podpoglavje

Splošno

44. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost je dolžnost zavezanca za davek, da plača na podlagi zakona določen znesek davka pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju in tem zakonom.

(2) Zavezanec za davek je zavezan za izpolnitev davčne obveznosti od trenutka, ko je davčna obveznost nastala, v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(3) Davčna obveznost, za izpolnitev katere se znesek davka izračunava po koncu časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, nastane zadnji dan časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(4) Davčna obveznost preneha z izpolnitvijo in v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

45. člen

(materialni roki)

(1) Začetka in teka rokov za izpolnitev obveznosti po tem zakonu ali po zakonu o obdavčenju ne ovirajo nedelje in državni prazniki oziroma drugi dela prosti dnevi v Republiki Sloveniji.

(2) Če je zadnji dan zakonsko predpisanega roka nedelja, državni praznik ali kak drug dan, ko se pri organu ne dela, se izteče rok za izpolnitev obveznosti s pretekom prvega naslednjega delovnika, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju določeno drugače.

2. podpoglavje

Izpolnitev davčne obveznosti

46. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost se izpolni s plačilom davka v zakonsko predpisanem roku po nastanku davčne obveznosti.

(2) Izpolnitev davčne obveznosti je temeljna obveznost davčnega zavezanca, ki jo mora izpolniti, ne glede na svoje druge obveznosti.

(3) Davčni zavezanec sam izpolni svojo davčno obveznost. V primerih, določenih s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, je za izpolnitev davčne obveznosti lahko zavezana tudi druga oseba.

(4) Zavezanec za davek ne more enostransko zavrniti ali enostransko odložiti izpolnitve davčne obveznosti, razen če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju to določeno.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčno obveznost lahko izpolni tudi oseba, ki ni zavezanec za davek.

47. člen

(izpolnitev davčne obveznosti solidarnih davčnih zavezancev)

(1) Če je več davčnih zavezancev dolžno izpolniti isto davčno obveznost, so zavezanci solidarno odgovorni za izpolnitev davčne obveznosti (solidarni davčni zavezanci). Vsak solidarni davčni zavezanec je zavezan izpolniti celotno davčno obveznost.

(2) Z izpolnitvijo davčne obveznosti enega solidarnega davčnega zavezanca se davčna obveznost vseh solidarnih davčnih zavezancev šteje za izpolnjeno.

48. člen

(odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašenih za pogrešane oziroma pravilno nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se zaračunavajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravično nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

– davek ni bil plačan in

– premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

– davek ni bil plačan in

– premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je pretil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

3. podpoglavje

Način izpolnitve davčne obveznosti

49. člen

(izračun davka)

(1) Če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno, davčni zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati, na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in stopenj.

(2) Obveznost za izračun davka se sme s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju prenesti na davčni organ ali na plačnika davka.

(3) Davek se izračuna v obračunu davka ali ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(4) Obračun davka zajema davčni obračun, obračun davčne odtegljaja in obračun prispevkov za socialno varnost.

50. člen

(znesek, do katerega se davek ne odmeri)

(1) Če se davek ugotavlja z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če davek ne bi presegel 10 eurov, razen če ni z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom drugače določeno. O tem se zavezanca za davek pisno obvesti.

(2) Prejšnji odstavek ne velja v primerih, ko je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti.

51. člen

(davčni obračun)

(1) Če davčni zavezanec sam izračuna davek, ga izračuna v davčnem obračunu.

(2) Če oblika davčnega obračuna, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davka, ni predpisana z zakonom o obdavčenju, jo predpiše minister, pristojen za finance. Za podatke se štejejo tudi vsi podatki iz evidenc, ki jih davčni zavezanec vodi v skladu z drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

(3) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali z zakonom o obdavčenju.

(4) Davčni obračun mora predložiti tudi davčni zavezanec, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju oproščen plačila davka, in davčni zavezanec, ki ugotovi, da nista nastali niti davčna obveznost, niti terjatev iz naslova davka.

(5) Davčni zavezanec, ki opravlja dejavnost, mora davčni obračun predložiti v elektronski obliki.

52. člen

(predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka)

(1) Davčnemu zavezancu, ki iz opravičljivih razlogov ne more predložiti davčnega obračuna v predpisanem roku, davčni

organ na njegov predlog dovoli predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka.

(2) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo predložitev davčnega obračuna v predpisanem roku.

(3) Davčni zavezanec mora v predlogu iz prvega odstavka tega člena navesti razloge iz drugega odstavka tega člena in jih dokazati, če dokazov ne more ali še ne more predložiti, pa to pojasniti. Če davčni zavezanec predlog vloži po poteku roka za predložitev davčnega obračuna, mora predlogu predložiti tudi davčni obračun.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži obračuna hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve, rok za predložitev davčnega obračuna določi s sklepom.

(5) Predlog iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec vložiti najpozneje v osmih dneh od dneva, ko je prenehal obstajati vzrok, zaradi katerega je v zamudi, vendar najpozneje v treh mesecih od dneva, ko se je iztekel rok za predložitev davčnega obračuna.

(6) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka iz petega odstavka tega člena, se zaradi zamude tega roka ne more predlagati podaljšanje roka za predložitev predloga iz prvega odstavka tega člena.

(7) Davčni obračun, ki je predložen v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se šteje za pravočasno vloženega.

(8) Rok za plačilo davka po davčnem obračunu, predloženem v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, začne teči po poteku zakonskega roka za pravočasno predložitev obračuna. Če davčni zavezanec po tem roku predloži davčni obračun v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, mora davek plačati hkrati s predložitvijo obračuna. Rok za vračilo davka na podlagi obračuna, predloženega v skladu z dovoljenjem po prvem odstavku tega člena, se šteje od dneva, ko davčni organ prejme davčni obračun.

(9) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčnega obračuna po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

53. člen

(popravljanje pomanjkljivosti oziroma pomot
v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec, ki v predloženem davčnem obračunu ugotovi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote, lahko na način, predpisan s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, te pomanjkljivosti oziroma pomote popravi v roku 30 dni po predložitvi davčnega obračuna.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni zavezanec pomanjkljivosti oziroma pomote iz prvega odstavka tega člena v obračunu prispevkov za socialno varnost za zasebnike, za lastnike zasebnih podjetij, ki nimajo plače, ter za delodajalce, ki niso plačniki davka, popravi v 45 dneh po predložitvi davčnega obračuna.

(3) Popravljen davčni obračun učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek davčni obračun, ki se popravlja, če davčni zavezanec v popravljenem obračunu poveča davčno obveznost. Če davčni zavezanec zniža davčno obveznost, popravljen davčni obračun učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

54. člen

(popravljanje davčnega obračuna,
če je davčna obveznost izkazana previsoko)

(1) Davčni zavezanec lahko predloži popravek obračuna, če naknadno ugotovi, da je v predloženem davčnem obračunu davčno obveznost izkazal previsoko glede na ob-

veznost, ki bi jo bil dolžan izkazati na podlagi zakona o obdavčenju.

(2) Popravek obračuna lahko davčni zavezanec predloži najpozneje v roku 12 mesecev od poteka roka za predložitev obračuna, v zvezi s katerim se vlaga popravljen obračun.

(3) Popravljenemu davčnemu obračunu mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je davčno obveznost izkazal previsoko.

(4) Če iz obrazložitve izhaja, da popravek davčnega obračuna ni utemeljen, davčni organ popravljenega obračuna ne sprejme in o tem obvesti zavezanca za davek. Če davčni zavezanec izjavi, da vztraja pri popravku obračuna, davčni organ lahko preveri utemeljenost popravka v davčnem nadzoru.

(5) Zavezancu za davek v tem primeru obresti ne pripadajo.

(6) Davčni zavezanec ne more predložiti popravka davčnega obračuna, v zvezi s katerim je že predložil popravek v skladu s tem členom.

55. člen

(predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun.

(2) Na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega davčnega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz tretjega odstavka tega člena, in hkrati plača tako izkazan davek.

(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave, za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčnega obračuna, povečani za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna.

(4) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

(5) Če po predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji za samoprijavo iz prvega do četrtega odstavka tega člena niso izpolnjeni, s sklepom zavrne posebno prilogo iz drugega odstavka tega člena, predloženi davčni obračun pa obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka.

56. člen

(rok za plačilo davka po davčnem obračunu)

Davek po davčnem obračunu mora biti plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

57. člen

(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odtegljaj), plačnik davka izračuna davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odtegljaja, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odtegljaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev pristojnemu davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) 52., 53., 54. in 55. člen tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odtegljaja.

(7) Za popravljanje pomanjkljivosti oziroma pomot v obračunu davčnega odtegljaja za dohodeke, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, obračunava davčni odtegljaj, velja rok iz drugega odstavka 53. člena tega zakona.

(8) Če plačnik davka predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odtegljaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odtegljaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odtegljaja drugačni od podatkov v obračunu davčnega odtegljaja, ki se je popravljaj.

(9) Zavezanec za davek, ki opravlja dejavnost, mora obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki.

58. člen

(plačnik davka)

(1) Pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se šteje za plačnika davka, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji), ter če je hkrati:

1. oseba, ki v svoje breme izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

2. družba za upravljanje vzajemnega sklada, ki izplača dohodek iz vzajemnega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

3. borzoposredniška družba ali družba za upravljanje, ki na podlagi pogodbe o gospodarjenju s finančnimi instrumenti oziroma pogodbe o opravljanju storitev upravljanja finančnega premoženja za račun stranke oziroma dobro poučenega vlagatelja prejme dohodek od naložb denarnega dobroimetja stranke oziroma vlagatelja v finančne instrumente, ki ni dohodek iz 7. točke tega odstavka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

4. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;

5. organizator prireditve, in sicer tudi če dohodka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), ne izplača v svoje breme;

6. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava,

odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), če oseba, ki jo dohodek bremeni, ni plačnik davka v skladu s predhodnimi točkami tega odstavka;

7. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek iz finančnih instrumentov, izdanih v nematerializirani obliki (v nadaljnjem besedilu: nematerializirani finančni instrumenti), od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ali

8. druga oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ko oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka, če tako predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se, če:

1. oseba iz 1. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena;

2. oseba iz 1. ali 6. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena;

3. oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov drugi osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje druga oseba;

4. oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 3. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 3. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji. Diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji se lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti pristojni davčni organ in davčne zavezance, ki jim izplačuje dohodeke.

(4) Plačnik davka lahko pooblasti pravno osebo oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost – razen nerezidenta Republike Slovenije v skladu z zakonom o obdavčenju, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji – da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kakor da bi obveznost izpolnjeval sam.

(5) Osebe, ki so plačniki davka po 2., 3. in 4. točki drugega odstavka tega člena, morajo izplačevalcem dohodka pred izplačilom dohodka predložiti izjavo o tem, da bodo s prejemom dohodka postali plačniki davka. V izjavi morajo navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršujejo za tuj račun. Če pravice iz finančnih instrumentov izvršujejo tudi za svoj račun, morajo v izjavi navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršuje zase. Za plačnika davka se štejejo le za dohodek, ki ga prejmejo za tuj račun.

(6) Izjave iz prejšnjega odstavka mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

(7) Oseba, ki se po drugem odstavku tega člena ne šteje za plačnika davka, mora davčnemu organu hkrati s plačilom dohodka dostaviti podatke o plačilu dohodka osebi, ki se po drugem odstavku tega člena šteje za plačnika davka, vključno s podatki za identifikacijo obeh oseb. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na tej podlagi.

(8) Ne glede na 6. točko prvega odstavka tega člena se oseba, ki za račun fizične osebe prejme dohodek od fizične osebe, šteje za plačnika davka le, če je:

1. oseba, ki za račun fizične osebe nerezidenta prejme dohodek z virom v Sloveniji;
2. oseba, ki za račun fizične osebe rezidenta prejme dohodek z virom izven Slovenije;
3. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe, ki so fizične osebe, prejme dohodek, ki bremeni fizično osebo.

(9) Plačniki davka po 6. točki prvega odstavka ter po 1. in 2. točki osmega odstavka tega člena se ne štejejo za plačnika davka po II. poglavju petega dela tega zakona.

(10) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, upošteva vrsto dejavnosti, ki jo opravljajo plačniki davka, ter način izplačevanja dohodka, predpiše primere, ko predlaganje izjav pred izplačilom dohodka ni obvezno.

59. člen

(obveznost plačnika davka)

(1) Plačnik davka je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj. Šteje se, da je plačnik davka, ki je odtegnil davčni odtegljaj, davčni odtegljaj odtegnil v breme dohodka davčnega zavezanca.

(2) Za odtegnjen davčni odtegljaj se zmanjša znesek davka, ki ga je davčni zavezanec dolžan plačati, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je plačnik davka davčni odtegljaj odtegnil od dohodka davčnega zavezanca, vendar ga ni plačal, ali ga ni plačal v celoti, se davčni odtegljaj s pripadajočimi datjavami izterja od plačnika davka.

(4) Če davčni organ ugotovi, da plačnik davka davčnega odtegljaja ni odtegnil in plačal, ali ga ni odtegnil in plačal pravilno, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi datjavami, bremeni plačnika davka. Plačnik davka ima pravico ta znesek izterjati od davčnega zavezanca, ki mu je bil izplačan dohodek, od katerega davčni odtegljaj ni bil odtegnjen.

60. člen

(rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora plačati znesek davčnega odtegljaja, ki ga je izračunal v obračunu davčnega odtegljaja, v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

61. člen

(davčna napoved)

(1) Davčni zavezanec mora v davčni napovedi navesti podatke, ki so potrebni za odmero davka in davčni nadzor, vključno z osebnimi in drugimi podatki, potrebnimi za identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja določeno davčno ugodnost.

(2) Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v davčni napovedi za posamezne vrste davkov, predpiše minister, pristojen za finance, razen če je z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(3) K vložitvi davčne napovedi morajo biti davčni zavezanec pozvani z javnim pozivom, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno. Poziv k vložitvi davčne napovedi davčni organ objavi najpozneje 60 dni pred iztekom roka za vložitev davčne napovedi.

(4) Davčni zavezanec mora vložiti davčno napoved pri davčnem organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena se napoved lahko vložijo tudi na enotnih vstopnih točkah, ki jih na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek, z uredbo določi Vlada.

(6) Če je tako določeno s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, davčni organ ugotovi davek v odmerni odločbi, ne da bi bila davčna napoved vložena, če gre za davke, ki se odmerjajo od letne osnove.

62. člen

(predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka)

(1) Davčni zavezanec, ki je iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi, lahko pri pristojnem davčnem organu vložijo predlog za naknadno predložitev davčne napovedi. V predlogu mora obrazložiti razloge za zamudo in predložiti dokaze za svoje navedbe.

(2) Davčni zavezanec mora vlogi za naknadno vložitev davčne napovedi priložiti davčno napoved, ki ni bila vložena v roku, oziroma navesti rok, v katerem jo bo lahko predložil.

(3) Predlog za naknadno predložitev davčne napovedi mora davčni zavezanec vložiti v osmih dneh po prenehanju razlogov iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v treh mesecih po izteku roka za predložitev davčne napovedi.

(4) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo okoliščine, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti, in preprečujejo sestavo oziroma vložitev davčne napovedi v predpisanem roku.

(5) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za naknadno predložitev davčne napovedi, se zaradi zamude tega roka ne more vložiti predloga za naknadno vložitev davčne napovedi.

(6) Če davčni zavezanec ne predloži napovedi hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve rok za predložitev davčne napovedi določi s sklepom.

(7) Davčna napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

(8) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

63. člen

(vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka vložijo davčno napoved oziroma popravljeno davčno napoved na podlagi samoprijave v primeru zamude roka za vložitev davčne napovedi oziroma če je v davčni napovedi navedel neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke.

(2) Od neplačanega davka davčni organ obračuna obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vročitve davčne napovedi na podlagi samoprijave za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi, povečani za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi.

(3) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

64. člen

(popravljanje davčne napovedi)

Davčni zavezanec lahko popravi davčno napoved najpozneje do izdaje odmerne odločbe.

65. člen

(odločba o odmeri davka)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek ugotovi davčni organ, ga ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(2) Odločbo o odmeri davka (v nadaljnjem besedilu: odmerna odločba) izda davčni organ na podlagi davčne napovedi davčnega zavezanca ali v postopku davčnega nadzora, če ni s tem zakonom, ali z zakonom o obdavčenju, drugače določeno.

(3) Pod pogoji iz 267. člena tega zakona ima lahko odmerna odločba obliko informativnega izračuna dohodnine.

(4) Kot odmerna odločba se obravnava tudi odločba, s katero davčni organ odloči o vračilu davka.

66. člen

(rok za plačilo davka po odmerni odločbi)

Davek, izračunan v odmerni odločbi, mora biti plačan v 30 dneh od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto davkov ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

67. člen

(uporaba določb za zastopnike v primeru smrti, pravne naslednike oziroma skrbnike davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja)

(1) 51. do 66. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za zastopnike v primeru smrti, pravne naslednike oziroma skrbnike davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če zastopnik v primeru smrti ni imenovan, se prvi odstavek tega člena uporablja tudi za pravne naslednike, ki s skupno pisno izjavo določijo osebo, zadolženo za izpolnjevanje obveznosti po prvem odstavku tega člena. Če skupna pisna izjava ni podana in obveznosti niso izpolnjene v predpisanem roku, lahko davčni organ določi skrbnika za davčne zadeve, od katerega zahteva izpolnitev obveznosti v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja zapustnika, razen če skrbnik za davčne zadeve tudi upravlja to premoženje.

(3) Skrbnika za davčne zadeve lahko določi davčni organ izmed oseb, ki po pridobljenih podatkih davčnega organa sodijo v krog zakonitih dedičev.

IX. poglavje

Posebne določbe o odmeri davka

68. člen

(odmera davka v posebnih primerih)

(1) Davčni organ lahko ugotovi predmet obdavčitve s cenitvijo in na tej podlagi odmeri davek, če:

- zavezanec za davek ne vloži davčne napovedi ali ne predloži obračuna davka davčnemu organu ali ju vloži oziroma predloži brez podatkov, potrebnih za ugotovitev davčne obveznosti;
- fizična oseba ne napove dohodkov;
- ugotovi, da temelji davčna napoved oziroma obračun davka na neresničnih ali nepravilnih podatkih;
- ugotovi, da napovedani prihodki oziroma prihodki, izkazani v obračunu davka, niso sorazmerni napovedanim odhodkom oziroma odhodkom, izkazanim v davčnem obračunu, razen če davčni zavezanec navede upravičene razloge;
- zavezanec za davek na zahtevo davčnega organa ne predloži poslovnih knjig in evidenc, ki jih je dolžan voditi, ali so knjige in evidence vsebinsko napačne ali če kažejo take bistvene formalne pomanjkljivosti, ki upravičujejo dvom o njihovi vsebinski pravilnosti;
- delodajalec ne predloži podatkov o davčnem odtegljaju od dohodkov iz zaposlitve.

(2) Cenitev je ugotovitveni postopek, v katerem se ugotovljajo dejstva, ki omogočajo davčnemu organu določiti verjetno davčno osnovo.

(3) Če je davčnemu organu poznan del prihodkov ali del odhodkov, se verjetna davčna osnova lahko določi na podlagi uradnih podatkov in podatkov, ki jih davčni organ zbere v ugotovitvenem postopku v zvezi z zavezancem za davek, njegovimi družinskimi člani in povezanimi osebami, kot so podatki o številu zaposlenih, izplačanih plačah in drugih dohodkih iz zaposlitve, prihodkih in odhodkih, opravljenih dobavah, nabavah in storitvah, vrednosti premoženja, in drugih zunanjih znakov posedovanja premoženja, proizvodnih kapacitetah oziroma opremljenosti ter lokaciji poslovnih in stanovanjskih prostorov, številu najemnikov ter obdobju oddajanja v najem.

(4) Če davčni organ nima na razpolago podatkov iz tretjega odstavka tega člena, oceni davčno osnovo z uporabo podatkov iz tretjega odstavka tega člena pri zavezancih za davek, ki so v istem davčnem obdobju in v podobnih okoliščinah opravljali enako ali podobno dejavnost oziroma opravljali enake ali podobne dobave in storitve oziroma dosegali primerljive vrste dohodkov. V tem primeru davčni organ odmeri davek za davčno obdobje, kot je določeno z zakonom o obdavčenju od ocenjene davčne osnove.

(5) Če davčni organ ugotovi, da davčni zavezanec – fizična oseba razpolaga s sredstvi za privatno potrošnjo, vključno s premoženjem, ki precej presega dohodke, ki jih je davčni zavezanec napovedal, ali če je davčni organ na drugačen način seznanjen s podatki o sredstvih, s katerimi razpolaga davčni zavezanec – fizična oseba, oziroma s trošenjem davčnega zavezanca – fizične osebe ali s podatki o pridobljenem premoženju davčnega zavezanca – fizične osebe, se davek odmeri od ugotovljene razlike med vrednostjo premoženja (zmanjšano za obveznosti iz naslova pridobivanja premoženja), sredstev oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni, oziroma dohodki, od katerih se davki ne plačajo. Postopek za odmero davka po tem odstavku se lahko uvede za eno ali več koledarskih let v obdobju zadnjih pet let pred letom, v katerem je bil ta postopek uveden. Od tako ugotovljene osnove se plača davek po povprečni stopnji dohodnine od enoletnih dohodkov zadnjega davčnega obdobja.

(6) Verjetna davčna osnova oziroma z oceno določena davčna osnova po tem členu se zniža, če zavezanec za davek dokaže, da je nižja.

69. člen

(prijava premoženja)

(1) V primerih iz 68. člena tega zakona sme davčni organ pozvati posameznega davčnega zavezanca – fizično osebo, da predloži davčnemu organu podatke o svojem premoženju ali delih premoženja (v nadaljnjem besedilu: prijava premoženja).

(2) V prijavi premoženja mora davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena navesti premoženje, ki ga ima v lasti, in sicer:

1. nepremičnine;
2. pravice na nepremičninah in druge premoženjske pravice,
3. premičnine, ki posamično presega vrednost 10.000 eurov;
4. vrednostne papirje in lastniške deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, čigar vrednost presega skupaj 10.000 eurov;
5. gotovino in denarna sredstva na računih v bankah in hranilnicah;
6. terjatve in obveznosti iz naslova obligacijskih razmerij, če presega 3.000 eurov.

(3) Rezident Republike Slovenije prijavi premoženje iz drugega odstavka tega člena, ki se nahaja v Republiki Sloveniji in izven Republike Slovenije, nerezident Republike Slovenije pa premoženje, ki se nahaja v Republiki Sloveniji.

(4) V prijavi premoženja se navedejo količina oziroma število enot premoženja ter vrednost posamezne enote premoženja ob pridobitvi, čas in pravni temelj pridobitve posamezne enote premoženja. Davčni zavezanec mora premoženje na poziv davčnega organa dokazati.

(5) V prijavi premoženja se lahko navede tudi drugo premoženje, ki ni navedeno v drugem odstavku tega člena.

(6) Davčni organ lahko od istega davčnega zavezanca zahteva predložitev prijave premoženja ali delov premoženja največ enkrat letno.

(7) Če davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena živi v zakonski zvezi oziroma v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma v registrirani istospolni partnerski skupnosti, prijavi premoženje tudi zakonec oziroma oseba, ki živi z davčnim zavezancem v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma oseba, ki živi z davčnim zavezancem v registrirani istospolni partnerski skupnosti.

(8) Premoženje otroka do 18. leta starosti se prijavi v prijavi premoženja staršev oziroma skrbnikov.

(9) Če prijava premoženja ne zajema predpisanih podatkov, se kot prijavljena vrednost premoženja šteje le vrednost gospodinske opreme, vrednost običajnih uporabnih predmetov in osebnih predmetov, ki so v lasti fizične osebe, vendar največ do zneska 20.000 eurov.

(10) Za premoženje, ki ga fizična oseba ne prijavi v prijavi premoženja, se šteje, da je pridobljeno v obdobju od zadnje prijave premoženja, če fizična oseba ne dokaže drugače.

(11) Prijavo premoženja iz prvega odstavka tega člena sme davčni organ uporabiti le za oceno davčne osnove za davke od dohodkov fizičnih oseb.

DRUGI DEL DAVČNI POSTOPEK

I. poglavje

Stvarna in krajevna pristojnost

70. člen

(stvarna pristojnost)

(1) Za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji sta stvarno pristojni Davčna uprava Republike Slovenije in Carinska uprava Republike Slovenije.

(2) Za odločanje na drugi stopnji je v zadevah iz prvega odstavka tega člena stvarno pristojno Ministrstvo za finance.

(3) Stvarna pristojnost drugih organov, ki postopajo po tem zakonu, je predpisana s posebnim zakonom.

(4) Za odločanje v postopkih izvajanja mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, je stvarno pristojno Ministrstvo za finance, v postopkih izvajanja drugih mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, pa organ, ki je določen z mednarodno pogodbo ali aktom o ratifikaciji.

(5) Stvarna pristojnost tujih davčnih organov je določena z mednarodno pogodbo, ki jo je Republika Slovenija uveljavila z zakonom.

71. člen

(krajevna pristojnost)

(1) Če ni s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali zakonom, ki ureja področje davčne službe ali z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, drugače določeno, je za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji, v primerih, ko je stvarno pristojna Davčna uprava Republike Slovenije, pristojen davčni urad, pri katerem je zavezanec za davek vpisan v davčni register.

(2) Če zavezanec za davek ni vpisan v davčni register, je za odločanje v davčnem postopku pristojen davčni urad, na območju katerega je nastala oziroma bi lahko nastala davčna obveznost.

(3) Če pristojnega davčnega urada ni mogoče določiti v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, določi pristojni davčni urad Generalni davčni urad.

II. poglavje

Začetek davčnega postopka

72. člen

(začetek davčnega postopka)

(1) Davčni postopek začne davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke.

(2) Davčni postopek se začne po uradni dolžnosti, ko davčni organ prejme davčno napoved, drug dokument, ali ko davčni organ opravi kakršno koli procesno dejanje z namenom uvedbe davčnega postopka.

(3) V davčnih zadevah, v katerih je po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju za začetek postopka potrebna zahteva stranke, sme davčni organ začeti in voditi postopek samo, če je taka zahteva podana.

III. poglavje

Ugotovitveni postopek

73. člen

(odmera davka)

(1) Davčni organ mora pred izdajo odmerne odločbe po vestni in skrbni presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki imajo pomen za odmerno odločbo, ter omogočiti strankam, da zavarujejo in uveljavijo svoje pravice in interese.

(2) Davčni organ lahko izda odmerno odločbo brez posebnega ugotovitvenega postopka, če spozna, da so podatki iz davčne napovedi popolni in pravilni, ali če ima sam ali lahko zbere uradne podatke, ki so potrebni za odločbo, tako da ni potrebno zaslišanje stranke zaradi zavarovanja njenih pravic in interesov.

74. člen

(ugotavljanje dejstev)

(1) Če se z nekim dejanjem ali ravnanjem krši zakon, s katerim se prepoveduje ali nalaga neko dejanje ali ravnanje, nastanejo pa gospodarske (ekonomske) posledice, to ne vpliva na obdavčenje.

(2) Če je pravni posel neveljaven ali postane neveljaven, to ne vpliva na obdavčenje, če gospodarske (ekonomske) posledice tega pravnega posla kljub njegovi neveljavnosti nastanejo in obstojijo, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(3) Navidezni pravni posli ne vplivajo na obdavčenje. Če navidezni pravni posel prikriva drug pravni posel, je za obdavčenje merodajen prikrit pravni posel.

(4) Z izogibanjem ali zlorabo drugih predpisov se ni mogoče izogniti uporabi predpisov o obdavčenju. Če se ugotovi takšno izogibanje ali zloraba, se šteje, da je nastala davčna obveznost, kakršna bi nastala ob upoštevanju razmerij, nastalih na podlagi gospodarskih (ekonomskih) dogodkov.

75. člen

(ustna obravnava)

Pri ustni obravnavi je javnost izključena.

75.a člen

(posebni primer prekinitve postopka)

Davčni postopek se lahko prekine tudi v primeru, kadar je zaradi ugotovitve dejanskega stanja treba opraviti poizvedbo pri pristojnih organih drugih držav in pristojnih organih za izmenjavo podatkov v skladu s četrtem delom tega zakona. Davčni postopek se nadaljuje takoj po prejetju zaprosenih podatkov od organa zaprosene države.

IV. poglavje
Dokazovanje**76. člen**

(dokazno breme)

(1) Zavezanec za davek mora za svoje trditve v davčnem postopku predložiti dokaze.

(2) Davčni organ mora dokazati dejstva, na podlagi katerih davčna obveznost nastane ali ne nastane oziroma se poveča ali zmanjša.

(3) Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, mora zavezanec za davek dokazati svoje trditve, na podlagi katerih se davčna obveznost zmanjša.

77. člen

(dokazila)

Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, dokazuje zavezanec za davek svoje trditve v davčnem postopku praviloma s pisno dokumentacijo ter poslovnimi knjigami in evidencami, ki jih vodi v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, lahko pa predlaga tudi izvedbo dokazov z drugimi dokaznimi sredstvi.

78. člen

(rok za predložitev dokazov)

Zavezanec za davek mora dokaze predložiti v roku, ki ga določi davčni organ s pisnim pozivom, s sklepom o začetku postopka davčnega nadzora oziroma s sklepom, ki ga izda v postopku davčnega nadzora.

79. člen

(stroški postopka)

(1) Vsakega zavezanca za davek bremenijo stroški, ki jih ima zaradi davčnega postopka kot so: stroški za prihod, zamuda časa in izgubljeni zaslužek.

(2) Stroški davčnega organa, kot so: potni stroški uradnih oseb, stroški za oglase, obrazce in podobno, ki nastanejo v postopku, začetem po uradni dolžnosti, bremenijo davčni organ, ki je začel davčni postopek.

(3) Stroški davčnega postopka, kot so: izdatki za upravne takse, pravno zastopanje in strokovno pomoč, izdatki za priče, izvedence, tolmače in ogled grede v breme davčnega organa, če se je postopek končal ugodno za zavezanca za davek, oziroma v breme zavezanca za davek, če se je postopek zanj končal neugodno.

(4) Če se ugotovitve davčnega organa ne razlikujejo od predloženega obračuna oziroma vložene napovedi, krijeta davčni organ in zavezanec za davek vsak svoje stroške.

(5) Če so bile v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora ugotovljene nepravilnosti, ki imajo za posledico višjo davčno obveznost, trpi stroške postopka iz tretjega odstavka tega člena zavezanec za davek.

(6) Višino najvišjega povračila stroškov pravnega zastopanja in strokovne pomoči določi minister, pristojen za finance.

(7) Ne glede na prvi do četrty odstavka tega člena plača stroške postopka v vsakem primeru udeleženec v postopku, če jih je povzročil po svoji krivdi.

V. poglavje
Odločba**80. člen**

(izrek odmerne odločbe)

(1) Izrek odmerne odločbe mora vsebovati:

1. davčnega zavezanca oziroma plačnika davka, če sta različni osebi;
2. vrsto davka;
3. davčno osnovo;

4. davčno stopnjo;

5. znesek odmerjenega davka in obresti, izračunanih do dneva izdaje odločbe;

6. znesek plačanih(-e) akontacij(-e) davka;

7. rok plačila davka in obresti;

8. račun, na katerega se plača;

9. navedbo, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe in

10. navedbo, da bo davek v primeru, če ne bo plačan v določenem roku, prisilno izterjan.

(2) V izreku odmerne odločbe se odloči tudi o stroških postopka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v izreku odmerne odločbe ne navedeta davčna osnova in davčna stopnja, če gre za odločbo o vračilu davka ali, če glede na vrsto davka, v skladu z zakonom o obdavčenju, tega ni mogoče navesti.

(4) Če davčni organ v odmerni odločbi ugotovi, da je treba vrniti določen znesek davka, mora izrek odločbe, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, vsebovati tudi znesek davka, ki se vrne, in rok ter način vračila davka.

(5) Izrek odločbe v enostavnih zadevah, v katerih davčni organ pri odločanju v celoti upošteva davčno napoved, uradne podatke ali ugotovi strankini zahtevi, lahko vsebuje le davčno osnovo, stopnjo davka in znesek odmerjenega oziroma vrnjene davka, če ta zakon ne določa drugače.

81. člen

(obrazložitev odločbe v enostavnih zadevah)

V enostavnih zadevah, v katerih davčni organ pri odločanju v celoti upošteva podatke iz davčne napovedi, obračuna davka, carinske deklaracije, drugega dokumenta ali uradne podatke ali ugotovi strankini zahtevi, lahko vsebuje obrazložitev odločbe samo kratko obrazložitev strankine vloge in sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o stvari odločeno, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

82. člen

(odločba v enostavnih zadevah)

(1) V enostavnih zadevah iz 81. člena lahko vloga oziroma dokument predstavlja odločbo, kar davčni organ ugotovi ali odmeri z odtisom štampljke na tej vlogi oziroma dokumentu in navede predpise, na podlagi katerih je bilo v zadevi odločeno. Poleg štampljke mora biti podpis pooblaščen osebe.

(2) V carinskih zadevah se za odločbo v enostavnih zadevah šteje vloga oziroma dokument, na kateri sta žig in podpis pooblaščen osebe.

83. člen

(začasna in glavna odločba)

(1) Če je glede na okoliščine primera neizogibno potrebno, ali če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, lahko davčni organ izda začasno odločbo na podlagi podatkov, znanih do dneva izdaje odločbe. V taki odločbi mora biti izrecno navedeno, da je začasna.

(2) Začasno odločbo lahko davčni organ razveljavi in nadomesti z glavno odločbo najpozneje v roku enega leta od dneva izdaje začasne odločbe, razen če je v tem zakonu ali zakonu o obdavčenju drugače določeno. Če začasne odločbe ne razveljavi in nadomesti z glavno odločbo v tem roku, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z glavno odločbo, če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, in sicer v roku, predpisanem s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

84. člen

(odločba, izdana na podlagi zapisnika)

(1) Davčni organ izda odmerno odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik iz 140. člena tega zakona oziroma

ma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti v odločbi.

(2) V primerih iz 129. člena tega zakona mora davčni organ izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

85. člen

(vročitve)

(1) Vse odločbe in sklepi ter drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, razen odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki se izdajo v postopku davčnega nadzora in v postopku davčne izvršbe, se vročajo z navadno vročitvijo. Vročitev je opravljena 15. dan od dneva odpreme, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Odločbe, izdane na podlagi sedmega odstavka 267. člena tega zakona in odločbe, s katerimi je določeno obročno plačevanje davka, se vročajo z osebno vročitvijo.

(3) Če davčni zavezanec ne plača davka v roku oziroma v roku ne izpolni druge obveznosti, mu davčni organ vroči odločbo, sklep ali drug dokument z osebno vročitvijo, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če je potrebno opraviti vročitev tako, da se dokument objavi na oglasni deski organa in na enotnem državnem portalu e-uprava, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, se v primeru, če dokument vsebuje podatke, ki se štejejo za davčno tajnost, na oglasni deski organa in na enotnem državnem portalu e-uprava, namesto dokumenta objavi zgolj obvestilo o dokumentu, ki vsebuje osnovne podatke iz dokumenta, brez podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost. V obvestilu se navede osebno ime, letnico rojstva, oziroma firmo zavezanca za davek, njegov naslov, pravilno številko in datum dokumenta, ki se vroča, datum objave na oglasni deski in portalu ter davčni urad in izpostavo, ki je dokument izdala.

VI. poglavje Pravna sredstva

1. podpoglavje Pritožba

86. člen

(rok za vložitev pritožbe)

(1) Pritožba se lahko vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Pritožba zoper odmero odločbo, izdano v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se lahko vloži v roku 30 dni od vročitve odločbe.

(3) Pritožba zoper sklep, s katerim se zavrne pritožba zoper odmero odločbo, izdano v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se lahko vloži v roku 15 dni od vročitve sklepa.

(4) Če zavezanec za davek med tekom roka za pritožbo iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena umre, ne da bi vložil pritožbo, lahko pritožbo v roku iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, ki teče od pravomočnosti sklepa o dedovanju, vloži njegov pravni naslednik.

(5) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi za ugovor zoper informativni izračun dohodnine.

87. člen

(suspenzivni učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, če se pritožbi ne ugoti.

2. podpoglavje Izredna pravna sredstva

88. člen

(odprava in razveljavitev oziroma sprememba odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi odmero odločbo v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek:

1. če jo je izdal stvarno nepristojen organ;

2. če je bila v isti stvari že prej izdana pravomočna odločba, s katero je bila ta stvar drugače rešena.

(2) Odmero odločbo lahko davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi, razveljavi ali spremeni v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek, če je z njo prekršen materialni zakon.

89. člen

(obnova davčnega postopka)

(1) V obnovi postopka se za krajevno pristojen organ šteje organ, ki je izdal odločbo v postopku, ki se obnavlja.

(2) Če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, lahko začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od vročitve odločbe zavezancu za davek se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je bil zaradi napak v odločbi, izdani samodejno z uporabo informacijskega sistema, davek nepravilno odmerjen, začne obnovo postopka po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dokončnosti odločbe. Po preteku šestih mesecev od dokončnosti odločbe se obnova iz tega razloga ne more več začeti.

(4) Ponovna uporaba pravnega sredstva iz prejšnjega odstavka ni več mogoča.

(5) V rokih iz drugega odstavka tega člena lahko predlaga obnovo postopka tudi zavezanec za davek.

(6) Če se pri davčnem nadzoru ugotovijo dejstva in dokazi, ki so pomembni za obdavčenje na podlagi obnove postopka oziroma v drugih postopkih, se ta dejstva posredujejo davčnemu organu. Šteje se, da je davčni organ izvedel za nova dejstva na dan sestave zapisnika.

(7) Zoper sklep o obnovi postopka pritožba ni dovoljena. Sklep se lahko izpodbija v pritožbi zoper odločbo.

90. člen

(posebni primeri odprave, razveljavitve in spremembe odločbe)

(1) Če se po pravomočnosti odmerne odločbe ugotovi, da je bil zaradi očitne napake previsoko odmerjen davek oziroma odmerjen davek, davčni organ tako odločbo odpravi, razveljavi ali spremeni po uradni dolžnosti ali na zahtevo zavezanca za davek oziroma na zahtevo njenih pravnih naslednikov. Če davčni organ ugotovi, da odločbe ni treba odpraviti, razveljaviti ali spremeniti, zahtevek zavezanca za davek zavrne.

(2) Odprava, razveljavitev oziroma sprememba odločbe po prvem odstavku tega člena učinkuje samo na davčno obdobje, na katero se prvotna odločba nanaša. Če spremenjena davčna obveznost vpliva tudi na davčno obveznost v davčnih obdobjih, ki sledijo davčnemu obdobju, na katero se odprava, razveljavitev ali sprememba odločbe nanašajo, davčni organ v novi odločbi odloči tudi o spremembi davčne obveznosti v teh davčnih obdobjih. Če so odprava, razveljavitev oziroma sprememba odločbe posledica očitnih napak zavezanca za davek, zavezancu za davek ne pripadajo obresti.

(3) Odločbo po prvem odstavku tega člena izda do poteka zastaralnega roka za vračilo davka organ prve stopnje, ki je

izdal prejšnjo odločbo, organ druge stopnje pa le, če je s svojo odločbo odločil o stvari.

(4) Pritožba zoper novo odločbo, izdano na podlagi tega člena, je dovoljena le, če jo je izdal organ prve stopnje. Če je odločbo izdal organ druge stopnje oziroma če je odločba organa prve stopnje dokončna, je zoper njo mogoč upravni spor.

VII. poglavje Izpolnitev davčne obveznosti

1. podpoglavje Plačilo davka

91. člen

(način plačila davka)

(1) Davek se plača pri ponudniku plačilnih storitev ali pri davčnem organu, če tehnične možnosti tako dopuščajo.

(2) Podrobnejši način plačila davka določi minister, pristojen za finance.

92. člen

(dan plačila davka)

Šteje se, da je davek plačan:

1. na dan, ko izvajalec plačilnega prometa izvrši nalog za plačilo davkov,
2. na dan sprejetja odločitve pristojnega organa o konverziji davka v kapitalsko naložbo, razen če je odločitev pozneje preklicana,
3. na dan, ko se davek poravnava s preveč plačanim davkom v skladu s četrtem, petim in šestim odstavkom 97. člena tega zakona, oziroma
4. na dan plačila davka pri davčnem organu.

93. člen

(vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev)

(1) Če zavezanec za davek pri davčnem organu plačuje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh vrst davkov in njim pripadajočih dajatev, se s plačilom poravnava davek, ki ga zavezanec za davek navede na plačilnem instrumentu, in sicer po vrstnem redu prej dospelosti obveznosti te vrste davka, nato pa drugi davki, po vrstnem redu dospelosti posamezne vrste davka.

(2) Če davki dospejo v plačilo istočasno, vrstni red plačila določi zavezanec za davek. Če zavezanec za davek ne določi vrstnega reda plačila, ga določi davčni organ in pri tem upošteva, da se najprej poravnajo obveznosti, katerih izpolnitev je manj zavarovana.

(3) Če pobrani znesek ne zadostuje za poplačilo posamezne vrste davka s pripadajočimi dajatvami, se davek in pripadajoče dajatve plačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. stroški postopka pobiranja davka,
2. obresti,
3. davek,
4. denarne kazni in globe in stroški tega postopka.

(4) V postopku davčne izvršbe zavezanec za davek ne more vplivati na vrstni red poplačila davka.

(5) Preplačilo na račun posamezne vrste prispevka se lahko upošteva le za poplačilo istovrstnih obveznosti.

94. člen

(prednost dospelosti davčne obveznosti pred drugimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek)

(1) Pri poravnavi dospelih obveznosti zavezanca za davek iz njegovih dohodkov, terjatev, premoženja in premoženjskih oziroma materialnih pravic ima dospelost davčna obveznost absolutno prednost pred drugimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek, ki se izterjujejo, razen pred dospelimi obveznostmi iz naslova zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo

zaradi prizadetega zdravja, odškodnine zaradi izgube delovne zmožnosti ali odškodnine zaradi smrti preživjalca.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek poplačilo davčne obveznosti nima absolutne prednosti, kadar se poplačuje iz posamezne stvari oziroma pravice, ki je zavarovana z zastavno pravico, vpisano v ustrezen register.

95. člen

(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

(1) V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko davčni organ pri izvajanju nadzora v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo, v naknadnem nadzoru ugotovi carinski dolg, obresti obračunajo za čas od poteka desetega dne po nastanku carinskega dolga do izdaje odločbe po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan nastanka carinskega dolga. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti. Ta določba se smiselno uporablja tudi za druge dajatve, ki se v skladu s predpisi obračunavajo in plačujejo kot bi bile uvozne dajatve.

96. člen

(zamudne obresti)

(1) Od davkov, ki jih zavezanec za davek ni plačal v predpisanem roku, se plačajo zamudne obresti po 0,0274 odstotni dnevni obrestni meri.

(2) Vlada lahko spremeni višino obrestne mere iz prvega odstavka tega člena, če se spremenijo gospodarske razmere v državi.

(3) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za davek ni plačal, in od denarnih kazni, glob ter stroškov postopka pobiranja davka se zamudne obresti ne zaračunavajo.

(4) Od obresti, zaračunanih na podlagi petega odstavka 48. člena, 95. in 104. člena, drugega odstavka 87. člena ter četrtega odstavka 157. člena tega zakona, se od zapadlosti dolga naprej obračunajo obresti po obrestni meri iz prvega odstavka tega člena.

(5) V primeru pobiranja prispevkov za osebe javnega prava znesek, do katerega se zamudne obresti ne zaračunajo, določi prejemnik teh prispevkov.

2. podpoglavje Vračilo davka

97. člen

(vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primeru iz 54. člena tega zakona, razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna, davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) Davčni organ lahko na podlagi izjave zavezanca za davek, ki je upravičen do vračila davka, ta davek vrne tretji osebi, ki jo v izjavi navede zavezanec za davek, pod pogojem, da ni možnosti za oškodovanje morebitnih upnikov zavezanca za davek.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo drugih davkov, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, z upoštevanjem omejitev iz petega odstavka 93. člena, če ni z zakonom drugače določeno.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka in ko davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek plačal več, kot je njegova obveznost, se o vračilu oziroma zmanjšanem vračilu zavezanca za davek pisno obvesti najkasneje v 15 dneh od dneva vračila.

(8) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je pretekel rok za plačilo globe in stroškov postopka o prekršku, za katere izvršbo je pristojen davčni organ, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek neplačane globe in stroškov postopka, ki mu je potekel rok plačila.

98. člen

(vračilo davka v posebnih primerih)

Če zakon o obdavčenju določa še druge primere, ko je davčni zavezanec oziroma druga oseba upravičen do vračila davka, se glede vračila oziroma vštevanja plačanega davka v naslednja vplačila smiselno uporabi 97. člen tega zakona.

99. člen

(obresti od preveč odmerjenega davka ali neupravičeno odmerjenega davka)

(1) Zavezancu za davek pripadajo od neupravičeno odmerjenega in plačanega, preveč odmerjenega in plačanega ali neupravičeno nevrnjenega davka obresti, ki se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona. Zavezancu za davek pripadajo v primeru neupravičeno odmerjenega oziroma preveč odmerjenega in plačanega davka obresti od dneva plačila davka, v primeru neupravičene zavrnjene zahteve za vračilo davka pa od poteka 30 dnevnega roka po vročitvi odločbe, s katero je bila zavezancu za davek neupravičeno zavrnjena zahteva za vračilo davka.

(2) Zavezancu za davek, ki sam izračuna in plača davek, od razlike med letom plačane akontacije in davkom po davčnem obračunu, ne pripadajo obresti v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti, če davčni organ ni vrnil davka v predpisanem roku. V tem primeru tečejo zamudne obresti od naslednjega dne po poteku predpisanega roka za vračilo. Zamudne obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(4) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti tudi od plačanih zamudnih obresti, kadar davčni organ ne vrne preveč plačanih ali neupravičeno plačanih zamudnih obresti v zakonskih rokih za vračilo davka.

100. člen

(obresti od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine)

(1) Ne glede na 99. člen davčnemu zavezancu od preveč plačane dohodnine ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od 30. dneva po dnevu vročitve odločbe o odmeri dohodnine, s katero je bilo prvič odločeno o davčni obveznosti iz naslova dohodnine. Če je bila dohodnina plačana po poteku roka za plačilo, davčnemu zavezancu od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od dneva plačila. Obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(2) Davčnemu zavezancu, ki uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane po poteku roka za vložitev napovedi v skladu z 271. členom tega zakona, obresti po prvem odstavku tega člena ne pripadajo.

3. podglavje

Odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka ter neizterljivost davka

101. člen

(odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka za fizične osebe)

(1) Davčni organ lahko dovoli odpis, delni odpis in odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživetje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov.

(2) Vlogo za odpis oziroma delni odpis, odlog oziroma obročno plačilo davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči o zahtevku na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca.

(3) Davčni organ odloči o odpisu, odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Podrobnejše kriterije za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila po tem členu ter obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v vlogi, določi minister, pristojen za finance, upošteva raven zadovoljevanja minimalnih življenjskih potreb, ki omogočajo preživetje in so določene s predpisi na področju socialnega varstva.

(5) Davčni organ ne more odobriti odpisa, delnega odpisa, odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Ta člen se ne uporablja za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, in sicer za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti. Za davek, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti, se ne šteje poračun dohodnine na letni ravni.

(7) Davčni organ ne more odobriti odpisa ali delnega odpisa v skladu s tem členom osebam iz prejšnjega odstavka, ki prenehajo opravljati dejavnost, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti, in fizične osebe, ki odgovarjajo za obveznosti družb, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti, se ne šteje poračun dohodnine na letni ravni.

(8) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

(9) Z odpisom oziroma delnim odpisom po tem členu davčna obveznost v celoti oziroma delno preneha.

102. člen

(odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

(1) Davčni organ lahko dovoli odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda in bi davčnemu zavezancu odlog in obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode.

(2) Vlogo za odlog plačila oziroma obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in

podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(3) Davčni organ odloči o odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo za davčne zavezance, ki so pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, se določbe tega člena uporabljajo za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

(6) Podrobnejše kriterije in način ugotavljanja hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

(7) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

103. člen

(posebni primeri odloga in obročnega plačevanje davka)

(1) Če davčni zavezanec predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se davčnemu zavezancu ne glede na prvi odstavek 101. člena in prvi odstavek 102. člena tega zakona dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih ali dovoli odlog za največ 12 mesecev.

(2) Če davčni zavezanec – fizična oseba davka ni zmožen plačati v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja ter se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti, lahko davčni organ dovoli obročno plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih.

(3) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

104. člen

(obračun obresti)

(1) Za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 102. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davkov ali neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka veljavni referenčni obrestni meri za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

105. člen

(odpis davka po višini neplačanega davka)

(1) V plačilo dospeli davek, po posamezni vrsti davka, ki na dan 31. decembra ne preseže 1 euro, se odpiše po uradni dolžnosti.

(2) Odpis se opravi na dan 15. februarja za preteklo leto.

(3) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

106. člen

(odpis davka pri stečajih in prisilnih poravnava)

(1) Davčni organ odpiše davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davek ne odpiše kadar se je nad davčnim zavezancem končal postopek osebnega stečaja. Davek, ki v postopku osebnega stečaja ni bil plačan, se odpiše le na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o odpustu obveznosti.

(3) Davek iz prvega odstavka tega člena se odpiše z dnem vpisa sklepa o zaključku stečajnega postopka v ustrezen register, davek iz drugega odstavka tega člena pa z dnem pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti.

(4) Davčni organ odpiše davek, glede katerega v postopku prisilne poravnave ni bilo potrjeno znižano poplačilo, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

(5) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

(6) Če se razveljavi potrjena prisilna poravnava ali odpust obveznosti oziroma najde premoženje zavezanca, ki je s stečajem prenehal, se ponovno vzpostavi tudi obveznost za plačilo odpisanega davka, ki je bil odpisan v skladu s tretjim ali četrtim odstavkom tega člena.

107. člen

(odpis davka v drugih primerih)

(1) Davek oziroma del davka se, poleg primerov iz 101., 105. in 106. člena tega zakona, odpiše tudi:

1. če je davčni zavezanec – fizična oseba umrl in ni zapustil nobenega premoženja, iz katerega bi se lahko davek izterjal,

2. če ga ni mogoče izterjati od pravne osebe – zavezanca za davek niti iz morebiti predloženega instrumenta zavarovanja niti od njenega pravnega naslednika,

3. če je pravica do izterjave davka zastarala, razen v primeru iz prvega odstavka 126.a člena tega zakona,

4. če je pravica do vračila davka zastarala,

5. v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

(2) Davek, ki ga ni mogoče poplačati v skladu z drugim odstavkom 126.a člena tega zakona, se odpiše z dnem pravnomočnosti sklepa o poplačilu oziroma pravnomočnosti sklepa o ustavitvi izvršbe na nepremičnine, ki ju izda sodišče v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(3) Davčni organ davek ali del davka odpiše tudi v primerih, ko odloči o neizterljivosti dolga.

(4) Z odpisom po tem členu davčna obveznost preneha.

(5) Če se v primerih iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka tega člena kasneje najde premoženje zavezanca za davek, se ponovno vzpostavi obveznost za plačilo odpisanega davka, ki je bil odpisan v skladu s 1. oziroma 2. točko prvega odstavka tega člena.

108. člen

(obravnava odpisanega davka v davčnih evidencah)

Davčni organ odpisani davek izbriše iz evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek.

109. člen

(obravnava pogojno izterljivega davka v davčnih evidencah)

(1) Davčni organ pogojno izterljiv davek prenese v okviru svojih evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek, v evidenco pogojno izterljivega davka.

(2) Davek se šteje za pogojno izterljivega:

1. če se ne more poplačati niti v postopku davčne izvršbe, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

2. če se je davčni zavezanec – fizična oseba odselil neznan kam, ali ga je sodišče razglasilo za pogrešanega ali za opravično nesposobnega in ni pustil oziroma nima nobenega premoženja, iz katerega bi se lahko davek poplačal, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

3. če ni bil plačan v petih letih po poteku koledarskega leta, ko je nastala davčna obveznost oziroma v petih letih po

poteku koledarskega leta, do katerega je bilo plačilo davka odloženo oziroma je bilo dovoljeno obročno plačilo ali je bil za držan začet postopek davčne izvršbe, ali je bil odložen začetek davčne izvršbe, pod pogojem, da ni nastopilo zastaranje,

4. če je bil pri zavezancu za davek začet postopek prisilne poravnave,

5. če je bil pri zavezancu za davek začet stečajni postopek,

6. od dneva smrti davčnega zavezanca do dneva pravno-močnosti sklepa o dedovanju.

(3) Opredelitev davka za pogojno izterljivega v skladu s tem členom zakona ne vpliva na postopke v zvezi s to davčno obveznostjo.

110. člen

(omejitev uporabe določb tega poglavja)

(1) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporablja za prispevke za zdravstveno zavarovanje, za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in za obveznosti, za katere davčni organ opravlja samo izvršbo in ne vodi knjigovodskih davčnih evidenc o odmeri teh obveznosti.

(2) 101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporabljajo za izrečene globe in stroške postopka o prekršku v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, in jih izreka davčni organ.

(3) Po začetku postopka zaradi insolventnosti ni mogoče voditi postopkov po 101., 102. in 103. členu tega zakona za obveznosti, na katere v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, učinkuje postopek zaradi insolventnosti.

4. podpoglavje

Zavarovanje izpolnitve in plačila davčne obveznosti

111. člen

(zavarovanje)

(1) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev davčnega obračuna (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti) oziroma zavarovanje plačila v primeru odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje plačila davčne obveznosti), če je tako določeno z zakonom o obdavčenju, ali če na podlagi podatkov iz uradnih evidenc oziroma drugih podatkov, ki jih davčni organ pridobi o zavezancu za davek, utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo.

(2) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti s sklepom, v katerem tudi določi vrsto zavarovanja. Sklep mora biti obrazložen.

(3) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena je dovoljena pritožba, ki se v roku osmih dni vložijo pri davčnem organu, ki je sklep izdal. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

112. člen

(zastavna pravica na podlagi sporazuma)

Davčni organ lahko sporazumno z zavezancem za davek zavaruje izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti tudi z vknjižbo zastavne pravice na nepremičnini. Stroške zavarovanja nosi zavezanec za davek.

113. člen

(zavarovanje plačila davka v postopku davčne izvršbe)

Pri dolžnikih, ki so lastniki nepremičnega premoženja ali deleža družbenika, lahko davčni organ predlaga zavarovanje davčnega dolga z vknjižbo zastavne pravice na njihovih nepremičninah oziroma deležu družbenika neposredno pri sodišču, lahko pa tudi prek pristojnega državnega pravobranilstva.

114. člen

(vrste zavarovanj)

(1) Davčni organ lahko v skladu s 111. členom tega zakona:

1. zahteva predložitev ustreznega instrumenta zavarovanja, ali

2. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem (v nadaljnjem besedilu: začasni sklep za zavarovanje).

(2) V primerih, ko davčni organ zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem, se sklep iz drugega odstavka 111. člena tega zakona šteje za začasni sklep za zavarovanje iz 119. člena tega zakona.

115. člen

(oseba, ki je dolžna zagotoviti zavarovanje)

(1) Zavarovanje mora zagotoviti zavezanec za davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni organ na zahtevo zavezanca za davek dovoli, da zavarovanje namesto njega predloži tudi tretja oseba.

116. člen

(oseba, ki ni dolžna zagotoviti zavarovanja)

Ne glede na 111. in 113. člen tega zakona se zavarovanje izpolnitve ali zavarovanje plačila davčne obveznosti ne zahteva, če je zavezanec za davek neposredni uporabnik državnega proračuna v skladu s predpisom, ki ureja javne finance.

117. člen

(vrste instrumentov zavarovanja)

(1) Instrumenti zavarovanja iz 1. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona so:

1. bančna garancija brez ugovora na prvi poziv, ki jo izda banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

2. garantno pismo zavarovalnice, ki ga izda zavarovalnica, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

3. cirkulirani certificirani ček, če je trasat takega čeka banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

4. avalirana menica, če jo je avalirala banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

5. gotovinski polog.

(2) Davčni organ lahko, na zahtevo zavezanca za davek, sprejme tudi druge instrumente zavarovanja, če ti instrumenti na enakovreden način zagotavljajo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti.

(3) Davčni organ lahko za isto davčno obveznost zahteva predložitev samo enega ustreznega instrumenta zavarovanja. Šteje se, da je predloženi instrument zavarovanja ustrezen, če zagotavlja izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti v celoti.

(4) Če davčni organ s sklepom iz 111. člena tega zakona kot vrsto zavarovanja zahteva predložitev instrumenta zavarovanja, zavezanec za davek lahko prosto izbere instrument zavarovanja iz prvega odstavka tega člena, pri čemer lahko davčni organ predlagani instrument zavarovanja zavrne, če meni, da le-ta ne zagotavlja izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti na zanesljiv način.

118. člen

(garant)

(1) Banka oziroma zavarovalnica, ki nastopa v vlogi garanta, se mora pisno zavezati, da bo solidarno z zavezancem za davek poravnala zavarovano davčno obveznost, ki zapade v plačilo.

(2) Davčni organ lahko zavrne odobritev predlaganega garanta, če meni, da ta ne zagotavlja na zanesljiv način izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih.

119. člen

(začasni sklep za zavarovanje)

(1) Z začasnimi sklepom za zavarovanje lahko davčni organ:

1. naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s temi sredstvi, pri čemer se smiselno upoštevajo omejitve iz 166. člena tega zakona;

2. dolžniku zavezanca za davek prepove izplačilo terjatve, ki jo ima zavezanec za davek do njega, oziroma vrnitev stvari zavezancu za davek ter zavezancu za davek prepove, sprejeti poplačilo terjatve oziroma vračilo stvari ali

3. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolagati z njegovimi nepremičninami oziroma deleži, ki jih ima v družbah, ter premičninami, pri čemer se smiselno upoštevata 177. člen in 178. člen tega zakona v delu, ki se nanaša na surovine, polizdelke za predelavo in pogonsko gorivo.

(2) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi nepremičninami, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, to pa po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo v njem vsebovane prepovedi.

(3) Zaznamba iz drugega odstavka tega člena se izbriše iz zemljiške knjige na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(4) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu oziroma klirinško depotni družbi, ki v njem vsebovano prepoved po uradni dolžnosti vpišeta v predpisan register.

(5) Vpis iz četrtega odstavka tega člena se izbriše iz zadevnega registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(6) Po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premičninami, davčni organ nemudoma vloži zahtevo za vpis v register neposrednih zastavnih pravic. Upravitelj registra po uradni dolžnosti izda potrdilo o vpisu.

(7) Zaznamba iz prejšnjega odstavka se izbriše iz registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

120. člen

(dodatno ali novo zavarovanje oziroma nadomestitev že sprejetega zavarovanja)

(1) Če davčni organ ugotovi, da predloženi instrument zavarovanja ne zagotavlja ali ne zagotavlja več na zanesljiv način ali popolnoma izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih, zahteva da zavezanec za davek zagotovi dodatno zavarovanje, ali da prvotno zavarovanje nadomesti z novim.

(2) Če zakon o obdavčenju ne določa drugače, zavezanec za davek lahko predlaga davčnemu organu, da se že predloženo zavarovanje ali začasni sklep, nadomesti z novim oziroma predloži instrument zavarovanja. Davčni organ odobri zamenjavo oziroma nadomestitev zavarovanja, če oceni, da je tudi novo zavarovanje ustrezno. V tem primeru davčni organ razveljavi oziroma vrne prvotno zavarovanje šele potem, ko začne učinkovati novo zavarovanje.

121. člen

(veljavnost zavarovanja)

(1) Zavarovanje velja do dneva izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena rok veljavnosti instrumenta zavarovanja iz prvega odstavka 117. člena tega zakona ne more biti krajši od treh mesecev oziroma roka, v katerem mora biti izpolnjena oziroma plačana davčna obveznost, podaljšanega za 60 dni.

122. člen

(sprostitve zavarovanja)

(1) Zavarovanje se ne more sprostiti, dokler davčna obveznost, za izpolnitev ali plačilo katere je bilo to zavarovanje predloženo, ne ugasne, ali dokler bodoča davčna obveznost še lahko nastane. Ko davčna obveznost ugasne ali ne more več nastati, davčni organ zavarovanje nemudoma sprosti.

(2) Če izpolnitev ali plačilo davčne obveznosti delno ugasne ali v določenem delu ne more več nastati, se zagotovljeno zavarovanje na zahtevo upravičene osebe delno sprosti, razen če zadevni znesek tega ne upravičuje.

123. člen

(poplačilo iz sredstev zavarovanja)

Če zavezanec za davek ne izpolni oziroma ne plača davčne obveznosti v predpisanem roku, davčni organ unovči predloženi instrument zavarovanja.

124. člen

(podrobnejši predpisi)

Minister, pristojen za finance, natančneje določi način predložitve instrumenta zavarovanja, kriterije za določitev njegove višine ter način sprostitve in unovčitve instrumenta zavarovanja.

5. podpoglavje
Zastaranje

125. člen

(zastaranje)

(1) Pravica do odmere davka zastara v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek napovedati, obračunati, odtegniti in odmeriti.

(2) Pravica do odmere davka na promet nepremičnin in davka na darilo zastara v desetih letih od dneva, ko bi bilo treba davek napovedati, pravica do odmere davka na dedščine pa zastara v desetih letih od pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Pravica do izterjave davka zastara v petih letih od dneva, ko bi ga bilo treba plačati. V primeru naknadno ugotovljene obveznosti v davčnem nadzoru, teče relativni rok zastaranja pravice do izterjave davka od dneva izvršljivosti odmerne odločbe.

(4) Pravica zavezanca za davek do vračila plačanega davka, ki ga ni bil dolžan plačati, zastara v petih letih od dneva, ko ga je plačal oziroma od pridobitve pravnega naslova, s katerim je bilo ugotovljeno, da ga ni bil dolžan plačati.

126. člen

(pretrganje zastaranja)

(1) Tek zastaranja pravice do odmere davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom odmere davka in o katerem je zavezanec za davek obveščen.

(2) Tek zastaranja pravice do izterjave davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom davčne izvršbe in o katerem je bil dolžnik obveščen.

(3) Tek zastaranja pravice do vračila plačanega davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa ali vsako dejanje, ki ga zavezanec za davek opravi pri davčnem organu z namenom, da doseže vračilo davka.

(4) Po pretrganju začne zastaranje znova teči in se čas, ki je pretekel pred pretrganjem, ne šteje v zastaralni rok, ki ga določa ta zakon.

(5) Ne glede na določbe o zastaranju pravice do odmere in izterjave, davčna obveznost preneha, ko poteče deset let od dneva, ko je prvič začelo teči.

(6) Ne glede na določbe o zastaranju pravice do vračila davka, za davčni organ obveznost za vračilo davka preneha, ko poteče deset let od dneva, ko bi moral biti davek vrnjen, razen v primeru, ko je tožnik s tožbo uspel. V tem primeru se čas sodnih postopkov ne šteje v čas zastaralnega roka.

126.a člen

(poplačilo davčnega dolga, zavarovanega s hipoteko)

(1) Ne glede na določbo petega odstavka 126. člena tega zakona davčna obveznost, razen zamudnih obresti, ne preneha, če je davčni dolg zavarovan s hipoteko in če je pred potekom zastaranja pravice do izterjave vloženi predlog za izvršbo na nepremičnino.

(2) Davčna obveznost iz prejšnjega odstavka preneha s poplačilom iz prodaje nepremičnine v izvršilnem postopku.

VIII. poglavje Davčni nadzor

127. člen

(davčni nadzor)

(1) Davčni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem oziroma upoštevanjem zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Davčni nadzor obsega:

1. davčni nadzor davčnih obračunov pri davčnem organu,
2. nadzor in kontrolo v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo,
3. davčni inšpekcijski nadzor,
4. davčno preiskavo.

128. člen

(načela davčnega nadzora)

(1) Davčni nadzor se opravlja tako v korist kot v breme zavezanca za davek.

(2) Davčni nadzor se mora nanašati predvsem na tista dejstva in okoliščine, ki lahko vplivajo na povečanje ali zmanjšanje davčne obveznosti, ali ki vplivajo na prenos davčne obveznosti med davčnimi obdobji.

129. člen

(nadzor obračunov davka pri davčnem organu)

(1) Nadzor obračunov davka pri davčnem organu obsega:

1. nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti predlaganja obračunov davka in

2. nadzor predloženih obračunov davka.

(2) V nadzoru po 1. točki prejšnjega odstavka davčni organ preverja, ali so zavezanca za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju predložili davčni obračun.

(3) V nadzoru po 2. točki prvega odstavka tega člena davčni organ:

1. preverja popolnost, pravočasnost, formalne, logične in računske pravilnosti obračunov davka ter zahtevkov za vračilo davka na podlagi obračunov davka;

2. primerja podatke v obračunih davka s podatki iz drugih virov, ki so znani davčnemu organu;

3. primerja podatke v obračunih davka z listinami in podatki v poslovnih knjigah in drugih evidencah zavezanca za davek, ki se vodijo v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(4) Če davčni organ pri opravljanju nadzora iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ugotovi, da obračun davka ni bil predložen ali da iz predloženega obračuna davka izhajajo možne nepravilnosti, zavezanca za davek povabi, lahko tudi po telefonu, da v osmih dneh od seznanitve z nepravilnostmi predloži obračun davka, popravljen obračun davka oziroma predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo.

(5) O ustni izjavi oziroma drugih pomembnejših dejanjih se v postopku nadzora po tem členu sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v 10 dneh po vročitvi zapisnika. O pravici do pripomb po tem odstavku mora biti zavezanec za davek poučen, to pa mora biti navedeno tudi v zapisniku. Zapisnika se ne sestavi, če zavezanec za davek v skladu s prejšnjim odstavkom nepravilnosti odpravi.

(6) Po poteku roka za pripombe iz prejšnjega odstavka davčni organ odmeri davek z odmerno odločbo po 84. členu tega zakona oziroma z odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti. Če se pripombe zavezanca za davek v celoti upoštevajo in ni podlage za spremembo davka, se zavezanca za davek o tem pisno obvesti.

(7) Če iz ugotovitev nadzora po tem členu izhaja, da je treba dejansko stanje dodatno raziskati, lahko davčni organ izvede davčni inšpekcijski nadzor.

130. člen

(nadzor in kontrola v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo)

(1) Če davčni organ pri opravljanju nadzora ali kontrole, ki ju izvaja v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi nepravilnosti, zaradi katerih se spremeni davčna obveznost, ali nepravilnosti, ki vplivajo na pravilno izvajanje predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna carinska služba, se o teh ugotovitvah sestavi zapisnik, ki se vroči zavezancu za davek.

(2) Na zapisnik iz prejšnjega odstavka lahko zavezanec za davek da pripombe v 8 dneh od vročitve zapisnika. O pravici do pripomb po tem odstavku mora biti zavezanec za davek poučen, to pa mora biti navedeno tudi v zapisniku.

(3) Če davčni organ v nadzoru ali kontroli iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da je treba odmeriti oziroma spremeniti davek, odmeri davek z odločbo po 84. členu tega zakona.

(4) Če davčni organ v nadzoru in kontroli iz prvega odstavka tega člena ugotovi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti, izda o tem odločbo.

(5) Davčni organ mora izdati odločbo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

(6) Če se pripombe zavezanca za davek v celoti upoštevajo in ni podlage za spremembo davčne obveznosti oziroma niso ugotovljene nepravilnosti, ki vplivajo na pravilno izvajanje predpisov, za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna carinska služba, se zavezanca za davek o tem pisno obvesti.

131. člen

(davčna preiskava)

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno dejanje, s katerim so bili kršeni predpisi o obdavčenju, ali zaradi izvajanja dejanj in ukrepov po tem zakonu in zakonu, ki ureja davčno službo, za zagotovitev medsebojne pomoči organom Skupnosti, držav članic EU in tretjih držav, lahko davčni organ začne davčno preiskavo s tem, da izda nalog za preiskavo.

(2) V nalogu za preiskavo mora davčni organ navesti okoliščine, iz katerih izhajajo razlogi za sum, oziroma dejanja in ukrepe iz prejšnjega odstavka, ter navesti tudi, katere okoliščine naj se v preiskavi raziščejo, in subjekt oziroma krog subjektov, ki bodo predmet davčne preiskave.

(3) V postopku davčne preiskave se preverijo oziroma dopolnijo podatki, ki jih je davčni organ predhodno zbral v skladu s svojimi pooblastili. Davčno preiskavo opravlja davčni inšpektor v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

(4) Davčni inšpektor po opravljeni davčni preiskavi izdela zaključno preiskovalno poročilo, v katerem opiše ugotovitve davčne preiskave in navede zbrane podatke, dokumente in druge dokaze.

(5) Če so razlogi za sum utemeljeni, davčni organ začne postopek davčnega inšpekcijskega nadzora, s tem da zavezancu za davek izda sklep o začetku postopka in ga seznani z ugotovitvami v izvedeni preiskavi. V davčni preiskavi zbrani dokazi in podatki se lahko uporabijo kot dokaz tudi v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

132. člen

(obseg davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je lahko celostni ali delni inšpekcijski nadzor.

(2) Celostni davčni inšpekcijski nadzor obsega vsa področja poslovanja oziroma vse vrste davkov za eno ali več davčnih obdobj.

(3) Delni davčni inšpekcijski nadzor obsega posamezna področja poslovanja oziroma je omejen na enega ali več davkov oziroma eno ali več davčnih obdobj.

(4) Davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancu za davek, ki samostojno opravlja dejavnost, se lahko nanaša tudi na dejstva, ki niso v zvezi z opravljanjem dejavnosti, in so pomembna za obdavčenje zavezanca za davek, zlasti na dejstva v zvezi z opravljanjem aktivnosti nosilca dejavnosti fizične osebe.

(5) Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi pri fizični osebi, ki opravlja neregistrirano dejavnost, oziroma se ukvarja s posli ali prejema dohodka, ki so pomembni za obdavčenje davčnega zavezanca.

(6) Davčni inšpekcijski nadzor pri pravnih osebah lahko vključuje tudi razmerja med lastniki pravnih oseb in pravnimi osebami oziroma člani pravnih oseb in pravnimi osebami.

133. člen

(časovno obdobje davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je dopusten do zastaranja pravice do odmere davka.

(2) Pri velikih gospodarskih družbah se davčni inšpekcijski nadzor praviloma nadaljuje od zadnjega davčnega obdobja, za katerega je bil opravljen predhodni davčni inšpekcijski nadzor.

(3) Pri pravnih osebah, ki niso velike gospodarske družbe, in pri fizičnih osebah, ki opravljajo neodvisno samostojno dejavnost, obsega davčni inšpekcijski nadzor največ tri predhodna davčna obdobja, če gre za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, oziroma največ 36 mesecev, če gre za davčno obdobje, ki ni enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu.

(4) Davčni inšpekcijski nadzor se lahko razširi tudi na druga obdobja oziroma druge vrste davka, če obstaja sum zmanjšanja davčne obveznosti zaradi neplačila davkov.

134. člen

(načelo izbire za davčni inšpekcijski nadzor)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravi na podlagi objektivnih kriterijev, ki morajo upoštevati načelo enakomernega inšpekcijskega nadziranja vseh zavezancev za davek in načelo pomembnosti davka, ki ga zavezanec za davek prispeva v javnofinančnih prihodkih. Objektivni kriteriji so pripravljeni zlasti na podlagi statističnih metod, naključnega izbora in predhodnih ugotovitev v postopkih nadzora.

(2) Na podlagi kriterijev iz prejšnjega odstavka davčni organ pripravi letni načrt inšpekcijskega nadzora, ki je sestavljen zlasti po velikosti in statusu zavezancev za davek, vrsti davka ter vrsti inšpekcijskega nadzora glede na obseg nadzora. Letni načrt je podlaga za izbor zavezancev za davek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko v letni načrt vključi tudi davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancih za davek na predlog pristojnih državnih organov na podlagi ugotovitev iz njihovih delovnih področij, ali če to narekujejo ugotovitve v postopku davčnega nadzora.

(4) Zavezanec za davek nima pravice zahtevati določenega načina izbora.

135. člen

(začetek davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(2) Inšpektor lahko začne opravljati inšpekcijski nadzor po poteku osmih dni od vročitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se v primeru, če bi bil ogrožen namen davčnega inšpekcijskega nadzora, postopek davčnega inšpekcijskega nadzora začne, ko davčni inšpektor pri zavezancu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(4) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora poleg drugih sestavin v izreku vsebovati tudi:

1. obdobje obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša;

2. vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora;

3. opozorilo o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o pravnih posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

136. člen

(predstavitve pooblaščenice osebe ob začetku davčnega inšpekcijskega nadzora)

Pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora se mora pooblaščenica oseba izkazati s službeno izkaznico in z značko.

137. člen

(kraj in čas davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnih prostorih zavezanca za davek, ki opravlja dejavnost, lahko pa tudi v poslovnih prostorih, kjer se zanj vodijo oziroma hranijo poslovne knjige in druge evidence, če se te ne vodijo oziroma hranijo pri njem, oziroma v prostorih pooblaščenca, ki ga je določil zavezanec za davek. Za ta namen mora dati zavezanec za davek na razpolago primeren delovni prostor in potrebne pripomočke.

(2) Če poslovni prostor ni primeren za opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora, ali če obstajajo drugi razlogi, kot na primer narava dejavnosti zavezanca za davek, se inšpekcijski nadzor lahko na predlog zavezanca za davek, ali po odločitvi davčnega organa, opravlja v prostorih davčnega organa.

(3) Davčni inšpekcijski nadzor se ne opravlja v stanovanjskih prostorih, ki jih zavezanec za davek ni določil kot svoj sedež ali poslovni prostor.

(4) Če zavezanec za davek, njegov zastopnik ali pooblaščenec ali zaposleni pri zavezancu za davek ovira pooblaščenca osebo pri pregledu, lahko pooblaščenica oseba zahteva, da se le-ta odstrani.

(5) Če pooblaščenica oseba pri opravljanju nalog davčnega inšpekcijskega nadzora naleti na fizični odpor, ali če tak odpor pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

(6) Policisti nudijo pomoč pooblaščenim osebam v skladu z zakonom, ki ureja policijo.

(7) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnem delovnem času. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi izven poslovnega delovnega časa, če:

1. zavezanec za davek na to pristane, ali

2. je to nujno potrebno zaradi namena davčnega inšpekcijskega nadzora.

138. člen

(sodelovanje zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru in pristojnosti pooblaščenice osebe)

(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje. Zlasti je

dolžan dati podatke, predložiti poslovne knjige in evidence, poslovno dokumentacijo in druge dokumente na kraju opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora in dati pojasnila, ki so potrebna za njihovo razumevanje.

(2) Da bi pooblaščen oseb pri opravljanju davčnega inšpekcijskega nadzora lahko ugotovila višino davčne obveznosti, ima pravico pregledati poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, naprave, blago, stvari, predmete, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo vpogled v poslovanje zavezanca za davek. Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki jih je zavezanec za davek določil kot svoj sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(3) Pooblaščen oseb ima pravico stopiti na vsa zemljišča in v vse poslovne prostore zavezanca za davek in si jih ogledati. Zavezancu za davek ali njegovemu zastopniku je potrebno omogočiti, da je prisoten pri ogledu.

(4) Pooblaščen oseb ima pravico pregledati listine, ki dokazujejo pravni status zavezanca za davek ter druge listine in dokumente, s katerimi se ugotavlja istovetnost oseb pri davčnem inšpekcijskem pregledu.

(5) Pooblaščen oseb lahko pri davčnem inšpekcijskem nadzoru ugotavlja tudi podatke o številu, dohodkih in pogodbah zaposlenih ter jih primerja s prijavljenimi podatki.

(6) Na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora je potrebno zavezanca za davek opozoriti, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil. Če pooblaščen oseb oceni, da zavezanec za davek ali oseba iz prvega stavka tega odstavka ne dajeta zadostnih podatkov in pojasnil, lahko zahteva podatke od drugih zaposlenih ali od tretjih oseb; pred tem pozove zavezanca za davek, da imenuje dodatne osebe za dajanje podatkov in obvestil.

(7) Zavezanec za davek in oseba za dajanje obvestil in podatkov iz šestega odstavka tega člena ne moreta zahtevati, da je prošnja za podatke in pojasnila dana pisno.

(8) Pooblaščen oseb sme največ za 30 dni zaseči listine, nosilce baz podatkov iz 38. člena tega zakona, predmete, vzorce in drugo blago, če je to potrebno za zavarovanje dokazov, za natančno ugotovitev nepravilnosti ali, če zavezanec za davek to uporablja za kršitve oziroma, če je bilo to pridobljeno s kršitvami davčnih predpisov. Izjemoma lahko pooblaščen oseb pri obsežnem in dolgotrajnem davčnem inšpekcijskem nadzoru podaljša rok za zaseg listin, nosilcev baz podatkov in blaga iz prejšnjega stavka, vendar največ do skupno 90 dni.

(9) Ne glede na osmi odstavek tega člena lahko pooblaščen oseb za potrebe davčnega inšpekcijskega nadzora odvzame vzorce blaga, ki se pri pregledu ali analizi uničijo ali poškodujejo, v količini, kot je nujno potrebna za pregled oziroma analizo. V tem primeru stroški uničenih oziroma poškodovanih vzorcev bremenijo zavezanca za davek. Pogoje in način odvzema vzorcev v skladu s tem členom določi minister, pristojen za finance.

(10) Prejšnji odstavek se lahko uporabi pri vseh oblikah davčnega nadzora.

(11) Zavezanec za davek lahko zahteva, da se mu vrnejo zaseženi predmeti iz osmega odstavka tega člena pred rokom, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(12) Davčni organ o vrnitvi predmetov iz enajstega odstavka tega člena takoj odloči s sklepom.

139. člen

(pravica zavezanca za davek do informacij)

(1) Pooblaščen oseb, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in, da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati zavezanca za davek o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

(2) Pred sestavo zapisnika mora pooblaščen oseb, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, o rezultatu davčnega inšpekcijskega nadzora opraviti sklepni pogovor z zavezancem za davek, v katerem mora zavezanca za davek opozoriti na sporna dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, na pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in na davčne učinke teh ugotovitev.

(3) Sklepni pogovor ni potreben, če:

1. rezultat davčnega inšpekcijskega nadzora ne zahteva spremembe obdavčenja, ali
2. se mu zavezanec za davek odpove, ali se mu izogiba.

140. člen

(zapisnik)

(1) Zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru se sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v desetih dneh po končanem pregledu. Zavezanec za davek lahko poda nanj pripombe v 20 dneh po vročitvi zapisnika. Rok za pripombe se na utemeljeno pisno zahtevo zavezanca za davek lahko s sklepom podaljša praviloma največ za dodatnih deset dni.

(2) Pisno zahtevo za podaljšanje roka za pripombe iz prvega odstavka tega člena mora zavezanec za davek vložiti pred iztekom roka.

(3) Če zavezanec za davek v pripombah navaja nova ali dodatna dejstva, ki vplivajo na spremembo v zapisniku ugotovljenih obveznosti, davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb. Glede vročanja in vlaganja pripomb na dodatni zapisnik se uporablja prvi, drugi in tretji odstavek tega člena.

141. člen

(izdaja odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru)

(1) Po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru davčni organ izda odločbo o odmeri po 84. členu tega zakona oziroma odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(2) Od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora do izdaje odločbe ne sme preteči več kot šest mesecev, razen v primerih:

1. inšpiciranja povezanih oseb,
2. inšpiciranja zavezancev za davek, ki so zavezani k reviziji letnih poročil oziroma,
3. ugotavljanja davčne osnove z oceno,
4. ko zavezanec za davek davčnemu organu ne predloži dokumentacije, ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega inšpekcijskega nadzora ali ovira davčni inšpekcijski nadzor,
5. sočasnega davčnega nadzora, ki hkrati poteka v več državah članicah EU.

(3) Iz razlogov iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena, od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora, do izdaje odločbe ne sme preteči več kot devet mesecev.

(4) Iz razlogov iz 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena, omejitve iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo.

(5) Glede ugotovitev in dejanj, opravljenih v davčnem inšpekcijskem nadzoru, o katerih je bilo že pravnomočno odločeno, se nadzor ne more ponoviti.

TRETJI DEL DAVČNA IZVRŠBA

I. poglavje Splošno

1. podpoglavje Skupne določbe

142. člen

(načela davčne izvršbe)

(1) Davčni organ je dolžan uporabiti tista sredstva davčne izvršbe, ki so glede na okoliščine primera sorazmerna znesku davka, ki ga je treba izterjati.

(2) Pri izvajanju davčne izvršbe je davčni organ dolžan upoštevati osebno dostojanstvo zavezanca za davek, ki dolguje davek, in poskrbeti, da je izvršba za dolžnika čim manj neugodna.

143. člen

(začetek davčne izvršbe)

(1) Če davek ni plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju, davčni organ začne davčno izvršbo.

(2) Davčni organ začne davčno izvršbo z izdajo sklepa o davčni izvršbi (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi).

144. člen

(predmet davčne izvršbe)

(1) Predmet davčne izvršbe je lahko vsako dolžnikovo premoženje ali premoženjska pravica, če ni z zakonom izvzeta iz davčne izvršbe. Če je izvršba na določeno premoženje ali premoženjsko pravico z zakonom omejena, je to premoženje ali premoženjska pravica lahko predmet izvršbe v delu, ki pre-sega zakonsko določene omejitve.

(2) Za izterjavo davka je dovoljeno seči tudi na vse vrste posojil in predplačil, ki jih dolžnik prejme od tretjih oseb.

145. člen

(izvršilni naslovi)

(1) Davčna izvršba se izvede na podlagi izvršilnega naslova.

(2) Izvršilni naslovi iz prvega odstavka tega člena so:

1. izvršljiva odločba o odmeri davka;
2. izvršljiv obračun davka;
3. izvršljiva tuja odločba, ali drug ustrezen akt, ki ima naravo izvršilnega naslova, in ga davčni organ prejme v izvršbo na podlagi četrtega dela tega zakona;
4. izvršljiv sklep davčnega organa;
5. izvršljiv plačilni nalog;
6. izvršljiva odločba o prekršku;
7. izvršljiva sodba sodišča, izdana v zadevah prekrškov;
8. izvršljiv sklep sodišča, izdan v zadevah prekrškov;
9. seznam izvršilnih naslovov, v katerem mora biti za posamezen izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek davka in zamudnih obresti za vsako vrsto davka posebej;
10. izvršljiv sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave v delu, ki se nanaša na davke in druge dajatve, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek.

(3) Obračun davka postane izvršljiv, ko poteče rok za plačilo davka po obračunu davka, ki je predpisan z zakonom.

146. člen

(izvršilni naslov, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je izvršilni naslov odločba, sklep, plačilni nalog ali druga listina, opremljena s potrdilom o izvršljivosti, ki ga izda organ, pristojen za odmero te obveznosti (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj izvršbe).

(2) Izvršilni naslov za obveznosti iz prejšnjega odstavka je tudi seznam izvršilnih naslovov, v katerem mora biti za posamezni izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek obveznosti in zamudnih obresti za vsako vrsto obveznosti posebej.

(3) Če je od terjatev, ki jih predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu v izterjavo, treba obračunati tudi zamudne obresti, mora predlagatelj izvršbe obračunati zamudne obresti do dneva izdaje predloga. K predlogu mora priložiti obračun zamudnih obresti. Od dneva izdaje predloga davčni organ obračuna zamudne obresti po davčnih predpisih.

(4) Predlagatelj izvršbe pošlje davčnemu organu predlog za izvršbo v elektronski obliki. Podatke, ki morajo biti vsebovani v predlogu, ter podrobnejši način izmenjave podatkov predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Če se podatki za izvršbo pošiljajo v elektronski obliki, je predlagatelj izvršbe odgovoren, da pošilja le podatke, ki se nanašajo na izvršljive izvršilne naslove. Predlagatelj izvršbe mora davčnemu organu na njegovo zahtevo takoj poslati kopijo izvršilnega naslova.

147. člen

(seznam premoženja)

(1) Davčni organ sme zaradi izvedbe davčne izvršbe zahtevati, da davčni dolžnik predloži seznam svojega premoženja skupaj z dokazili o lastninskih in drugih stvarnih pravicah na tem premoženju (v nadaljnjem besedilu: seznam premoženja).

(2) Dolžnik mora na seznamu premoženja iz prvega odstavka tega člena navesti:

1. celotno premoženje dolžnika;

2. vsa odplačna razpolaganja, s katerimi je dolžnik v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka, z dejanjem ali opustitvijo razpolagal s svojim premoženjem v korist tretjih oseb, oziroma v korist zakonca oziroma osebe, s katero dolžnik živi v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, oziroma v korist osebe, s katero dolžnik živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, krvnega sorodnika v ravni vrsti ali stranski vrsti do vključno četrtega kolena, ali sorodnika v svaštvu do vključno četrtega kolena;

3. vsa neodplačna razpolaganja, razen običajnih priložnostnih daril, nagradnih daril ali daril iz hvaležnosti, če so sorazmerna premoženjskim možnostim dolžnika, izvršena v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka.

(3) Dolžnik mora predložiti seznam premoženja v roku, ki mu ga določi davčni organ. Davčni organ mora dolžnika opozoriti na posledice, če ne predloži seznama premoženja, oziroma ne navede popolnih in resničnih podatkov o svojem premoženju.

148. člen

(poročstvo)

(1) Če davka ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika – fizične osebe, se ta izterja iz premoženja ožjih družinskih članov, ki so to premoženje neodplačno oziroma po nižji ceni od tržne dobili od dolžnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, do vrednosti tako pridobljenega premoženja. Za ožje družinske člane se štejejo: zakonec oziroma oseba, s katero živi dolžnik v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma oseba, s katero dolžnik živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, otroci oziroma posvojenci ter vnuki in starši oziroma posvojitelji dolžnika.

(2) Če je dolžnik z namenom, da bi se izognil plačilu davka, odtujil premoženje v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, se tak pravni posel lahko izpodbija pred sodiščem v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja.

149. člen

(znesek, do katerega se davčna izvršba ne začne)

(1) Davčna izvršba se ne začne, če znesek davka po enem izvršilnem naslovu, razen v primeru iz 146. člena tega zakona, na dan zapadlosti ne presega 10 eurov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se davčna izvršba začne, če skupni znesek dolga enega dolžnika po posameznih izvršilnih naslovih presega 20 eurov.

150. člen

(sklep o izvršbi)

(1) Ko izvršbo opravlja carinski organ, je za izdajo sklepa o izvršbi pristojen carinski urad, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o odmeri davka, za pobiranje katerega je pristojen, ali sklep, s katerim se nalaga plačilo denarnih obveznosti.

(2) Če gre za izvršbo obveznosti iz 156. člena tega zakona ali za dopolnitev ali nadomestitev izvršilnega naslova iz 237. člena tega zakona, je za izdajo, dopolnitev ali nadomestitev sklepa pristojen davčni organ iz 71. člena tega zakona.

Opomba: glej 28. člen ZDVP-2D

151. člen

(sestavine izreka sklepa o izvršbi)

Izrek sklepa o izvršbi mora vsebovati:

1. osebno ime in naslov oziroma firmo in sedež dolžnika;
2. davčno številko dolžnika;
3. izvršilni naslov z navedbo, kdaj je nastopila izvršljivost;
4. znesek davka in pripadajoče obresti;
5. sredstvo in predmet davčne izvršbe;
6. stroške davčne izvršbe;
7. osebno ime oziroma firmo in naslov oziroma sedež delodajalca oziroma izplačevalca dohodkov, ponudnika plačilnih storitev v primeru, da so sredstva davčne izvršbe denarna sredstva dolžnika in dolžnikovega dolžnika v primeru drugih terjatev dolžnika;
8. državo rezidentstva, njegovo identifikacijsko številko ali rojstne podatke, če je dolžnik tujec.

152. člen

(stroški davčne izvršbe)

- (1) Dolžnik plača vse stroške davčne izvršbe.
- (2) Ne glede na prvi odstavek tega člena stroške davčne izvršbe, za katero se dokaže, da ni bila upravičena, plača davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi. V tem primeru davčni organ povrne dolžniku stroške davčne izvršbe v 30 dneh od dneva, ko je ugotovil, da izvršba ni bila upravičena.
- (3) V primeru izterjave obveznosti iz 156. člena tega zakona nosi stroške neupravičene izvršbe predlagatelj izvršbe.
- (4) Minister, pristojen za finance, določi višino stroškov davčne izvršbe.

153. člen

(odlog davčne izvršbe)

- (1) Če je davčni organ ali drug pristojni organ, v skladu s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom, pred začetkom davčne izvršbe dolžniku dovolil odlog oziroma obročno plačilo davka, se šteje, da je za čas odloga oziroma obročnega plačila odložen tudi začetek davčne izvršbe.
- (2) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je za odločanje o odlogu davčne izvršbe pristojen predlagatelj izvršbe iz 146. člena tega zakona.

154. člen

(zadržanje davčne izvršbe)

- (1) Davčni organ s sklepom zadrži že začeti postopek davčne izvršbe za čas:
 1. ko je dolžniku dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka v skladu s tem zakonom, z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom, in sicer za čas odloga oziroma obročnega plačevanja,
 2. do vročitve odločbe oziroma sklepa o pritožbi iz četrtega odstavka 157. člena tega zakona oziroma do pravnomočnosti akta, izdanega v postopku iz tretjega odstavka 158. člena tega zakona, oziroma do odločitve o zadevi, če izpodbijanje akta iz 240. člena tega zakona zadrži izvršbo.
- (2) Posamezna dejanja, ki so bila izvršena pred zadržanjem postopka davčne izvršbe, razen rubeža na dolžnikove denarne prejeme in dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah, ostanejo v veljavi.

155. člen

(ustavitev davčne izvršbe)

- (1) Davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo dolžnika s sklepom v celoti ali delno ustavi davčno izvršbo, če:

1. je davek plačan;
 2. davčna izvršba ni dovoljena;
 3. se davčna izvršba opravi proti komu, ki ni dolžnik, porok ali garant;
 4. predlagatelj izvršbe iz 146. člena tega zakona ali organ države prosilke v primerih iz četrtega dela tega zakona umakne zahtevo za izvršbo;
 5. je pravnomočno odpravljen, spremenjen ali razveljavljen izvršilni naslov ali razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti;
 6. je pravica do davčne izvršbe zastarala;
 7. davek, ki se izterjuje, ugasne na drug način.
- (2) Davčni organ s sklepom o ustavitvi davčne izvršbe odpravi oziroma razveljavi že izvršena dejanja v postopku davčne izvršbe.

156. člen

(uporaba tega dela zakona)

Davčni organ postopa v skladu s tem delom zakona tudi, kadar na podlagi zakonskega pooblastila opravlja izvršbo drugih denarnih nedavčnih obveznosti.

2. podpoglavje Pravna sredstva

157. člen

(pritožba zoper sklep o izvršbi)

- (1) Zoper sklep o izvršbi je dovoljena pritožba.
- (2) Pritožbo se vloži v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi.
- (3) Pritožba ne zadrži začete davčne izvršbe.
- (4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je dolžniku odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje sklepa.
- (5) S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni mogoče izpodbijati samega izvršilnega naslova.

158. člen

(ugovor tretjega zoper sklep o izvršbi)

- (1) Kdor izkaže za verjetno, da ima na predmetu davčne izvršbe pravico, ki preprečuje izvršbo, lahko vloži ugovor zoper sklep o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi. Ugovor se lahko vloži do konca davčne izvršbe.
- (2) Če davčni organ oceni, da pravica osebe iz prejšnjega odstavka, ki preprečuje izvršbo, ni verjetno izkazana, napoti to osebo, da v 8 dneh od vročitve sklepa iz četrtega odstavka tega člena pri sodišču vloži tožbo zoper davčni organ na ugotovitev lastninske pravice. Če oseba ne predloži dokaza o vložitvi tožbe, se davčna izvršba nadaljuje.
- (3) Z vložitvijo tožbe iz prejšnjega odstavka se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče o tožbi po tem členu odloča prednostno.
- (4) Davčni organ odloči o ugovoru s sklepom.

II. poglavje

Davčna izvršba na dolžnikove denarne prejeme, denarna sredstva in na dolžnikove denarne terjatve

1. podpoglavje

Izvetje in omejitve predmetov davčne izvršbe

159. člen

(denarni prejemi, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Denarni prejemi, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, so:

1. preživitve, na podlagi zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, in nadomestila preživitve, izplačani na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživitveni sklad;

2. odškodnine zaradi telesne poškodbe, po zakonu, ki ureja invalidsko zavarovanje;

3. denarne socialne pomoči po zakonu, ki ureja socialno varstvo;

4. starševski dodatki, otroški dodatki, dodatki za nego otroka in pomoči ob rojstvu otroka, dodatek za veliko družino po zakonu, ki ureja družinske prejemke;

5. štipendije in pomoči učencem in študentom za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;

6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;

7. dodatek za pomoč in postrežbo;

8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

9. oskrbnine po zakonu, ki ureja rejniško dejavnost;

10. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;

11. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu ZDoh-2, ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu ZDoh-2;

12. prejemki vojaških obveznikov v času izvrševanja vojaške dolžnosti, državljanov v času opravljanja nadomestne civilne službe oziroma usposabljanja za zaščito in reševanje.

160. člen

(omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke)

(1) Na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 70% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena z davčno izvršbo ni mogoče seči na denarne prejemke iz prvega odstavka tega člena, če le-ti ne presegajo osnovnega zneska minimalnega dohodka po zakonu, ki ureja socialno varstvo.

2. podpoglavje

Davčna izvršba na denarne prejemke dolžnika

161. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarne prejemke vroči davčni organ dolžniku in delodajalcu oziroma izplačevalcu prejemkov.

162. člen

(rubež denarnih prejemkov)

(1) Na podlagi sklepa o izvršbi se na dan vročitve sklepa delodajalcu oziroma izplačevalcu opravi rubež denarnih prejemkov.

(2) S sklepom iz 161. člena tega zakona se dolžniku zarubi del denarnih prejemkov do višine dolgovanega davka, pri čemer se upoštevajo izvzetja in omejitve iz 159. in 160. člena tega zakona, in delodajalcu oziroma izplačevalcu prepove njihovo izplačilo. Delodajalcu oziroma izplačevalcu se prav tako naloži, da del denarnih prejemkov, ki je naveden v sklepu o izvršbi, vplača oziroma vplačuje na predpisane račune do poplačila dolgovanega davka.

(3) Sklep o izvršbi se nanaša tudi na povečanje denarnih prejemkov, do katerega je prišlo po vročitvi sklepa.

163. člen

(sprememba delodajalca oziroma izplačevalca)

Če dolžnik ne prejema več denarnih prejemkov pri delodajalcu oziroma izplačevalcu, kateremu je bil vročen sklep o izvršbi, mora delodajalec oziroma izplačevalec o tem takoj obvestiti davčni organ.

164. člen

(ugovor delodajalca oziroma izplačevalca)

(1) Delodajalec oziroma izplačevalec lahko pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi, ugovarja zoper sklep o izvršbi v osmih dneh po njegovem prejemu, in sicer samo iz razloga, da dolžnik pri njem ne prejema denarnih prejemkov.

(2) Prepozen ugovor davčni organ s sklepom zavrže.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je ugovor utemeljen, z novim sklepom nadomesti sklep, ki se z ugovorom izpodbija. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje.

(4) Ugovor zoper sklep o davčni izvršbi ne zadrži njegove izvršitve.

165. člen

(odgovornost za opuščen odtagnitev in izplačilo)

(1) Če delodajalec oziroma izplačevalec ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži delodajalcu oziroma izplačevalcu, da v 15 dneh plača na predpisane račune celoten znesek davka, ki bi ga moral po sklepu o izvršbi odtegniti do izdaje te odločbe.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko delodajalec oziroma izplačevalec pritoži v osmih dneh od vročitve.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na četrty odstavek 164. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper delodajalca oziroma izplačevalca, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

3. podpoglavje

Davčna izvršba na dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah

166. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

(1) Sklep o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah ali hranilnicah, vroči davčni organ dolžniku ter bankam oziroma hranilnicam, pri katerih ima dolžnik denarna sredstva.

(2) Na dolžnikova denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah in hranilnicah iz naslova denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (159. člen), oziroma je davčna izvršba nanje omejena (160. člen), ni mogoče seči z davčno izvršbo, v kolikor gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče nanje seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

(3) Na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah iz naslova drugih prejemkov fizičnih oseb je mogoče seči z davčno izvršbo z upoštevanjem omejitev iz 160. člena tega zakona.

(4) Davčni organ pošlje banki oziroma hranilnici tudi podatke iz sklepa o izvršbi v elektronski obliki. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko in način pošiljanja podatkov.

167. člen

(rubež in prenos sredstev)

(1) Davčna izvršba na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik na računih pri bankah oziroma hranilnicah, se opravi tako, da

se s sklepom o izvršbi banki oziroma hranilnici naloži, da na dan prejema sklepa zarubi dolžnikova denarna sredstva do višine davka, navedenega v sklepu o izvršbi, in prenese dolžnikova denarna sredstva na predpisane račune.

(2) V primeru, da ima dolžnik račune pri več bankah oziroma hranilnicah, pošlje davčni organ sklep o izvršbi vsem tem bankam oziroma hranilnicam, ki morajo dolžnikova denarna sredstva zarubiti do višine obveznosti iz sklepa o izvršbi in jih takoj prenesti na račun dolžnika pri banki oziroma hranilnici, ki je v sklepu o izvršbi navedena prva.

(3) Ko banka oziroma hranilnica, ki je prva navedena v sklepu o izvršbi, po prejemu sredstev v skladu s drugim odstavkom tega člena ugotovi, da sredstva na računu dolžnika zadostujejo za izvršitev sklepa o izvršbi, obvesti ostale banke oziroma hranilnice, da prenehajo z nadaljnjim rubežem denarnih sredstev. O tem nemudoma obvesti tudi davčni organ in izvrši prenos sredstev na predpisane račune v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena lahko davčni organ naslovi sklep o izvršbi le na banke oziroma hranilnice, pri katerih obstaja največja možnost za poplačilo davka.

168. člen

(dolžnikovi računi brez priliva eno leto)

(1) Če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev, ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika. Banka oziroma hranilnica mora o tem obvestiti davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi.

(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, banka oziroma hranilnica vrne sklep davčnemu organu, ki je izdal sklep.

169. člen

(ugovor banke oziroma hranilnice)

(1) Banka oziroma hranilnica lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po njegovem prejemu pri davčnem organu, ki je izdal sklep. V svojem ugovoru banka ali hranilnica lahko ugovarja, da dolžnik pri njej nima odprtega računa.

(2) Prepozen ugovor davčni organ s sklepom zavrže.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je ugovor utemeljen, z novim sklepom nadomesti sklep, ki se z ugovorom izpodbija. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje.

(4) Ugovor zoper sklep o davčni izvršbi ne zadrži njegove izvršitve.

170. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če banka oziroma hranilnica ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od nje. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero banki oziroma hranilnici naloži, da v 15 dneh na predpisane račune plača dolgovani znesek davka.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko banka oziroma hranilnica pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na četrti odstavek 169. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper banke oziroma hranilnice, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

171. člen

(smiselna uporaba določb)

166. do 170. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za davčno izvršbo na dolžnikove denarne terjatve do ponudnikov plačilnih storitev.

4. podpoglavje

Davčna izvršba na druge denarne terjatve dolžnika

172. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarno terjatev dolžnika davčni organ vroči dolžniku in dolžnikovemu dolžniku.

173. člen

(rubež denarnih terjatev)

(1) S sklepom o izvršbi se dolžniku zarubi terjatev, ki jo ima do svojega dolžnika do višine njegovega davka, dolžnikovemu dolžniku pa naloži, da zarubljeni znesek terjatve plača na predpisane račune.

(2) Rubež denarnih sredstev se opravi z dnem, ko je sklep o izvršbi vročen dolžnikovemu dolžniku.

174. člen

(ugovor dolžnikovega dolžnika)

(1) Dolžnikov dolžnik lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po prejemu sklepa pri davčnem organu, ki je izdal sklep.

(2) V svojem ugovoru dolžnikov dolžnik lahko ugovarja, da dolžniku ni dolžan, da je dolg pogojen, ali da dolg še ni dospel v plačilo in ne bo dospel v plačilo v enem letu od prejema sklepa.

(3) Prepozen ugovor davčni organ s sklepom zavrže.

(4) Če davčni organ ugotovi, da je ugovor utemeljen, z novim sklepom nadomesti sklep, ki se z ugovorom izpodbija. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje.

(5) Ugovor zoper sklep o davčni izvršbi ne zadrži njegove izvršitve.

175. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če dolžnikov dolžnik ne ravna po sklepu o izvršbi, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži dolžnikovemu dolžniku, da v 15 dneh plača znesek, ki je enak znesku zarubljene terjatve, ki bi jo moral po sklepu o izvršbi plačati na predpisane račune.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko dolžnikov dolžnik pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na peti odstavek 174. člena tega zakona in prvi odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o ugovoru odloži začetek davčne izvršbe zoper dolžnikovega dolžnika, če oceni, da bi bilo ugovoru mogoče ugoditi. O tem odloči davčni organ s sklepom.

III. poglavje

Davčna izvršba na premočnine

1. podpoglavje

Pristojnost

176. člen

(prenos pristojnosti)

Če se premočnina ne nahaja na območju davčnega organa, ki je izdal sklep o izvršbi, le-ta pošlje sklep o izvršbi davčnemu organu, na območju katerega se premočnina nahaja, da izvrši rubež, cenitev in prodajo zarubljene premočnine.

2. podpoglavje

Oprostitev in omejitve glede predmeta davčne izvršbe

177. člen

(predmeti, izvzeti iz davčne izvršbe)

(1) Predmeti, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, so:

1. obleka, obutev, perilo, posteljnina, posoda, pohištvo, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in druge za gospodinjstvo po-

trebne stvari ter drugi predmeti za osebno rabo, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva;

2. hrana in kurjava, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva za šest mesecev;

3. delovna in plemenska živina, kmetijski stroji in druge delovne priprave, ki so dolžniku kmetu oziroma kmetici nujni za opravljanje kmetijske dejavnosti, ter seme za uporabo na njegovem gospodarstvu in krma za živino za štiri mesece;

4. redi, medalje, vojne spomenice in druga odličja in priznanja, poročni prstan, osebna pisma, rokopisi in drugi osebni dolžnikovi spisi ter slike oziroma fotografije družinskih članov;

5. medicinsko-tehnični pripomočki, ki so dolžniku potrebni za zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo in so opredeljeni v pravilih, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje;

6. gasilska zaščitna in reševalna oprema ter druga sredstva za zaščito, reševanje in pomoč.

(2) Poštna pošiljka ali pošto nakazilo, naslovljeno na dolžnika, ne more biti predmet davčne izvršbe, dokler mu ni vročeno.

178. člen

(omejitve davčne izvršbe proti pravnim osebam in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost)

(1) Davčne izvršbe proti pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, ni mogoče izvršiti na stroje, orodje in druge delovne priprave, v kolikor so te stvari nujno potrebne dolžniku za opravljanje njegove dejavnosti, ter na surovine, polizdelke, namenjene za predelavo, in pogonsko gorivo, v kolikor ne presežajo količine, potrebne za trimesečno povprečno proizvodnjo.

(2) Če dolžnik davka ne plača v šestih mesecih od dneva zapadlosti, se davek ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko izterja tudi iz sredstev, s katerimi opravlja dejavnost, če se je v tem času brez uspeha poskušala opraviti davčna izvršba iz dohodkov in drugega premoženja.

3. podpoglavje

Rubež, cenitev in prodaja premočnin

179. člen

(način davčne izvršbe na premočninah)

(1) Davčna izvršba na premočninah se opravi z rubežem, cenitvijo in s prodajo premočnin.

(2) Rubež, cenitev in prodajo premočnin opravi davčni organ, če ni s tem zakonom drugače določeno.

180. člen

(vročitev sklepa o izvršbi na premočninah)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi dolžniku na kraju samem pred začetkom rubeža in od njega zahteva, da plača znesek, naveden v sklepu o izvršbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se rubež lahko opravi tudi, če dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o izvršbi v skladu s prejšnjim odstavkom, ker bi bil ogrožen namen davčne izvršbe. V tem primeru se sklep o izvršbi vroči dolžniku po opravljenem rubežu.

(3) Davčni organ je o opravljenem rubežu dolžan obvestiti dolžnika, če dolžnik pri njem ni bil navzoč.

181. člen

(rubež premočnin)

Zarubiti se smejo premočnine, ki so v lasti oziroma posesti dolžnika.

182. člen

(ugovor dolžnika, da so zarubljene premočnine last tretje osebe)

(1) Če dolžnik izjavi, da so zarubljene premočnine last tretje osebe, vendar za to nima dokazov, lahko pooblaščen uradna oseba davčnega organa zarubi tudi te premočnine.

(2) Pooblaščen uradna oseba davčnega organa mora opozoriti tretjo osebo, da lahko v osmih dneh po opozorilu predloži dokaze o lastništvu oziroma drugi pravici na zarubljeni premočnini. Izjavo dolžnika iz prvega odstavka tega člena in opozorilo iz prvega stavka tega odstavka je treba vpisati v zapisnik o rubežu.

(3) Če pooblaščen uradna oseba davčnega organa predloži dokaz iz drugega odstavka tega člena ne šteje za verodostojnega ali zadostnega, napoti osebo, ki je dokaz predložila, da v osmih dneh vloži pri sodišču tožbo zoper davčni organ na ugotovitev lastninske pravice. Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne predloži dokaza, da je vložila tožbo pred sodiščem v predpisanem roku, se postopek davčne izvršbe nadaljuje.

(4) Z vložitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče odloča o tožbi po tem členu prednostno.

183. člen

(rubež blaga, ki je predmet kršitev)

Če davčna obveznost nastane zaradi kršitev predpisov o obdavčenju, se za poplačilo tega davka zarubi blago, ki je predmet kršitve, vendar le, če to blago ni bilo zaseženo ali odvzeto v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, ali z drugim zakonom.

184. člen

(rubež)

(1) Z davčno izvršbo je mogoče seči na vse dolžnikove premočnine, razen na predmete, ki so iz davčne izvršbe izvzeti.

(2) Če dolžnik noče sam odpreti poslovnih prostorov ali drugih prostorov, namenjenih za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pokazati premočnine, ki se nahajajo v teh prostorih, sme pooblaščen uradna oseba davčnega organa v navzočnosti dveh prič odpreti zaprte prostore, da bi se lahko opravil rubež.

(3) Če pooblaščen uradna oseba davčnega organa ne more sama opraviti rubeža, ker naleti na fizično upiranje ali tako upiranje utemeljeno pričakuje, lahko na podlagi sklepa davčnega organa zahteva pomoč policije, da jo zavaruje pri izvršitvi sklepa. Pomoč policije zahteva pri policijski postaji, ki je krajevno pristojna glede na kraj, kjer se opravlja rubež.

(4) Rubež premočnin pri dolžniku – fizični osebi se opravi v navzočnosti dolžnika ali koga od polnoletnih članov njegovega gospodinjstva in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu ni navzoč dolžnik ali član njegovega gospodinjstva.

(5) Rubež premočnin pri dolžniku – pravni osebi se opravi v navzočnosti zastopnika pravne osebe in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu zastopnik pravne osebe ni navzoč.

185. člen

(rubež vsebine sefa)

(1) Davčni organ lahko od dolžnika zahteva, da mu omogoči vpogled tudi v sef in pri tem zarubi vsebino sefa.

(2) Če dolžnik ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko davčni organ zahteva od upravitelja sefa, da mu omogoči vpogled v sef. Pri tem se glede prisotnosti prič primerno upošteva četrti oziroma peti odstavek 184. člena tega zakona.

186. člen

(hramba zarubljenih premočnin)

(1) Zarubljene premočnine se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik zarubljene premočnine lahko uporablja z dovoljenjem davčnega organa. O tem davčni organ izda sklep, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ v primeru utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljene premoč-

nine odtujil ali poškodoval, odloči, da se le-te dolžniku odvzamejo ter jih hrani sam, ali pa jih da v hrambo s strani davčnega organa pooblaščenim osebi. V tem primeru stroške prevoza in hrambe odvzetih premičnin nosi dolжник.

(3) Če se zarubi motorno ali priklopno vozilo, se do prenehanja veljavnosti rubeža vozila ne sme uporabljati, registrirati oziroma podaljšati prometno dovoljenje, razen z dovoljenjem davčnega organa, o čemer se izda sklep. Če davčni organ motorno ali priklopno vozilo pusti v hrambi pri dolžniku, pošlje sklep o davčni izvršbi z rubežnim zapisnikom organu, pri katerem je motorno oziroma priklopno vozilo vpisano v evidenco registriranih vozil, z zahtevo, da v evidenco registriranih vozil vpiše, da je vozilo zarubljeno.

(4) Davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zarubljena gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti vedno izročijo v hrambo davčnemu organu ali drugi osebi, ki jo pooblasti davčni organ.

(6) Na zarubljenih premičninah, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ vidno označiti, da so zarubljene.

187. člen

(prepoved razpolaganja z zarubljenimi premičninami)

(1) Dolžniku je prepovedano razpolagati z zarubljenimi premičninami.

(2) Če dolжник zarubljene premičnine odtuji, uniči, poškoduje ali na kakšen drug način onemogoči davčnemu organu njihovo unovčitev, davčni organ zoper njega vloži prijavo pri državnem tožilstvu, za izterjavo davčne obveznosti pa se takoj opravi nov rubež, ne da bi bilo treba za to izdati nov sklep o izvršbi.

188. člen

(pridobitev zastavne pravice)

(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičninah z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premičnina v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, vpisuje v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, zastavna pravica na zadevni premičnini pridobi z vpisom v ta register.

(3) Če se zarubi premičnina iz drugega odstavka tega člena, se sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom pošlje tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(4) Če so dolžnikove premičnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, se rubež teh premičnin s strani davčnega organa opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika oziroma njegovega predstavnika, zastopnika ali pooblaščenca ter register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(5) Ne glede na druge predpise, so vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin za davčni organ brezplačni.

(6) V primeru prodaje premičnin iz četrtega odstavka tega člena, se iz preostanka kupnine lahko poplača tudi dolžni davek, če je bil sklep o izvršbi za ta davek izdan pred prodajo.

(7) V primerih, ko je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

189. člen

(prenehanje veljavnosti rubeža)

(1) Veljavnost rubeža preneha:

- ko se zarubljena premičnina proda v skladu s tem zakonom;
- če se prodaja zarubljenih premičnin ne opravi v enem letu od vročitve sklepa o izvršbi;

– ko je bila dolžniku vročena odločba, s katero se ugotovi pritožbi iz 157. člena tega zakona;

– ko davčni organ prejme sodbo, s katero se ugotovi tožbi iz četrtega odstavka 182. člena tega zakona.

(2) V primerih iz drugega odstavka 188. člena tega zakona veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice iz registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

190. člen

(solastništvo)

(1) V primerih, ko je dolжник solastnik zarubljenih premičnin, je prodaja premičnin dovoljena le, če je njegov solastniški delež enak ali večji od ene nerazdelne polovice na vsaki premičnini.

(2) V primeru prodaje zarubljenih premičnin iz prvega odstavka tega člena ima solastnik, ki ni dolжник, pravico do poplačila svojega solastniškega deleža iz zneska, dobljenega s prodajo teh premičnin pred plačilom davka in stroškov davčne izvršbe.

(3) Solastnik, ki ni davčni dolжник, ima pravico zahtevati, da se mu odstopi zarubljeno premičnino, ki je predmet davčne izvršbe, če pri davčnem organu položi denarni depozit v višini, ki ustreza vrednosti dolžnikovega deleža na tej premičnini.

191. člen

(cenitev zarubljenih premičnin)

(1) Cenitev zarubljenih premičnin se opravi hkrati z rubežem, razen če le-te zaradi posebnih lastnosti ali posebne vrednosti zarubljenih stvari ni mogoče opraviti hkrati z rubežem.

(2) Cenitev opravi pooblaščenca uradna oseba sama, razen v primerih, ko zaradi posebnih lastnosti zarubljene stvari ali posebnih okoliščin primera odloči, da opravi cenitev posebni cenilec.

192. člen

(rubežni in cenilni zapisnik)

(1) O opravljenem rubežu in cenitvi mora pooblaščenca uradna oseba davčnega organa napraviti zapisnik. V zapisnik se vpišejo:

1. davčni organ ter osebno ime osebe, ki je opravila cenitev;
2. osebno ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež dolžnika, enotna matična številka občana (EMŠO) oziroma davčna številka dolžnika in podatki o drugih osebah iz 184. člena tega zakona, ki sodelujejo pri davčni izvršbi;
3. kraj in čas rubeža;
4. znesek davka, za katerega se opravlja rubež;
5. oznaka, enolični identifikacijski znak in natančen opis zarubljenih predmetov;
6. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;
7. osebno ime oziroma firma ter naslov oziroma sedež tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan organu, pristojnemu za vodenje evidence registriranih vozil oziroma v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin;
9. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan klirinško depotni družbi oziroma izdajatelju vrednostnega papirja, če se rubež opravlja v skladu z 211. in 212. členom tega zakona;
10. ugotovitev, da sta bila dolжник in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na kazenskopravne posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala;
11. morebitne pripombe dolžnika glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe oziroma morebitne pripombe drugih oseb, ki uveljavljajo kakšno pravico v zvezi s predmetom rubeža.

(2) Če je bila pooblaščenca uradna oseba prisiljena uporabljati posebne ukrepe (pomoč policije) iz tretjega odstavka 184. člena tega zakona, se to vpiše v rubežni zapisnik.

(3) Če se pri rubežu ne najdejo predmeti davčne izvršbe, se to vpiše v zapisnik o rubežu.

(4) Zapisnik o rubežu podpišejo pooblaščenca uradna oseba davčnega organa, ki je opravila rubež, dolжник in njegov zastopnik ali pooblaščenec ali član njegovega gospodinjstva, zastopnik ali pooblaščenec dolžnika – pravne osebe, navzoče priče, cenilec ali druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

(5) Če dolжник oziroma njegov zastopnik ali pooblaščenec oziroma zastopnik ali pooblaščenec pravne osebe – dolžnika noče podpisati zapisnika o rubežu, ugotovi pooblaščenca uradna oseba davčnega organa to v zapisniku in navede razlog odklonitve oziroma, da je bil podpis odklonjen brez pojasnila.

(6) Izvod zapisnika o rubežu mora biti vročen dolžniku.

(7) Če v času rubeža cenitev zarubljenih predmetov ni mogoča, se v rubežnem zapisniku navede, da bo cenitev zarubljenih predmetov naknadno opravil posebni cenilec. Cenitev, ki jo opravi posebni cenilec, je sestavni del rubežnega zapisnika in se vroči dolžniku.

193. člen

(načini prodaje)

(1) Premičnine, zarubljene po tem zakonu, se prodajo na javni dražbi, s prodajo po dolžniku, z zbiranjem ponudb, z neposredno pogodbo ali s komisijsko prodajo.

(2) Način prodaje zarubljenih premičnin izbere davčni organ, pri čemer upošteva najugodnejši izid, ki ga bo lahko dosegel pri prodaji.

(3) Zarubljene predmete, ki imajo ceno na organiziranem trgu, prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

194. člen

(čas prodaje zarubljenih premičnin)

(1) Prodaja zarubljenih premičnin ni dovoljena, dokler ne poteče osem dni od rubeža.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se hitro pokvarljive zarubljene stvari lahko prodajo tudi pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

195. člen

(javna dražba)

(1) Zarubljene enakovrstne premičnine, katerih vrednost je v rubežnem zapisniku ocenjena nad 5.000 eurov, se praviloma prodajo na javni dražbi.

(2) Javno dražbo zarubljenih premičnin opravi pooblaščenca uradna oseba davčnega organa.

(3) Javna dražba se odredi z oklicem. Oklic o javni dražbi mora vsebovati podatke o času, kraju in načinu prodaje ter popis zarubljenih premičnin. Oklic o javni dražbi je treba na primeren način javno objaviti.

(4) Obvestilo o javni dražbi mora biti dolžniku vročeno najmanj pet dni pred začetkom javne dražbe. Če se prodajajo zarubljeni hitro pokvarljivi predmeti in živali, je lahko rok, v katerem davčni organ vroči obvestilo dolžniku o začetku javne dražbe, krajši od pet dni.

(5) Obvestilo iz četrtega odstavka tega člena mora vsebovati kopijo oklica in seznaniitev dolžnika s pravicami, ki jih ima v zvezi z javno dražbo.

196. člen

(udeležba na javni dražbi)

(1) Javne dražbe se lahko udeleži vsakdo, če ni s tem zakonom drugače določeno. Če so s posebnimi predpisi za promet ali posedovanje določenih premičnin predpisani posebni pogoji, mora oseba, ki želi sodelovati na javni dražbi, pred začetkom javne dražbe dokazati, da izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Dolжник ali njegov družinski član lahko nastopa na javni dražbi, vendar ne more zarubljenih premičnin kupiti pod ocenjeno vrednostjo po rubežnem zapisniku.

(3) Na javni dražbi ne smejo nastopiti kot ponudniki osebe, zaposlene pri davčnem organu, njihovi zakonci oziroma osebe, s katerimi živijo v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma osebe, s katerimi živijo v registrirani istospolni partnerski skupnosti, ter njihovi družinski člani, s katerimi so v krvnem sorodstvu v ravni ali stranski vrsti ali v svaštvu do vštete tretjega kolena.

(4) Pred začetkom javne dražbe morajo ponudniki vplačati varščino ali predložiti ustrezen instrument za zavarovanje plačila varščine, ki znaša 10% izklicne cene zarubljenih premičnin, ki jih želi dražiti, vendar pa znesek ne more biti nižji od 40 eurov.

(5) Na javni dražbi sme sodelovati samo tisti ponudnik, ki se izkaže s potrdilom o vplačani varščini ali s potrdilom o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.

197. člen

(potek javne dražbe)

(1) Zarubljene premičnine se dajo na javno dražbo z začetno izklicno ceno, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku.

(2) Prva javna dražba se sme opraviti tudi, če se je udeleži en ponudnik.

(3) Če je ponudnikov več, se šteje, da je javna dražba uspela, če vsaj en ponudnik ponudi višjo ceno od izklicne.

(4) Zarubljene premičnine se prodajo kupcu, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno.

(5) Če prva javna dražba ne uspe, se napove druga. Oklic druge javne dražbe mora vsebovati iste podatke kot prvi, v oklicu pa mora biti dodatno navedeno, da gre za drugo javno dražbo. Izklicna cena zarubljenih predmetov s prve javne dražbe se lahko ob objavi druge javne dražbe zniža za ustrezen odstotek, vendar največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku.

(6) Pri drugi javni dražbi se smiselno uporabljajo drugi, tretji in četrti odstavek tega člena.

(7) Če je tudi druga javna dražba neuspešna, se zarubljeni predmeti prodajo na enega od drugih načinov prodaje iz prvega odstavka 193. člena tega zakona.

198. člen

(zapisnik o poteku javne dražbe)

(1) Davčni organ sestavi zapisnik o poteku javne dražbe. Vanj se vpišejo podatki o zarubljenih premičninah, izklicni ceni zanje, udeležencih na javni dražbi, danih ponudbah, doseženi prodajni ceni in kupcu.

(2) Zapisnik o javni dražbi morajo podpisati pooblaščenca uradna oseba davčnega organa, kupec in dolжник oziroma njegov zastopnik, če je bil navzoč pri javni dražbi. Dolжник sme zahtevati, da se njegove pripombe vpišejo v zapisnik. Izvod zapisnika se vroči dolžniku oziroma njegovemu zastopniku.

(3) Zapisnik o javni dražbi se izobesi na oglasni deski davčnega organa, pristojnega za prodajo, v dveh dneh po končani prodaji in mora ostati tam izobešen tri dni. Udeleženci javne dražbe lahko zoper delo in postopek pooblaščenca uradne osebe davčnega organa na javni dražbi ugovarjajo pri davčnem organu, pristojnem za prodajo, v treh dneh po objavi zapisnika na oglasni deski, vendar le, če so ugovor pisno napovedali pooblaščenca osebi davčnega organa v roku ene ure po končani dražbi.

(4) O ugovoru odloči davčni organ v treh dneh po njegovi vložitvi. Na odločitev davčnega organa o ugovoru ni mogoča pritožba.

(5) Zarubljenih premičnin, v zvezi s katerimi je vložen ugovor, ni dovoljeno prepustiti kupcu do vročitve sklepa oziroma odločbe davčnega organa o zavrženju oziroma zavrnitvi ugovora iz četrtega odstavka tega člena vložniku ugovora.

199. člen

(plačilo kupnine in drugi pogoji za prevzem blaga)

(1) Če ni vložen ugovor iz tretjega odstavka 198. člena tega zakona, mora kupec takoj po končani javni dražbi položiti znesek kupnine za kupljene premočnine in jih prevzeti.

(2) Če kupec ne prevzame kupljenih premočnin takoj po končani javni dražbi, preide nevarnost uničenja, poškodovanja ali odtujitve kupljene stvari na kupca.

(3) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(4) Udeležencem javne dražbe, ki na javni dražbi niso uspeli, se vplačana varščina oziroma predloženi instrument zavarovanja vrne najpozneje v petih dneh po zaključku javne dražbe.

(5) Udeležencu javne dražbe, ki javno dražbo zapusti pred njenim zaključkom ali kupcu, ki ni plačal kupnine, se varščina ne vrne, morebitni predloženi instrument zavarovanja pa se unovči.

(6) Če je bil vložen ugovor v skladu s 198. členom tega zakona in ga davčni organ zavrže ali zavrne kot neutemeljeno, davčni organ pozove kupca k plačilu kupnine in prevzemu kupljenih premočnin takoj, ko odloči o ugovoru.

(7) V primeru, ko kupec na dražbi pridobi premočnine, ki nimajo statusa blaga Skupnosti, mora hkrati s prevzemom premočnin urediti njihov carinski status oziroma zagotoviti, da bo njihov carinski status urejen takoj po prevzemu.

200. člen

(prodaja neposredno po dolžniku)

(1) Dolжник lahko s poprejšnjim dovoljenjem pooblaščen uradne osebe sam proda zarubljene premočnine s tem, da kupec denar izroči pooblaščenemu uradni osebi oziroma vplača dolgovani znesek davka na predpisane račune.

(2) Pooblaščen uradna oseba dovoli prodajo po dolžniku, če se na tak način lahko v celoti poplačajo dolžni davek in stroški davčne izvršbe.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pooblaščen uradna oseba lahko dovoli tovrsten način prodaje tudi, če bi se s prodajo dosegla le delna poravnava davčne obveznosti, pri čemer upošteva možnosti prodaje zarubljenih premočnin na drug predpisan način, ali če gre za prodajo hitro pokvarljivega zarubljenega blaga.

201. člen

(prodaja z zbiranjem ponudb)

(1) Zarubljene premočnine se lahko prodajo z zbiranjem ponudb, če davčni organ oceni, da bo tako z najmanjšimi stroški oziroma najhitreje prodal zarubljeno blago.

(2) Davčni organ sestavi vabilo k dajanju ponudb, ki ga mora na primeren način javno objaviti. Vabilo vsebuje:

- opis premočnine, ki se prodaja;
- ocenjeno vrednost in
- podatke o postopku zbiranja ponudb.

(3) Davčni organ obvesti ponudnike o izidu zbiranja ponudb v roku, določenem v vabilu.

(4) Davčni organ pošlje izbranemu ponudniku z obvestilom o izidu tudi pogodbo in ga pozove, da mu podpisan izvod pogodbe vrne v 8 dneh po prejemu in plača kupnino v roku, določenem v pogodbi.

202. člen

(prodaja z neposredno pogodbo)

Davčni organ sme z neposredno pogodbo prodati živali, hitro pokvarljivo zarubljeno blago, katerih hramba je povezana z velikimi stroški, in zarubljene premočnine, za katere ni večjega povpraševanja.

203. člen

(komisijska prodaja)

V primerih iz 201. in 202. člena tega zakona lahko davčni organ proda blago tudi s komisijsko pogodbo.

4. podpoglavje

Uporaba določb o rubežu, cenitvi in prodaji zarubljenih premočnin za prodajo blaga, ki so ga odvzeli drugi organi

204. člen

(uporaba določb o prodaji)

(1) 3. podpoglavje III. poglavja tega dela zakona se smiselno uporabljajo tudi za prodajo blaga, ki je bilo dokončno odvzeto na podlagi zakona o obdavčenju ali drugega zakona, oziroma blaga, ki je bilo prepuščeno davčnemu organu v prosto razpolaganje, ter drugega blaga, ki ga po zakonskem pooblastilu prodaja davčni organ.

(2) Če davčni organ v skladu s prvim odstavkom tega člena prodaja blago, ki so ga odvzeli drugi organi, in stroškov hrambe blaga pri davčnem organu in stroškov postopka prodaje ni mogoče pokriti iz kupnine za prodano blago, nosi stroške hrambe in prodaje organ, ki je to blago odvzel.

205. člen

(cenitev)

Cenitev blaga iz 204. člena tega zakona se opravi v skladu s tem zakonom le, če zakon, na podlagi katerega je bilo blago odvzeto, oziroma zakon, na podlagi katerega je davčni organ pooblaščen za prodajo tega blaga, ne določa drugače.

206. člen

(uničenje ali brezplačen odstop namesto prodaje)

(1) Če se blago iz prvega odstavka 204. člena tega zakona ne proda v skladu z določbami tega zakona, se uniči ali brezplačno odstopi državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom. O tem se sestavi zapisnik.

(2) Stroške uničenja nosi organ, ki je blago odvzel, stroške brezplačnega odstopa blaga pa nosi oseba, ki ji je blago brezplačno odstopljeno.

207. člen

(pooblastilo za izdajo podzakonskega akta ministra)

Minister, pristojen za finance, predpiše način preverjanja pogojev za prodajo blaga iz 204. člena tega zakona, o drugem ravnanju s tem blagom ter določi višino in način obračunavanja stroškov prevoza, hrambe in cenitve tega blaga, kakor tudi pogoje za uničenje oziroma brezplačen odstop blaga.

IV. poglavje

Posebna oblika davčne izvršbe na dolžnikovo nepremično premoženje in delež družbenika v družbi ter iz premoženjskih pravic

208. člen

(davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi)

(1) Davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi (v nadaljnjem besedilu: delež družbenika) ter iz premoženjskih pravic se lahko opravi le, če davkov ni bilo mogoče izterjati iz njegovih prejemkov, sredstev na računih, terjatev ali iz njegovega premoženja, ali če tako določa zakon.

(2) Davčno izvršbo na dolžnikovo nepremično premoženje in delež družbenika ter iz premoženjskih pravic opravi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(3) Davčni organ pošlje predlog za izvršbo državnemu pravobranilstvu.

V. poglavje

Davčna izvršba na vrednostne papirje

209. člen

(smiselna uporaba določb)

Za rubež in prodajo vrednostnih papirjev se smiselno uporablja III. poglavje tega dela zakona o rubežu in prodaji premočnin, če ni s tem poglavjem določeno drugače.

210. člen

(vročitev sklepa o izvršbi in vpis rubeža materializiranih vrednostnih papirjev)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na materializirane vrednostne papirje dolžniku in upravljavcu registra oziroma delniške knjige, v katerega so vpisani ti vrednostni papirji.

(2) Upravljavec registra oziroma delniške knjige na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v register oziroma delniško knjigo. Vpis vsebuje naslednje podatke:

- davčni organ, ki je izdal sklep,
- datum izdaje sklepa,
- prepoved razpolaganja.

211. člen

(vročitev sklepa o izvršbi, vpis rubeža in prenehanja rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na nematerializirane vrednostne papirje dolžniku in klirinško depotni družbi.

(2) Klirinško depotna družba na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri nematerializiranih vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev. Vpis vsebuje naslednje podatke:

- davčni organ, ki je izdal sklep,
- datum izdaje sklepa,
- prepoved razpolaganja.

(3) Veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev.

212. člen

(prodaja zarubljenih vrednostnih papirjev)

(1) Zarubljene vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

(2) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(3) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, na podlagi naloga za prenos, ki ga izda davčni organ, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(4) Znesek, pridobljen s prodajo, se nakaže na predpisane račune, določene s predpisom iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

VI. poglavje

Posebnosti izvršbe na sredstva občin

212.a člen

(davčna izvršba na sredstva občin)

(1) Če davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju upravičen do vračila davka, ki je prihodek občinskega proračuna, pa občina kot prejemnik sredstev ne zagotovi vračila, davčni organ na podlagi zahteve zavezanca za davek po preteku roka za vračilo preveč plačani davek izterja od občine. Za izterjavo se smiselno uporabljajo določbe tretjega dela tega zakona, če ni s tem členom drugače določeno.

(2) Predmet davčne izvršbe niso denarna sredstva, ki jih ima na računu občina, če:

- tako določa zakon, ki ureja financiranje občin;
- jih je zagotovila država za opravljanje posameznih zadev iz državne pristojnosti, ki so z zakonom prenesene na samoupravno lokalno skupnost;

- so namenjena odpravi posledic naravnih nesreč ali
- gre za proračunska sredstva EU.

(3) V primeru dvoma, ali so določena denarna sredstva iz prejšnjega odstavka izvzeta iz davčne izvršbe, mora Uprava Republike Slovenije za javna plačila pred opravilo izvršbe pridobiti dodatna pojasnila od ministrstva, pristojnega za finance.

ČETRTI DEL

MEDNARODNO SODELOVANJE V DAVČNIH ZADEVAH

I. poglavje

Medsebojna upravna pomoč med državami članicami EU pri pobiranju davščin

1. podpoglavje
Skupne določbe

213. člen

(vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje ureja načine upravne pomoči med pristojnimi organi držav članic EU pri pobiranju davščin iz 215. člena tega zakona, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU.

(2) Podrobnejše določbe za izvajanje tega poglavja so določene z Uredbo Komisije (ES) št. 1179/2008 z dne 28. novembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 2008/55/ES o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi, UL L 319, 29. 11. 2008.

214. člen

(obseg upravne pomoči)

(1) Slovenski pristojni organ lahko kot organ zaprosene države nudi upravno pomoč v skladu z 213. členom tega zakona pristojnemu organu druge države članice EU na podlagi njegovega popolnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: zaprosilo za medsebojno pomoč), ki se lahko nanaša samo na:

1. pridobitev podatkov, pomembnih za odmero davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
2. vročitev dokumentov, povezanih z davčno obveznostjo davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
3. izterjavo davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU ali za
4. zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU.

(2) Kadar slovenski pristojni organ zaprosi pristojni organ druge države članice EU za upravno pomoč iz prvega odstavka tega člena, se to poglavje smiselno uporabi tudi za zaprosilo, ki ga slovenski pristojni organ pošlje pristojnemu organu druge države članice EU. V tem primeru se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na organ zaprosene države, nanašajo na pristojni organ države članice EU, kateremu je slovenski pristojni organ poslal zaprosilo za upravno pomoč, določbe tega poglavja, ki se nanašajo na pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za medsebojno pomoč (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke), pa na slovenski pristojni organ.

215. člen

(davščine, na katere se to poglavje nanaša)

Slovenski pristojni organ daje oziroma zaprosi za upravno pomoč v skladu z 214. členom le v zvezi z naslednjimi davščinami, ki jih določajo predpisi ES ali predpisi držav članic EU (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davščine):

1. nadomestila, intervencijski in drugi ukrepi, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi;

2. posebne uvozne in druge dajatve, predvidene v skupni organizaciji trga za področje sladkorja;

3. uvozne dajatve;

4. izvozne dajatve;

5. davek na dodano vrednost;

6. trošarine od tobačnih izdelkov, alkohola in alkoholnih pijač ter energentov;

7. davki na dohodek in kapital;

8. davki na zavarovalne premije;

9. požarna taksa;

10. obresti, upravne kazni in globe ter stroški, povezani s terjatvami iz 1. do 9. točke tega člena, razen denarnih kazni za kazniva dejanja, kot jih določajo veljavni predpisi države članice EU, ki je zaprosena za upravno pomoč.

216. člen

(pristojnost)

(1) Pristojni organ za medsebojno upravno pomoč v skladu s tem poglavjem (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) v Republiki Sloveniji je:

1. na področju davka na dodano vrednost, davka na dohodek in kapital, davka na zavarovalne premije ter požarno takso, Davčna uprava Republike Slovenije,

2. na področju uvoznih in izvoznih dajatev, posebnih uvoznih in drugih dajatev za sladkor ter trošarin, Carinska uprava Republike Slovenije,

3. na področju nadomestil za kmetijske proizvode, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Pristojni organ prejeta zaprosila za medsebojno pomoč takoj pošlje v izvršitev organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za medsebojno pomoč.

(3) Organ, ki izvaja oziroma je izvršil ukrepe na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, obvesti o izvršenih ukrepih pristojni organ iz prvega odstavka tega člena, ki zbrane podatke pošlje pristojnemu organu države prosilke.

(4) V besedilu tega dela zakona se pod pojem davčni organ šteje tudi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, ko opravlja naloge v skladu s tem delom zakona.

217. člen

(uporaba jezika)

(1) Zaposilo za medsebojno pomoč in spremljajoči dokumenti morajo biti prevedeni v uradni jezik Republike Slovenije, razen če se v skladu s tem zakonom pristojni organ odpove prevodu.

(2) Če zaposilu ni priložen prevod zaprosila in spremljajočih dokumentov, pristojni organ pozove organ države prosilke, da v določenem roku predloži prevod. Če prevoda tudi v tem roku ne prejme, naredi o tem uradni zaznamek na zaposilu in obvesti organ države prosilke, da je zaposilo zavrgel.

(3) Pristojni organ se lahko le izjemoma odpove prevodu, če gre za enostavno zadevo in oceni, da mu prevod ni potreben. Če se pristojni organ odpove prevodu, naredi o tem uradni zaznamek. Odpoved prevodu v skladu s tem odstavkom ne posega v pravico stranke glede uporabe jezika v postopku.

218. člen

(črtan)

219. člen

(stroški)

(1) Vse stroške, ki jih ima davčni oziroma pristojni organ v zvezi s postopkom izvršbe, ki ga vodi na podlagi tega poglavja, krije dolжник. Pri tem se smiselno uporabi 152. člen tega zakona. Plačani stroški pripadajo zaproseni državi.

(2) Pristojni organ ne more zahtevati od organa države prosilke, da krije stroške postopkov, katerih izvedbo je zaprosil v skladu s tem poglavjem zakona.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni organ zahteva od organa države prosilke, da krije stroške postopka, če je bilo zaprosilo za medsebojno pomoč neutemeljeno v zvezi z vsebino zaprosila ali veljavnostjo instrumenta, s katerim se uveljavlja terjatev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko davčni organ in organ države prosilke v primeru večjih stroškov, v primeru, če poplačila stroškov v skladu s tem zakonom ni mogoče izterjati od dolžnika, ali v primeru, če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu, dogovorita tudi o drugačnem kritju stroškov.

(5) Podrobnosti v zvezi s stroški, ki jih povrne organ države prosilke v skladu s tem členom, so določene v uredbi iz drugega odstavka 213. člena tega zakona.

220. člen

(upravičeni prejemnik dokumentov in podatkov)

Dokumente in podatke, ki jih organ države prosilke pošlje pristojnemu organu na podlagi tega zakona, ta organ lahko pošlje samo:

1. osebi, ki je navedena na zaposilu za pomoč;

2. osebam in organom, ki so pristojni za izvršbo, in izključno v ta namen;

3. sodnim organom, ki obravnavajo zadeve v zvezi z izvršbo.

221. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

(1) Pristojni organ ni dolžan:

1. nuditi pomoči za izterjavo in pomoči za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti, če bi se z izvršbo lahko ogrozilo preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov, ali bi lahko plačilo davčnega dolga povzročilo hujšo gospodarsko škodo davčnemu zavezancu in bi davčni organ, če bi davčni dolg nastal v Sloveniji, lahko odobril odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101. ali 102. členom tega zakona;

2. nuditi pomoči, če se prvotno zaposilo nanaša na terjatve, stare več kot pet let, računano od datuma akta, ki dovoljuje izvršbo. Če je bil akt izpodbijan, teče ta rok od dneva dokončne odločitve o izvršbi.

(2) Pristojni organ obvesti organ države prosilke o razlogih za odklonitev izpolnitve zaprosila za pomoč iz prvega odstavka tega člena. O takšni utemeljeni odklonitvi izpolnitve obvesti tudi Evropsko komisijo.

222. člen

(črtan)

2. podpoglavje

Zaprosilo za pridobitev podatkov

223. člen

(zaposilo za pridobitev podatkov)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke, je pristojni organ dolžan pridobiti in poslati vse podatke, ki so potrebni za izvršbo davščin v državi prosilke.

(2) Za zagotovitev podatkov v skladu z zaposilom organa države prosilke lahko davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih veljavna zakonodaja daje v zvezi z enakovrstnimi postopki v Republiki Sloveniji.

(3) Zaposilo za pridobitev podatkov mora vsebovati podatke o vrsti in znesku davščine, na katero se zaposilo nanaša, in naslednje podatke o osebi, glede katere se podatki pridobivajo:

1. osebno ime, naziv oziroma firma;

2. naslov oziroma sedež in

3. drugi ustrezni podatki v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop.

224. člen
(črtan)

225. člen
(črtan)

226. člen

(omejitve, ki se nanašajo na pošiljanje podatkov)

(1) Pristojni organ ni dolžan poslati podatkov:

1. ki jih ne bi mogel pridobiti za izterjavo enakovrednih davščin v Republiki Sloveniji;
2. ki bi razkrili poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost;
3. katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost Republike Slovenije ali katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(2) Pristojni organ mora o razlogih za zavrnitev zaprosila za pridobitev podatkov obvestiti organ države prosilke.

227. člen
(črtan)

228. člen
(črtan)

3. podpoglavje
Zaprosilo za vročitev

229. člen

(zaprosilo za vročitev)

(1) Davčni organ mora v skladu s tem zakonom, na podlagi zaprosila organa države prosilke, naslovniku vročiti akte in odločbe, vključno s sodnimi, ki izvirajo iz države članice EU, v kateri ima organ države prosilke sedež, in ki se nanašajo na davščino oziroma njeno izterjavo.

(2) Zaprosilo mora vsebovati podatke o:

1. naslovniku (osebno ime, naziv oziroma firma, naslov oziroma sedež in drugi ustrezni podatki v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop);
2. naravi in predmetu akta ali odločbe, ki mora biti vročena;
3. dolžniku (osebno ime, naziv oziroma firma, naslov oziroma sedež in drugi ustrezni podatke v zvezi z identifikacijo, do katerih ima prosilec običajno dostop), če je glede na okoliščine primera to potrebno in primerno;
4. davščini, na katero se akt ali odločba nanaša in
5. ostale potrebne podatke.

230. člen

(postopek z zaprosilom)

Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o opravljenih dejanjih v zvezi z zaprosilom za vročitev.

4. podpoglavje
Zaprosilo za izterjavo in zaprosilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti

231. člen

(zaprosilo za izterjavo)

Na podlagi zaprosila organa države prosilke, davčni organ opravi izterjavo davščine iz 215. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na davčno izvršbo.

232. člen

(zaprosilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti)

Na podlagi utemeljenega zaprosila organa države prosilke, davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti v skladu

s 111. oziroma 113. členom tega zakona. Uporabijo se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na zaprosilo za izterjavo ter določbe uredbe iz drugega odstavka 213. člena tega zakona.

233. člen
(črtan)

234. člen

(pogoji in vsebina zaprosila za izterjavo)

(1) Zaprosilu za izterjavo, ki ga organ države prosilke naslovi na pristojni organ, mora biti priložena uradna ali overjena kopija sklepa oziroma drugega izvršilnega naslova, ki ga izda organ države prosilke. Če je potrebno, morajo biti priloženi še izvorniki ali overjene kopije drugih aktov, ki so potrebni za izvršbo.

(2) Organ države prosilke lahko predloži zaprosilo za izterjavo, če:

1. se davščina oziroma sklep ali drug izvršilni naslov, ne izpodbija v državi prosilki, razen v primerih iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona, in

2. je v državi prosilki začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo na podlagi sklepov oziroma izvršilnih naslovov iz prvega odstavka tega člena, pa do poplačila terjatev ni prišlo v celoti.

(3) Zaprosilo za izterjavo mora vsebovati:

1. osebno ime, naziv oziroma firmo, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne osebe oziroma tretje osebe, ki poseduje njeno premoženje;

2. ime, naziv, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo organa države prosilke;

3. sklic na akt, ki dovoljuje izvršbo, ki ga je izdala država prosilka;

4. vrsto in znesek terjatve, vključno z glavnico, obrestmi in drugimi kaznimi, globami in stroški, izraženimi v valuti države prosilke ter v valuti zaprosene države;

5. datum, ko je organ države prosilke oziroma pristojni organ naslovniku vročil izvršilni naslov;

6. datum izvršljivosti in relativne ter absolutne zastaralne roke, v katerih je izvršba mogoča po veljavni zakonodaji države prosilke in

7. vse druge potrebne podatke.

(4) Zaprosilo za izterjavo mora vsebovati tudi izjavo organa države prosilke, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena oziroma, če organ države prosilke ne predloži dokazov o tem, da so izpolnjeni, pristojni organ ne izpolni zaprosila in o neizpolnitvi obvesti organ države prosilke.

(6) Če organ države prosilke izve za kakršne koli pomembne nove podatke v zvezi z zadevo na katero se nanaša zaprosilo za izterjavo, o tem nemudoma obvesti pristojni organ.

(7) Kadar slovenski pristojni organ pošilja zaprosilo v drugo državo članico EU, v kateri euro ni zakonito plačilno sredstvo, se kot menjalni tečaj uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki velja na dan izdaje zaprosila in ga objavlja Banka Slovenije.

235. člen
(črtan)

236. člen

(medsebojno obveščanje o postopkih z zaprosilom)

Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je sprejel v zvezi z zaprosilom za izterjavo.

237. člen

(dopolnitev oziroma nadomestitev sklepa oziroma akta, ki dovoljuje izvršbo)

(1) Izvršilni naslov, ki ga je z zahtevkom davčnemu organu poslal organ države prosilke, se neposredno prizna in avtomatično upošteva kot izvršilni naslov v skladu s tem zakonom.

(2) Če izvršilni naslov, ki ga izda organ države prosilke, ne vsebuje vseh sestavin, potrebnih za opravo izvršbe, ga davčni organ s sklepom dopolni ali nadomesti.

(3) Za dopolnitev ali nadomestitev izvršilnega naslova je pristojen davčni organ iz drugega oziroma tretjega odstavka 150. člena tega zakona.

(4) Če mora davčni organ izvršilni naslov, dopolniti ali nadomestiti v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora izdati sklep praviloma v treh mesecih po datumu prejema zaprosila za izterjavo, razen v primeru iz šestega odstavka tega člena. Davčni organ ne sme odkloniti dopolnitve ali nadomestitve izvršilnega naslova, če je bil prvotni izvršilni naslov pripravljen v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke.

(5) Če davčni organ v roku iz četrtega odstavka tega člena ni ustrezno dopolnil ali nadomestil izvršilnega naslova, mora pristojni organ nemudoma obvestiti organ države prosilke o razlogih za podaljšanje trimesečnega roka.

(6) Pritožba zoper sklep davčnega organa se obravnava v skladu s 157. členom tega zakona, razen če gre za pritožbo iz 240. člena tega zakona.

238. člen

(poplačilo)

(1) Davščina se poplača v valuti zaprosene države. Celoten znesek davščine, ki jo izterja zaproseni organ, se nakaže organu države prosilke.

(2) Davčni organ lahko, po posvetovanju pristojnega organa z organom države prosilke, dolžniku odobri odlog plačila ali plačilo na obroke v skladu s 101. ali 102. členom tega zakona, če pristojni organ ni že na zaprosilu posebej označil, da je obročno plačilo sprejemljivo brez dodatnega posvetovanja. Vse obresti, ki jih davčni organ obračuna za čas podaljšanja roka za plačilo v skladu s 104. členom tega zakona, se prav tako nakažejo državi prosilki.

(3) Zamudne obresti za nepravočasno plačilo dolga iz tega poglavja se obračunajo v skladu z 96. členom tega zakona. Obresti se zaračunajo po stopnjah iz 96. člena tega zakona. Obresti pripadajo državi prosilki.

(4) Razen v primeru obresti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se za ugotavljanje zneska, ki je izterjan, upošteva tečaj iz sedmega odstavka 234. člena tega zakona.

(5) Pristojni organ zaprosene države, ki izvaja izvršbo, obračuna zamudne obresti od terjatve v skladu s svojo nacionalno zakonodajo. Če so obračunane in plačane zamudne obresti v državi članici EU nižje od zamudnih obresti po tem zakonu, se obresti štejejo za plačane v celoti. Če so obračunane in plačane obresti v državi članici EU višje od zamudnih obresti v skladu s tem zakonom, se razlika zavezanca ne vrne.

239. člen

(vrstni red poplačila)

Davščine, ki se izterjujejo v skladu s tem poglavjem, se v zvezi z vrstnim redom poplačila obravnavajo kot davek po tem zakonu.

240. člen

(izpodbijanje davščine oziroma izvršilnega naslova)

(1) Če upravičena oseba izpodbija davščino oziroma izvršilni naslov, ki je bil izdan v državi prosilki, mora postopke v zvezi s tem voditi pristojni organ države prosilke po predpisih te države. Organ države prosilke mora nemudoma pisno obvestiti pristojni organ o takšnem postopku. Pristojni organ lahko obvesti tudi upravičena oseba.

(2) Davčni organ, na podlagi obvestila organa države prosilke oziroma upravičene osebe, da se davščina oziroma izvršilni naslov, izpodbija, zadrži izvršbo v skladu s tretjim delom tega zakona, in sicer dokler pristojni organ države prosilke ne odloči o zadevi. V skladu s 111. členom tega zakona lahko davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti. Če davčni organ v skladu s tem zakonom, ne more sprejeti ukrepov za

zavarovanje plačila davčne obveznosti, mora pristojni organ o tem nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu po pridobitvi obvestila iz prvega odstavka tega člena, obvestiti organ države prosilke.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni organ, na podlagi zahteve organa države prosilke, nadaljuje izvršbo v skladu s tretjim delom tega zakona, če vložitev pravnega sredstva v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke ne bi zadržala izvršbe, če bi bila uvedena v tej državi. Če vložnik s pravnim sredstvom uspe, je za vračilo neupravičeno izterjanega zneska odgovoren organ države prosilke, ki vrne vse izterjane zneske, skupaj z zamudnimi obrestmi iz 96. člena tega zakona.

(4) Pristojni organ mora o ukrepih davčnega organa za povrnitev neupravičeno izterjanih zneskov, sprejetih v skladu s tretjim odstavkom tega člena, nemudoma obvestiti organ države prosilke. Država prosilka povrne davčnemu organu sredstva za poplačilo neupravičeno izterjanih zneskov v dveh mesecih po prejemu zaprosila za poplačilo.

(5) Če o pravnem sredstvu iz prvega odstavka tega člena odloča sodišče in odločba sodišča, če je ugodna za organ države prosilke, omogoča izvršbo v državi prosilki, se ta odločba šteje za izvršilni naslov v smislu tega zakona.

(6) Organi Republike Slovenije lahko odločajo le o pravnih sredstvih zoper odločitve oziroma akte, ki jih tekom izterjave davščine druge države članice EU sprejema oziroma izdaja slovenski davčni organ. O teh pravnih sredstvih se odloča v skladu z veljavno zakonodajo v Republiki Sloveniji.

241. člen

(črtan)

(1) Če postane zaprosilo za izterjavo oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti neveljavno zaradi plačila ali drugega prenehanja davčne obveznosti oziroma zaradi razveljavitve akta, ki dovoljuje izvršbo, ali zaradi kakšnega drugega razloga, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(2) Kadar se zaradi kakršnega koli razloga spremeni znesek davščine iz zaprosila za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(3) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zniža znesek dolgovane davščine, davčni organ nadaljuje s postopkom glede še dolgovanega zneska. Če je v času, ko je davčni organ obveščen o znižanju zneska dolgovane davščine, prvotni znesek že izterjal, sredstva pa še niso prenesena v skladu z 238. členom tega zakona, pristojni organ prenese organu države prosilke le dolgovani znesek, preveč plačani znesek pa vrne osebi, od katere je bil znesek neupravičeno izterjan.

(4) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zviša znesek dolgovane davščine, organ države prosilke nemudoma naslovi na pristojni organ dodatno zaprosilo za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti. Davčni oziroma pristojni organ, kolikor je to mogoče glede na okoliščine primera, dodatno zaprosilo reši istočasno s prvotnim zahtevkom. Če to ni možno, pristojni oziroma davčni organ obravnava dodatno zaprosilo kot samostojno zaprosilo, če se glasi na znesek, ki ni manjši od zneska, določenega v 222. členu tega zakona.

(5) Ne glede na deveti odstavek 234. člena tega zakona, se, v primerih iz drugega stavka četrtega odstavka tega člena, za pretvorbo spremenjenega zneska dolga v valuto zaprosene države, uporabi menjalni tečaj iz prvotnega zaprosila.

242. člen

(zastaranje)

(1) Ne glede na 125. in 126. člen tega zakona se za izterjavo davčnega dolga v skladu s tem poglavjem upoštevajo zastaralni roki, določeni s predpisi države prosilke, in ki jih je organ države prosilke navedel v zaprosilu za izterjavo.

(2) Ukrepi, ki jih davčni organ sprejme za izterjavo davščin na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, in ki bi, če

bi jih sprejel organ države prosilke, pretrgali ali zadržali tek zastaranja po predpisih države prosilke, učinkujejo, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

II. poglavje

Medsebojna pomoč pri izmenjavi podatkov in vročanju dokumentov med članicami EU za neposredne davke in davke na zavarovalne premije

243. člen

(vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje ureja način in postopek izmenjave podatkov med pristojnimi organi držav članic EU zaradi odmero davkov v eni od držav članic EU ter medsebojno pomoč med državami članicami EU pri vročanju dokumentov, povezanih z odmero davkov iz 244. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke s pristojnimi organi drugih držav članic EU na podlagi zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zahteve), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko izmenjuje podatke tudi brez zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: spontana izmenjava podatkov).

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se pristojni organ na podlagi dogovora s pristojnimi organi drugih držav članic EU lahko zaveže, da bo podatke, ki bi jih sicer lahko izmenjeval na podlagi zahteve, poslal zainteresiranemu pristojnemu organu ali organom redno, brez posebnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) To poglavje se smiselno uporabljajo tudi, kadar pristojni slovenski organ zaprosi za podatke oziroma spontano ali avtomatično pridobiva podatke od pristojnih organov drugih držav članic EU.

244. člen

(davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke z drugimi državami članicami EU zlasti, če se ti podatki nanašajo na odmero:

1. katerega koli davka na celotni dohodek ali celotni kapital ali na del dohodka ali kapitala, vključno z davki na kapitalske dobičke od prodaje premičnega ali nepremičnega premoženja, davki na plačo, ki jih plačujejo delodajalci, in davki na prirast kapitala, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU;

2. davkov na zavarovalne premije, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje tudi podatke, ki se nanašajo na odmero enakih ali podobnih davkov, kot so davki iz prvega odstavka tega člena, ki bi bili uvedeni naknadno poleg ali namesto davkov iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru minister, pristojen za finance, izda sklep, s katerim določi, na katere davke se, v skladu s tem odstavkom, to poglavje nanaša.

245. člen

(pristojni organi za medsebojno pomoč)

(1) V skladu s tem poglavjem se podatki izmenjujejo ter dokumenti vročajo med pristojnim organom zaprošene države in pristojnim organom države prosilke.

(2) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ zaprošene države (v nadaljnjem besedilu: organ zaprošene države) pristojni organ države članice EU, kateremu se pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov oziroma organ, ki je pristojen za spontano oziroma avtomatsko izmenjavo podatkov s pristojnimi organi držav članic EU, oziroma organ, kateremu se pošlje zaprosilo za vročitev dokumentov.

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ države prosilke (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke) pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo

za izmenjavo podatkov, oziroma organ, kateremu se pošljejo podatki na podlagi spontane ali avtomatske izmenjave podatkov, oziroma organ, ki pošlje zaprosilo za vročitev.

246. člen

(pristojnost v Sloveniji)

V Sloveniji ima položaj organa zaprošene države oziroma organa države prosilke iz 245. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo, pristojno za finance, lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge iz tega poglavja.

247. člen

(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Organ države prosilke sme zaprositi organ zaprošene države, da mu pošlje vse podatke, ki se nanašajo na odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki se nanašajo na posamičen primer.

(2) Organ zaprošene države lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov, če ugotovi, da organ države prosilke, glede na okoliščine primera, ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi brez tveganja, da bi bila ogrožena pridobitev iskanega podatka.

(3) Organ zaprošene države oziroma z njegove strani pooblaščen davčni organ lahko v zvezi s pridobivanjem podatkov, za katere v skladu s tem poglavjem zaprosi organ države prosilke, opravi dodatne poizvedbe. Poizvedbe se opravijo v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

248. člen

(avtomatična izmenjava podatkov)

V skladu s tretjim odstavkom 243. člena tega zakona se pristojni organ lahko dogovori s pristojnimi organi drugih držav članic EU, da si bodo, glede natančno določenih kategorij konkretnih primerov, avtomatsko izmenjevali podatke, pomembne za odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki bi jih sicer lahko v skladu s tem poglavjem izmenjevali na podlagi zaprosila organa države prosilke.

249. člen

(spontana izmenjava podatkov)

Pristojni organ pošlje vse podatke, brez predhodnega zaprosila, pristojnemu organu države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do neplačila davkov v drugi državi članici EU;

2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitev davka v eni državi članici EU, kar lahko povzroči povečanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;

3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav na tak način, da lahko prihranek v davku beleži ena ali druga država članica EU ali obe;

4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz umetnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;

5. so mu podatki, ki jih je pridobil od pristojnega organa druge države članice EU, omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi bile lahko relevantne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

250. člen

(omejitve pri izmenjavi podatkov)

(1) Pristojni organ mora poslati podatke pristojnemu organu druge države članice EU, kakor hitro je mogoče. Če zaprosilu pristojnega organa druge države članice EU ne more ugoditi, ali če zaprošenih podatkov ne more pridobiti, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ države prosilke ter v sporočilu navesti razloge za odklonitev izpolnitve zaprosila oziroma ovire, ki onemogočajo pridobitev podatkov.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku odmere enakovrstnega davka v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti, ali razkritje poslovnega procesa oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če pristojni organ države prosilke ne more, iz pravnih ali praktičnih razlogov, poslati davčnemu organu enakovrstnih podatkov.

251. člen

(izmenjava uradnih oseb in sočasen davčni nadzor)

(1) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom države prosilke dovoli, da je v postopkih pridobivanja podatkov v skladu s tem poglavjem udeležena tudi uradna oseba države prosilke, vendar le toliko, kolikor je potrebno, da pojasni posebnosti primera.

(2) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom ene ali več držav prosilk določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih v sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ izvršuje naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

252. člen

(tajnost podatkov)

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Ne glede na 18. do 28. člen tega zakona, se podatki, pridobljeni skladu s tem poglavjem:

1. lahko razkrijejo le osebam, ki neposredno sodelujejo v postopku odmere davka, ali v postopku davčnega nadzora;

2. lahko, poleg primerov iz 1. točke tega odstavka, razkrijejo tudi v okviru sodnega ali upravnega postopka, ki je sprožen v zvezi z odmero davka, ali v postopku davčnega nadzora, ne glede na to, ali postopek vključuje tudi določitev kazni ali ne, vendar le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih. Ne glede na prejšnji stavek se pridobljeni podatki lahko razkrijejo na javni obravnavi ali v odločbah oziroma sodbah, če pristojni organ države članice EU, ki je zagotovila podatke, temu ne nasprotuje;

3. pod nobenim pogojem ne smejo uporabiti za druge namene, kot je davčni postopek ali sodni oziroma upravni postopek, vključno z določitvijo kazni v zvezi z odmero davka ali v zvezi s postopkom davčnega nadzora.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pridobljene informacije uporabijo tudi za odmero drugih davščin iz 215. člena tega zakona.

(4) Država članica EU, katere zakonodaja ali upravna praksa določa z nacionalnega vidika ožje omejitve kot so določene v drugem odstavku tega člena, lahko zahteva od države članice EU, kateri pošilja podatke, da uporablja pridobljene podatke le za te ožje določene namene. Če država članica EU ne soglaša s takšno ožjo uporabo, druga država članica EU ni dolžna poslati zaprosenih podatkov.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(6) Če pristojni organ, ki pridobi podatke od pristojnega organa države članice EU, oceni, da bi pridobljeni podatki lahko bili koristni tudi pristojnemu organu druge države članice EU, lahko pošlje podatke tudi temu pristojnemu organu, vendar le v soglasju s pristojnim organom, ki je poslal podatke.

253. člen

(vročanje)

(1) Davčni organ v skladu s tem zakonom in na podlagi zaprosila organa države prosilke vroči naslovniku akt ali odločbo, ki jo je izdal pristojni organ države prosilke in zadeva izvajanje predpisov o davkih iz 244. člena tega zakona v državi prosilke.

(2) Organ države prosilke mora v zaprosilu za vročitev navesti vsebino akta ali odločbe, ki naj se vroči, ter opredeliti osebno ime oziroma firmo ter naslov oziroma sedež naslovnika, vključno z vsemi ostalimi informacijami, ki lahko pomagajo identificirati naslovnika.

(3) Organ zaprosene države nemudoma obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je davčni organ sprejel v zvezi z vročitvijo, še posebej pa o datumu vročitve akta ali odločbe naslovniku.

III. poglavje

Izmenjava podatkov med članicami EU

254. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov na področju posrednih davkov)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja blaga in storitev z davkom na dodano vrednost med državami članicami EU je Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja dobav trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami EU je Carinska uprava Republike Slovenije.

255. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU in odvisnimi ali pridruženimi ozemlji iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, glede dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti je Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni davčni organ mora podatke, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu s 351. členom tega zakona, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem so bila plačila dohodka od prihrankov opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena.

(3) Če ta člen ne določa drugače, se za izmenjavo podatkov v skladu s tem členom zakona uporabljajo 243. do 252. člen tega zakona, razen 250. člena tega zakona.

IV. poglavje

Izvajanje mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja

1. podpoglavje

Postopek skupnega dogovora v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja

256. člen

(postopek skupnega dogovora na zahtevo davčnega zavezanca)

Kadar davčni zavezanec meni, da ni bil obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja (v nadaljnjem besedilu: mednarodna pogodba), in predlaga ministrstvu, pristojnemu za finance, da začne postopek skupnega dogovora s pristojnim organom druge države, se lahko odločitev, ki je sprejeta v takšnem postopku,

uveljavi, ne glede na odločitve, ki so že bile sprejete v skladu s tem zakonom.

257. člen

(uveljavitev odločitve,
sprejete v postopku skupnega dogovora)

Davčni zavezanec, na katerega se nanaša odločitev, sprejeta v postopku skupnega dogovora, lahko v 12 mesecih od dneva, ko je bil obveščen o odločitvi, ki sta jo pristojna organa sprejela v postopku skupnega dogovora, od davčnega organa zahteva, da se odločitev, ki je bila sprejeta v postopku skupnega dogovora, uveljavi.

258. člen

(postopek skupnega dogovora na pobudo pristojnega organa
druge države)

(1) Kadar se postopek skupnega dogovora začne na pobudo pristojnega organa druge države, pristojni organ Republike Slovenije o tem obvesti davčnega zavezanca, na katerega se postopek nanaša. V tem primeru se postopek skupnega dogovora začne ne glede na roke zastaranja, določene v tem zakonu.

(2) Glede uveljavitve odločitve, sprejete v postopku skupnega dogovora, se smiselno uporablja 257. člen tega zakona.

2. podpoglavje

Uveljavljanje ugodnosti iz mednarodnih pogodb o izogibanju
dvojnega obdavčevanja

259. člen

(vsebina tega podpoglavja)

(1) To podpoglavje določa način plačila davka od dohodka nerezidentov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji, v primerih, ko nerezidenti uveljavljajo ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega podpoglavja, ki se nanašajo na plačilo davka, se smiselno uporabljajo tudi za akontacije davka.

260. člen

(znižanje ali oprostitvev plačila davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka izplača dohodek, ki je v skladu z mednarodno pogodbo obdavčen po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je izplačani dohodek v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka v Republiki Sloveniji, prejemnik dohodka, z namenom, da izkoristi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi, plačniku davka predloži izpolnjen ustrezen zahtevek za zmanjšanje ali oprostitvev davka, ki bi ga sicer plačal v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(2) Prejemnik dohodka mora plačniku davka predložiti zahtevek iz prvega odstavka tega člena, preden je dohodek izplačan.

(3) Plačnik davka predloži izpolnjen zahtevek davčnemu organu. Če davčni organ zahtevku v celoti ugodí, izda odločbo v skladu z 82. členom tega zakona. Če davčni organ ne ugodí zahtevku, ali mu ne ugodí v celoti, izda odločbo. Davčni organ odloči o zahtevku najpozneje v 15 dneh od prejema zahtevka.

(4) Plačnik davka lahko izplača dohodek in obračuna davek po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali da od tega dohodka ne izračuna in ne odtegne davka, šele ko prejme s strani davčnega organa odobren zahtevek.

(5) Plačnik davka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko davčni organ v primerih, ko plačnik davka izplačuje dohodek v rednih časovnih presledkih, odobri ugodnosti v skladu s tem členom za daljše časovno obdobje.

261. člen

(vpliv na davčni nadzor)

Potrditve zahtevka v skladu z 260. členom ne vpliva na pravico davčnega organa do uvedbe postopka davčnega nadzora v skladu s tem zakonom.

262. člen

(vračilo davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka ni postopal v skladu z 260. členom tega zakona in je, ne glede na ugodnosti, ki jih določa mednarodna pogodba, obračunal davek po stopnjah, ki so določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je od tega dohodka izračunal in odtegnil davek, in je zaradi tega bil plačan višji znesek davka, kot če bi bil davek plačan v skladu z mednarodno pogodbo, lahko prejemnik dohodka zahteva vračilo davka, ki predstavlja razliko med zneskom davka, ki je bil izračunan ob uporabi stopnje, določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, in zneskom davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo.

(2) Če je bil davek obračunan od dohodka, ki je v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka, se prejemniku dohodka vrne celoten znesek plačanega davka.

(3) Prejemniku dohodka se davek v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena vrne na podlagi njegovega pisnega zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu.

(4) Prejemnik dohodka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

263. člen

(uveljavljanje ugodnosti v davčnem obračunu)

Kadar davčni zavezanec prejema dohodke, od katerih davek v skladu s tem zakonom izračuna sam v davčnem obračunu, lahko v davčnem obračunu uveljavlja tudi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

264. člen

(uveljavljanje ugodnosti v napovedi)

Kadar dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, prejemnik dohodka pa v skladu z mednarodno pogodbo ni zavezan za plačilo davka od tega dohodka, mora prejemnik dohodka v skladu s tem zakonom vložiti napoved, v kateri uveljavlja ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

3. podpoglavje Pristojni organ

265. člen

(pristojni organ)

Pristojni organ za izmenjavo podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge izmenjave podatkov po teh pogodbah.

V. poglavje

Pooblastilo za podzakonski akt

266. člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega zakona, predvsem pa obrazce, ki se uporabljajo, in način postopanja pristojnega oziroma davčnega organa, kadar kot organ države prosilke zaproša pristojni organ druge države članice EU za medsebojno pomoč, in obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.

PETI DEL POSTOPEK POBIRANJA POSAMEZNIH DAVKOV

I. poglavje Dohodnina

1. podpoglavje

Odmera in poračun dohodnine od dohodkov,
ki se vštevajo v letno davčno osnovo, na letni ravni

267. člen

(odmera dohodnine)

(1) Davčni organ ugotovi dohodnino z odločbo.

(2) Odmera dohodnine se opravi na podlagi podatkov, s katerimi razpolagata davčni organ in davčni zavezanec rezident.

(3) Na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka davčni organ najpozneje do 31. maja tekočega leta za davčnega zavezanca rezidenta sestavi in odpremi informativni izračun dohodnine, ki velja za njegovo napoved, če davčni zavezanec rezident nanj v 15 dneh od vročitve ne vloži ugovora. Po poteku roka za vložitev ugovora in če davčni zavezanec rezident nanj ne ugovarja, velja informativni izračun dohodnine za odločbo o odmeri dohodnine. V tem primeru velja, da se je odpovedal pritožbi.

(4) Če davčni zavezanec rezident ugotovi, da so podatki v informativnem izračunu nepravilni ali nepopolni, v 15 dneh od vročitve informativnega izračuna vloži ugovor.

(5) Če davčni zavezanec ugovarja zoper informativni izračun, v roku za ugovor vloži dopolnjen informativni izračun, ki se šteje za njegovo napoved za odmero dohodnine.

(6) Če davčnemu zavezancu rezidentu informativni izračun dohodnine ni bil vročen do 15. junija tekočega leta za preteklo leto, mora do 31. julija vložiti napoved za odmero dohodnine, s čimer izpodbija domnevo vročitve po prvem odstavku 85. člena tega zakona.

(7) V primerih iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena davčni organ preveri navedbe davčnega zavezanca in na podlagi svojih podatkov in podatkov davčnega zavezanca izda odločbo.

(8) Če davčni zavezanec umre pred odpremo informativnega izračuna dohodnine oziroma pred vložitvijo napovedi, ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

(9) V primerih iz šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona, razen v primeru fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za opravilno nesposobne, ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

268. člen

(zavezanci za vložitev napovedi)

Davčni organ ne sestavi informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta oziroma davčni zavezanec rezident ni dolžan vložiti napovedi dohodnine, če:

1. davčni zavezanec, katerega dohodki v davčnem letu, od katerih se plačuje dohodnina, ne presegajo zneska splošne olajšave po prvem odstavku 111. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08 in 78/08),

2. dohodki davčnega zavezanca, od katerih se plačuje dohodnina v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, poleg pokojnine, od katere v skladu z zakonom ni bila odtegnjena ali plačana akontacija dohodnine in davčni zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavljal posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, ne presegajo 80 eurov.

269. člen

(drugi primeri vložitve napovedi)

(1) Napoved lahko vloži tudi davčni zavezanec nerezident, ki je rezident države članice EU oziroma Evropskega gospodarskega prostora, ki v skladu z zakonom, ki ureja doho-

dnino, uveljavlja olajšave za rezidente držav članic EU oziroma Evropskega gospodarskega prostora.

(2) Če davčni zavezanec preneha biti rezident, mora vložiti napoved najpozneje do odhoda iz Republike Slovenije, če odide iz Republike Slovenije pred rokom iz šestega odstavka 267. člena. Napoved vloži za obdobje davčnega leta, v katerem je bil rezident.

270. člen

(način in roki vložitve napovedi ter podatki v napovedi in informativnem izračunu)

(1) Informativni izračun in napoved vsebujeta podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in osebne in druge podatke, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja davčne olajšave. Obrazec informativnega izračuna in obrazec napovedi za odmero dohodnine predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec rezident lahko podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pravilno upoštevanje davčnih olajšav že pri sestavi informativnega izračuna dohodnine v skladu s tretjim odstavkom 267. člena tega zakona, pošlje davčnemu organu najpozneje do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto. Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše vrsto, obliko in način dajanja teh podatkov.

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 269. člena tega zakona mora napoved iz šestega odstavka 267. člena tega zakona za posamezno leto vložiti najpozneje do 31. julija tekočega leta za predpreteklo leto.

(4) Davčni zavezanec mora napoved iz 267. in 269. člena tega zakona vložiti pri davčnem organu.

271. člen

(uveljavljanje posebne olajšave)

(1) Davčni zavezanec lahko uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine.

(2) Davčni zavezanec, ki vlaga napoved v skladu s šestim odstavkom 267. člena tega zakona, lahko uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane tudi po poteku roka za vložitev napovedi, vendar najpozneje v roku za pritožbo na odločbo o odmeri dohodnine.

272. člen

(upoštevanje akontacij dohodnine)

(1) Od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto, se odšteje akontacija dohodnine.

(2) Kadar se akontacija dohodnine izračuna z obračunom davčnega odteglaja, se odšteje odtegnjen davčni odteglaj.

(3) Kadar akontacijo dohodnine izračuna davčni zavezanec sam z davčnim obračunom, se odšteje obračunana akontacija, razen v primeru ponovne odmere dohodnine zaradi odločbe, izdane v inšpekcijskem nadzoru.

(4) Kadar se akontacija dohodnine izračuna z odločbo davčnega organa in pri ponovni odmeri dohodnine zaradi odločbe, izdane v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto, odšteje z odločbo odmerjena akontacija dohodnine.

273. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezn znesek plačanega davka v tujini od dohodkov, ki so vključeni v osnovo za dohodnino v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine. Kadar davčni zavezanec v ugovoru zoper informativni izračun

dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del ugovora oziroma napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če davčni zavezanec rezident ne uveljavlja odbitka davka, plačanega v tujini v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine, mu davčni organ odmeri dohodnino ne da bi se upošteval odbitek davka, plačanega v tujini. Zoper to odločbo ima davčni zavezanec, ne glede na tretji odstavek 267. člena, pravico do pritožbe.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prejšnjega odstavka se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo obstoj davčne obveznosti ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do poteka roka za vložitev ugovora zoper informativni izračun dohodnine iz 270. člena tega zakona oziroma do poteka roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 267. in 270. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, navede to v ugovoru oziroma v napovedi in na tej podlagi ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

274. člen

(uveljavljanje oprostitev)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitvev za dohodke rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitvev v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ sestavi informativni izračun dohodnine z upoštevanjem oprostitvev, če je davčni zavezanec uveljavljal oprostitvev v napovedi za odmero akontacije dohodnine in je davčni organ priznal oprostitvev in odločbi, izdani na podlagi te napovedi, oziroma je uveljavljal oprostitvev v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

275. člen

(upoštevanje dohodkov, od katerih se ne plačuje akontacija dohodnine)

Obdavčljivi dohodki, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ali tem zakonom ne plačuje akontacija dohodnine, se vštevajo v izračun dohodnine na letni ravni, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

276. člen

(rok za izdajo odločbe)

Odločba o odmeri dohodnine, izdana na podlagi sedmega odstavka 267. in 269. člena, mora biti izdana do 31. oktobra za preteklo leto.

277. člen

(odpis poračuna dohodnine na letni ravni)

Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska akontacije dohodnine in razlika ne presega 2 eura, se razlika dohodnine odpiše.

2. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo na letni ravni – splošno

278. člen

(izračun akontacije dohodnine)

(1) Akontacijo dohodnine izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni zavezanec sam v davčnem obračunu,

3. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca, oziroma podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, med letom izračunava in plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnjah, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja, davčnega obračuna in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun akontacije dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in identifikacijo zavezanca za davek.

279. člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščenca za zastopanje, pravne naslednike davčnih zavezancev oziroma skrbnike njihovega premoženja.

280. člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan, ali je opravično nesposoben, ali po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljavca premoženja.

281. člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je akontacija dohodnine, ki jo je v skladu s 1. točko prvega odstavka 278. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in tem zakonom, plačuje akontacija dohodnine z davčnim odtegljajem.

282. člen

(oprostitev davčnega odtegljaja)

(1) Ne glede na 281. člen tega zakona in ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od dohodkov rezidenta, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, ta ne odtegne in ne plača, če izračunan znesek akontacije ne presega 20 eurov.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti.

283. člen

(izračun in rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

284. člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

(1) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje na dan izplačila dohodka.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter

druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, tudi davčnemu zavezanecu.

284.a člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko, ne glede na 273. in 274. člen tega zakona, in ne glede na zakon o obdavčenju, uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitve že v davčnem obračunu iz 2. točke oziroma že v napovedi iz 3. točke prvega odstavka 278. člena tega zakona na podlagi svoje izjave o davčni obveznosti izven Republike Slovenije, ki vsebuje podatke o dohodku, davku, plačanem v tujini, ter podatke, potrebne za identifikacijo davčnega zavezanca. Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v izjavi, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se davčnemu zavezanecu odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitve prizna pri izračunu in poročanju dohodnine na letni ravni samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitve tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma napovedi za odmero dohodnine v skladu z 273. in 274. členom tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

284.b člen

(znesek, do katerega se akontacija dohodnine ne odmeri)

Ne glede na prvi odstavek 50. člena tega zakona se akontacija dohodnine za dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem davčni zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (glavni delodajalec), in za dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti, ugotavlja z odločbo o odmeri davka, vendar se akontacija dohodnine ne odmeri, če akontacija dohodnine ne bi presegla 20 eurov. O tem se zavezanca za davek pisno obvesti.

3. podglavje

Akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve

285. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz zaposlitve.

(2) Če dohodek iz zaposlitve izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

286. člen

(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Republiki Sloveniji, od polovice pokojnine, ki jo prejema upravičenec v skladu z drugim odstavkom 178. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 112/06 – odl. US, 114/06 – ZUTPG in 110/08 – ZVarDod) ali od pokojninske rente, kot je odmerjena v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, in od primerljive pokojninske rente, ki je prejeta iz tujine, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca nadomestila.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine se lahko uporabi za nadomestila in polovico pokojnine ter pokojninsko rento iz prvega odstavka tega člena, izplačana po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od nadomestil in polovice pokojnine ali pokojninske rente iz prvega odstavka tega člena, in o tem zavezanecu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec nadomestila in polovice pokojnine ali pokojninske rente iz prvega odstavka tega člena lahko izračuna, odtegne in plača akontacijo dohodnine po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz petega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila, ali ga preklicke na način, kot velja za pridobitev potrdila.

287. člen

(uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane, mora pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja in od pokojnine, ki se izplačuje za mesečno obdobje, o tem pisno obvestiti glavnega delodajalca in izplačevalca pokojnine. Na obvestilu mora navesti osebne in druge podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo in identifikacijo vzdrževanih družinskih članov.

(2) Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v obvestilu, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Olajšava za vzdrževane družinske člane se lahko upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, ki so izplačani po dnevu, ko je bilo v skladu s prvim odstavkom tega člena obvestilo predloženo glavnemu delodajalcu oziroma izplačevalcu pokojnine.

(4) Glavni delodajalec oziroma izplačevalec pokojnine pri izračunu akontacije dohodnine upošteva olajšavo za vzdrževane družinske člane na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena, dokler davčni zavezanec ne predloži novega obvestila, s katerim sporoči spremembe.

288. člen

(način in rok vložitev napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve mora davčni zavezanec vložiti do desetega dne v mesecu za pretekli mesec pri davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v sedmih dneh od dneva izplačila dohodka pri davčnem organu.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, pri davčnem organu.

(4) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine, ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, če ta sprememba znaša več kot 10%.

(5) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži napoved tudi za vsako novo davčno leto v mesecu decembru tekočega leta za naslednje leto.

289. člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v sedmih dneh od izplačila dohodka, pri davčnem organu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega obliko predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz 288. člena tega zakona.

290. člen

(črtan)

291. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka 288. člena tega zakona izda davčni organ v 15 dneh od dneva vložitve napovedi odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter določi obroke za plačevanje akontacije.

(3) Na podlagi napovedi iz četrtega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ na novo izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter na novo določi obroke v 15 dneh od vložitve napovedi.

(4) Na podlagi napovedi iz petega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije za naslednje davčno leto do 15. januarja leta, za katero se določa akontacija dohodka iz zaposlitve.

(5) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz zaposlitve in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 289. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

292. člen

(rok za plačilo akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki jo izračuna davčni organ)

Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve, določena z odločbo iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 288. člena tega zakona, se plačuje v obrokih, ki morajo biti plačani v 30 dneh od prejema dohodka iz zaposlitve ali pokojnine.

293. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve pri davčnem odtegljaju)

(1) V primeru, ko akontacijo dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, se lahko, ne glede na 273. in 274. člen tega zakona, in ne glede na zakon o obdavčenju upošteva odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitvev že pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini in o osnovi za plačilo davka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčnemu zavezancu odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitvev prizna pri izračunu in poračunu dohodnine na letni ravni samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, in oprostitvev tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma napovedi za odmero dohodnine v skladu z 273. in 274. členom tega zakona.

294. člen

(akontacija dohodnine od dohodkov verskih delavcev)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodkov verskih delavcev izračuna verska skupnost ali njen del kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Akontacija dohodnine se plača do 15. v mesecu za pretekli mesec.

(2) Če akontacije dohodnine od dohodkov verskih delavcev ne izračuna in plača verska skupnost ali njen del na način iz prejšnjega odstavka, mora verski delavec sam izračunati akontacijo dohodnine v obračunu akontacije dohodnine. Verski delavec mora predložiti davčnemu organu obračun akontacije in akontacijo dohodnine plačati do 15. v mesecu za pretekli mesec.

4. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti

1. Davčni obračun

295. člen

(izračun)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti, na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračunava akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v davčnem obračunu. V primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti, tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnih odtegljajev.

(2) Davčni obračun, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, vsebuje tudi podatke o poslovanju, ki jih davčni zavezanec vodi v evidencah v skladu s tem zakonom, drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in podatke iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

296. člen

(obdobje izračuna)

(1) Davčni zavezanec v davčnem obračunu izračuna akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje davčnega leta, ki je koledarsko leto.

(2) Davčni zavezanec, ki preneha oziroma začne z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, izračuna akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje, ki je krajše od koledarskega leta.

(3) V primeru prenehanja opravljanja dejavnosti se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) V primeru smrti davčnega zavezanca se ločeno izračuna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje, ki se konča z dnem smrti davčnega zavezanca in za obdobje, ki se začne s prvim dnem po smrti davčnega zavezanca in konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) V primeru statusnega preoblikovanja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, konča na obračunski dan statusnega preoblikovanja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, razen v primeru, ko po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. Navedeno velja tudi za primer, ko fizična oseba, ki opravlja dejavnost, in ni podjetnik po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, izvede prenos podjetja, s katerim opravlja dejavnost, na novo družbo oziroma prevzemno družbo na način, kot velja za podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in s tem preneha opravljati dejavnost.

(6) V primeru prenosa dela podjetja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ne konča na obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

297. člen

(predlaganje davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun davčnemu organu. Če je davčni zavezanec del podatkov, ki so predpisani s tem zakonom, predloži Agenciji Republike Slovenije za javno-pravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPE), lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov, mora pa v davčnem obračunu to izrecno navesti. Podrobnejši način predložitve davčnega obračuna v primerih iz prejšnjega stavka in način ter roke za izmenjavo podatkov med AJPE in davčnim organom predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, mora predložiti davčni obračun davčnemu organu v 60 dneh po zaključku obdobja iz tretjega odstavka 296. člena tega zakona, za katero se obračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti zaradi stečaja v prvem mesecu davčnega leta, predloži davčni obračun za preteklo leto in tekoče leto hkrati, najpozneje v 60 dneh po prenehanju opravljanja dejavnosti zaradi stečaja.

(4) V primeru postopka prisilne poravnave sestavi davčni zavezanec davčni obračun v skladu s postopkom, določenim za davčni obračun davka od dohodkov pravnih oseb pri postopku prisilne poravnave.

(5) V primeru iz četrtega odstavka 296. člena tega zakona se mora predložiti davčni obračun davčnemu organu za obdobje, ki se konča z dnem smrti davčnega zavezanca, v 60 dneh po smrti davčnega zavezanca, in za obdobje, ki se konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti, v 60 dneh po dnevu prenehanja opravljanja dejavnosti. Če po dnevu smrti davčnega zavezanca do zadnjega dneva davčnega obdobja po prvem odstavku 296. člena tega zakona še ni prišlo do prenehanja opravljanja dejavnosti z izbrisom iz ustreznega matičnega registra oziroma evidence, se v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti tudi za to obdobje in za vsako morebitno naslednje obdobje iz prvega odstavka 296. člena tega zakona, ki sledi do dneva prenehanja opravljanja dejavnosti, in sicer v roku določenem z drugim odstavkom tega člena.

297.a člen

(predlaganje davčnega obračuna pri statusnem preoblikovanju podjetnika)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun za obdobje iz petega odstavka 296. člena tega zakona davčnemu organu v 30 dneh od vpisa statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. Obvezna priloga davčnemu obračunu je sklep o prenosu podjetja in akt o ustanovitvi družbe oziroma pogodba o prenosu podjetja. Davčni zavezanec po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja ne sestavi več davčnega obračuna, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru, ko po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register, predloži zavezanec v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, tudi davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti na zadnji dan davčnega obdobja po prvem odstavku 296. člena tega zakona, ki sledi obračunskemu dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika, in sicer najpozne-

je v 30 dneh po poteku roka iz drugega odstavka 297. člena tega zakona.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register davčni obračun, sestavljen po obračunskem dnevu preoblikovanja, popravi tako, da se izključijo podatki o poslovanju podjetja podjetnika za obdobje po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika, in sicer v 30 dneh po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register.

(4) Predhodne akontacije oziroma akontacije, ki se nanašajo na obdobje od obračunskega dneva statusnega preoblikovanja dalje, se štejejo kot akontacije nove oziroma prevzemne pravne osebe. Za izvršilni naslov davčne izvršbe se v tem primeru šteje izvršljiv obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, na podlagi katerega je bil podjetnik, ki se je statusno preoblikoval, dolžan plačevati predhodne akontacije oziroma akontacije dohodnine.

(5) Nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba pri statusnem preoblikovanju podjetnika smiselno upošteva določbe tega zakona, ki določajo davčni obračun za prevzemno družbo pri združitvah in v posebnih primerih pripojitev ali spojitvev, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Ta člen velja tudi za primer, ko fizična oseba, ki opravlja dejavnost, in ni podjetnik po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, izvede prenos podjetja, s katerim opravlja dejavnost, na novo družbo oziroma prevzemno družbo na način, kot velja za podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in s tem preneha opravljati dejavnost.

297.b člen

(predlaganje davčnega obračuna pri prenosu dela podjetja podjetnika)

(1) Davčni zavezanec ne sestavi davčnega obračuna na obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, razen če je obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja iz prvega odstavka 296. člena tega zakona. Če je obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja iz prvega odstavka 296. člena tega zakona, davčni zavezanec predloži le davčni obračun, ki se sestavlja na zadnji dan obdobja iz prvega odstavka 296. člena tega zakona.

(2) Davčni zavezanec v prvi davčni obračun po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika ne vključi podatkov o poslovanju dela podjetja podjetnika, ki se prenaša. Obvezna priloga tega davčnega obračuna in davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka je sklep o prenosu dela podjetja, delitveni načrt in akt o ustanovitvi družbe oziroma pogodba o prenosu podjetja. Če pogodba o prenosu dela podjetja še ni podpisana, jo mora davčni zavezanec predložiti naknadno.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena v primeru, ko po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis prenosa dela podjetja v sodni register, predloži zavezanec v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, tudi davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti na zadnji dan davčnega obdobja po prvem odstavku 296. člena tega zakona, ki sledi obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika, in sicer najpozneje v 30 dneh po poteku roka, določenega z drugim odstavkom 297. člena tega zakona.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka se, po vpisu prenosa dela podjetja podjetnika v sodni register, davčni obračun, sestavljen po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika, popravi tako, da se izključijo podatki o poslovanju dela podjetja podjetnika, ki se prenaša, in sicer v 30 dneh po vpisu prenosa dela podjetja podjetnika v sodni register.

(5) Predhodne akontacije oziroma akontacije za obdobje od obračunskega dneva prenosa dela podjetja podjetnika se v celoti štejejo kot predhodne akontacije oziroma akontacije dohodnine podjetnika.

(6) Nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba pri prenosu dela podjetja podjetnika smiselno upošteva določbe tega zakona, ki določajo davčni obračun za prevzemno družbo oziroma novo družbo pri oddelitvah z ustanovitveno in oddelitvah s prevzemom ter v posebnih primerih oddelitev, če ni s tem zakonom drugače določeno.

298. člen

(plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: predhodna akontacija) se za davčno leto plača v znesku, ki je enak znesku akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od tega dohodka.

(2) Davčni zavezanec, ki začne z opravljanjem dejavnosti, ali prehaja z ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katerega se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije ter obrovov predhodne akontacije predloži davčnemu organu v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa, ob predložitvi prijave za vpis v davčni register oziroma do začetka davčnega leta, v katerem bo ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, predhodne akontacije in obrovov predhodne akontacije.

(3) Predhodna akontacija se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Predhodna akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije ne presega 400 eurov.

(4) Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(5) Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrovov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna višja, mora zavezanec razliko za že dospele obroke predhodne akontacije tekočega leta plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrovov predhodne akontacije vrnejo.

299. člen

(sprememba predhodne akontacije med davčnim letom)

(1) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno leto se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno leto, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine predhodne akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka predhodne akontacije in priloži davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, za tekoče davčno leto pred vložitvijo zahteve, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo davčne osnove.

(2) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od predložitve zahteve.

(3) Če davčni organ v postopku nadzora ugotovi, da višina predhodne akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega leta, z odločbo določi novo višino predhodne akontacije.

(4) Če je nova višina predhodne akontacije manjša, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo, sorazmerno zmanjšajo.

(5) Če je nova višina predhodne akontacije večja, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo, sorazmerno povečajo.

300. člen

(upoštevanje predhodne akontacije in davčnega odtegljaja)

Predhodna akontacija in davčni odtegljaj se odštejeta od akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za posamezno davčno leto. Odštejeta se obračunana predhodna akontacija in odtegnjeni davčni odtegljaj.

301. člen

(plačilo poročila akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, in predhodno akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, plačati v 30 dneh od dneva predložitve davčnega obračuna.

302. člen

(ponovna odmera dohodnine)

Na podlagi dokončne odločbe, izdane v postopku nadzora pravilnosti izračunavanja in plačevanja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, davčni organ ponovno odmeri dohodnino.

303. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti in nadaljevanje dejavnosti po drugi osebi)

(1) Oseba, ki želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, pri ugotavljanju davčne osnove uveljavljati davčno obravnavo, ki se lahko upošteva pri prenehanju opravljanja dejavnosti, če dejavnost nadaljuje druga oseba, ali pri statusnem preoblikovanju podjetnika, in so izpolnjeni pogoji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino, mora takšno davčno obravnavo priglasiti davčnemu organu.

(2) Priglasitev se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Oseba, ki preneha z opravljanjem dejavnosti, in novi zasebnik oziroma nova pravna oseba ali prevzemna pravna oseba opravita priglasitev na enotnem obrazcu, ki ga sopodpišeta. Kadar oseba preneha z opravljanjem dejavnosti zaradi smrti, priglasitev opravi novi zasebnik oziroma pravna oseba, v katero so vložena sredstva.

(4) Priglasitev se mora opraviti najpozneje do roka za predložitev davčnega obračuna davčnega zavezanca, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti. Priglasitev se opravi pri davčnem organu, kjer je davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti, vpisan v davčni register.

(5) Davčni organ na podlagi priglasitve osebo, ki priglasila davčno obravnavo v skladu s tem členom zakona, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki je priglasil posebno obravnavo, in mu o tem izda potrdilo.

(6) Osebe, ki so priglasile davčno obravnavo v skladu s tem členom, morajo v davčnem obračunu posebej izkazati učinke na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglasene davčne obravnave.

304. člen

(priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov)

(1) Priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ter določitev nosilca te dejavnosti v

skladu z drugim odstavkom 47. člena ZDoh-2 se opravi pri davčnem organu.

(2) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je izjava vseh zavezancev, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru istega kmečkega gospodinjstva, da se strinjajo z določenim nosilcem ter dohodki iz opravljanja osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, oziroma v primeru, da se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost, tudi dohodki druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti pripišejo nosilcu.

(3) Priglasitev in določitev nosilca dejavnosti se opravi do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo člani kmečkega gospodinjstva prostovoljno začeti ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, oziroma se morata opraviti najpozneje do 31. oktobra po letu, v katerem skupni dohodek članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti preseže znesek, določen v drugem odstavku 47. člena ZDoh-2.

(4) Davčni organ na podlagi priglasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Na podlagi priglasitve nosilec kot zavezanec za dohodke iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti kmečkega gospodinjstva začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov s prvim dnevom naslednjega koledarskega leta po letu vročitve odločbe.

(5) V primeru, ko se mora davčna osnova začeti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se ta mora začeti ugotavljati za leto po letu, v katerem nastane obveznost priglasitve po tretjem odstavku tega člena.

(6) Nosilec mora vsako spremembo članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev priglasiti v 15 dneh po nastanku spremembe. Davčni organ na podlagi priglasitve spremembe nosilcu izda novo odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve.

(7) Določitev novega nosilca, ki se v skladu s 1. točko prvega odstavka 58. člena ZDoh-2 ne šteje za prenehanje opravljanja dejavnosti, se priglasí na obrazcu iz drugega odstavka tega člena. Davčni organ izda odločbo o spremembi nosilca v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Sprememba nosilca se prvič upošteva za davčno leto po letu, v katerem je bila sprememba nosilca priglasena.

(8) Nosilec iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, zahtevo za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov poda ob priglasitvi oziroma v naslednjih letih v mesecu novembru tekočega leta za naslednje leto.

(9) Člani kmečkega gospodinjstva lahko po poteku leta, za katero morajo v skladu s 3. točko drugega odstavka 47. člena ZDoh-2 še ugotavljati davčno osnovo na način iz drugega odstavka 47. člena ZDoh-2, oziroma po poteku petih let od leta, za katero bi bil ob upoštevanju določb poglavja o obdavčitvi dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti članom kmečkega gospodinjstva pripisan skupni dohodek pod pragom, kot ga določa 47. člen ZDoh-2, davčnemu organu priglasijo spremembo načina ugotavljanja davčne osnove najpozneje do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo preiti na način ugotavljanja davčne osnove po poglavju III.4. ZDoh-2.

(10) Davčni organ na podlagi priglasitve in preveritve izpolnjevanja pogojev nosilcu izda odločbo o prenehanju ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za leto po letu priglasitve v 30 dneh od dneva priglasitve.

2. Akontacija dohodnine v primeru ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov

305. člen

(izračun)

(1) V primeru, ko se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz dejavnosti.

(2) Če v primeru iz prvega odstavka tega člena dohodek iz dejavnosti izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

306. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 305. člena tega zakona mora zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje pri davčnem organu.

307. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 306. člena davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

308. člen

(zahteva za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloži zahtevo za takšen način ugotavljanje davčne osnove v mesecu novembru tekočega davčnega leta za naslednje davčno leto. Sestavni del zahteve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, predloži zahtevo iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa.

(3) Davčni zavezanec med davčnim letom ne more zahtevati spremembe načina ugotavljanja davčne osnove za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(4) Davčni zavezanec vloži zahtevo pri davčnem organu.

309. člen

(potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni organ na podlagi zahteve davčnega zavezanca iz 308. člena davčnega zavezanca v davčnem registru označi kot zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, z upoštevanjem normiranih odhodkov in davčnemu zavezancu izda o tem potrdilo.

(2) Davčni organ izda potrdilo najpozneje do konca decembra davčnega leta, v katerem je bila zahteva podana, za naslednje davčno leto.

(3) Davčni organ za davčnega zavezanca iz drugega odstavka 308. člena izda potrdilo v 15 dneh od vpisa v davčni register.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta.

310. člen

(predložitev potrdila izplačevalcu dohodka)

(1) Davčni zavezanec, ki pridobi potrdilo iz 309. člena, je potrdilo dolžan predložiti izplačevalcu dohodka, kadar je to

oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka.

(2) Izplačevalec dohodka, ki posluje s samostojnim podjetnikom posameznikom ali posameznikom, ki samostojno opravlja dejavnost, je ob izplačilu dolžan preveriti obstoj potrdila, če davčni zavezanec potrdila ne predloži.

311. člen

(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine in uveljavljanju posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike in samostojne novinarje)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za uveljavljanje posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike, ali za samostojne novinarje, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, kadar je izplačevalec oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka. Davčni zavezanec, pri katerem se akontacija izračuna v skladu z drugim odstavkom 305. člena tega zakona, zahteva uporabo znižane stopnje in posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike in za samostojne novinarje v napovedi, ki jo predloži v skladu s 306. členom tega zakona.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali posebna osebna olajšava za samozaposlene v kulturi, za samostojne poklicne športnike ali za samostojne novinarje, se lahko uporabi za dohodke, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo, v skladu s prvim odstavkom tega člena, predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca, na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za zavezanca, ki uveljavlja posebno osebno olajšavo za samozaposlene v kulturi, samostojne poklicne športnike, ali za samostojne novinarje in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka, ki so mu v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, lahko izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz tretjega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila, ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

3. Uveljavljanje dejanskih stroškov – nastopajočih izvajalcev ali športnikov – v primeru davčnega odtegljaja od dohodka iz dejavnosti

311.a člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

Davčni zavezanec nerezident, ki nima poslovne enote v Sloveniji – nastopajoči izvajalec ali športnik – in lahko v skladu z drugim odstavkom 68. člena ZDoh-2 uveljavlja dejanske stroške, dejanske stroške uveljavi pri davčnem organu v 30 dneh od izplačila dohodka ali v 30 dneh od zadnjega izplačila dohodka, če se dohodek za posamezno aktivnost izplačuje v več delih. Davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške na podlagi dokazil in s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

311.b člen

(rok za izdajo odločbe)

Davčni organ odloči o poročanju davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov iz 311.a člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

5. podpoglavje
Akontacija dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

312. člen

(evidentiranje obsega proizvodnje vina in oljčnega olja)

(1) Za določitev davčne osnove za proizvodnjo vina oziroma oljčnega olja iz lastnega pridelka mora zavezanec za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti najpozneje do 30. junija leta, za katero se dohodek začne ugotavljati, davčnemu organu prijaviti parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za proizvodnjo vina, oziroma parcelne številke zemljišč pod oljčniki.

(2) Vse nadaljnje spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena mora zavezanec za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za preteklih 12 mesecev letno sporočiti davčnemu organu najpozneje do 30. junija tekočega leta.

313. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o davčnem zavezancu, ki je kot imetnik pravice uporabe kmetijskih in gozdnih zemljišč vpisan v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru ali evidentiran kot dejanski uporabnik, podatkov o površini in parcelni številki zemljišč v uporabi zavezanca, kot jih izkazuje zemljiški kataster ali jih prijavi zavezanec kot vinograd za lastno proizvodnjo vina ali kot oljčnik, podatkov o katastrskem dohodku, vpisanem v zemljiškem katastru ali določenem s predpisi o dohodnini, ter podatkov o priznanih oprostitvah in znižanjih katastrskega dohodka, ki se priznajo za več let, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(2) Kot stanje se štejejo pravnomočni vpis podatkov v navedenih evidencah, dokazila, ki nedvoumno dokazujejo dejanskega uporabnika zemljišča, ki pravice uporabe nima vpisane v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru, in pravnomočna odločba, s katero se prizna oprostitev oziroma znižanje katastrskega dohodka.

(3) Akontacijo dohodnine od pavšalne ocene dohodka za panje davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o panjih in osebah, ki so kot lastniki ali uporabniki panjev vpisani v register čebelnjakov ter podatka o pavšalni oceni dohodka na panj po predpisih o dohodnini, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(4) Akontacijo dohodnine od drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

314. člen

(uveljavljanje oprostitev)

(1) Oprostitve od katastrskega dohodka, ki so določene z zakonom, ki ureja dohodnino, davčni zavezanec lahko uveljavlja z vlogo pri davčnem organu. Obrazec vloge predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec mora k vlogi priložiti dokazila, ki dokazujejo upravičenost do oprostitev, ali navesti javno evidenco, iz katere je upravičenost do oprostitev razvidna. Izjemoma oprostitev za neodmerjene gozdne ceste in za zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpiše ukrep varovanja, davčni organ prizna brez vloge zavezanca po uradni dolžnosti na podlagi podatkov Zavoda za gozdove Slovenije in ministrstva, pristojnega za obrambo.

(3) Davčni organ odloči o upravičenosti do oprostitve z odločbo v 15 dneh od vložitve vloge.

(4) Za zemljišča in panje, pripisane nosilcu v skladu s 304. členom tega zakona, se oprostitev od katastrskega do-

hodka in pavšalne ocene dohodka na panj, ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena, prizna na podlagi odločbe iz 304. člena tega zakona.

(5) Vloge za priznanje oprostitev se lahko vložijo do poteka obdobja, ki ga zakon, ki ureja dohodnino, določa za priznanje posamezne vrste oprostitev. Obdobje priznavanja oprostitev se prizna sorazmerno glede na leto, v katerem je vloga vložena.

(6) V posameznem letu se priznajo oprostitev, za katere so bile vloge vložene do 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, in so odločbe postale pravnomočne najpozneje do izdaje odmerne odločbe, razen oprostitev, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavljajo v prvem letu po letu izvedbe ukrepa, za katere se oprostitev v primeru, da je bila vloga vložena v letu izvedbe ukrepa, ne glede na pravnomočnost odločbe, upošteva v naslednjem letu. Oprostitev, priznane na podlagi odločbe, za katero je bila vloga vložena po 30. juniju leta, za katero se dohodnina odmerja, se upoštevajo pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto.

(7) Prenehanje razlogov za oprostitev po tem členu, razen za oprostitev z zakonsko določenim rokom, mora davčni zavezanec oziroma Zavod za gozdove Slovenije in ministrstvo, pristojno za obrambo, sporočiti davčnemu organu v treh mesecih od prenehanja.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena se prenehanje oprostitev uveljavi na podlagi odločbe iz 304. člena tega zakona.

(9) Prenehanje oprostitev na podlagi prijave iz sedmega odstavka tega člena, podane po 30. juniju tekočega leta, ali odločbe iz osmega odstavka tega člena, ki je postala pravnomočna po 30. juniju tekočega leta, se upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto.

315. člen

(izdaja odmerne odločbe)

(1) Odločba o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj za preteklo davčno leto, o poračunu prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od teh dohodkov za preteklo davčno leto ter o določitvi dveh obrokov akontacije dohodnine od teh dohodkov za tekoče davčno leto mora biti izdana do 30. marca tekočega leta.

(2) Nerezidentu odločbo o akontaciji dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, najkasneje do 30. marca tekočega leta za preteklo leto, izda davčni organ, pri katerem je zavezanec za davke vpisan v davčni register. Nerezidentu, ki ni vpisan v davčni register, izda odločbo davčni organ, na območju katerega ležijo zemljišča oziroma so registrirani panji v uporabi zavezanca.

(3) V odločbi o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj iz prvega odstavka tega člena davčni organ določi tudi davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pripisano zavezancu v skladu z 72. členom ZDoh-2, ter obračunano in odtegnjeno akontacijo dohodnine, pripisano tem dohodkom v skladu s 129. členom ZDoh-2.

316. člen

(plačevanje akontacije dohodnine)

Davčni zavezanci plačujejo akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj v treh obrokih. Prvi obrok se plača v višini 30% akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 31. maja tekočega leta. Drugi obrok se plača v višini 60% akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 31. oktobra tekočega leta. Tretji obrok se plača v višini razlike med akontacijo dohodnine, izračunano za leto, za katero se akontacija dohodnine odmerja, ter prvim in drugim obrokom za to leto do 30. aprila naslednjega leta.

6. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem in dohodka iz prenosa premoženjske pravice

317. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčne- ga odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice.

(2) Če dohodek iz oddajanja premoženja v najem ali dohodek iz prenosa premoženjske pravice izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodek iz prenosa premoženjske pravice ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

318. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od prejema dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice pri davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena vloži davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz naslova oddajanja premičnega in nepremičnega premoženja v najem za več mesecev v letu, napoved v 15 dneh po poteku časa, za katerega je bilo dano premoženje v najem, vendar najpozneje do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

319. člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 317. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v 30 dneh od izplačila dohodka pri davčnem organu, ali v 30 dneh od zadnjega izplačila dohodka, če nerezident prejema dohodek iz naslova oddajanja premičnega in nepremičnega premoženja v najem za več mesecev v letu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 317. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz drugega odstavka 317. člena tega zakona.

320. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz 318. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 319. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

7. podpoglavje

Akontacija dohodnine od drugih dohodkov

321. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od drugih dohodkov izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odte-

gljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka.

(2) Če drug dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od drugega dohodka ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

322. člen

(obvestilo in potrdilo o uporabi stopenj in lestvice in davčnih olajšav)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za izračun akontacije dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje, z uporabo stopenj in lestvice za odmero dohodnine in davčnih olajšav v skladu z zakonom o dohodnini, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca tega dohodka.

(2) Zahtevani način izračuna akontacije dohodnine se lahko uporabi za druge dohodke iz prvega odstavka tega člena, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za izračun dohodnine od drugih dohodkov na način iz prvega odstavka tega člena, in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka iz prvega odstavka tega člena lahko izračuna, odtegne in plača akontacijo dohodnine na način iz prvega odstavka tega člena, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz petega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

(7) Davčni zavezanec uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane pri izplačevalcu drugega dohodka na način, določen v 287. členu tega zakona.

323. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka mora davčni zavezanec vložiti v sedmih dneh od dneva prejema dohodka pri davčnem organu.

324. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 323. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od drugega dohodka v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

8. podpoglavje

Plačevanje dohodnine od dohodkov iz kapitala

325. člen

(izračun)

(1) Dohodnino od obresti in dividend izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, 2. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca.

(2) Dohodnina iz prvega odstavka tega člena se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove, oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor in identifikacijo zavezanca za davek.

(4) Dohodnino od obresti in dohodnino od dividend izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti ali dividend.

(5) Če obresti ali dividende izplača oseba, ki ni plačnik davka, ali v primerih iz devetega odstavka tega člena, dohodnino od obresti ali dividend ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(6) Dohodnino od dobička iz kapitala ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(7) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(8) Ne glede na prejšnje odstavke davčni organ, na podlagi napovedi zavezanca, ugotovi dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident od:

1. vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance; 2. dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

– ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka) in – so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj,

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

(9) Plačnik davka davčnega odtegljaja ne izračuna in odtegne, če ima dohodek iz finančnih instrumentov, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj:

1. vir izven Slovenije in je prejet v naravi ali je izven Slovenije neposredno reinvestiran ali

2. vir v Sloveniji in je prejet v naravi ter ga je izplačala oseba iz 1. točke prvega odstavka 58. člena tega zakona drugi osebi iz drugega odstavka navedenega člena, ki se šteje za plačnika davka.

(10) Prejšnji odstavek ne vpliva na obveznost plačnika davka za avtomatično dajanje podatkov davčnemu organu po 9. podpoglavju I. poglavja petega dela tega zakona.

326. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero dohodnine iz petega in osmega odstavka 325. člena tega zakona od prejetih obresti in dividend mora pri davčnem organu davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje.

(2) Napoved za odmero dohodnine iz šestega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.

(3) Napoved za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec rezident vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto pri davčnem uradu. Napovedi ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, dosežen v davčnem letu, ne presega zneska, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto,

razen davčnega zavezanca, ki je nerezident. Nerezident lahko vложи napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu. V taki napovedi, ki jo je dolžan vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin, za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine. Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti v elektronski obliki, če je v preteklem letu opravil več kot deset obdavčljivih odsvojitvev tovrstnega kapitala. Če davčni zavezanec ne razpolaga z računalniško opremo oziroma nima dostopa do interneta, vložiti napoved v elektronski obliki z uporabo računalniške opreme, ki jo zagotavlja DURS na davčnih uradih.

(5) Davčni zavezanec mora napoved iz drugega in četrtega odstavka tega člena vložiti pri davčnem organu.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved pri odsvojitvi nepremičnine v Republiki Sloveniji vložiti pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

(7) Ne glede na četrty odstavek tega člena zavezanec rezidentu ni potrebno vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v primeru prehajanja med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

327. člen

(obvestilo davčnega zavezanca glede vštevanja obračunanih obresti v davčno osnovo)

(1) Kadar želi davčni zavezanec uveljavljati možnost v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, da se v davčno osnovo od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, z ročnostjo, daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, vštejejo obresti, obračunane za obdobje davčnega leta, je dolžan o tem obvestiti banko ali hranilnico v Republiki Sloveniji na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec predloži obvestilo iz prvega odstavka tega člena ob sklenitvi pogodbe o varčevanju oziroma vezavi denarnih sredstev, vendar najpozneje do konca davčnega leta, v katerem je bila pogodba sklenjena.

(3) Predlagano obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca, da v davčnem letu obračunane obresti davčnega zavezanca, ki predloži takšno obvestilo, obravnavata enako, kot da so bile izplačane. Obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca do poteka datuma vezave denarnih sredstev, poteka varčevanja ali do prekinitve pogodbe.

328. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka

ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko dohodnino od obresti in dividend rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od obresti in dividend, ki so obdavčene v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom. Davčni zavezanec vloží zahtevek v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek v drugi državi članici plačan, pri davčnem uradu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

329. člen

(uveljavljanje oprostitev)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitve plačila davka od dohodka od kapitala rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitve v napovedi iz 326. člena tega zakona.

(2) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitve plačila davka od obresti in dividend rezidenta, od katerih dohodnino izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, plačnik davka ne izračuna davčnega odtegljaja, če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona razpolaga z ustreznimi dokazili o tem, da so izpolnjeni z mednarodno pogodbo določeni pogoji za oprostitve plačila davka.

330. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini do-

hodnine od obresti, dividend ali dobička iz kapitala v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega in četrtega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti ali dobička iz kapitala do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

331. člen

(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Podaritev kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, za katero davčni zavezanec želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljaviti odlog ugotavljanja davčne obveznosti, mora priglasiti pri davčnem organu, pri katerem bi moral vložiti napoved.

(2) Priglasitev iz prvega odstavka tega člena opravi davčni zavezanec najpozneje do roka za vložitev napovedi iz drugega ali četrtega odstavka 326. člena tega zakona na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za odlog.

(3) O odobritvi odloga iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve priglasitve.

(4) Če odlog iz prvega odstavka tega člena ni odobren, mora davčni zavezanec vložiti napoved v desetih dneh od vročitve odločbe iz tretjega odstavka tega člena oziroma do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(5) V primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba obenem s predložitvijo vloge po 380. oziroma 381. členu tega zakona.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po priglasitvi transakcije pri davčnem organu, pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(7) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po prejemu odločbe davčnega organa o zavrnitvi ugodnosti pisno obvestiti o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(8) V primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov pri istem krovnem vzajemnem skladu, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba za upravljanje, ki upravlja krovní sklad, obenem s dajanjem podatkov po 339. členu tega zakona.

(9) Družba, ki upravlja krovní sklad, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po zamenjavi pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(10) Pri zamenjavi investicijskih kuponov vzajemnega sklada z investicijskimi kuponi drugih vzajemnih skladov, za katero lahko davčni zavezanec uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti in pri kateri priglasitev opravi za vse zavezance hkrati družba za upravljanje, ki upravlja prevzemni oziroma krovní sklad, v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov v okviru priglasitve.

332. člen

(obveznost družb, ki se preoblikujejo)

Kadar se družba preoblikuje, je nova oziroma prevzemna družba dolžna lastnikom ob preoblikovanju posredovati vse podatke, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja, vključno s podatki o menjalnem razmerju, denarnem izplačilu in vrednosti novih deležev.

332.a člen

(obveznost družb za upravljanje v primeru unovčitve ali izplačila investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu)

Družba za upravljanje, ki upravlja krovní sklad, mora davčnemu zavezancu, ki unovči investicijski kupon podsklada oziroma prejme izplačilo sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada, ob unovčitvi oziroma izplačilu dostaviti izpis iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada, ki vključuje podatke, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

333. člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po tem podpoglavju zakona, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščenca za zastopanje, pravne naslednike davčnega zavezanca oziroma skrbnike njegovega premoženja.

334. člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan, ali je poslovno nesposoben, ali je po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po tem podpoglavju zakona, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravitelja njegovega premoženja.

335. člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je dohodnina, ki jo je v skladu s 1. točko prvega odstavka 325. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od obresti ali dividend, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in s tem zakonom plačuje dohodnina z davčnim odtegljajem.

336. člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

Glede roka predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov davčnemu zavezancu, velja 284. člen tega zakona.

9. podpoglavje

Avtomatično dajanje podatkov

337. člen

(avtomatično dajanje podatkov)

(1) Plačnik davka iz 58. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, določanje davčne osnove in uveljavljanje davčnih olajšav ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov. Plačnik davka mora davčnemu organu dostaviti tudi podatke o vzdrževanih družinskih članih.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora davčnemu organu dostaviti tudi pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji), razen diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države ali predstavništvo mednarodne organizacije, ki fizični osebi izplačajo:

1. dohodek, oproščen plačila dohodnine v skladu z zakonom o dohodnini, ali

2. dohodek, ki se ne všteva v letno davčno osnovo na letni ravni, od katerega se dohodnina izračuna z odmernom odločbo, ali

3. dohodek, ki se všteva v letno davčno osnovo, od katerega se akontacija dohodnine izračuna na podlagi napovedi zavezanca,

in sicer ne glede na to, ali jih tak dohodek bremeni.

(3) Dolžnost dajanja podatkov po tem členu se ne nanaša na dajanje podatkov o nadenarnih dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

(5) Šteje se, da je oseba, zavezana za dostavo podatkov, izpolnila obveznost do dajanja podatkov davčnemu organu po tem členu, za tiste dohodke, za katere je davčnemu organu predložila obračun davčnega odtegljaja v skladu s tem zakonom.

(6) Ne glede na četrti odstavek tega člena osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, niso dolžne dostaviti davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto podatkov iz tega člena, ki se nanašajo na obresti – razen podatkov, ki se nanašajo na obresti pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU – in dividende, od katerih je bil plačan davčni odtegljaj.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena morajo osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, davčnemu zavezancu najpozneje do desetega dne v mesecu dostaviti podatke, ki se nanašajo na obresti prejete v preteklem trimesečju od vrednostnih papirjev iz osmega odstavka 325. člena tega zakona, razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo ter podatke, ki se nanašajo na dohodek iz devetega odstavka 325. člena tega zakona, prejet v preteklem trimesečju.

338. člen

(avtomatično dajanje podatkov izvajalcev pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalci pokojninskih načrtov, ki zbirajo premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodijo osebne račune zavarovancev, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, v zvezi s premijami prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in uveljavljanjem oprostitev in davčnih olajšav v zvezi s tem, ter podatke, potrebne za identifikacijo davčnega zavezanca, plačnika premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu oziroma lastniku osebnega računa do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

339. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev in investicijskih kuponov)

(1) Pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev in druge pravne osebe, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov, vključno z njihovimi unovčitvami, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, ki se nanašajo na vse pridobitve, odsvojitve in unovčitve vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov in na uveljavljanje stroškov ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Podatkov iz prvega odstavka tega člena ni potrebno dajati v primerih odsvojitve, kjer je bil pravni temelj sklep o dedovanju, drugi pravni posel v zvezi s smrtjo, sodna odločba (sklep o sodni izvršbi) ali upravna izvršba (sklep o prisilni izterjavi).

(3) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

340. člen

(avtomatično dajanje podatkov o zemljiščih, čebeljih panjih in dohodkih osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Upravni organ, pristojen za geodetske zadeve, mora davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, posredovati podatke o vseh osebah, ki so bile na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru vpisane kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskih ali gozdnih zemljišč, podatke o vrsti rabe in kvaliteti teh zemljišč na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja ter podatke o katastrskem dohodku, pripisanemu tem zemljiščem.

(2) Zavod za gozdove Slovenije do 15. julija za vse parcele gozdnih zemljišč, na katerih so varovalni gozdovi, in za vse parcele gozdnih zemljišč, po katerih potekajo gozdne ceste, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele varovalnega gozda oziroma o parcelni številki in površini parcele ter delu parcele pod gozdno cesto po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(3) Ministrstvo, pristojno za obrambo, do 15. julija za vsa kmetijska in gozdna zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpišejo ukrepi varovanja, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele oziroma delu parcele pod takimi zemljišči po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(4) Organ, ki je pristojen za vodenje registra čebelnjakov, do 15. julija pošlje podatke o številu panjev v uporabi posameznega zavezanca po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(5) Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter drugi izplačevalci drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, pošljejo davčnemu organu podatke o prejemnikih in izplačanih drugih dohodkih, ki se vštevajo v davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ter drugih dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine, enkrat letno, in sicer do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

341. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi z obrestmi davčnih zavezancev, ki so rezidenti v državi članici EU)

Osebe, ki so dolžne davčnemu organu dajati podatke po določbah 10. podpoglavja I. poglavja tega dela zakona, niso dolžne dajati podatkov v zvezi z istim dohodkom v skladu s 337. členom tega zakona.

342. člen

(dajanje podatkov)

Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na podlagi 337. do 340. člena tega zakona.

10. podpoglavje

Dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti

1. Splošne določbe

343. člen

(vsebina tega podpoglavja)

To podpoglavje določa obveznost plačilnih zastopnikov, da davčnemu organu dajo podatke o dohodku od prihrankov

v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki, vrsto, obseg podatkov in način njihovega zbiranja ter druge obveznosti, da bi se omogočila učinkovita obdavčitev teh dohodkov v državi članici EU, katere rezident je upravičeni lastnik.

344. člen

(plačilni zastopnik)

(1) Plačilni zastopnik po tem podpoglavju zakona je:

1. katera koli oseba, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje ali zagotavlja dohodek od prihrankov:

- v neposredno korist upravičenega lastnika, ali
- subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju;

2. kateri koli subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji in kateremu oseba, ki opravlja dejavnost ter je ustanovljena v državi članici EU, plača dohodek od prihrankov v korist upravičenega lastnika.

(2) Za osebo, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje dohodek iz prihrankov iz prvega odstavka tega člena, se štejejo tudi Republika Slovenija, Banka Slovenije in samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Predpisano ozemlje je ozemlje drugih držav članic EU in vsa odvisna ali pridružena ozemlja, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaka tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti), in jih objavi minister, pristojen za finance.

(4) Subjekt iz prvega odstavka tega člena je vsak subjekt, ki je ustanovljen v državi članici EU, razen če ni s tem zakonom drugače določeno, in ni:

1. pravna oseba,

2. subjekt, katerega dobiček je obdavčen po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,

3. kolektivni naložbeni podjem za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, priznan v skladu z Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, UL L 375/1985, zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve, UL L 79/2005 (v nadaljnjem besedilu: priznani KNPVP).

(5) Za pravno osebo iz 1. točke četrtega odstavka tega člena se ne šteje:

1. v Finski: avoin yhtiö (Ay) in kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag in kommanditbolag;

2. v Švedski: handelsbolag (HB) in komanditbolag (KB).

(6) Plačilni zastopnik mora vsak subjekt obravnavati, kot da je subjekt iz prvega odstavka tega člena, razen kadar mu ta subjekt predloži uradna dokazila o tem, da je subjekt iz 1., 2. in 3. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Subjekt, ki plačilnemu zastopniku ali nosilcu gospodarske dejavnosti predloži potrdilo o tem, da se obravnava kot KNPVP iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga je izdala država članica EU, v kateri je subjekt ustanovljen, se za namene tega podpoglavja obravnava kot KNPVP.

345. člen

(odločitev subjekta, da se obravnava kot KNPVP)

(1) Če se subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, želi obravnavati kot priznani KNPVP, mora pridobiti dovoljenje davčnega organa.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja se vloži pri davčnem organu.

(3) Zahteva iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. ime in naslov subjekta;

2. izjavo, da:

– je subjekt ustanovljen v Republiki Sloveniji,

– subjekt ni pravna oseba;

– dobiček subjekta ni obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev;

– subjekt ni priznani KNPVP, in

– se je subjekt odločil za obravnavo kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;

3. podpisano izjavo osebe, ki vloži zahtevo, o tem, da so navedbe v zahtevi točne in popolne.

(4) Davčni organ izda subjektu dovoljenje, da se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP. To dovoljenje velja od datuma, navedenega na njem.

346. člen

(upravičeni lastnik)

(1) Upravičeni lastnik po tem podpoglavju zakona je fizična oseba, ki je rezident predpisanega ozemlja in prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno.

(2) Fizična oseba iz prvega odstavka tega člena se ne obravnava kot upravičeni lastnik, če plačilnemu zastopniku predloži dokazilo o tem, da plačila ni prejela ali si ga zagotovila v lastno korist, zato ker:

1. je plačilni zastopnik ali nosilec gospodarske dejavnosti;

2. deluje v imenu subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona;

3. deluje v imenu subjekta:

– ki je pravna oseba,

– katerega dobiček je obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,

– ki je priznani KNPVP, ali

– ki se obravnava kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;

4. deluje v imenu druge fizične osebe, v korist katere prejme ali zagotovi plačilo obresti.

(3) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu subjekta iz 2. točke drugega odstavka tega člena, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi naziv in naslov tega subjekta.

(4) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu druge fizične osebe, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi osebno ime in naslov prebivališča, ter davčno številko ali datum in kraj rojstva te druge fizične osebe. Fizična oseba, ki predloži dokazilo, te podatke pridobi v skladu s 349. členom tega zakona.

(5) Plačilni zastopnik, ki razpolaga s podatki o tem, da fizična oseba, ki je prejela plačilo dohodka iz prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, ni upravičeni lastnik obresti iz razloga iz 4. točke drugega odstavka tega člena, je dolžan storiti vse potrebno za ugotovitev identitete upravičenega lastnika. Če plačilni zastopnik ne more ugotoviti identitete upravičenega lastnika, je dolžan fizično osebo, ki prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, obravnavati kot upravičenega lastnika.

347. člen

(dohodek od prihrankov)

(1) Za dohodek od prihrankov po tem podpoglavju zakona se štejejo:

1. obresti,

2. obračunane ali h glavnici pripisane obresti ob prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev,

3. dohodek, ki ga razdeli kolektivni investicijski sklad in je dosežen, neposredno ali posredno, preko drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, iz naslova obresti,

4. dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnice ali enot v kolektivnem investicijskem skladu, če ta sklad neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, investira več kot 25% sredstev v dolžniške terjatve.

(2) Za obresti iz prvega odstavka tega člena se šteje dohodek iz kakršnih koli dolžniških terjatev, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, vključno z dohodkom iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodkom od obveznic ali zadolžnic.

(3) V obresti iz prvega odstavka tega člena se vštevajo nagrade v zvezi z dolžniškimi terjatvami ter premije in diskonti iz dolžniških terjatev.

(4) V obresti iz prvega odstavka tega člena se ne vštevajo kazni zaradi zamude pri plačilu (zamudne obresti).

(5) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o znesku obresti iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se celoten znesek prihodkov od prodaje, povračila ali odkupa dolžniških terjatev, šteje za dohodek od prihrankov.

(6) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o deležu dohodka, ki izhaja iz obresti, iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se celotni znesek dohodka šteje za dohodek od prihrankov.

(7) Ne glede na 3. in 4. točko prvega odstavka tega člena, se šteje, da dohodek od prihrankov ni, kadar je:

1. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, investiral 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;

2. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(8) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena se:

1. kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki v zvezi z odstotkom sredstev, ki so investirana v dolžniške terjatve, v delnice ali enote v kolektivnih investicijskih skladih, šteje, da je ta odstotek večji od 25%;

2. kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska dohodka, ki ga je dosegel upravičeni lastnik, šteje, da dohodek ustreza prihodkom od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

(9) V skladu z desetim odstavkom tega člena se šteje, da dohodek od prihrankov ni:

1. kadar subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v Sloveniji, investira 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;

2. kadar je subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(10) Ne glede na sedmi in deveti odstavek tega člena, se, kadar plačilni zastopnik ne more ugotoviti, ali je kolektivni investicijski sklad ali subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve, v skladu s sedmim in devetim odstavkom tega člena, šteje, da dohodek od prihrankov je.

(11) Odstotki iz tega člena se določajo glede na investicijsko politiko, kot je določena v pravilih sklada ali ustanovnih

listinah kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, če teh ni, pa glede na dejansko sestavo sredstev kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona.

(12) V tem členu je kolektivni investicijski sklad:

1. priznani KNPVP;

2. subjekt, ki se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP; ali

3. kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen izven Skupnosti.

(13) Kadar kolektivni investicijski sklad iz dvanajstega odstavka tega člena razmejuje prispevke udeležencev in dobičke ali dohodke, iz katerih se vršijo plačila tem osebam, v ločene zbirne, ter so ti udeleženci upravičeni izmenjevati pravice v enem takem zbiru za pravice v drugem, se vsak ločen zbir obravnava kot ločeni kolektivni investicijski sklad.

348. člen

(potrdilo o davčnem rezidentstvu)

(1) Davčni organ upravičenemu lastniku, ki je rezident Republike Slovenije in dohodek od prihrankov prejme v državi članici EU, ki od tega dohodka pobira davčni odtegljaj, na zahtevo izda potrdilo o davčnem rezidentstvu za namene uveljavljanja izjem od davčnega odtegljaja v tej državi članici EU.

(2) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime in naslov prebivališča ter davčno številko upravičenega lastnika;

2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

3. številko računa upravičenega lastnika ali, če račun ne obstaja, podatke o vrednostnem papirju.

(3) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda v dveh mesecih od vložitve zahteve.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda za obdobje treh let, šteto od dneva izdaje potrdila.

2. Podatki, ki jih je potrebno pridobiti, preveriti in dostaviti

349. člen

(identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika)

(1) Plačilni zastopnik, ki opravi plačilo dohodka od prihrankov fizični osebi, ali prejme oziroma zagotovi plačilo dohodka od prihrankov za fizično osebo, ter razpolaga s podatki, ki kažejo na to, da je fizična oseba upravičeni lastnik, mora ugotoviti identiteto in rezidentstvo upravičenega lastnika v skladu s tem poglavjem.

(2) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena pred 1. majem 2004, mora plačilni zastopnik ugotoviti identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri njegovo osebno ime, naslov in rezidentstvo z uporabo podatkov, ki so mu na razpolago, vključno s podatki, ki jih je pridobil po predpisih, ki urejajo preprečevanje pranja denarja.

(3) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali so bile opravljene transakcije brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotovi identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri:

1. osebno ime, naslov prebivališča in, če obstaja, davčno številko upravičenega lastnika, ki jo je dodelila država članica EU, katere rezident je, za davčne namene, in sicer v skladu s četrtem do šestim odstavkom tega člena; ter

2. rezidentstvo upravičenega lastnika, v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(4) Podatki iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se pridobijo in preverijo tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži svojo potno listino ali osebno izkaznico.

(5) Kadar naslov prebivališča na potni listini ali osebni izkaznici ni vpisan, se naslov pridobi in preveri tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži kateri koli drugi dokument, s katerim se dokazuje identiteta. Ta dokument vključuje tudi potrdilo o rezidentstvu za davčne namene.

(6) Kadar davčna številka na potni listini, osebni izkaznici ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se dokazuje identiteta, ki ga predloži upravičeni lastnik, ni vpisana, plačilni zastopnik namesto tega pridobi in preveri datum in kraj rojstva upravičenega lastnika na podlagi njegove potne listine ali osebne izkaznice.

(7) Rezidentstvo upravičenega lastnika se ugotovi na podlagi naslova njegovega prebivališča, preverjenega v skladu s četrtnim in petim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena plačilni zastopnik v primeru, kadar upravičeni lastnik izjavi, da je rezident države, ki ni članica EU, in predloži potno listino ali osebno izkaznico, ki jo je izdala država članica EU, rezidentstvo ugotovi na podlagi potrdila o davčnem rezidentstvu, ki ga je izdal pristojni organ države, katere rezident je fizična oseba. Kadar upravičeni lastnik ne predloži takega potrdila, se za državo rezidentstva šteje država članica EU, ki je izdala potno listino ali drug uradni osebni dokument.

(9) Upravičeni lastnik lahko predloži overjeno kopijo katerega koli dokumenta iz tega poglavja. Overjena kopija je kopija, overjena ali legalizirana na tak način, da bi bila lahko uporabna za namene dokazovanja v postopku pred sodiščem.

(10) Pristojni organ iz osmega odstavka tega člena je pristojni organ za namene mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali, kadar tega ni, drug organ, ki je pristojen za izdajanje potrdil o rezidentstvu za davčne namene.

350. člen

(podatki, ki jih plačilni zastopniki dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi v neposredno korist upravičenega lastnika, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

2. osebno ime, naslov prebivališča in država rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;

3. kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali transakcije, so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno številko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;

4. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen ali zagotovljen;

5. znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih upravičenemu lastniku, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(2) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

2. naziv in naslov subjekta (vključno z ozemljem, na katerem je ustanovljen); in

3. skupni znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih subjektu, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(3) Plačilni zastopnik iz 2. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke v zvezi z vsakim upravičenim lastnikom, kateremu dohodek pripada:

1. izjavo, da je plačilo dohodka od prihrankov prejel kot plačilni zastopnik;

2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

3. osebno ime, naslov prebivališča in državo rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;

4. kadar so bila pogodbeno razmerja med upravičenim lastnikom in plačilnim zastopnikom sklenjena, ali so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno številko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;

5. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen;

6. znesek in vrsto dohodka od prihrankov, ki ga je plačilni zastopnik prejel, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri je bil plačan.

(4) Plačilni zastopnik mora davčnemu organu do 28. februarja tekočega leta dostaviti vse podatke iz tega člena v zvezi s plačili dohodka od prihrankov, ki so bila opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena v preteklem letu, v obliki in na način, ki ju predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Za postopek nadzora nad dajanjem podatkov po tem poglavju zakona se smiselno uporabljajo VI. poglavje drugega dela tega zakona.

351. člen

(podatki o zneskih dohodka od prihrankov, ki se dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik mora določiti, v skladu s katero od točk tega odstavka dostavlja podatke o dohodku od prihrankov in kadar je dohodek od prihrankov vrste, ki je določena:

1. s 1. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov;

2. z 2. ali 4. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov ali celotni znesek prejemkov od prodaje, odkupa ali povračila;

3. s 3. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka ali celoten znesek razdelitve.

(2) Kadar je plačilni zastopnik dostavil podatke o dohodku od prihrankov po 1. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, ni potrebno nikakršno nadaljnje dajanje podatkov o istem dohodku po 2. točki prvega odstavka tega člena.

II. poglavje

Obvezni prispevki za socialno varnost

352. člen

(izračun)

(1) Obvezne prispevke za socialno varnost, določene z zakoni, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke in zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: prispevki za socialno varnost) izračunavajo zavezanci za prispevke v obračunu prispevkov za socialno varnost, če ni s tem zakonom drugače določeno. V obračunu prispevkov za socialno varnost mora zavezanec za prispevke za socialno varnost navesti podatke, ki so resnični, popolni in pravilni glede na posamezen zakon o obdavčenju ter ne smejo spraviti v zmoto organa za pobiranje prispevkov za socialno varnost. Obliko obračuna prispevkov za socialno varnost, ki mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun in nadzor pravilnosti izračuna prispevkov za socialno varnost, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost, za katere je zavezanec zavarovanec, za zavarovanja izračuna, odtegne in plača zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je plačnik

davka v skladu z 58. členom tega zakona. V tem primeru se izračun prispevkov za socialno varnost opravi v obračunu davčnih odtegljajev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec, in je plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, opravi izračun prispevkov za socialno varnost sam v obračunu davčnih odtegljajev, če ni z zakonom drugače določeno.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, prispevke za socialno varnost, za katere je zavezan zavarovanec, za zavarovanja izračuna, odtegne in plača zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec, in je delodajalec, ki ni plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, v obračunu prispevkov za socialno varnost. Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je delodajalec, ki ni plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, opravi izračun prispevkov za socialno varnost sam v obračunu prispevkov za socialno varnost.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost za zavezanca, ki plačujejo prispevke za socialno varnost od katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč za sebe in za člane njihovega kmečkega gospodarstva, ugotovi davčni organ z odločbo, s katero izračuna akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

(6) Prispevki za socialno varnost se izračunajo po stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti za plačilo prispevkov za socialno varnost, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

353. člen

(rok za predložitev obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma obračuna davčnih odtegljajev in rok za plačilo)

(1) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega odstavka 352. člena mora predložiti obračun prispevkov za socialno varnost in plačati prispevke za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz drugega in tretjega odstavka 352. člena mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu in plačati prispevke za socialno varnost v roku, kot je določen za akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost. V enakem roku mora plačnik davka predložiti tudi davčnemu zavezancu (zavarovancu) podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost, o odtegnjenih in plačanih prispevkih za socialno varnost ter druge podatke, ki vplivajo na višino prispevkov za socialno varnost.

(3) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz petega odstavka 352. člena tega zakona mora plačati prispevke za socialno varnost v rokih in na način, ki je določen za akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

III. poglavje

Davek od dohodkov pravnih oseb

354. člen

(izračunavanje in plačevanje davka)

(1) Zavezanec za davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davčni zavezanec) sam izračuna in plača davek od dohodkov pravnih oseb za davčno obdobje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, v primeru davčnega odtegljaja davek izračuna, odtegne in plača plačnik davka.

(3) Davčni zavezanec in plačnik davka zagotavljata podatke o poslovanju, ki so podlaga za ugotovitev davčne obveznosti, na način in v obsegu, kot je določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

355. člen

(davčni obračun)

(1) Davek od dohodkov pravnih oseb izračuna davčni zavezanec v davčnem obračunu v skladu s tem zakonom.

(2) Obrazec davčnega obračuna, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, predloži davčnemu organu davčni zavezanec, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, če zakon ne določa drugače.

(3) Davčni obračun vsebuje podatke, ki so podlaga za ugotovitev davka, na način in v obsegu, kot je določeno s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

356. člen

(osebe, ki morajo predložiti davčni obračun)

(1) Davčni obračun predloži davčni zavezanec rezident in nerezident od dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji.

(2) Davčni obračun predložijo tudi:

1. davčni zavezanci, oproščeni davka po 9. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2);

2. davčni zavezanci, ki plačujejo davek po stopnji 0% v skladu z 61. členom ZDDPO-2.

357. člen

(vsebina davčnega obračuna)

(1) Davčni obračun je, če ni s tem zakonom drugače določeno, sestavljen iz:

– izkaza poslovnega izida ali drugega poročila, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in izid, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– bilance stanja ali drugega poročila, ki ustreza bilanci stanja in prikazuje stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih bilanc, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– izkaza gibanja kapitala ali drugega poročila, ki ustreza izkazu gibanja kapitala in prikazuje gibanje posameznih sestavin kapitala, vključno z uporabo čistega dobička in pokrivanjem izgube, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– in drugih podatkov, določenih s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Sestavni deli davčnega obračuna tvorijo celoto.

358. člen

(predlaganje davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun davčnemu organu. Če je davčni zavezanec del podatkov, ki jih predpisuje ta zakon, predložil AJPES, lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov, mora pa v davčnem obračunu to izrecno navesti. Podrobnejši način predložitve davčnega obračuna v primerih iz prejšnjega stavka in način ter roke za izmenjavo podatkov med AJPES in davčnim organom predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po poteku koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

(3) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta in je enako poslovnemu letu, predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po poteku poslovnega leta za preteklo poslovno leto.

(4) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po preteku poslovnega leta. Davčni

obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca koledarskega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(5) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po preteku koledarskega leta. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca poslovnega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se ne razlikuje od koledarskega leta.

(6) Pri prehodu iz davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, na drugo davčno obdobje, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih po preteku drugega davčnega obdobja. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca prejšnjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, do začetka drugega davčnega obdobja, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta.

(7) Davčni zavezanec, ki ni bil davčni zavezanec skozi celotno davčno obdobje, sestavi davčni obračun na dan, ko so prenehali pogoji, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen če je s tem zakonom določeno drugače. Davčni obračun predloži davčnemu organu najpozneje v treh mesecih po dnevu prenehanja pogojev, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(8) Davčni zavezanec, ki je bil davčni zavezanec v preteklem davčnem obdobju in za preteklo davčno obdobje ni predložil davčnega obračuna, ker na zadnji dan preteklega davčnega obdobja še ni izpolnjeval pogojev, da bi bil davčni zavezanec, mora predložiti davčni obračun za preteklo davčno obdobje najpozneje v treh mesecih po prvem dnevu, ko so izpolnjeni pogoji, po katerih se šteje kot davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb.

359. člen

(znižanje davčnih osnov in uveljavljanje davčnih olajšav v postopku davčnega nadzora)

Davčni zavezanec lahko v postopku davčnega nadzora uveljavlja znižanje davčne osnove in davčne olajšave do izdaje odmerne odločbe.

360. člen

(davčni obračun pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek prenehanja, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prenehanja, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 30 dneh od dneva, ko se je začel postopek prenehanja, razen če je z zakonom določeno drugače.

(3) Plačilo davka v postopku likvidacije oziroma stečaja in pri prenehanju davčnega zavezanca po skrajšanem postopku, se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna, razen če je z zakonom določeno drugače.

361. člen

(davčni obračun pri združitvah)

(1) Davčni zavezanec, ki se pripoji k drugi pravni osebi ali spoji z drugo pravno osebo (prevzeta družba), sestavi davčni obračun na obračunski dan združitve po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Če je obračunski dan združitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona in davčni obračun po tem členu tega zakona. Obvezna priloga davčnega obračuna po tem členu tega zakona je pogodba o združitvi.

(2) Davčni obračun na obračunski dan združitve iz prvega odstavka tega člena za račun prevzete družbe predloži prevzemna družba v 30 dneh od vpisa združitve v sodni register.

Plačani zneski davka, ki jih je davčni zavezanec plačal na podlagi davčnega obračuna po 358. členu tega zakona za isto davčno obdobje, kot je davčno obdobje za katerega se predlaga davčni obračun po tem členu tega zakona, se upoštevajo kot že plačane akontacije davka. Davčna obveznost zapade v plačilo na dan predložitve davčnega obračuna. Vračilo ali plačilo davka po davčnem obračunu opravi davčni zavezanec, ki predloži davčni obračun.

(3) V davčnem obračunu iz prvega odstavka tega člena se morajo razkriti skrite rezerve v skladu z 38. členom ZDDPO-2.

(4) Prevzeta družba po obračunskem dnevu združitve ne sestavi več davčnega obračuna, če zakon ne določa drugače.

(5) Prevzemna družba v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskemu dnevu združitve, vključi podatke o poslovanju prevzete družbe za obdobje po obračunskem dnevu združitve. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prevzete družbe po obračunskem dnevu združitve učinkujejo za račun prevzemne družbe in ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prevzemno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemne družbe je pogodba o združitvi.

362. člen

(davčni obračun v posebnih primerih pripojitev ali spojitve)

(1) Ne glede na 361. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis združitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se pripoji ali spoji, prevzeta družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu združitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu združitve v sodni register se davčni obračuni prevzete in prevzemne družbe, sestavljeni po obračunskem dnevu združitve popravijo.

(3) Prevzemna družba davčnemu organu predloži popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu združitve, v katere vključi tudi podatke o poslovanju prevzete družbe po obračunskem dnevu združitve, na način iz petega odstavka 361. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prevzete družbe prevzemna družba upošteva kot že plačane akontacije davka.

363. člen

(davčni obračun pri razdelitvah z ustanovitvijo in razdelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec, ki se razdeli z ustanovitvijo novih družb ali s prevzemom (prenosna družba), sestavi davčni obračun na obračunski dan razdelitve po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Če je obračunski dan razdelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona in davčni obračun po tem členu tega zakona. Obvezna priloga davčnega obračuna po tem členu tega zakona je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

(2) Davčni obračun na obračunski dan razdelitve iz prvega odstavka tega člena za račun prenosne družbe predložijo prevzemne oziroma nove družbe v 30 dneh od vpisa razdelitve v sodni register. Plačani zneski davka, ki jih je davčni zavezanec plačal na podlagi davčnega obračuna po 358. členu tega zakona za isto davčno obdobje, kot je davčno obdobje za katerega se predlaga davčni obračun po tem členu tega zakona, se upoštevajo kot že plačane akontacije davka. Davčna obveznost zapade v plačilo na dan predložitve davčnega obračuna. Vračilo in plačilo davka po davčnem obračunu opravi davčni zavezanec, ki predloži davčni obračun. Vračilo ali plačilo davka opravi vsaka od prevzemnih oziroma vsaka od novih družb, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, ali glede na delež kapitala (premoženja), ki ga prevzame posamezna prevzemna oziroma nova družba, če z

delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemom ni določeno drugače.

(3) V davčnem obračunu iz prvega odstavka tega člena se morajo razkriti skrite rezerve v skladu z 38. členom ZDDPO-2.

(4) Prenosna družba po obračunskem dnevu razdelitve ne sestavi več davčnega obračuna, če zakon ne določa drugače.

(5) Prevzemne oziroma nove družbe v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskem dnevu razdelitve, vključijo podatke o poslovanju prenosne družbe za obdobje po obračunskem dnevu razdelitve za področje poslovanja, ki se pripiše prevzetemu premoženju prevzemne oziroma nove družbe skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve učinkujejo za račun prevzemnih oziroma novih družb, ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prenosno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemnih oziroma novih družb je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

364. člen

(davčni obračun v posebnih primerih razdelitev)

(1) Ne glede na 363. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis razdelitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se razdeli, prenosna družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu razdelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu razdelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb, sestavljeni po obračunskem dnevu oddelitve, popravijo.

(3) Prevzemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu razdelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve, na način iz petega odstavka 363. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

365. člen

(davčni obračun pri oddelitvah z ustanovitvijo in oddelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec (prenosna družba), ki oddeli eno ali več dejavnosti (deli premoženja) na obračunski dan oddelitve po zakonu o gospodarskih družbah ne sestavi davčnega obračuna, razen če je obračunski dan oddelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja prenosne družbe. Če je obračunski dan oddelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi in predloži le davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona.

(2) Prenosna družba v prvem davčnem obračunu, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve, ali je enak kot obračunski dan oddelitve, razkrije skrite rezerve, ki se nanašajo na posamezni del premoženja, ki se skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe. Obvezna priloga tega davčnega obračuna je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu. Če delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu še ni podpisana, jo mora davčni zavezanec predložiti naknadno.

(3) Prenosna družba v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve, ne vključi podatkov o poslovanju, ki se pripiše posameznemu delu premoženja, ki se, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe.

(4) Prevzemne oziroma nove družbe v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskem dnevu oddelitve, vključijo podatke o poslovanju prenosne družbe za obdobje po obračunskem

dnevu oddelitve za področje poslovanja, ki se pripiše prevzetemu premoženju prevzemne oziroma nove družbe, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prenosne družbe po obračunskem dnevu oddelitve učinkujejo za račun prevzemnih oziroma novih družb ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prenosno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemnih oziroma novih družb je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

366. člen

(davčni obračun v posebnih primerih oddelitve)

(1) Ne glede na 365. člen tega zakona, v primeru, ko je vpis oddelitve v sodni register izveden po poteku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca, ki se deli, prenosna družba v skladu z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu oddelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb, sestavljeni po obračunskem dnevu oddelitve, popravijo.

(3) Prenosna družba davčnemu organu predloži popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu oddelitve, iz katerih izključijo podatke o poslovanju, ki se pripišejo posameznemu delu premoženja, ki se, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe.

(4) Prevzemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu oddelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu oddelitve, na način iz petega odstavka 365. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe za preneseni del premoženja prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

367. člen

(davčni obračun pri postopku prisilne poravnave)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim je bil začet postopek prisilne poravnave, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne poravnave.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 20 dneh po dnevu začetka postopka prisilne poravnave.

368. člen

(davčni obračun pri stečajnem postopku)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne stečajni postopek, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom stečajnega postopka.

(2) Davčni obračun iz prejšnjega odstavka predloži davčni zavezanec v stečajnem postopku davčnemu organu najpozneje v dveh mesecih od dneva, ko se je začel stečajni postopek.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec, nad katerim se stečajni postopek začne v prvem mesecu tekočega davčnega obdobja, predloži davčni obračun za preteklo davčno obdobje in tekoče davčno obdobje hkrati, najpozneje v dveh mesecih po poteku preteklega davčnega obdobja.

(4) Davčni zavezanec v času stečajnega postopka predloži, skupaj z davčnim obračunom za posamezno davčno obdobje, tudi poročila upravitelja s prilogami. Če je upravitelj te podatke predložil AJ PES, lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov.

(5) Davčni zavezanec sestavi končni davčni obračun na dan pred potrditvijo načrta končne razdelitve, davčnemu organu pa ga predloži v 15 dneh od potrditve načrta. Če se stečajni postopek konča brez razdelitve upnikom, davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o končanju

stečajnega postopka brez razdelitve upnikom in ga davčnemu organu predloži v 15 dneh od sprejetja tega sklepa.

(6) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti upravitelj.

368.a člen

(davčni obračun pri postopku likvidacije)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek likvidacije, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka likvidacije.

(2) Davčni obračun iz prejšnjega odstavka predloži davčni zavezanec v likvidaciji davčnemu organu najpozneje v 20 dneh od dneva vpisa začetka likvidacije v register.

(3) Če bi se rok za predložitev davčnega obračuna iz prejšnjega odstavka iztekel pred potekom roka za predložitev obračuna za davčno obdobje, ki se je končalo pred začetkom likvidacije, mora davčni zavezanec oba davčna obračuna predložiti najpozneje v 20 dneh od začetka postopka likvidacije.

(4) Davčni zavezanec v času likvidacijskega postopka predloži davčni obračun za posamezno davčno obdobje.

(5) Davčni zavezanec v likvidaciji sestavi končni davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o razdelitvi premoženja oziroma na dan pred sprejetjem sklepa o končanju postopka prisilne likvidacije, davčnemu organu pa ga predloži v 15 dneh od sprejetja sklepa.

(6) Če skupščina družbe med likvidacijskim postopkom odloči, da družba deluje dalje, davčni zavezanec sestavi končni davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o nadaljevanju, davčnemu organu pa ga predloži v 15 dneh od sprejetja sklepa.

(7) Davčni zavezanec v rokih iz prvega oziroma petega odstavka tega člena sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO-2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO-2.

(8) Davčne obračune po tem členu mora za davčnega zavezanca sestaviti in davčnemu organu predložiti upravitelj.

369. člen

(davčni obračun pri postopku prenehanja davčnega zavezanca po skrajšanem postopku)

(1) Davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred izbrisom zavezanca iz ustreznega registra.

(2) Davčni zavezanec predloži davčni obračun iz prvega odstavka tega člena davčnemu organu v 30 dneh od dneva izbrisa iz ustreznega registra. Sestavni del davčnega obračuna so v tem primeru tudi notarsko overjene izjave družbenikov oziroma delničarjev o prevzemu obveznosti plačila morebitnih preostalih obveznosti družbe.

(3) Plačilo davka se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna. Zahtevek za vračilo davka se predloži skupaj z davčnim obračunom. V zahtevku mora davčni zavezanec navesti razmerje oziroma deleže, na podlagi katerih davčni organ opravi vračilo davka delničarjem oziroma družbenikom, v primeru, ko na dan vračila davka predlagatelj davčnega obračuna nima več statusa davčnega zavezanca. Če razmerje oziroma deleži niso navedeni, davčni organ razdeli znesek vračila davka med vse delničarje oziroma družbenike v enakih delih.

(4) V rokih iz prvega odstavka tega člena davčni zavezanec sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO-2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO-2.

(5) Davčni zavezanec mora za zavarovanje plačila davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena predložiti ustrezno bančno garancijo pri davčnem organu na dan pred sprejetjem sklepa o prenehanju. Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija v višini, ki bo zagotovila plačilo davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena. Način predložitve bančne garancije iz tega člena, kriterije za določitev njene višine in način sprostitev oziroma unovčitve določi minister, pristojen za finance.

370. člen

(plačevanje davka)

(1) Davek se plača na podlagi davčnega obračuna od davčne osnove, ki se ugotavlja za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(2) Davčni zavezanec mora razliko med plačano akontacijo in izračunanim davkom plačati v roku 30 dni od predložitve davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Davčni organ vrne preveč plačan znesek najpozneje v 30 dneh od predložitve davčnega obračuna.

371. člen

(akontiranje davka po davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec med davčnim obdobjem plačuje akontacijo davka.

(2) Akontacija davka se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek akontacije ne presega 400 eurov.

(3) Obroki akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(4) Akontacija davka je enaka znesku davka, ki se izračuna od davčne osnove po davčnem obračunu za predhodno davčno obdobje in po stopnji, ki velja za tekoče davčno obdobje. Pri zavezancih, ki imajo davčno obdobje različno od koledarskega leta, je stopnja iz tega odstavka stopnja za leto, ko se predhodno davčno obdobje zaključuje, in stopnja za leto, ko se naslednje davčno obdobje začne, navedeni stopnji pa se uporablja sorazmerno glede na število mesecev poslovanja v posameznem koledarskem letu.

(5) Razliko v višini akontacije, ki nastane zaradi spremembe davčne osnove na podlagi novega davčnega obračuna, mora zavezanec za že dospele obroke akontacije plačati pri prvem naslednjem obroku akontacije.

(6) Če je višina akontacij na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov akontacije vrnejo.

(7) Davčni zavezanec, ki prične poslovati, sam izračuna akontacijo davka, ki je enaka znesku davka, izračunanega glede na višino predvidene davčne osnove davčnega obdobja, za katerega se plačuje akontacija. Obrazloženi izračun davčne osnove, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu v 8 dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, akontacije in obrokov akontacije. Obrazloženi izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to, ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(8) Davčni zavezanec (nova družba), ustanovljen s prenosom podjetja oziroma dela podjetja fizične osebe, ki opravlja dejavnost, ki predlaga davčni obračun v skladu s 297.a ali 297.b členom tega zakona, sam izračuna akontacijo davka, izhajajoč iz zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki opravlja dejavnosti, in je prenesla podjetje oziroma del podjetja na davčnega zavezanca, ob upoštevanju obsega prenosa in uveljavljanja ugodnosti pri prenehanju opravljanja dejavnosti fizične osebe. Obrazložen izračun davčne osnove, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu v 8 dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Izračun pripravi na obrazcu davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb z izpolnitvijo samo tistih postavk, ki so potrebne za ustrezen prikaz višine davčne osnove, akontacije in obrokov akontacije. Obrazložen izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to, ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(9) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno obdobje se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno obdobje, lahko od davčnega organa zahteva spre-

membo višine akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka akontacije in priloži davčni obračun za tekoče davčno obdobje pred vložitvijo vloge, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo ocene davčne osnove.

(10) O zahtevi iz devetega odstavka tega člena odloči davčni organ v 15 dneh. Obroki akontacije, ki dospejo v plačilo po odločitvi davčnega organa in se razlikujejo od obrokov akontacije, ki jih je zavezanec plačeval do odločitve davčnega organa, se spremenijo. Ne glede na zadnji stavek, se v primeru, če je višina akontacije po odločitvi davčnega organa nižja, preplačila že plačanih obrokov akontacije, ki dospejo v plačilo po 30. dnevu od vložitve zahteve iz devetega odstavka tega člena, vrnejo.

(11) Če davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi, da višina akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega obdobja, z odločbo določi novo višino akontacije.

(12) Obveznost davčnega zavezanca za plačilo davka po davčnem obračunu se zmanjša za plačani znesek davka, ki je bil odtegnjen od posameznega dohodka v skladu z zakonom o obdavčenju.

372. člen

(obvestilo o spremembi davčnega obdobja)

(1) Davčni zavezanec mora davčni organ obvestiti o nameravani spremembi davčnega obdobja z vlogo, ki jo mora predložiti davčnemu organu vsaj 45 dni pred dnem, s katerim se bo začelo novo davčno obdobje.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, o tem, da se bo davčno obdobje razlikovalo od koledarskega leta, pisno obvesti davčni organ v osmih dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa.

(3) Davčni organ, na podlagi obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena, v davčnem registru označi pri davčnem zavezancu, ki je vložil vlogo iz prvega in drugega odstavka tega člena, spremenjeno davčno obdobje oziroma začetno davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, ter datum začetka tega obdobja, in o tem obvesti davčnega zavezanca najpozneje v 15 dneh od dneva prejema vloge.

373. člen

(davčni odtegljaj)

Plačnik, oziroma oseba, ki se v skladu s 58. členom tega zakona šteje za plačnika davka, je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, davek izračuna, odtegne in plača.

374. člen

(predložitev obračuna davčnega odtegljaja in plačilo davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob izračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

(2) Plačnik davka mora predložiti davčni obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje v roku iz prejšnjega odstavka.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu.

375. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU)

(1) Plačnik davka, če se davek od plačil dividend in dohodkov, podobnih dividendam, ne odtegne po 71. členu ZDDPO-2, mora davčnemu organu v 15 dneh, za vsako izplačilo posebej, če davka ni odtegnil, predložiti:

1. dokazilo o rezidentstvu prejemnika za davčne namene v času izplačila;

2. dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 3.a in 3.c točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 v času izplačila;

3. dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 1. točki prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 in obdobju (trajanju) udeležbe iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 v času izplačila.

(2) Bančna garancija iz 71. člena ZDDPO-2 se izroči ob izplačilu dividende.

(3) Davčni organ lahko predloženo garancijo zavrne, če le-ta ni ustrezna. Bančna garancija ni ustrezna, če nima lastnosti iz četrtega odstavka 71. člena ZDDPO-2.

(4) Če davčni organ ugotovi, da predložena garancija ni ustrezna, s sklepom zahteva, da plačnik davka lahko prvotno garancijo v treh dneh nadomesti z novo.

(5) V primeru neizpolnitve pogoja iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 se veljavnost garancije podaljša za 60 dni. To podaljšanje veljavnosti mora biti navedeno v garanciji.

(6) Če se pogoj ne izpolni, plačnik davka lahko v osmih dneh davek plača. Če zavezanec davka ne plača, davčni organ garancijo unovči nemudoma.

376. člen

(vračilo plačanega davka)

Če je bil davek odtegnjen, pa se je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 naknadno izpolnil oziroma je bil izpolnjen že ob izplačilu, je plačnik davka upravičen do vračila davka. O vložitvi zahtevka za vračilo in vračilo davka mora plačnik davka nemudoma pisno obvestiti prejemnika dividend.

376.a člen

(postopek v zvezi z izvzemom dividend in dohodkov, ki so podobni dividendam, ter izvzemom dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev)

(1) Davčni zavezanec, ki je izvzel dividende in dohodke, podobne dividendam iz davčne osnove po 24. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti dokazilo o rezidentstvu za davčne namene izplačevalca, ki je rezident države članice EU, ki ni Republika Slovenija, ali države, ki ni članica EU, oziroma potrdilo davčnih oblasti države, v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju te poslovne enote v času izplačila.

(2) Davčni zavezanec, ki je izvzel dobičke iz odsvojitve lastniških deležev iz davčne osnove po 25. členu ZDDPO-2, mora zagotavljati in na zahtevo davčnega organa predložiti dokazilo o minimalni neposredni udeležbi, obdobju (trajanju) udeležbe po prvem odstavku 25. člena ZDDPO-2 v času izplačila ter dokazilo o pogoju po prvem odstavku 25. člena ZDDPO-2 glede zaposlenosti.

377. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Vlogo iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 vloži plačnik davka pri davčnem organu.

(2) Vloga iz desetega odstavka 72 člena ZDDPO-2 mora vsebovati:

– dokazilo o rezidentstvu družbe prejemnice za davčne namene oziroma potrdilo davčnih oblasti države članice EU, v kateri je družba prejemnica rezident za davčne namene, ali v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju poslovne enote;

– dokazilo o upravičenem lastništvu družbe prejemnice po četrtem odstavku 72. člena ZDDPO-2 ali o izpolnjevanju pogojev po petem odstavku 72. člena ZDDPO-2, ko gre za poslovno enoto;

– dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 4.c točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;

– dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 2. točki prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2 in obdobju udeležbe iz 3. točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;

– v primeru, ko se ali bi se lahko uporabil drugi odstavek 72. člena ZDDPO-2, dokazilo o specifikaciji zneska iz istega odstavka in uporabljeni metodi za določitev te specifikacije;

– pravno podlago za izplačilo (pogodbo).

(3) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži za vsako izplačilo, ki temelji na drugi pogodbeni podlagi, posebej. Veljavnost dokazil, ki jih vsebuje vloga, je 12 mesecev od njihove izdaje.

(4) Davčni organ mora izdati dovoljenje iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 najpozneje tri mesece od vložitve vloge. Dovoljenje velja eno leto od izdaje.

(5) Če niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, mora družba ali poslovna enota prejemnica nemudoma obvestiti družbo ali poslovno enoto plačnico. Obvestiti mora tudi davčni organ države družbe ali poslovne enote plačnice.

(6) Če je bil davek odtegnjen, pa so bili izpolnjeni pogoji, da se ne odtegne, se lahko pri davčnem organu uveljavlja vračilo odtegnjenega davka. Davčni organ lahko zahteva dokazila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Davčni organ odloči o vračilu preveč odtegnjenega davka v treh mesecih od prejema vloge za vračilo odtegnjenega davka in zahtevanih dokazil. Davčni organ vrne preveč odtegnjeni davek v 30 dneh od izdaje odločbe o vračilu davka. Če se zahtevani davek ne vrne v tem obdobju, je prejemnik, družba ali poslovna enota, upravičena od poteka tega obdobja naprej do zamudnih obresti po stopnji iz 96. člena tega zakona.

378. člen

(uporaba določb)

375., 376. in 377. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se davek ne odtegne v skladu s 15. členom Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o ukrepih, enakovrednih tistim iz Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčenju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L, 385 z dne 29. 12. 2004, str. 30; v nadaljnjem besedilu: Sporazum). Smiselna uporaba pomeni upoštevanje pogojev iz Sporazuma, vključno z oblikami družb.

379. člen

(postopek pri obdavčitvi pri prenosu premoženja)

(1) Priglasitev iz 43. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa družba prejemnica, pred predvidenim datumom transakcije iz 39. člena ZDDPO-2.

(3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:

– dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po drugem odstavku 41. člena ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;

– opis premoženja (obrat), ki se prenaša, zadnjo bilanco stanja prenosne družbe z navedbo sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, predstavljajo neodvisno poslovanje;

– zneske rezerv in rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba v zadnji bilanci stanja in se pripišejo prenesenemu oziroma prenesenim obratom;

– zneske davčnih izgub prenosne družbe, ki se pripišejo prenesenemu obratu oziroma obratom, in davčne oprostitev in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

– navedbo družbe prejemnice, ki je rezident Republike Slovenije, če je tudi prenosna družba rezident Republike Slo-

venije, ali gre za prenos obrata v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

– izjavo družbe prejemnice, da bodo po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadle poslovni enoti družbe prejemnice v Republiki Sloveniji ali družbi prejemnici, ki je rezident Republike Slovenije, vendar ne njeni poslovni enoti izven Republike Slovenije;

– tržno ceno vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan pred priglasitvijo iz drugega odstavka tega člena;

– podroben opis in navedba davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

– izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije;

– izjavo prenosne družbe ali družbe prejemnice, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev za izdajo dovoljenja, da se strinja s priglasitvijo;

– druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati priglasitev, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob priglasitvi v priglasitev poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma v 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi in se vroči prenosni družbi in družbi prejemnici.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, in ki vloži vlogo, mora davčnemu organu predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti po 39. do 43. členu ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma prevzemna družba, ki ni rezident ali nerezident po ZDDPO-2 in ni ustanovljena v Republiki Sloveniji.

(9) Prenosna družba oziroma prevzemna družba morata hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

380. člen

(postopek pri obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev)

(1) Priglasitev iz 47. člena ZDDPO-2 se opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka za družbenike prevzete družbe opravi prevzeta družba pred predvidenim datumom transakcije iz 44. člena ZDDPO-2.

(3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:

– navedbo prevzemne družbe in vseh družbenikov prevzete družbe in družbe prevzemnice;

– dokazila o rezidentstvu prevzemne družbe in prevzete družbe, dokazila o rezidentstvu družbenikov prevzete družbe in prevzemne družbe, ki zamenjajo kapitalske deleže in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev družbenika, ki ni rezident Republike Slovenije, v skladu s 46. členom ZDDPO-2;

– tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe na dan pred oddajo priglasitve;

– ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljeno posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev;

– dokumentacijo, ki jo je potrebno predložiti skupaj s predlogom za vpis transakcije v sodni register po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, oziroma primerljiv register države članice EU;

– izjavo o predvideni udeležbi prevzemne družbe v prevzeti družbi po zamenjavi kapitalskih deležev;

– izjavo prevzemne družbe ali prevzete družbe, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev, da se strinja s priglasitvijo;

– druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati vloga, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi priglasitve v priglasitvi poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi na in se vroči prevzeti družbi, v njem pa so navedeni družbeniki prevzete družbe. Prevzeta družba mora o odločbi o zavrnitvi ugodnosti nemudoma obvestiti družbenike prevzete družbe.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prevzeta družba in prevzemna družba morata davčnemu organu predlagati dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev. Dokumentacijo, ki je povezana z transakcijo, morata hraniti še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(9) Če po priglasitvi transakcije nastopijo kakršnekoli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prevzeta družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(10) Prevzeta družba in prevzemna družba morata davčnemu organu v vsakem primeru poročati o trajanju prevzema in datumu izvršitve prevzema ter borzi, preko katere je bil prevzem opravljen.

381. člen

(postopek pri obdavčitvi pri združitvah in delitvah)

(1) Priglasitev iz 53. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenti Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa prevzemna družba, pred predvidenim datumom transakcije iz 48. člena ZDDPO-2.

(3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:

– navedbo družb, ki se združujejo oziroma delijo;

– dokazila, da se prenosna družba oziroma prevzemna družba štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po 50. členu ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;

– dokazila o rezidentstvu družbenikov prenosne družbe, ki bodo pri združitvi ali delitvi zamenjali vrednostne papirje v preno-

sni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZDDPO-2;

– bilanco stanja prenosne družbe oziroma prenosnih družb, če jih je več, na obračunski dan združitve oziroma delitve, opis premoženja (obrat), ki se prenaša ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, predstavljajo neodvisno poslovanje;

– zneske rezerv in rezervacij, v bilanci stanja na obračunski dan združitve ali delitve, zneske davčnih izgub prenosne družbe, davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, navedba udeležbe, če jo ima, prevzemna družba v prenosni družbi;

– navedbo, če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Republike Slovenije, ali se obrat oziroma obrati prenosne družbe nahaja v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

– izjavo prevzemne družbe, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in davčne izgube ne bodo pripadale poslovni enoti prevzemne družbe izven Republike Slovenije, oziroma, da bodo po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovnim enotam prevzemne družbe v Republiki Sloveniji;

– ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljen posameznim družbenikom ob odsvojitvi vrednostnih papirjev;

– tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzemne družbe na dan pred priglasitvijo iz drugega odstavka tega člena;

– podroben opis in navedba davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

– izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije;

– izjavo prenosne družbe ali prevzemne družbe, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev, da se strinja s priglasitvijo in

– druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati priglasitev, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi priglasitve v priglasitvi poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi in se vroči prenosni družbi in prevzemni družbi. Odločba vsebuje navedbo vseh družbenikov iz tretjega odstavka 49. člena ZDDPO-2.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident po ZDDPO-2.

(9) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik morajo hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

382. člen

(podatki v zvezi s transfernimi cenami
in cenami med povezanimi osebami rezidenti)

(1) Davčni zavezanec mora zagotavljati naslednjo dokumentacijo o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen:

1. splošno dokumentacijo (masterfile), ki je lahko enotna za skupino povezanih oseb kot celoto, in mora vsebovati najmanj:

- opis davčnega zavezanca, organizacijske strukture na svetovni ravni in vrste povezanosti (kot kapitalska, pogodbeni, osebna), njegovega sistema določanja transfernih cen, splošnega opisa poslovanja in poslovnih strategij, splošnih ekonomskih in drugih dejavnikov, konkurenčnega okolja.

2. posebno dokumentacijo (country-specific documentation), ki mora vsebovati najmanj:

- podatke v zvezi s transakcijami s povezanimi osebami (opis, vrsta, tip, vrednost, roki in pogoji),
- podatke o izvedbi analize primerljivosti transakcij o:
- lastnostih sredstev in storitev,
- izvedeni funkcijski analizi (opravljene naloge glede na vložena sredstva oziroma storitve in prevzeta tveganja),
- pogodbenih pogojih,
- ekonomskih in drugih razmerah, ki vplivajo na transakcije,

- poslovnih strategijah,
- drugih vplivih, pomembnih za izvedbo transakcije,
- podatke o uporabi metode oziroma metod za določitev transfernih cen in njihove določitve v skladu s primerljivimi tržnimi cenami,

- drugo dokumentacijo, ki dokazuje skladnost transfernih cen s primerljivimi tržnimi cenami.

(2) Davčni zavezanec dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena zagotavlja tekoče, vendar najpozneje do predložitve davčnega obračuna, po posamezni transakciji. Če se transakcije bistveno ne razlikujejo, lahko davčni zavezanec zagotavlja dokumentacijo tudi za dve ali več transakcij s tem, da mora opraviti prilagoditve, za razlike med njimi, če obstajajo.

(3) Minister, pristojen za finance, določi, katere podatke iz dokumentacije iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec predlagati ob predložitvi davčnega obračuna, pri tem pa upošteva, da gre za poročanje za davčno obdobje, da gre za davčne zavezanke različnih velikosti, in da davčni zavezanci dokumentacijo o posameznih transakcijah zagotavljajo v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena in so jo dolžni dajati na razpolago davčnemu organu v skladu s petim odstavkom tega člena, če ta to zahteva.

(4) Davčni zavezanec lahko vodi dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena v elektronski obliki.

(5) Davčni zavezanec mora v času davčnega inšpekcijskega nadzora na zahtevo davčnega organa temu dati na razpolago dokumentacijo iz tega člena. Davčni zavezanec da dokumentacijo na razpolago praviloma nemudoma. Če davčni zavezanec ne more dati dokumentacije na razpolago takoj, mu davčni organ določi rok, v katerem mora to storiti. Določen rok je lahko najmanj 30 in največ 90 dni, glede na obseg in zahtevnost podatkov.

(6) Davčni zavezanec mora dokumentacijo iz tega člena hraniti še deset let po zaključku leta, na katerega se nanaša.

(7) Splošno dokumentacijo iz 1. točke prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec na zahtevo davčnega organa prevesti, če ni pripravljen v slovenskem jeziku, v roku, ki mu ga določi davčni organ, vendar ne prej kot v 60 dneh. Prevedenega pa lahko davčni zavezanec predloži tudi pred določenim rokom.

383. člen

(uveljavljanje odbitka tujega davka)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek iz 62. člena ZDDPO-2 v davčnem obračunu. Kadar davčni zavezanec v obračunu davka uveljavlja odbitek tujega davka, vsebuje davčni obračun tudi dokazila iz prvega odstavka 64. člena ZDDPO-2.

(2) Dokazila iz prvega odstavka tega člena o znesku davka, ki je bil plačan, so dokazila, izdana s strani davčnega organa tuje države, v kateri je bil tuj davek plačan, ali drug dokument, ki nedvoumno dokazuje obseg in način izpolnitve davčne obveznosti izven Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zahteva vračilo davka, če v davčnem obračunu ni uveljavljal odbitka iz 62. člena ZDDPO-2 za dohodke, vključene v davčno osnovo, vendar največ v višini odbitka, izračunanega za obdobje, v katerem je bil dohodek vključen v davčno osnovo, razen po 66. in 67. členu ZDDPO-2.

383.a člen

(uveljavljanje neodtegnitve davka in vračila odtegnjenega davka v skladu s 70. členom ZDDPO-2)

(1) Plačnik davka ne odtegne davka v skladu s tretjim ali petim odstavkom 70. člena ZDDPO-2, če mu nerezident iz tretjega ali petega odstavka 70. člena ZDDPO-2 izroči izjavo, da izpolnjuje pogoje iz tretjega ali petega odstavka 70. člena ZDDPO-2. K izjavi mora biti priloženo dokazilo o rezidentstvu prejemnika za davčne namene v času izplačila. Nerezident lahko v primerih, ko plačnik davka izplačuje dohodek v rednih časovnih presledkih, predloži izjavo iz prejšnjega stavka za časovno obdobje enega leta.

(2) Plačnik davka mora izjavo in dokazila iz prejšnjega odstavka hraniti deset let in jo na zahtevo predložiti davčnemu organu.

(3) Zahtevek za vračilo davka v skladu s četrtem odstavkom 70. člena ZDDPO-2 vložijo pri davčnem organu v roku petih let od plačila davka plačnik davka in k vlogi priloži ustrezno izjavo in potrdilo o rezidentstvu iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vračilo davka v skladu s četrtem odstavkom 70. člena ZDDPO-2 se opravi plačniku davka. Vračilo davka se opravi največ do zneska davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo. Če nerezident iz tretjega in petega odstavka 70. člena ZDDPO-2 davka ne more uveljavljati v celoti v državi rezidentstva, ker v državi rezidentstva velja metoda odbitka od davka, ki tega ne omogoča, se vračilo opravi le za del zneska, ki ga ne more uveljavljati v državi rezidentstva.

(5) O vložitvi zahtevka za vračilo in vračilo davka mora plačnik davka takoj obvestiti prejemnika dohodka.

III.a poglavje

Davčni odtegljaj od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov

383.b člen

(vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje zakona se nanaša na izračunavanje, odtegotvanje in plačevanje davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov, prejetih za tuj račun.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se 383.c člen in 383.d člen tega zakona uporabljata tudi za dohodke iz materializiranih finančnih instrumentov.

383.c člen

(davčni odtegljaj od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov)

(1) Če plačnik davka, določen v skladu z 58. členom tega zakona, izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi, ki ga prejme za tuj račun, ne glede na druge določbe tega zakona in zakona o obdavčenju, izračuna in odtegne davčni odtegljaj brez upoštevanja določb, ki imajo za posledico nižjo davčno obveznost iz naslova davčnega odtegljaja, če niso za vse upravičence do dohodka po vseh zakonih o obdavčenju in mednarodnih pogodbah enaka.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka plačnik davka, ne glede na druge določbe tega zakona, davčni odtegljaj obra-

čuna, odtegne in plača po stopnji, določeni po tistem zakonu o obdavčenju, ki določa višjo stopnjo davčnega odtegljaja od izplačanega dohodka.

(3) Šteje se, da oseba iz prvega odstavka tega člena prejema dohodek za tuj račun, kadar je izpolnjen kateri od naslednjih pogojev:

1. oseba opravlja dejavnost, ki je ali katere del je prejemanje dohodka za tuj račun oziroma je za osebo znano, da nastopa, četudi občasno, kot oseba, ki prejema dohodek za tuj račun;

2. naslov za plačilo dohodka je drugačen od registriranega naslova osebe iz prvega odstavka tega člena;

razen če oseba iz prvega odstavka tega člena plačniku davka pred izplačilom predloži izjavo o tem, da pravice iz nematerializiranih finančnih instrumentov, na podlagi katerih je dohodek izplačan, izvršuje zase in ne za tuj račun. Če oseba iz prvega odstavka tega člena pravice iz nematerializiranih finančnih instrumentov izvršuje deloma zase in deloma za tuj račun, se davčni odtegljaj po prvem in drugem odstavku tega člena izračuna, odtegne in plača od dohodkov, ki jih prejme za tuj račun. V tem primeru mora oseba iz prvega odstavka tega člena v izjavi navesti količino finančnih instrumentov, iz katerih pravice izvršuje zase in količino finančnih instrumentov, iz katerih pravice izvršuje za tuj račun.

(4) Izjave iz tretjega odstavka tega člena mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

383.d člen

(vračilo davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov)

(1) Oseba, za katere račun se izvršujejo pravice iz nematerializiranih finančnih instrumentov (v nadaljnjem besedilu: upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov), ki je prejela dohodek, od katerega je plačnik davka v skladu s 383.c členom tega zakona odtegnil previsok davčni odtegljaj glede na davčno obveznost upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, določeno po zakonu o obdavčenju in tem zakonu, lahko zahteva vračilo preveč odtegnjenega in plačanega davka s pisnim zahtevkom, ki ga vloži pri davčnem organu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti po zakonu o obdavčenju in tem zakonu, zlasti o identiteti upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, o prejemu dohodka, o osnovi za plačilo davčnega odtegljaja in o plačanem davčnem odtegljaju.

(2) Prejšnji odstavek ne vpliva na:

1. postopek vračila davka v primeru ugodnosti, določenih v mednarodni pogodbi, po drugem podpoglavju IV. poglavja četrtega dela tega zakona;

2. postopek vračila davka v primeru ugodnosti, ki so določene z zakonom o obdavčenju in veljajo za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in za obdavčitev, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU, po III. poglavju petega dela tega zakona;

3. postopek vračila po 383.a členu tega zakona v primeru ugodnosti, ki so določene v tretjem do sedmem odstavku 70. člena ZDDPO-2.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za prejemnike iz prvega in drugega odstavka 75. člena ZDDPO-2 vračilo preveč plačanega davka uveljavlja le v skladu s tretjim odstavkom 75. člena ZDDPO-2.

383.e člen

(poseben postopek v zvezi z obračunom davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 383.c člena tega zakona plačnik davka, določen v skladu z 58. členom tega zakona, ki izplačuje dohodke iz nematerializiranih finančnih instrumentov z virom v Sloveniji, davčni odtegljaj od dohodka iz nematerializiranih finančnih instrumentov obračuna po stopnji, določeni po

zakonu o obdavčenju ali mednarodni pogodbi, ki velja za upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, na podlagi katerih je dohodek izplačan, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. dohodek je izplačan v tujino osebi, ki je pridobila status pooblaščenega tujega posrednika iz 383.g člena tega zakona;

2. oseba iz 1. točke tega odstavka plačniku davka do desetega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni, dostavi podatke, potrebne za odmero davka, za določanje davčne osnove in za uveljavljanje davčnih olajšav, ugodnosti po mednarodnih pogodbah ter identifikacijo upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, ki prejme dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov.

(2) Plačnik davka mora znesek davčnega odtegljaja iz prejšnjega odstavka izračunati, odtegniti in plačati hkrati z obračunom davčnega odtegljaja, ki ga mora predložiti pristojnemu davčnemu organu najpozneje do 14. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni.

(3) Obliko, način in vsebino podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Če pooblaščen tuji posrednik plačniku davka do 10. dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je dohodek izplačala oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne dostavi vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se davčni odtegljaj obračuna tako, da se dohodek razdeli v dve skupini, in sicer:

1. skupino dohodka, v zvezi s katerim je plačnik davka prejel vse podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, od katerega se davčni odtegljaj obračuna po stopnji iz prvega odstavka tega člena, in

2. skupino dohodka, v zvezi s katerim plačnik davka ni prejel vseh podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena, od katerega se davčni odtegljaj obračuna po stopnji iz prvega in drugega odstavka 383.c člena tega zakona.

(5) Če plačnik davka naknadno prejme podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena za skupino dohodka (ali del skupine dohodka) iz 2. točke četrtega odstavka tega člena, lahko zahteva vračilo preveč plačanega davčnega odtegljaja s popravkom obračuna po 54. členu tega zakona. Popravek obračuna lahko predloži najpozneje v roku treh mesecev od poteka roka za predložitev obračuna davčnega odtegljaja iz drugega odstavka tega člena zakona. Po tem datumu plačnik davka ne more več predložiti popravka davčnega obračuna po tem odstavku in po 54. členu tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek 383.d člena tega zakona lahko upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov, ki je prejel dohodek, od katerega je plačnik davka v skladu s 383.c členom tega zakona odtegnil davčni odtegljaj po 2. točki četrtega odstavka tega člena, zahteva v skladu s 383.d členom tega zakona vračilo preveč odtegnjenega in plačanega davka po poteku treh mesecev od roka za predložitev obračuna davčnega odtegljaja iz drugega odstavka tega člena zakona.

383.f člen

(pooblaščenec)

(1) Ne glede na četrty odstavek 58. člena tega zakona lahko plačnik davka iz prvega odstavka 383.e člena tega zakona pooblasti le osebo, ki ima status pooblaščenca po tem členu, da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona od izplačil dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov z virom v Sloveniji osebam, ki so pridobile status pooblaščenega tujega posrednika iz 383.g člena tega zakona.

(2) Status pooblaščenca lahko za obdobje petih let pridobi oseba, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali poslovna enota nerezidenta v Republiki Sloveniji, ter če je hkrati:

1. banka, ki je za opravljanje bančnih storitev na območju Republike Slovenije pridobila dovoljenje Banke Slovenije;

2. podružnica banke iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev, ali

3. podružnica banke iz države članice EU, ki na območju Republike Slovenije opravlja bančne storitve na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev;

in če opravlja dejavnost, ki je ali katere del je prejemanje dohodka za tuj račun ter je zaradi rednega, prostovoljnega in pravilnega izpolnjevanja davčnih obveznosti ter glede na svojo organizacijsko strukturo, vrsto in obseg dejavnosti po mnenju davčnega organa primerna za pooblaščenca.

(3) Davčni organ na podlagi pisne vloge osebe iz prejšnjega odstavka odloči o podelitvi statusa pooblaščenca. Vlogi morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju pogojev po prejšnjem odstavku. Davčni organ odloči o podelitvi statusa najpozneje v 15 dneh od prejema vloge. Osebo, ki je pridobila status pooblaščenca, davčni organ uvrsti na seznam pooblaščenec, ki ga objavi na spletni strani davčnega organa. Seznam vključuje podatke, potrebne za identifikacijo pooblaščenec.

(4) Davčni organ zavrne vlogo o podelitvi statusa, če:

1. oseba ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena;

2. zoper odgovorno osebo osebe iz drugega odstavka tega člena pred sodiščem teče postopek zaradi storitve kaznivga dejanja zoper gospodarstvo ali pravni promet;

3. je odgovorna oseba osebe iz drugega odstavka tega člena pravnomočno obsojena zaradi storitve kaznivga dejanja zoper gospodarstvo ali pravni promet;

4. je oseba iz drugega odstavka tega člena storila hujši davčni prekršek, pa od pravnomočnosti odločbe oziroma sodbe o prekršku še niso pretekla tri leta, ali

5. obstajajo druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o primernosti osebe iz drugega odstavka tega člena za opravljanje obveznosti pooblaščenca.

(5) Davčni organ odvzame status pooblaščenca, če ugotovi, da ta ne izpolnjuje svojih obveznosti kot pooblaščenec, ali če ugotovi, da obstajajo okoliščine iz prejšnjega odstavka.

(6) Pooblaščenec preneha status, če pisno zahteva prenehanje statusa, ali če pred potekom petih let od izdaje odločbe iz tretjega odstavka tega člena ne vloži ponovne vloge za podelitev.

(7) Davčni organ pooblaščenca po odvzemu statusa ali po prenehanju statusa izbriše s seznama pooblaščenec.

(8) Pooblaščenec mora sporočiti davčnemu organu vsako spremembo podatkov iz drugega odstavka tega člena, vključno s podatki za njegovo identifikacijo, in sicer v sedmih dneh od njenega nastanka.

383.g člen

(pooblaščen tuji posrednik)

(1) Tuji posrednik lahko za obdobje petih let pridobi status pooblaščenega tujega posrednika, če:

1. je rezident druge države članice EU ali države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki omogoča izmenjavo informacij zaradi izvajanja domače zakonodaje;

2. opravlja dejavnost, ki je ali katere del je prejemanje dohodka za tuj račun;

3. je oseba, ki:

a. ima (ali je v popolni lasti družbe, ki ima) dovoljenje pristojnega nadzornega organa za opravljanje bančnih storitev v državi iz 1. točke tega odstavka;

b. je član priznane borze v državi iz 1. točke tega odstavka, ali

c. je druga oseba, ki je po mnenju davčnega organa glede na svojo organizacijsko strukturo, vrsto in obseg dejavnosti primerna za tujega posrednika, in

4. poda izjavo, da bo:

a. plačniku davka oziroma njegovemu pooblaščenca iz 383.f člena tega zakona v roku in na način iz prvega in tretjega odstavka 383.e člena tega zakona dostavljala podatke, potrebne za odmero davka, za določanje davčne osnove in za uveljavljanje davčnih olajšav, ugodnosti po mednarodnih pogodbah ter

identifikacijo upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, ki prejme dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov;

b. od upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov, ki je s posredovanjem te osebe ali te osebe in drugega posrednika, prejel dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov, pridobil potrdilo o davčnem rezidentstvu upravičenega imetnika, kot je opredeljeno v osmem odstavku tega člena, in druga dokazila (izjave ali obvestila), ki so mu predložena v zvezi z izplačilom dohodka ter izpolnjevanjem pogojev za uveljavljanje davčnih olajšav ter ugodnosti po mednarodnih pogodbah;

c. na zahtevo plačnika davka oziroma njegovega pooblaščenca iz 383.f člena tega zakona ali njegovega pravnega naslednika ali davčnega organa tem osebam v roku, določenem v zahtevi, predložil zahtevana dokazila iz točke 4.b tega odstavka;

d. hranil dokazila iz točke 4.b tega odstavka do poteka roka iz devetega odstavka tega člena;

e. izvajal dolžnost skrbnega ravnanja in preverjanja dokazil iz točke 4.b tega odstavka ter plačnika davka obvestil o vseh dokazilih, za katera upravičeno meni, da niso bila točna in pravilna v času, ko so mu bila izročena.

(2) Davčni organ na podlagi pisne vloge osebe iz prejšnjega odstavka odloči o podelitvi statusa pooblaščenega tujega posrednika. Vlogi morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju pogojev po prejšnjem odstavku. Davčni organ odloči o podelitvi statusa najpozneje v 15 dneh od prejema popolne vloge. Osebo, ki je pridobila status pooblaščenega tujega posrednika, davčni organ uvrsti na seznam pooblaščenih tujih posrednikov, ki ga objavi na spletni strani davčnega organa. Seznam vključuje podatke, potrebne za identifikacijo pooblaščenih tujih posrednikov.

(3) Davčni organ zavrne vlogo o podelitvi statusa, če oseba ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Davčni organ odvzame status pooblaščenemu tujemu posredniku, če ugotovi, da pooblaščen tuji posrednik ne izpolnjuje svojih obveznosti kot pooblaščen tuji posrednik.

(5) Pooblaščenemu tujemu posredniku preneha status, če pisno zahteva prenehanje statusa, ali če pred potekom petih let od izdaje odločbe iz drugega odstavka tega člena ne vloži ponovne vloge za podelitev.

(6) Davčni organ pooblaščenega tujega posrednika po odvzemu statusa ali po prenehanju statusa izbriše s seznama pooblaščenih tujih posrednikov.

(7) Pooblaščen tuji posrednik mora sporočiti davčnemu organu vsako spremembo podatkov iz prvega odstavka tega člena, vključno s podatki za njegovo identifikacijo, in sicer v 7 dneh od njenega nastanka.

(8) Potrdilo o davčnem rezidentstvu iz točke 4.b prvega odstavka tega člena izda davčni organ države davčnega rezidentstva upravičenega imetnika nematerializiranih finančnih instrumentov. Predloženo potrdilo velja tri leta od datuma njegove izdaje oziroma do predložitve novega potrdila. Upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov mora pooblaščenemu tujemu posredniku predložiti novo potrdilo, če se spremeni država njegovega davčnega rezidentstva. Predložitev potrdila ni obvezna, če posamezen dohodek upravičenega imetnika, ki je fizična oseba, ne presega zneska, ki ga določi minister za finance. V tem primeru upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov predloži posebno pisno izjavo. Izjava velja tri leta od datuma njene predložitve pooblaščenemu tujemu posredniku oziroma do predložitve nove izjave. Upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov mora pooblaščenemu tujemu posredniku predložiti novo izjavo, če se spremeni podatek iz izjave. Izjava mora vsebovati:

1. ime in priimek oziroma naziv upravičenega imetnika;

2. rojstni datum ali identifikacijsko številko upravičenega imetnika;

3. izjavo, da upravičeni imetnik ni rezident Slovenije;

4. navedbo države, katere rezident je upravičeni imetnik, ter naslov upravičenega imetnika v tej državi;

5. naslove vseh drugih prebivališč, ki jih ima upravičeni imetnik kjerkoli na svetu;

6. izjavo, da upravičeni imetnik prejema dohodek za svoj račun ter da ga ni dolžan poslati tretji osebi;

7. izjavo, da dohodek ne pripada slovenski poslovni enoti in

8. vrsto prejetega dohodka.

(9) Oseba, ki je vpisana na seznam pooblaščenih tujih posrednikov, mora v skladu z določbami tega zakona hraniti dokazila iz 4.b točke prvega odstavka tega člena najmanj deset let po poteku leta, na katerega se nanašajo.

(10) Priznana borza iz 3.b točke prvega odstavka tega člena je borza, katere organizator je polnopravni član svetovnega združenja borz (World Federation of Exchanges – WFE oziroma Federation Internationale des Bourses de Valeurs – FIBV).

(11) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena lahko minister, pristojen za finance, predpiše poseben postopek dostavljanja podatkov, pridobivanja, predlaganja in hranjenja potrdil in dokazil v primeru, če upravičeni imetnik nematerializiranih finančnih instrumentov s posredovanjem več pooblaščenih tujih posrednikov prejme dohodek na podlagi teh finančnih instrumentov.

IV. poglavje Davek od premoženja

384. člen

(splošno)

Davek od premoženja odmeri davčni organ zavezancu z odločbo.

385. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Zavezanec za davek od premoženja mora vložiti napoved v 15 dneh od nastanka davčne obveznosti pri davčnem organu, kjer nepremičnina leži.

(2) Zavezanec je dolžan v 15 dneh od dneva spremembe napovedati vse spremembe, ki vplivajo na višino davčne obveznosti.

386. člen

(uveljavljanje začasne oprostitve)

(1) Začasno oprostitev davka na posest stavb zavezanec uveljavlja z vlogo, ki jo vloži pri davčnem organu, na območju katerega je stavba, do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja.

(2) Olajšavo v obliki znižanja odmerjenega davka na posest stavb, ki se priznava za družinskega člana, zavezanec uveljavlja s posebno vlogo, ki jo vloži pri davčnem uradu, na območju katerega je stavba, do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja. V primeru, da vloga ni bila vložena v predpisanem roku, se zavezancu olajšava za tisto leto ne prizna.

387. člen

(rok za izdajo odločbe in plačilo davka)

(1) Davek od premoženja na posest stavb odmeri davčni organ na podlagi uradnih podatkov oziroma napovedi davčnega zavezanca z odločbo do 31. marca za tekoče leto. Davek od premoženja se plačuje v trimesečnih obrokih.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena plačujejo zavezanci, katerih odmerjeni davek ne presega 200 eurov, ta davek v dveh polletnih obrokih.

(3) Zavezanci, katerim davek za tekoče leto še ni bil odmerjen, plačujejo akontacije davka za tekoče leto na podlagi odločbe iz preteklega leta.

(4) Mesečni obroki odmerjenega davka oziroma akontacije davka zapadejo v plačilo vsakega prvega dne v mesecu, plačani pa morajo biti v 15 dneh od zapadlosti. Trimesečni in polletni obroki odmerjenega davka oziroma akontacije davka pa zapadejo v plačilo vsakega prvega v trimesečju oziroma polletju, plačani pa morajo biti v 45 dneh po zapadlosti.

V. poglavje Davek na dobitke od klasičnih iger na srečo

388. člen

(prenehal veljati)

VI. poglavje Plačevanje prispevkov za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti

389. člen

(splošno)

(1) Zavezanec plačuje prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: prispevek) do 15. dne v mesecu za tekoči mesec v višini, določeni z Zakonom o Radioteleviziji Slovenije (Uradni list RS, št. 96/05 in 109/05 – ZDavP-1B; v nadaljnjem besedilu: ZRTVS-1) oziroma s sklepom vlade, izdanim na podlagi omenjenega zakona.

(2) Javni zavod Radiotelevizija Slovenija (v nadaljnjem besedilu: RTV Slovenija) mesečno obvešča zavezanca o višini prispevka.

390. člen

(izdaja odločbe v primeru neplačila)

Fizični in pravni osebi, ki ne plača prispevka in za katero RTV Slovenija ugotovi, da je zavezanec za prispevek, izda RTV Slovenija odločbo o obveznosti plačila prispevka, s katero naloži zavezancu, da neplačane prispevke plača v 15 dneh od vročitve odločbe.

391. člen

(olajšave in oprostitve)

O olajšavah in oprostitvah plačevanja prispevka, določenih v ZRTVS-1, odloči RTV Slovenija z odločbo, ki mora biti izdana v 30 dneh od prejema vloge za olajšavo oziroma oprostitvev.

392. člen

(pooblastilo za izdajo odločbe in pritožba)

(1) Odločbo iz 390. in 391. člena tega zakona izda generalni direktor RTV Slovenija.

(2) Zoper odločbo iz 390. in 391. člena tega zakona je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za kulturo, v 15 dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

(4) Ministrstvo, pristojno za kulturo, lahko do odločitve o pritožbi zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena odloži prisilno izterjavo, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi, ker obstoji verjetnost, da ne obstajajo zakonite podlage za nastanek obveznosti plačevanja prispevka iz 31. člena ZRTVS-1 oziroma, ker verjetno obstoje dejstva, na podlagi katerih je mogoče uveljavljati olajšave in oprostitve v skladu z 32. členom ZRTVS-1.

393. člen

(postopek izterjave)

Postopek izterjave prispevka, ki ga zavezanec ni plačal v predpisanem roku, uvede in vodi RTV Slovenija po določbah tega zakona o davčni izvršbi.

ŠESTI DEL KAZENSKÉ DOLOČBE

394. člen

(davčni prekrški posameznikov)

Z globo 200 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v nasprotju z zakonom ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi v roku, določenim s tem zakonom

(četrti odstavek 61. člena, tretji odstavek 270. člena, 288., 318., 323. člen, prvi do četrti odstavek 326. člena in prvi odstavek 385. člena);

2. na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (prvi do osmi odstavek 69. člena);

3. na zahtevo davčnega organa ne predloži ali ne predloži v določenem roku ali na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);

4. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);

5. uporablja zarubljeno premoženje v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);

6. razpolaga z zarubljenimi premoženji (prvi odstavek 187. člena).

395. člen

(hujši davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);

2. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);

3. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga, oziroma je ne hrani v skladu s tem zakonom (41. člen);

4. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 352., 353. člen);

5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, tretji odstavek 297. člena, drugi odstavek 369. člena).

396. člen

(izjema od prekrška pri predložitvi davčne napovedi na podlagi samoprijave)

Ne glede na 1. točko 394. člena, 1. točko 395. člena, 7. in 8. točko prvega odstavka 397. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če je davek plačan na podlagi samoprijave v skladu s 63. členom tega zakona.

397. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b člen in 356. do 369. člen);

2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);

3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);

4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);

5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);

6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);

7. ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti odstavek 61. člena in 306. člen);

8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);

9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen);

10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);

11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);

12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);

13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);

14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);

15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov oziroma ne zagotoviti elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do peti odstavek 38. člena);

16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);

17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirke podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);

18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);

19. davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (četrti odstavek 129. člena in prvi odstavek 138. člena);

20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);

21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);

22. uporablja zarubljeno premoženje v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);

23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premoženja (drugi odstavek 187. člena);

24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298. člena in sedmi odstavek 371. člena);

25. ne priglasí začetka ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom oziroma ga ne priglasí v predpisanem roku (tretji odstavek 304. člena) ali ne priglasí sprememb članov kmečkega gospodarstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasí v predpisanem roku (šesti odstavek 304. člena);

26. osebi, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, ne predloži potrdila o načinu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (prvi odstavek 310. člena);

27. ne prijavi parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za lastno proizvodnjo vina, oziroma parcelnih števil oljčnikov, oziroma ne prijavi sprememb v zakonsko določenem roku (prvi in drugi odstavek 312. člena);

28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);

29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);

30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);

31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);

32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);

33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen ter prvi in tretji odstavek 339. člena);

34. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);

35. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. člen);

36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);

37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);

38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);

39. davčni obračun zavezanca iz 376.a člena ne vsebuje vseh dokazil in potrdil iz tega člena (376.a člen);

40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

398. člen

(posebno hudi davčni prekrški)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se v primeru, če je znesek premalo plačanega davka višji od 5.000 eurov, z globo v višini 20% od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 1.200 eurov in ne več kot 50.000 eurov, kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo v višini 30% od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 1.500 eurov in ne več kot 150.000 eurov, se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo v višini 45% od premalo plačanega davka, vendar ne manj kot 2.000 eurov in ne več kot 300.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 500 do 5.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 700 do 5.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 900 do 5.000 eurov.

399. člen

(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

Ne glede na 4. in 5. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če je davek plačan na podlagi samoprijave v skladu s 55. in 57. členom tega zakona.

400. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo ponudniki plačilnih storitev)

(1) Z globo 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek ponudnik plačilnih storitev, če:

1. odpre transakcijski račun pravnih oziroma fizičnih oseb brez predložitve davčne številke prosilca (1. točka prvega odstavka 37. člena);

2. izvrši predložen plačilni nalog kljub temu, da na njem ni navedene davčne številke nalogodajalca in drugih potrebnih podatkov (2. točka prvega odstavka 37. člena);

3. v predpisanem roku ne izvrši naloga za plačilo davka (3. točka prvega odstavka 37. člena);

4. davčnemu organu ne pošilja ali ne pošilja na predpisan način podatkov o transakcijskih računih oseb in o poslovanju preko transakcijskih računov (drugi odstavek 37. člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev.

401. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo izvajalci pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalec pokojninskih načrtov, ki zbira premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodi osebne račune zavarovancev, se kaznuje za prekršek z globo od 1.600 do 25.000 eurov, če davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov, ki so potrebni za pobiranje dohodnine, oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način (338. člen).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca pokojninskih načrtov.

402. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev in nepremičninski posredniki)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev,

če davčnemu organu ne dostavi potrebnih podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov (339. člen) oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

402.a člen

(pooblastilo za izrek globe v razponu)

V primerih iz 394., 395., 397. člena, drugega, tretjega in četrtega odstavka 398. člena, 400., 401. in 402. člena tega zakona lahko davčni organ v hitrem postopku o prekršku izreče globo v katerikoli višini znotraj razpona, ki je predpisan v posameznem členu.

Zakon o davčnem postopku – ZDavP-2 (Uradni list RS, št. 117/06) vsebuje naslednje posebne, prehodne in končne določbe:

SEDMI DEL

POSEBNE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

I. poglavje

Posebne določbe glede nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč

403. člen

(odločba)

Zavezanec plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča na podlagi odločbe, ki mu jo izda davčni organ, kjer nepremičnina leži.

404. člen

(podlaga za odmero)

Davčni organ izdaja odločbe o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča po uradni dolžnosti na podlagi občinskega odloka in vrednosti točke, ki veljata na dan 1. januarja leta, za katero se določa nadomestilo. Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča določi zavezanecem davčni organ na podlagi podatkov občine do 31. marca za tekoče leto oziroma v treh mesecih po prejemu podatkov, ki mu jih posreduje občina.

405. člen

(plačilo v obrokih)

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča se plačuje za leto naprej. Zavezanec plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča v obrokih, kot velja za odmero davka od premoženja, razen če občinski odlok ne določa drugače.

406. člen

(sprememba zavezanca)

Če se med letom spremeni zavezanec za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ima zavezanec, ki mu je bila izdana odločba, v 15 dneh po spremembi, pravico zahtevati, da se odločba spremeni tako, da se njegova obveznost zmanjša in novemu zavezancu določi ustrezen znesek nadomestila.

II. poglavje

Ostale prehodne in končne določbe

407. člen – upoštevan ZDavP-2B

(izkazovanje davčnega odtegljaja v obračunu davčnega odtegljaja)

(1) V obračunu davčnega odtegljaja iz 57. člena tega zakona se davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu, za katerega plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj, najpozneje s 1. julijem 2008.

(2) Peti odstavek 337. člena tega zakona se začne uporabljati z dnem, ko se v skladu s prvim odstavkom tega člena davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu.

(3) 21. člen in tretji odstavek 31. člena tega zakona se začneta uporabljati s 1. julijem 2008.

(4) Zavezanci za dajanje podatkov po 337. členu tega zakona ne glede na drugi odstavek tega člena in peti odstavek 337. člena tega zakona dostavijo podatke po 337. členu tega zakona še za leto 2009.

408. člen – upoštevan ZDavP-2A

(razkritje)

(1) Ne glede na četrty odstavek 23. člena tega zakona lahko davčni organ do ureditve avtomatskega dajanja podatkov v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije avtomatsko razkrija podatke o posameznem zavezancu za davek, ki jih zavod potrebuje za izvrševanje nalog, določenih z zakonom.

(2) Ne glede na V. poglavje prvega dela tega zakona sme davčni organ razkriti podatke, ki so davčna tajnost, fizični ali pravni osebi, ki kot pogodbeni obdelovalec teh podatkov v imenu in za račun davčnega organa obdeluje podatke, ki so davčna tajnost. Pogodbeni obdelovalci morajo pri ravnanju s podatki, ki se štejejo za davčno tajnost, upoštevati 30. člen tega zakona.

(3) Peti odstavek 23. člena se začne uporabljati s 1. januarjem 2009.

409. člen

(prehodna ureditev za predložitev davčnega obračuna v elektronski obliki)

Peti odstavek 51. člena tega zakona se začne uporabljati 1. aprila 2007, razen za samostojne podjetnike posameznike, male gospodarske družbe, mikro družbe in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za katere se peti odstavek 51. člena tega zakona prične uporabljati najpozneje 1. januarja 2009.

410. člen

(prehodna ureditev za predložitev obračuna davčnega odtegljaja v elektronski obliki)

Osmi odstavek 57. člena tega zakona se začne uporabljati 1. aprila 2007, razen za samostojne podjetnike posameznike, male gospodarske družbe, mikro družbe in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za katere se osmi odstavek 57. člena tega zakona prične uporabljati najpozneje 1. januarja 2009.

411. člen

(veljavnost izjave o vzdrževanju družinskih članov)

(1) Izjava, predložena v skladu s 16. členom Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, p.2/94, 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96), se šteje za obvestilo v skladu z 287. členom tega zakona.

(2) Obvestilo, predloženo v skladu z 269. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), se šteje za obvestilo v skladu z 287. členom tega zakona.

412. člen

(črtan z ZDavP-2B)

413. člen – upoštevan ZDavP-2B

(prehodne določbe v zvezi s prenosljivimi dolžniškimi vrednostnimi papirji)

(1) Do vključno 31. decembra 2010 se za dolžniške terjatve iz drugega odstavka 347. člena tega zakona ne štejejo prenosljivi dolžniški vrednostni papirji:

– ki so bili prvič izdani pred 1. marcem 2001 ali

– za katere je prvotne prospekte za izdajo pred tem datumom potrdil:

– pristojni organ po Direktivi evropskega parlamenta in Sveta 2001/34/ES o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno

kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji; ali

– odgovorni organ v državi, ki ni država članica EU.

(2) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala država ali z njo povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se celotna izdaja takšnih vrednostnih papirjev, ki obsega prvotno izdajo in vse nadaljnje izdaje, šteje za dolžniško terjatev.

(3) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala oseba, ki ni oseba iz drugega odstavka tega člena, na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se takšna nadaljnja izdaja šteje za dolžniško terjatev.

(4) Za povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se štejejo subjekti v članicah EU in mednarodni subjekti, ki jih objavi minister, pristojen za finance.

(5) Ta člen ne posega v kakršne koli obveznosti, ki bi jih države članice EU prevzele glede na mednarodne subjekte iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Za povezan subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se šteje tudi subjekt, ki je ustanovljen v državi, ki ni država članica EU, in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. se nedvomno šteje za javni subjekt v skladu z nacionalnimi merili,

2. je netržni proizvajalec, ki upravlja in financira skupino dejavnosti, ki zagotavljajo predvsem netržno blago in storitve, namenjene za dobrobit skupnosti, in ki jih učinkovito nadzoruje osrednja državna uprava,

3. se redno in v večjem obsegu zadolžuje, in

4. država, v kateri je ustanovljen, lahko jamči, da ta subjekt ne bo uveljavljal predčasnega odkupa v primeru, kadar pogoji izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev vključujejo določbo, po kateri je subjekt dolžan investitorju zagotoviti nadomestilo za kakršen koli davek, odtegnjen od obresti v državi, v kateri je subjekt ustanovljen.

414. člen – upoštevan ZDavP-2B

(prehodna rešitev – definicija dohodka od prihrankov iz 347. člena tega zakona)

Do vključno 31. decembra 2010 se v 4. točki prvega odstavka in v 1. točki osmega odstavka 347. člena tega zakona namesto »25%« uporablja »40%«.

415. člen – upoštevan ZDavP-2B

(začetek uporabe 331. člena)

331. člen tega zakona, ki se nanaša na odlog ugotavljanja davčne obveznosti v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov in okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, se prične uporabljati eno leto po uveljavitvi spremembe zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov.

416. člen

(prehodna ureditev za obdavčenje v skupini)

Davčnim zavezancem, katerim je pred dnem začetka uporabe tega zakona, davčni organ izdal dovoljenje za obdavčenje v skupini po 364. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), pripravljajo skupinski davčni obračun do poteka obdavčenja v skupini v skladu s 338. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), predložijo v skladu s 339. in tretjim odstavkom 341. člena in akontirajo davek po 351. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

417. člen

(prehodna določba za dovoljenje pri obdavčitvi pri prenosu dejavnosti, zamenjavah kapitalskih deležev, združitvah in delitvah v skladu z ZDDPO-1)

Davčni zavezanci, ki jim je bilo izdano dovoljenje po 361. do 363. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS,

št. 21/06 – UPB2), se glede tega dovoljenja in posledic obravnavajo po teh členih.

418. člen

(uporaba zakona o davčnem postopku)

(1) Zadeve, glede katerih je postopek ob začetku uporabe tega zakona v teku, se končajo po tem zakonu.

(2) Zadeve, glede katerih je bila ob začetku uporabe tega zakona že vloženo pravno sredstvo, oziroma upravni spor, se končajo Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

(3) Če je bilo uporabljeno pravno sredstvo oziroma začet upravni spor po prejšnjem odstavku tega člena in je bila izdana odločba odpravljen in zadeva vrnjena v ponovni postopek, se postopek nadaljuje tem zakonu.

419. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Pravilnik o načinu predložitve instrumenta zavarovanja, kriterijih za določitev njegove višine in načinu sprostitve oziroma unovčitve glede izpolnitve oziroma izpolnitve davčne obveznosti (Uradni list RS, št. 70/04, 24/05);

– Pravilnik o stroških v zvezi z davčno izvršbo, odvzetim oziroma prepuščenim blagom in blagom ki ga po zakonskem pooblastilu prodaja davčni organ, ter pogojih za prodajo oziroma drugo ravnanje s tem blagom (Uradni list RS, št. 75/04);

– Pravilnik o odvzemu vzorcev blaga za potrebe davčnega nadzora (Uradni list RS, št. 124/04);

– Pravilnik o obrazcu za priglasitev ugotavljanja dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter o načinu in rokih predložitve obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 125/04);

– Pravilnik o obrazcu za obračun davčnih odtegljajev od plačil dohodkov rezidentov in nerezidentov in o načinu predložitve obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 125/04);

– Pravilnik o obrazcu za obračun davčnega odtegljaja davka na dobitke od klasičnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 128/04);

– Pravilnik o medsebojni upravni pomoči med državami članicami Evropske unije pri izterjavi davščin in izmenjavi podatkov (Uradni list RS, št. 128/04);

– Pravilnik o obvestilu za uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja in pokojnine (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih obvestil o znižani stopnji akontacije dohodnine ter o načinu predložitve obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih za obračun prispevkov za socialno varnost (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz oddajanja premoženja v najem zaradi uveljavljanja stroškov vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz zaposlitve iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcu priglasitve uveljavljanja odloga ugotavljanja davčne obveznosti pri podaritvi kapitala zakoncu ali otroku (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih obvestil o znižani stopnji akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti in obrazcih obvestil o uveljavljanju posebne osebne olajšave (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih vlog za uveljavljanje oprostitev od katastrskega dohodka, za uveljavljanje znižanj katastrskega dohodka in za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost (Uradni list RS, št. 130/04, 122/05);

– Pravilnik o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah za osebe, ki dosegajo dohodek z opravljanjem dejavnosti (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih za zahteve za uveljavitev ugodnosti iz mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja (Uradni list RS, št. 138/04);

– Pravilnik o primerih, v katerih se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune (Uradni list RS, št. 140/04, 3/06);

– Pravilnik o podračunih ter načinu plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov (Uradni list RS, št. 141/04, 106/05, 120/05, 72/06);

– Pravilnik o podrobnejših kriterijih za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila davčnemu zavezancu – fizični osebi (Uradni list RS, št. 142/04, 117/05);

– Pravilnik o obrazcu vloge za pridobitev statusa kvalificiranega vzajemnega sklada (Uradni list RS, št. 142/04);

– Pravilnik o obrazcu zahteve za zmanjšanje davčne osnove od obresti, doseženih ob unovčitvi kupona, za natečene nedospele obresti do dneva pridobitve kupona (Uradni list RS, št. 10/05);

– Pravilnik o obrazcu napovedi za odmero davka na darilo (Uradni list RS, št. 17/05);

– Pravilnik o fizičnih, organizacijskih in tehničnih ukrepih ter postopkih za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost (Uradni list RS, št. 28/05, 117/05);

– Pravilnik o pošiljanju podatkov davčnemu organu o transakcijskih računih oseb in poslovanju preko transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 31/05);

– Sklep o objavi datuma začetka uporabe določb 240. člena in desetega podpoglavja I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku glede izmenjave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 61/05);

– Pravilnik o dajanju podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 66/05);

– Pravilnik o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES (Uradni list RS, št. 66/05);

– Pravilnik o določitvi povezanih subjektov, ki delujejo kot organi oblasti ali katerih vlogo priznava mednarodna pogodba (Uradni list RS, št. 67/05);

– Pravilnik o obrazcu napovedi za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS, št. 122/05);

– Pravilnik o dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS, št. 122/05, 10/06);

– Pravilnik o obrazcu zahteve za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (Uradni list RS, št. 122/05);

– Pravilnik o obrazcih za obračun davčnih odtegljajev ter o načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 122/05, 13/06);

– Pravilnik o obrazcu za priglasitev davčne obravnave ob prenehanju opravljanja dejavnosti in nadaljevanje po drugi osebi (Uradni list RS, št. 122/05);

– Pravilnik o obrazcu za obračun davčnih odtegljajev za obresti in dividende ter o načinu in rokih predlaganja obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 123/05);

– Pravilnik o obrazcih za napoved za odmero akontacije dohodnine in o obrazcih za napoved za odmero dohodnine od obresti, dividend in dobička iz kapitala (Uradni list RS, št. 123/05);

– Pravilnik o obrazcu za ugotovitev rezidentskega statusa po 4. točki prvega odstavka 7. člena ZDOH-1 (Uradni list RS, št. 2/06);

– Pravilnik o načinu in kriterijih za ugotavljanje hujše gospodarske škode (Uradni list RS, št. 13/06);

– Pravilnik o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 18/06);

– Pravilnik o obrazcu za davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti (Uradni list RS, št. 21/06 (22/06 – popr.));

– Pravilnik o obrazcu obvestila o uveljavljanju davčne osnove po 73. členu ZDoh-1 od obresti od dolgoročno vezanih

denarnih sredstev in dolgoročnega varčevanja pri bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 23/06);

– Pravilnik o vrstah, vsebini, načinih in rokih za pošiljanje poročil Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve Davčni upravi Republike Slovenije in Carinski upravi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 109/02, 32/04, 71/06).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati peti odstavek 39. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in 26. člen Zakona o kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – UPB1).

(4) Pravilnik o skupinskem davčnem obračunu (Uradni list RS, št. 38/06) se uporablja do poteka prehodnega obdobja, določenega s predpisi, ki urejajo davek od dohodkov pravnih oseb.

420. člen

(prehodna določba za odmero in obračun dohodnine za leto 2006 in za obračun davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006)

(1) Zakon o davčnem postopku iz prvega odstavka 419. člena tega zakona se uporablja za odmero in obračun dohodnine za leto 2006 in za obračun davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006, če ni s tem zakonom drugače določeno. Ne glede na navedeno se:

– pri odmeri dohodnine za leto 2006 že uporablja prvi odstavek 337. člena tega zakona;

– pri obračunu davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006 že uporablja 382. člen tega zakona.

(2) Davčni zavezanec iz 2. točke tretjega odstavka 252. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2) ni dolžan vložiti dohodninske napovedi za leto 2006, če njegovi skupni preostali obdavčljivi dohodki poleg pokojnine ne presegajo 80 eurov.

421. člen

(prehodna določba v zvezi s posredovanjem predizpolnjene napovedi za dohodnino za leto 2006)

(1) Ne glede na prvi odstavek 420. člena tega zakona posreduje davčni organ, na podlagi prejetih kontrolnih podatkov, davčnemu zavezancu predizpolnjeno napoved za odmero dohodnine za leto 2006.

(2) Davčni zavezanec v predizpolnjeno napoved iz prejšnjega odstavka tega člena vpiše manjkajoče podatke oziroma vpisane podatke popravi ter jo podpisano vrne davčnemu organu najpozneje do 30. aprila 2007.

(3) Glede ostalih določb postopka v zvezi z odmero dohodnine za leto 2006 se smiselno uporabljajo določbe Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), ki se nanašajo na odmero dohodnine.

(4) V primeru, da davčni zavezanec ni prejel predizpolnjene dohodninske napovedi do 31. marca 2007 in je dolžan vložiti dohodninsko napoved, sam izpolni dohodninsko napoved za leto 2006 in jo v roku iz drugega odstavka tega člena predloži davčnemu organu.

422. člen

(ureditev dostopa do podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost s strani informacijskega pooblaščenca)

Z dnem uveljavitve tega zakona se v peti alineji drugega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 24/03, 61/05, 109/05 in 28/06) za besedo »odstavka« doda vejica in besedilo »razen če je davčni postopek že pravomočno končan oziroma je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku.«.

423. člen

(prehodna določba v zvezi z veljavnostjo podzakonskih aktov)

Minister, pristojen za finance, izda predpise na podlagi tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do izdaje teh predpisov se uporabljajo predpisi iz drugega odstavka 419. člena tega zakona.

424. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne od 1. januarja 2007.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2A (Uradni list RS, št. 125/08) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNI DOLOČBI

20. člen

Določba 13. člena tega zakona se uporablja že za odmero dohodnine za leto 2008.

21. člen

Določba 17. člena tega zakona se uporablja za obroke akontacije davka od dohodkov pravnih oseb, ki dospejo v plačilo 1. januarja 2009 ali kasneje.

KONČNA DOLOČBA

22. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2B (Uradni list RS, št. 110/09) vsebuje naslednjo posebno določbo in posebno ureditev ter naslednje prehodne in končne določbe:

POSEBNA DOLOČBA

144. člen

(posebna določba v zvezi z vzpostavitvijo evidence)

V treh mesecih po uveljavitvi tega zakona se v Registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin vzpostavi evidenca izdanih začasnih sklepov za zavarovanje.

POSEBNA UREDITEV

145. člen

(posebna odmera in posebni odpis ter pogoji za posebni odpis dohodnine za davčne zavezanke, prejemnike določenih dohodkov iz Avstrije, za leto 2005, 2006, 2007 in 2008)

(1) Ta člen se uporablja za davčnega zavezanca, rezidenta Slovenije, ki je bil zaposlen pri avstrijskem delodajalcu in je zaposlitev opravljal v Republiki Avstriji ter je v zvezi s tem v letu oziroma letih 2005, 2006, 2007 ali 2008 prejel dohodek iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: dohodek iz Avstrije) in je napovedal dohodek iz Avstrije za leto 2005, 2006, 2007 ali 2008 najpozneje do 31. 3. 2010.

(2) Za vprašanja, ki v tem členu niso urejena, se uporabljajo določbe zakona o dohodnini, ki se je uporabljal za leto, za katero se dohodnina odmerja, ter veljavni zakon, ki ureja davčni postopek.

(3) Dohodnino za leta 2005, 2006, 2007 in 2008 na letni ravni odmeri davčni organ po določbah zakona o dohodnini, ki se je uporabljal za leto, za katero se dohodnina odmerja, na podlagi napovedi, ki jo je vložil davčni zavezanec, če ni s tem členom določeno drugače. Za napoved za odmero dohodnine se šteje tudi dopolnjen informativni izračun dohodnine ter napoved na podlagi samoprijave.

(4) Ne glede na zakon, ki ureja davčni postopek, davčni zavezanec lahko predloži davčno napoved na podlagi samoprijave za dohodke iz Avstrije tudi po izdaji odmerne odločbe, oziroma po vročitvi sklepa o začetku davčnega inšpekcijskega

nadzora oziroma po začetku postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka, če predloži davčno napoved najpozneje do 31. 3. 2010.

(5) Ne glede na zakon, ki ureja davčni postopek, se v primeru, če se davčni zavezanec samoprijavi do 31. 3. 2010, v odločbi ne obračunavajo obresti.

(6) Ne glede na pravna sredstva, določena z zakonom, ki ureja davčni postopek, in zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo davčnega zavezanca v primeru, če je bila davčnemu zavezancu iz prvega odstavka tega člena že izdana odločba o odmeri dohodnine za leto 2005, 2006, 2007 ali 2008 in je ta že postala dokončna, to odločbo odpravi in izda novo odločbo v skladu s tem členom. Odločbo do poteka zastaralnega roka za odmero davka odpravi in izda novo organ prve stopnje, ki je izdal prejšnjo odločbo, organ druge stopnje pa le, če je s svojo odločbo odločil o stvari.

(7) Davčnemu zavezancu, rezidentu Slovenije, ki je v letu 2005, 2006, 2007 ali 2008 prejel dohodek iz Avstrije, se dohodnina od tega dohodka za posamezno leto, vključno z akontacijo dohodnine, odpiše, če je napovedal dohodek iz Avstrije najpozneje do 31. 3. 2010. Pod enakim pogojem se odpišejo tudi obresti, stroški postopka pobiranja davka, denarne kazni in globe ter stroški postopka o prekršku, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ (v nadaljnjem besedilu tega člena: pripadajoče dajatve), ki jih je odmeril oziroma izrekel davčni organ v zvezi z izpolnjevanjem davčne obveznosti iz naslova dohodka iz Avstrije, prejetega v letih 2005, 2006, 2007 in 2008.

(8) Dohodnina za posamezno leto se odpiše v deležu, ki ga predstavlja dohodek iz Avstrije v vseh dohodkih posameznega davčnega zavezanca, ki se všttevajo v letno davčno osnovo. V tem primeru se pri določanju poročuna dohodnine na letni ravni za posamezno leto od neodpisanega zneska dohodnine za posamezno leto odšteje med letom plačana dohodnina od dohodkov, ki se ne štejejo za dohodek iz Avstrije, katere se šteje za akontacijo dohodnine. Če je znesek tako odmerjene neodpisane dohodnine na letni ravni za posamezno leto večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, davčni zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek tako odmerjene neodpisane dohodnine na letni ravni za posamezno leto manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

(9) Če je davčni zavezanec, ki je upravičen do odpisa dohodnine ter pripadajočih dajatev po tem členu, plačal dohodnino od dohodkov iz Avstrije za posamezno leto, se mu v Sloveniji plačana dohodnina in pripadajoče dajatve od dohodkov iz Avstrije vrnejo. Obresti se ne obračunajo. Glede vračila se smiselno uporabi 97. člen tega zakona. Če znesek za vračilo presega 200 evrov se ne glede na 97. člen zakona vrnejo v dveh enakih obrokih, in sicer se prvi obrok vrne najpozneje do 31. 12. 2010, drugi obrok pa najpozneje do 31. 12. 2011.

(10) Dohodnino, poročun dohodnine, odpis dohodnine, vračilo dohodnine ter pripadajočih dajatev za posamezno leto določi davčni organ z odločbo po poteku roka iz sedmega odstavka tega člena, vendar najpozneje do 31. 12. 2010.

(11) Postopki o prekrških v zvezi z izpolnjevanjem davčne obveznosti iz naslova dohodkov iz Avstrije, prejetih v letih 2005, 2006, 2007 in 2008, ki so ob začetku uporabe tega člena v teku, se ustavijo oziroma se ne uvedejo novi, če davčni zavezanec ravna v skladu s tem členom.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

146. člen

Drugi odstavek 37. člena zakona se začne uporabljati najkasneje 1. januarja 2015.

147. člen

Četrti odstavek 146. člena zakona se začne uporabljati najkasneje 1. januarja 2012.

148. člen

Četrti odstavek 166. člena zakona se začne uporabljati najkasneje 1. januarja 2015.

149. člen

(1) 315. člen zakona se začne uporabljati za odmero akontacije dohodnine za leto 2010.

(2) Za izračun dohodnine od obresti prejetih v letu 2009 od vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance, se uporabljajo določbe osmega podpoglavja I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS, 125/08 in 20/09 – ZDoh-2D).

150. člen

Podatki za leto 2009 se dostavijo v skladu s 337. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS, 125/08 in 20/09 – ZDoh-2D).

151. člen

Sedmi odstavek 58. člena ter 383.b, 383.c, 383.d, 383.e, 383.f in 383.g člen zakona se začnejo uporabljati 1. julija 2010.

152. člen

368.a člen se uporablja za vse tiste davčne zavezance, nad katerimi je postopek likvidacije začel po uveljavitvi tega zakona. Postopki likvidacij, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se zaključijo po določbah 368. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS, 125/08 in 20/09 – ZDoh-2D).

153. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 4. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 56/08).

154. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2C (Uradni list RS, št. 43/10) vsebuje naslednji končni določbi:

KONČNI DOLOČBI

5. člen

Nov peti odstavek 23. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2011.

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2D (Uradni list RS, št. 97/10) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Ne glede na četrty odstavek 97. člena zakona se preveč plačani davek po posamezni vrsti davka, ki znaša do vključno 1 eura, odpiše po stanju na dan 31. decembra 2010.

24. člen

Postopki v zvezi z dovolitvijo odlogov in obročnih plačil davkov, ki do dneva uveljavitve tega zakona še niso pravno-močno končani, se končajo po Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS, 125/08, 20/09 – ZDoh-2D, 110/09, 1/10 – popr. in 43/10).

25. člen

(1) Ne glede na peti odstavek 304. člena zakona se mora davčna osnova začeti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za leto 2013.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se mora ne glede na tretji odstavek 304. člena zakona prigrasitev opraviti najpozneje do 31. oktobra 2012, če skupni dohodek članov kmečkega gospodinjstva v letu 2011 preseže znesek, določen v drugem odstavku 47. člena ZDoh-2.

(3) Ne glede na tretji in četrty odstavek 304. člena zakona se prigrasitev in določitev nosilca dejavnosti v primeru, ko želijo člani kmečkega gospodinjstva prostovoljno začeti ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov z letom 2011, opravi najkasneje do 31. januarja 2011.

(4) Davčni organ na podlagi prigrasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 15 dneh od dneva prejema popolne prigrasitve. Na podlagi prigrasitve nosilec kot zavezanec za dohodke iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti kmečkega gospodinjstva začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov s 1. januarjem 2011.

26. člen

Ne glede na 281. člen zakona in ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od drugih dohodkov iz 70. člena ZDoh-2, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, davčni odtegljaj ne odtegne in ne plača, če so po uveljavitvi tega zakona ti dohodki izplačani na podlagi odločitev v zvezi z vloženim pravnim sredstvom ali sproženim upravnim sporom zoper odločitev o višini teh dohodkov, izdanih v upravnih postopkih, začelih pred 1. januarjem 2010.

27. člen

(1) Ne glede na 315. člen zakona se za leto 2010 akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 ugotovi z odločbo davčnega organa na podlagi podatkov, ki so kot podatki, potrebni za izračun akontacije od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, določeni v 313. členu zakona, ter podatkov izplačevalcev drugih dohodkov o izplačanih dohodkih članom kmečkega gospodinjstva.

(2) Z odločbo se odmeri akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 za leto 2010, poračunata prvi in drugi obrok akontacije dohodnine od teh dohodkov za leto 2010 ter določita dva obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj za tekoče davčno leto.

(3) Kot prvi in drugi obrok akontacije dohodnine od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 se štejeta prvi in drugi obrok akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, kot sta bila zavezancu določena z odločbo o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj za leto 2009.

(4) Za določitev prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj se upoštevata podatka o katastrskem dohodku in pavšalni oceni dohodka na panj brez povprečnih zneskov subvencij.

(5) Nerezidentu odločbo o akontaciji dohodnine od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in drugega dohodka iz 70. člena ZDoh-2 za leto 2010 izda davčni organ.

(6) Odločbi iz prvega in petega odstavka tega člena morata biti izdani do 30. marca 2011.

28. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2011, razen 8. člena tega zakona, ki začne veljati 1. julija 2011.

554. Zakon o davku na dodano vrednost (uradno prečiščeno besedilo) (ZDDV-1-UPB3)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 19. 11. 2010 je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 4. 2. 2011 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davku na dodano vrednost, ki obsega:

- Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06 z dne 16. 11. 2006),
- Zakon o spremembi Zakona o davku na dodano vrednost ZDDV-1A (Uradni list RS, št. 33/09 z dne 30. 4. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost ZDDV-1B (Uradni list RS, št. 85/09 z dne 30. 10. 2009),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost ZDDV-1C (Uradni list RS, št. 85/10 z dne 28. 10. 2010).

Št. 434-02/11-1/2

Ljubljana, dne 4. februarja 2011

EPA 1509-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar i.r.
Predsednik

Z A K O N
O DAVKU NA DODANO VREDNOST
uradno prečiščeno besedilo
(ZDDV-1-UPB3)

I. VSEBINA IN OBSEG ZAKONA

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in ujava obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije v skladu:

- z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta 2010/23/EU z dne 16. marca 2010 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z neobvezno in začasno uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti za opravljanje nekaterih storitev, dovzetnih za goljufije (UL L št. 72 z dne 20. 3. 2010, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES);
- z Direktivo Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L št. 44 z dne 20. 2. 2009, str. 23), in
- s Trinajsto direktivo Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti (UL L št. 326 z dne 21. 11. 1986, str. 40).

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, vključno z zračnim prostorom in morskim območjem, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom,
- »ozemlje države članice«, »država članica« in »Unija« je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, ki je kot tako definirano v predpisih Evropske unije,

- »tretja država« je katerokoli drugo ozemlje, razen ozemlje Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Unije,
- »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ni sestavni del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:

- v Zvezni Republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;
- v Kraljevini Španiji: Ceuta, Melilla, Kanarsko otočje;
- v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera;
- v Francoski republiki: čezmorski departmaji;
- v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos);
- v Republiki Finski: Alandski otoki;
- v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska: Kanalski otoki.

(3) Po tem zakonu se:

- transakcije v Kneževine Monako ali iz nje obravnavajo kot transakcije v Francosko republiko oziroma iz nje,
- transakcije na otok Man ali iz njega obravnavajo kot transakcije v Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske oziroma iz njega in
- transakcije v suverene cone Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njih obravnavajo kot transakcije na Ciper oziroma z njega.

2. člen

(pripadnost DDV)

Prihodki od DDV pripadajo proračunu Republike Slovenije.

3. člen

(predmet obdavčitve)

(1) Predmet DDV so naslednje transakcije:

1. dobave blaga, ki jih davčni zavezanec oziroma zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) opravi v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) za plačilo;
2. pridobitve blaga znotraj Unije, ki jih na ozemlju Slovenije, opravi za plačilo:
 - a) davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec in ga ne zajema ureditev iz tretjega, četrtega ali desetega odstavka 20. člena tega zakona;
 - b) v primeru pridobitve novih prevoznih sredstev, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena tega zakona, ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;
 - c) v primeru pridobitve trošarinskih izdelkov, pri katerih nastane obveznost obračuna trošarine v Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena tega zakona;

3. opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Slovenije za plačilo;
4. uvoz blaga.

(2) Za namene 2. b) točke prvega odstavka tega člena se za »prevozna sredstva« štejejo naslednja prevozna sredstva, namenjena za prevoz oseb ali blaga:

- kopenska motorna vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata;
- plovila, daljša od 7,5 metrov, razen plovil za plovbo na odprtem morju, ki prevažajo potnike za plačilo in plovil za namene opravljanja komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti ali za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov;
- zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1550 kilogramov, razen zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe predvsem na mednarodnih poteh za plačilo.

(3) Prevozna sredstva iz drugega odstavka tega člena se štejejo za nova, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

– plovila in zrakoplovi so dobavljeni pred potekom treh mesecev po datumu, ko so bili prvič dani v uporabo, kopenska motorna vozila pa pred potekom šestih mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo, in

– da s kopenskimi motornimi vozili ni prevoženih več kot 6000 kilometrov, s plovili ni preplutih več kot 100 ur in z zrakoplovi ni preletenih več kot 40 ur.

(4) Za namene 2.c) točke prvega odstavka tega člena se za »trošarinske izdelke« štejejo energenti, alkohol in alkoholne pijače ter tobačni izdelki, kot so določeni z veljavno zakonodajo Unije, ne pa tudi plin, dobavljen po sistemu za zemeljski plin, vzpostavljenem na ozemlju Unije, ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom.

4. člen

(transakcije, ki niso predmet obdavčitve)

(1) Ne glede na 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, predmet DDV niso naslednje transakcije:

a) pridobitev blaga, ki jo opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava takšnega blaga na ozemlju Slovenije oproščena v skladu s 53. členom ali točkami a) do d) prvega odstavka 54. člena tega zakona;

b) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Unije, če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljeno, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine;

c) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Unije, če je prodajalec tega blaga organizator prodaje na javni dražbi, in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljeno, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na javni dražbi;

d) pridobitev blaga, razen blaga iz točk a) do c) in razen novih prevoznih sredstev ali trošarinskih izdelkov, ki jo opravi davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavčuje v skladu s posebno ureditvijo za kmete, ali davčni zavezanec, ki opravlja le dobave blaga ali storitev, za katere nima pravice do odbitka DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec.

(2) Točka d) prvega odstavka tega člena se uporabi le, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

a) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v tekočem koledarskem letu ne preseže zneska 10.000 eurov in

b) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v preteklem koledarskem letu ni presegla zneska iz prejšnje točke.

(3) Znesek iz drugega odstavka tega člena pomeni skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Unije, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan za blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljeno.

(4) Ne glede na točko d) prvega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odloči za obračunavanje DDV v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona. Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora izbiro vnaprej prijaviti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu prijave.

II. DAVČNI ZAVEZANCI

5. člen

(definicija)

(1) »Davčni zavezanec« je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

(2) »Ekonomska dejavnost« iz prvega odstavka tega člena obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Ekonomska dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

(3) Za davčnega zavezanca se poleg oseb iz prvega odstavka tega člena šteje tudi vsaka oseba, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo, ki ga kupcu odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun na ozemlje Unije.

(4) Pogoji iz prvega odstavka tega člena, da se ekonomska dejavnost opravlja neodvisno, izključuje zaposlene in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršnekoli druge pravne vezi, ki glede nadzora in navodil v zvezi z delom, načina opravljanja dela, plačila za opravljeno delo in drugih odgovornosti delodajalca kažejo na odvisno razmerje med delodajalcem in delojemalcem.

(5) Državni organi in organizacije, organi lokalnih skupnosti ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot organi oblasti, tudi če pobirajo takse, prispevke in druge dajatve ter plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami. Pri opravljanju dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

III. OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

1. Dobava blaga

6. člen

(splošno)

(1) »Dobava blaga« pomeni prenos pravice do razpolaganja z opredmetenimi stvarmi kot da bi bil prejemnik lastnik.

(2) Za dobavo blaga se štejejo tudi:

a) prenos lastninske pravice na blagu, proti plačilu odškodnine, na podlagi zakona ali odločbe državnega organa;

b) dejanska izročitev blaga na podlagi pogodbe o najemu blaga za določeno obdobje ali o prodaji blaga z odloženim plačilom, ki določa, da se ob normalnem poteku dogodkov lastništvo prenese najpozneje ob plačilu zadnjega obroka;

c) prenos blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo.

(3) Električna energija, plin, energija za ogrevanje ali hlajenje in podobno se štejejo za blago.

7. člen

(uporaba blaga za neposlovne namene)

(1) Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev tega blaga ali kakršnakoli uporaba blaga za druge namene, kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je za to blago ali sestavine tega blaga izkoristil pravico do celotnega ali delnega odbitka DDV.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, ne šteje:

a) brezplačno dajanje poslovnih vzorcev v razumnih količinah kupcem ali bodočim kupcem, če jih ti ne dajo v prodajo oziroma so v takšni obliki, da ni mogoče, da se prodajajo;

b) dajanje daril manjših vrednosti v okviru opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, če se dajejo le občasno in če se ne dajejo istim osebam. Za darila manjših vrednosti se štejejo darila, pri katerih vrednost posameznega darila ne preseže 20 eurov.

8. člen

(uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti)

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se štejejo tudi naslednje transakcije:

a) uporaba blaga, ki ga davčni zavezanec proizvede, zgradi, nabavi, predela ali uvozi v okviru opravljanja dejavnosti, za namene opravljanja njegove dejavnosti, če od takega blaga, če bi ga nabavil od drugega davčnega zavezanca, ne bi imel pravice do celotnega odbitka DDV;

b) uporaba blaga s strani davčnega zavezanca za namene neoddavčljivih transakcij, če je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV pri pridobitvi ali pri uporabi blaga v skladu s prejšnjo točko;

c) zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih pravnih naslednikov (razen v primerih iz 10. člena tega zakona), ko preneha opravljati obdavčljivo ekonomsko dejavnost, če je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV pri pridobitvi ali pri uporabi blaga v skladu s točko a) tega člena.

9. člen

(prenos blaga v drugo državo članico)

(1) Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, ki ga opravi davčni zavezanec v drugo državo članico.

(2) Šteje se, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico v skladu s prvim odstavkom tega člena, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, odpošlje ali odpelje blago v drugo državo članico za namene svojega podjetja, razen za namene naslednjih transakcij:

a) dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 20. člena tega zakona;

b) dobave tega blaga zaradi instalacije ali montaže, ki jo opravi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz desetega odstavka 20. člena tega zakona;

c) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med prevozom potnikov, pod pogoji iz 21. člena tega zakona;

d) dobave plina po sistemu za zemeljski plin, vzpostavljenem na ozemlju Unije ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom, dobava električne energije ali dobava energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja pod pogoji iz 22. člena tega zakona;

e) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec pod pogoji iz 46., 52., 53., in 54. člena tega zakona;

f) opravljanja storitev na tem blagu, ki se opravijo na ozemlju namembne države članice, če se blago, na katerem so bile storitve opravljene, vrne temu davčnemu zavezancu v Slovenijo;

g) začasne rabe tega blaga na ozemlju namembne države članice zaradi opravljanja storitev v tej državi članici, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji;

h) začasne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, če bi se za začasni uvoz enakega blaga iz tretje države lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev.

(3) Če eden od pogojev iz drugega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko ta pogoj ni več izpolnjen.

10. člen

(prenos podjetja)

(1) Pri prenosu podjetja ali dela podjetja na drugega davčnega zavezanca, ne glede na to, ali gre za odplačni ali neodplačni prenos ali kot vložek v podjetje, se šteje, da dobava blaga ni bila opravljena.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za potrebe DDV prevzemnik šteje za pravnega naslednika prenosnika.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora prevzemnik, ki uporablja prevzeta sredstva za druge namene kot za tiste, za katere ima pravico do odbitka DDV, plačati DDV v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za obračun DDV od uporabe blaga in storitev za zasebne namene.

2. Pridobitev blaga znotraj Unije

11. člen

(splošno)

(1) »Pridobitev blaga znotraj Unije« pomeni pridobitev pravice razpolaganja na premoženju, kot da bi bil pridobitelj lastnik, ki jih pridobitelju odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice prodajalec ali sam pridobitelj ali druga oseba za račun enega od njiju.

(2) Če je uvoznik blaga pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in opravi pridobitev blaga znotraj Unije v drugi državi članici, ima pravico do vračila DDV, ki ga je plačala v zvezi z uvozom blaga v Slovenijo, če dokaže, da je bil obračunan DDV od pridobitve blaga znotraj Unije v namembni državi članici.

(3) Vračilo DDV iz drugega odstavka tega člena se izvrši na način, ki ga predpiše minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za finance), pristojna za finance.

12. člen

(transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitev blaga znotraj Unije)

Za pridobitev blaga znotraj Unije, opravljeno za plačilo, se šteje tudi uporaba blaga, ki ga davčni zavezanec za namene svojega podjetja ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice, na ozemlju katere je bilo blago izdelano, črpano, predelano, kupljeno, pridobljeno, ali kamor ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti.

13. člen

(Nato)

Za pridobitev blaga znotraj Unije, opravljeno za plačilo, se šteje tudi nabava blaga, ki ga oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze uporabijo za svoje potrebe ali potrebe svojega spremnega civilnega osebja, ki ga niso pridobile pod splošnimi pravili obdavčevanja v Sloveniji, če pri uvozu tega blaga ne bi mogle uveljavljati oprostitve v skladu s 8. točko prvega odstavka 50. člena tega zakona.

3. Opravljanje storitev

14. člen

(splošno)

(1) »Opravljanje storitev« pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga.

(2) Opravljanje storitev lahko med drugim vključuje naslednje transakcije:

a) odstop premoženjskih pravic;

b) obveznost opustitve dejanja ali dopustitve dejanja ali stanja;

c) opravljanje storitev na podlagi zakona ali odločbe državnega organa.

15. člen

(opravljanje storitev za neposlovne namene)

Za opravljanje storitev za plačilo, se šteje tudi:

a) uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih ali kakršnakoli uporaba za druge namene kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV;

b) opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi brezplačno za svoje zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih ali za druge namene kot za namene opravljanja njegove dejavnosti.

16. člen

(opravljanje storitev v svojem imenu in za račun druge osebe)

Kadar davčni zavezanec pri opravljanju storitev deluje v svojem imenu in za račun druge osebe, se šteje, da prejme in dobavi te storitve sam.

17. člen

(posebna določba)

Določbe 10. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za storitve.

4. Uvoz blaga

18. člen

(definicija)

Uvoz blaga pomeni:

1. vsak vnos blaga v Unijo, ki v skladu s carinskimi predpisi nima statusa blaga Unije ali blaga, ki je uvoženo iz tretje države, pa znotraj Unije ni sproščeno v prost promet v skladu s carinskimi predpisi;

2. vsak vnos drugega blaga, kot je blago iz prejšnje točke, v Unijo s tretjega ozemlja.

IV. KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

1. Kraj dobave blaga

19. člen

(dobava blaga brez prevoza)

Če se blago ne odpošilja ali prevaža, se za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava blaga.

20. člen

(dobava blaga s prevozom)

(1) Kadar blago odpošlje ali odpelje dobavitelj, kupec ali tretja oseba, se za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku.

(2) Kadar se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, se šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, in kraj vsakršne nadaljnje dobave v državi članici uvoza blaga.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz države članice, ki ni namembna država članica, kraj, kjer se blago nahaja, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV, ali za katerokoli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(4) Kadar je dobavljeno blago iz tretjega odstavka tega člena, odposlano ali odpeljano s tretjega ozemlja ali iz tretje države in ga dobavitelj uvozi v drugo državo članico, kot je država članica kupca blaga, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

(5) Tretji in četrti odstavek tega člena se ne uporabljata za dobave blaga, ki je v celoti odposlano ali odpeljano v isto državo članico, če je to država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) dobavljeno blago niso trošarinski izdelki;

b) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, opravljenih pod pogoji iz tretjega odstavka tega člena v tej državi članici v enem koledarskem letu ne presega zneska, ki ga določi ta država članica in je objavljen na spletni strani Evropske komisije;

c) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, v tej državi članici tudi v predhodnem koledarskem letu ni presegla predpisanega zneska.

(6) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka tega člena, lahko kraj take dobave določi v skladu s tretjim in četrtim odstavkom tega člena. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve.

(7) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice v Slovenijo, Slovenija, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega 35.000 eurov ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav Slovenija.

(8) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz Slovenije v drugo državo članico, ta država članica, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega znesek, ki ga določi ta država članica, ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav druga država članica.

(9) Določbe tretjega do šestega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo.

(10) Kadar blago, ki ga odpošlje ali prevaža dobavitelj, kupec ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano.

21. člen

(dobava blaga na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih)

(1) Če se dobava blaga opravi na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med delom prevoza potnikov v Uniji, se za kraj te dobave šteje kraj, kjer se prevoz potnikov začne.

(2) Za namene prvega odstavka tega člena »del prevoza potnikov v Uniji« pomeni del prevoza, ki se brez postanka zunaj Unije opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne, in krajem, v katerem se prevoz potnikov konča.

(3) »Kraj, v katerem se prevoz potnikov začne,« pomeni prvi predvideni kraj, v katerem bodo potniki znotraj Unije vstopili, po potrebi po delu poti zunaj Unije.

(4) »Kraj, v katerem se prevoz potnikov konča,« pomeni zadnji predvideni kraj znotraj Unije, kjer potniki, ki so vstopili v Unijo, izstopijo, po potrebi pred postankom zunaj Unije.

(5) V primeru povratnega potovanja se povratna vožnja šteje za ločen prevoz.

22. člen

(dobava plina po sistemu za zemeljski plin, dobava električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja in hlajenja)

(1) Pri dobavi plina, po sistemu za zemeljski plin, vzpostavljenem na ozemlju Unije ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom, dobavi električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja, davčnemu zavezancu preprodajalcu se za kraj dobave šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec preprodajalec sedež ali stalno poslov-

no enoto, za katero je blago dobavljeno, ali če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

(2) Za namene prejšnjega odstavka »davčni zavezanec preprodajalec« pomeni davčnega zavezanca, čigar osnovna dejavnost v zvezi z nabavo plina, električne energije, energije za ogrevanje ali hlajenje je preprodaja takega blaga in čigar lastna poraba tega blaga je neznatna.

(3) Pri dobavi plina po sistemu za zemeljski plin, vzpostavljenem na ozemlju Unije ali po kateremkoli omrežju, povezanem s takim sistemom, dobavi električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja, ki ni zajeta v prvem odstavku tega člena, se za kraj dobave šteje kraj, kjer naročnik dejansko rabi in porabi plin, električno energijo ali energijo za ogrevanje ali hlajenje.

(4) Kadar naročnik iz prejšnjega odstavka ne porabi vsega ali dela plina, električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, se šteje, da je bilo neporabljeno blago rabljeno in porabljeno v kraju, kjer ima naročnik sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno. Če takega kraja ni, se šteje, da je naročnik blago rabil in porabil v kraju, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

2. Kraj pridobitve blaga znotraj Unije

23. člen

(kraj pridobitve blaga znotraj Unije)

(1) Za kraj pridobitve blaga znotraj Unije se šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki ga je pridobila.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Unije na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero oseba, ki pridobiva blago, opravi to pridobitev, razen če dokaže, da je bila pridobitev blaga predmet DDV v drugi državi članici v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Če je bila pridobitev blaga predmet DDV v skladu z drugim odstavkom tega člena in pozneje v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, se davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je pridobitelj opravil to pridobitev.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se šteje, da je bila pridobitev blaga predmet DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, če pridobitelj:

a) dokaže, da je opravil to pridobitev za namene poznejše dobave na ozemlju druge države članice, določene v skladu s prvim odstavkom tega člena, za katero je bil določen prejemnik blaga kot oseba, ki mora plačati DDV, in

b) če je izpolnil obveznosti v zvezi s predložitvijo rekaptulacijskega poročila.

3. Kraj opravljanja storitev

3.1. Opredelitve

24. člen

(opredelitev davčnega zavezanca za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev)

Za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev se za davčnega zavezanca šteje tudi:

– davčni zavezanec, ki opravlja tudi dejavnosti ali transakcije, ki v skladu s prvim odstavkom 3. člena tega zakona niso opredeljene kot obdavčljive dobave blaga ali storitev, in sicer za vse storitve, ki so mu bile opravljene;

– pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV.

3.2. Splošna pravila

25. člen

(splošna pravila)

(1) Kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak, je kraj, kjer ima ta davčni zavezanec

sedež svoje dejavnosti. Če so te storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca, ki ni v kraju, kjer ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima ta davčni zavezanec stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki prejme te storitve, stalno oziroma običajno prebivališče.

(2) Kraj opravljanja storitev, ki jih prejme oseba, ki ni davčni zavezanec, je kraj, kjer ima izvajalec storitev sedež svoje dejavnosti. Če so te storitve opravljene iz stalne poslovne enote izvajalca, ki ni v kraju, kjer ima izvajalec sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima izvajalec storitev stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima izvajalec storitev stalno oziroma običajno prebivališče.

3.3. Posebna pravila

26. člen

(storitve posrednikov)

Kraj opravljanja storitev, ki jih osebi, ki ni davčni zavezanec, opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, je kraj, kjer je v skladu s tem zakonom opravljena glavna transakcija.

27. člen

(storitve v zvezi z nepremičninami)

Kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami strokovnjakov in nepremičninskih posrednikov, nastanitvijo v hotelih ali podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju, dodeljevanjem pravic do uporabe nepremičnin in storitvami za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo nadzor na kraju samem, je kraj, kjer se nepremičnina nahaja.

28. člen

(opravljanje prevoza)

(1) Kraj opravljanja prevoza potnikov je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

(2) Kraj opravljanja prevoza blaga, razen prevoza blaga znotraj Unije, osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

(3) Kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj začetka prevoza.

(4) »Prevoz blaga znotraj Unije« pomeni prevoz blaga, pri katerem sta kraj začetka prevoza in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic.

(5) »Kraj začetka prevoza« pomeni kraj, kjer se prevoz blaga dejansko začne, ne glede na prevoženo razdaljo do kraja, kjer se blago nahaja, »namembni kraj« pa je kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

(6) DDV se ne obračunava za tisti del prevoza blaga znotraj Unije, ki se opravi osebam, ki niso davčni zavezanci in se nanaša na vodne poti, ki niso del ozemlja Unije.

29. člen

(storitve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditve, pomožne prevozne storitve ter cenitve in dela na premičninah)

(1) Kraj opravljanja storitev v zvezi z vstopninami za kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, vključno s pomožnimi storitvami, povezanimi z vstopninami, ki se opravijo davčnemu zavezancu, je kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo.

(2) Kraj opravljanja storitev, vključno s pomožnimi, s pomočja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih ali podobnih prireditve, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ki se opravijo osebam, ki niso davčni zavezanec, je kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

(3) Kraj opravljanja pomožnih prevoznih storitev, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti, ter cenitve in delo na premočninah, ki se opravijo osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer so te storitve dejansko opravljene.

30. člen

(restavracijske storitve ter storitve cateringa)

Kraj opravljanja restavracijskih storitev ter storitev cateringa, razen storitev, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Unije, je kraj, kjer se te storitve dejansko opravijo.

30.a člen

(restavracijske storitve ter storitve cateringa za potrošnje na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih)

(1) Kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Unije, je kraj, kjer se prevoz potnikov začne.

(2) Za namene prejšnjega odstavka »del prevoza potnikov znotraj Unije« pomeni del prevoza, ki se brez postanka zunaj Unije opravi med krajem, kjer se prevoz potnikov začne, in krajem, kjer se prevoz potnikov konča.

(3) »Kraj, kjer se prevoz potnikov začne« je prvi kraj v Uniji, kjer lahko potniki vstopijo v prevozno sredstvo, tudi po postanku zunaj Unije.

(4) »Kraj, kjer se prevoz potnikov konča« je zadnji kraj v Uniji, kjer lahko potniki, ki so vstopili znotraj Unije, izstopijo iz prevoznega sredstva, tudi pred postankom zunaj Unije.

(5) Pri povratnem potovanju se povratna pot šteje za ločen prevoz.

30.b člen

(najem prevoznih sredstev)

(1) Kraj dajanja prevoznega sredstva v kratkoročni najem je kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago najemniku.

(2) Za namene prejšnjega odstavka »kratkoročni najem« pomeni stalno posest ali uporabo prevoznega sredstva v obdobju, ki ni daljše od trideset dni, in pri plovilih, v obdobju, ki ni daljše od devetdeset dni.

30.c člen

(elektronske storitve, ki jih opravi davčni zavezanec s sedežem zunaj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci)

(1) Kadar so elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge I a tega zakona, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer je sedež osebe, ki ni davčni zavezanec, ali njeno stalno oziroma običajno prebivališče, če te storitve opravi davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Unije, ali če takega kraja ali poslovne enote ni, katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Unije (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec, ki ima sedež zunaj Unije).

(2) Kadar izvajalec storitve in naročnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.

30.d člen

(opravljanje storitev osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije)

(1) Kraj opravljanja naslednjih storitev osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče zunaj Unije, je kraj, kjer ima ta oseba sedež, stalno oziroma običajno prebivališče:

a) storitve prenosa in odstopa avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;

b) storitve oglaševanja;

c) storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanja informacij;

d) obveznosti v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti ali pravice iz tega člena;

e) bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov;

f) storitve posredovanja osebja;

g) storitve dajanja premočnin v najem, razen vseh vrst prevoznih sredstev;

h) storitve zagotavljanja dostopa do sistema za zemeljski plin na ozemlju Unije ali do kateregakoli omrežja, povezanega s takim sistemom, do sistema električne energije ali omrežij daljinskega ogrevanja ali hlajenja ali prenos ali distribucija po teh sistemih ali omrežjih in opravljanje drugih s tem neposredno povezanih storitev;

i) storitve telekomunikacij;

j) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;

k) elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge I a tega zakona.

(2) Kadar izvajalec storitve in naročnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.

30.e člen

(1) Minister, pristojen za finance, lahko z namenom izogibanja dvojnemu obdavčevanju, neobdavčevanju ali izkrivljanju konkurence določi, da se za storitve iz 25., 30.b in 30.d člena tega zakona, razen za elektronske storitve, ki so opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in ki nimajo sedeža v Uniji, šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki bi bil v skladu z navedenimi členi:

– v Sloveniji, zunaj Unije, če se te storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Unije;

– zunaj Unije, v Sloveniji, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo v Sloveniji.

(2) Če so storitve telekomunikacij ter storitve radijskega in televizijskega oddajanja iz točk i) in j) prvega odstavka 30.d člena tega zakona opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v Sloveniji, je kraj opravljanja storitev Slovenija, če te storitve opravi davčni zavezanec s sedežem zunaj Unije.

4. Kraj uvoza blaga

31. člen

(kraj uvoza blaga)

(1) Kraj uvoza blaga je država članica, na ozemlju katere je bilo blago vneseno v Unijo.

(2) Če je za blago iz 1. točke 18. člena tega zakona ob vnosu v Unijo začel eden od postopkov iz prvega odstavka 57. člena tega zakona, postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

(3) Če je za blago iz 2. točke 18. člena tega zakona ob vnosu v Unijo začel eden od postopkov iz tretjega ali četrtega odstavka 93. člena tega zakona, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

V. OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST
OBRAČUNA DDV

32. člen

(splošne določbe)

(1) »Obdavčljivi dogodek« pomeni dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna DDV.

(2) »Obveznost obračuna DDV« nastane, ko ima davčni organ po zakonu pravico zahtevati davek od osebe, ki ga je dolžna plačati, četudi je plačilo lahko odloženo.

33. člen

(dobave blaga ali storitev)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.

(2) Če se za dobave blaga, razen iz točke b) drugega odstavka 6. člena tega zakona, in opravljanje storitev izdajajo zaporedni računi ali se izvršijo zaporedna plačila, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katero se taki računi ali plačila nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta. Za storitve, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitev v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, in ki se neprekinjeno opravljajo v obdobju, daljšem od enega leta, ter za katere se v tem obdobju ne izdajajo računi in ne vršijo plačila, se šteje, da so končane ob izteku vsakega koledarskega leta, dokler storitve niso dokončane.

(3) Če je plačilo izvršeno, preden je blago dobavljeno ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna DDV na dan prejema plačila in od prejetega zneska plačila.

(4) Če račun ni izdan, blago pa je bilo dobavljeno oziroma storitev opravljena, se DDV obračuna najpozneje zadnji dan davčnega obdobja, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(5) Pri dobavi blaga oziroma storitev po 7., 8. in 15. členu tega zakona nastane obveznost obračuna DDV v davčnem obdobju, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(6) Za dobave blaga, opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena tega zakona in za prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec za namene svojega podjetja v drugo državo članico z oprostitvijo DDV, nastane obveznost obračuna DDV 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan pred 15. dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

33.a člen

(predplačila pri opravljanju dobav blaga in storitev po 76.a členu ZDDV-1)

(1) Davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV in je določen kot plačnik DDV na podlagi 76.a člena tega zakona, mora obračunati DDV tudi od danih predplačil na dan izvršitve predplačila.

(2) Za primere, ko je na podlagi prejšnjega odstavka DDV dolžna obračunati oseba, ki predplačilo da, prejemnik tega predplačila ni dolžan obračunati DDV po tretjem odstavku 33. člena tega zakona.

34. člen

(pridobitev blaga znotraj Unije)

(1) Obdavčljivi dogodek nastane, ko je opravljena pridobitev blaga znotraj Unije. Šteje se, da je bila pridobitev blaga znotraj Unije opravljena, kadar se za dobavo podobnega blaga šteje, da je bila opravljena na ozemlju Slovenije.

(2) Za pridobitev blaga znotraj Unije obveznost obračuna DDV nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan

pred 15. dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

35. člen

(uvoz blaga)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago uvoženo.

(2) Če je za blago ob vnosu v Unijo začet eden od postopkov iz drugega in tretjega odstavka 31. člena tega zakona, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko se za to blago ti postopki končajo.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena nastane obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna DDV za uvoženo blago, ki je zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenim v okviru skupne politike Unije, takrat, ko nastane obdavčljiv dogodek za te dajatve in s tem obveznost obračuna teh dajatev.

(4) Za blago, ki ni zavezano plačilu katerikoli dajatev iz drugega odstavka tega člena, nastane obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV takrat, ko bi v skladu s carinskimi predpisi nastala obveznost za obračun carine, če bi bila predpisana.

VI. DAVČNA OSNOVA

36. člen

(dobave blaga ali storitev)

(1) Pri dobavah blaga ali storitev davčna osnova vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvarih ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takih dobav, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Pri dobavah blaga iz 7. in 8. člena tega zakona, davčno osnovo predstavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga oziroma lastna cena blaga, določena v trenutku uporabe, razpolaganja ali zadržanja blaga.

(3) Pri opravljenih storitvah iz 15. člena tega zakona davčno osnovo sestavljajo celotni stroški davčnega zavezanca za opravljene storitve.

(4) Pri dobavah blaga v obliki prenosa blaga v drugo državo članico, davčno osnovo predstavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga oziroma lastna cena blaga, določena v trenutku prenosa.

(5) V davčno osnovo se vštevajo, če že niso všteti:

a) trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV;

b) postranski stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj ali izvajalec zaračuna kupcu oziroma naročniku storitve.

(6) V davčno osnovo se ne vštevajo:

a) cenovni popusti za predčasno plačilo;

b) cenovni popusti in rabati, odobreni naročniku in obračunani v trenutku dobave;

c) zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v imenu in za račun naročnika in jih vodi v svojem knjigovodstvu kot prehodne postavke. Davčni zavezanec mora zagotoviti dokazila o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti morebiti zaračunanega DDV od teh transakcij.

(7) Pri dobavi blaga oziroma storitev, ki jo opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, je davčna osnova vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo prejemnik blaga oziroma storitev moral izvršiti dobavitelju.

(8) Če plačilo za opravljeno dobavo blaga oziroma storitev preseže znesek, do katerega bi bil davčni zavezanec upravičen, je davčna osnova prejeto plačilo, v katero ni vključen DDV.

36.a člen

(tržna vrednost)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena je pri dobavah blaga ali storitev, ki se opravijo med povezanimi osebami, davčna osnova enaka tržni vrednosti, če je plačilo za dobavo:

– nižje od tržne vrednosti in naročnik nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona;

– nižje od tržne vrednosti in dobavitelj te dobave nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona ter za dobavo velja oprostitev po prvem odstavku 42. člena, 44. členu in drugem odstavku 49. člena tega zakona;

– višje od tržne vrednosti in dobavitelj nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona.

(2) Za namene tega člena so povezane osebe, osebe iz petega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Tržna vrednost iz prvega odstavka tega člena pomeni celoten znesek, ki bi ga kupec ali naročnik v trenutku pridobitve blaga ali storitve pod pogoji lojalne konkurence moral plačati neodvisnemu dobavitelju ali izvajalcu za primerljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije.

(4) Če primerljive dobave blaga ali storitev iz prejšnjega odstavka ni mogoče ugotoviti, pomeni tržna vrednost:

– v zvezi z blagom znesek, ki ni manjši od nabavne cene blaga ali podobnega blaga, ali če ni nabavne cene, od lastne cene, ki se določi v trenutku dobave;

– v zvezi s storitvami znesek, ki ni manjši od celotnih stroškov, ki jih mora davčni zavezanec plačati za opravljene storitve.

37. člen

(pridobitev blaga znotraj Unije)

(1) Pri pridobitvi blaga znotraj Unije se davčna osnova določi na podlagi istih elementov, kot se uporabljajo v skladu s 36. členom tega zakona za dobave enakega blaga na ozemlju Slovenije. Pri transakcijah, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije iz 12. in 13. člena tega zakona, davčno osnovo sestavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga oziroma lastna cena blaga, določena v trenutku dobave.

(2) V skladu s točko a) petega odstavka 36. člena tega zakona se v davčno osnovo vključijo trošarina, ki jo dolguje ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Unije pridobila trošarinski izdelek. Če je po opravljeni pridobitvi blaga znotraj Unije kupcu vrnjena trošarina, ki jo je plačal v državi članici, v kateri se je odpošiljanje ali prevoz blaga začel, se davčna osnova ustrezno zmanjša.

38. člen

(uvoz blaga)

(1) Davčna osnova pri uvozu blaga je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi carinskimi predpisi Unije.

(2) V davčno osnovo iz prvega in petega odstavka tega člena se vštevajo, če niso že všteti:

a) trošarine in drugi davki, prelevmani in druge dajatve, ki se plačajo zunaj države članice uvoza, in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen DDV;

b) postranski stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza, kot tudi postranski stroški, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj na ozemlju Unije, če je ta kraj znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(3) »Prvi namembni kraj« iz točke b) drugega odstavka tega člena pomeni kraj, naveden na tovarnem listu ali drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če tak kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prvega pretovora blaga v državi članici uvoza.

(4) V davčno osnovo se ne vštevajo:

a) cenovni popusti za predčasno plačilo;

b) cenovni popusti in rabati, odobreni naročniku in obračunani v trenutku uvoza.

(5) Pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo iz Unije na oplemenitenje na podlagi pogodbe o oplemenitenju, potem, ko je bilo zunaj Unije popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno za račun izvoznika, je davčna osnova vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, če je prejemnik blaga oseba, ki je začasno izvozila blago. V ostalih primerih je davčna osnova določena v skladu s prvim odstavkom tega člena.

39. člen

(druge določbe)

(1) V davčno osnovo se ne vštevajo stroški vračljive embalaže, ki se pri dobavitelju blaga v vračljivi embalaži vodijo evidenčno.

(2) Pri preklicu naročila, vračilu ali znižanju cene po opravljeni dobavi se davčna osnova ustrezno zmanjša. Davčni zavezanec lahko popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV, če naročnik blaga oziroma storitev popravi (zmanjša) znesek DDV, ki ga je odbil, in če o tem pisno obvesti dobavitelja.

(3) Davčni zavezanec lahko tudi popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV, če na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali o uspešno zaključenem postopku prisilne poravnave ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti. Na enak način lahko ravna tudi davčni zavezanec, ki pridobi pravnomočni sklep sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma drugo listino, iz katere je razvidno, da v zaključenem izvršilnem postopku ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ter davčni zavezanec, ki ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ker je bil dolжник izbrisan iz sodnega registra oziroma drugih ustreznih registrov ali predpisanih evidenc. Če davčni zavezanec naknadno prejme plačilo ali delno plačilo za opravljeno dobavo blaga oziroma storitev, v zvezi s katero je uveljavil popravek davčne osnove v skladu s tem odstavkom, mora od prejetega zneska obračunati DDV.

(4) Če so elementi za določitev davčne osnove pri uvozu blaga izraženi v tuji valuti, se menjalni tečaj določi v skladu s predpisi Unije za izračun carinske vrednosti blaga.

(5) Če je vrednost, ki je podlaga za določitev davčne osnove, razen pri uvozu blaga, določena v tuji valuti, se za preračun te vrednosti v domačo valuto upošteva referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki velja na dan nastanka davčne obveznosti in ga objavlja Banka Slovenije.

(6) Minister, pristojen za finance, lahko določi poenostavitve glede preračuna vrednosti tuje valute v domačo valuto v skladu s prejšnjim odstavkom.

VII. STOPNJA DDV

40. člen

(uporaba stopnje)

(1) DDV se obračunava po stopnji, ki velja v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava po stopnji, ki velja ob nastanku obveznosti obračuna DDV, v naslednjih primerih:

a) v primerih iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;

b) v primeru pridobitve blaga znotraj Unije;

c) v primerih uvoza blaga iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Stopnja, ki se uporablja za pridobitev blaga znotraj Unije, je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.

41. člen
(stopnja DDV)

(1) DDV se obračunava in plačuje po splošni stopnji 20% od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 8,5% od davčne osnove za dobavo blaga in storitev iz Priloge I, ki je priloga tega zakona in njegov sestavni del.

VIII. OPROSTITVE DDV

1. Oprostitev za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu

42. člen

(oprostitve dejavnosti v javnem interesu)

(1) Plačila DDV so oproščeni:

1. bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba in z njo neposredno povezane dejavnosti, ki jih kot javno službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije;

2. zdravstvena oskrba, ki jo zdravstveni delavci opravljajo v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti;

3. oskrba s krvjo in krvnimi pripravki, materinim mlekom ter človeškimi organi za presajanje;

4. storitve zobnih tehnikov in zobna protetika, ki jo izdelava zobni tehnik oziroma zobozdravnik;

5. storitve, ki jih za svoje člane opravljajo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV ali so neobdavčljive, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

6. socialno varstvene storitve, vključno s storitvami domov za starejše, in dobava blaga, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni socialno varstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali, ki jih opravljajo druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč;

7. storitve varstva otrok in mladostnikov ter dobava blaga in storitev, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne organizacije;

8. predšolska vzgoja, šolsko izobraževanje, poklicno usposabljanje in prekvalifikacije, vključno z dobavami blaga in storitev, ki so neposredno povezane z vzgojo in izobraževanjem, poklicnim usposabljanjem oziroma prekvalifikacijami, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije, pod pogoji, predpisanimi za opravljanje teh storitev, če ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

9. zasebno poučevanje, ki ga opravljajo osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za učitelja v javni šoli, in se nanaša na šolsko izobraževanje;

10. zagotavljanje osebja s strani verskih skupnosti ali filozofskih združenj za namene iz 1., 6., 7. in 8. točke tega člena, z namenom zadovoljevanja duhovnih potreb;

11. storitve, ki jih svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, opravijo nepridobitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave, in dobava blaga, ki je neposredno povezana s temi storitvami, če ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

12. storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije nudijo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje;

13. kulturne storitve in z njimi neposredno povezano blago, ki jih opravljajo javni zavodi in druge, od države priznane kulturne institucije;

14. dobava blaga in storitev s strani organizacij, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko tega odstavka, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

15. reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb v, za te namene, posebej prirejenih vozilih in plovilih, ki jih upravljajo pooblaščen osebe;

16. prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti po zakonu, ki ureja RTV Slovenije;

17. izvajanje univerzalne poštna storitve, v celoti ali delno, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja poštna storitve, ter dobava blaga, ki je z njo neposredno povezana. Oprostitve se ne nanaša na storitve in z njimi neposredno povezane dobave blaga, ki jih izvajalci univerzalne poštna storitve opravijo v skladu s pogoji, o katerih je bilo z uporabniki teh storitev posebej dogovorjeno.

(2) Dobava blaga in storitev ni oproščena plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka tega člena, če:

– ni nujna za transakcije, ki so oproščene plačila DDV oziroma je oproščene dejavnosti mogoče opravljati brez te dobave, ali

– je osnovni namen dobave, da organizacija pridobi dodaten prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam davčnih zavezancev, ki obračunavajo DDV.

43. člen

(oprostitve za določene dejavnosti v javnem interesu, ki jih opravijo osebe, ki niso osebe javnega prava)

(1) Dobave blaga in storitev, za katere je oprostitve DDV določena v 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka 42. člena tega zakona, so oproščene plačila DDV tudi, če jih opravijo osebe, ki niso osebe javnega prava, če je v vsakem posameznem primeru dobave izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

– njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;

– jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;

– zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne storitve zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;

– ni verjetno, da oprostitve DDV za te storitve izkrivlja konkurenco, na primer postavlja v slabši položaj davčne zavezance, ki obračunavajo DDV.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko uveljavljajo oprostitve plačila DDV po tem členu na podlagi predhodne priglasitve davčnemu organu.

2. Oprostitev za določene druge dejavnosti

44. člen

(druge oproščene dejavnosti)

Plačila DDV so oproščene tudi naslednje transakcije:

1. zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami zavarovalnih posrednikov in zastopnikov;

2. najem oziroma zakup nepremičnin (vključno z leasingom), razen:

– nastanitve v hotelih ali podobnih nastanitvenih zmogljivostih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju;

– dajanja v najem garaž in površin za parkiranje vozil;

– dajanja v najem trajno instalirane opreme in strojev;

– najema sefov;

3. dobava blaga, ki se je v celoti uporabljalo za namene oproščenih dejavnosti oziroma transakcij iz 42. člena tega zakona in tega člena, če davčni zavezanec ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV za to blago, ali blaga, pri pridobitvi oziroma uporabi katerega ni imel pravice do odbitka DDV v skladu s 66. členom tega zakona;

4. finančne transakcije, in sicer:

a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec;

b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca;

c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in factoringa;

d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani;

e) transakcije, vključno s posredovanjem (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži;

f) upravljanje investicijskih skladov;

5. dobava kolkov, poštnih znamk po nominalni vrednosti, ki se uporabljajo za poštna storitve na ozemlju Slovenije ter drugih podobnih znamk;

6. igre na srečo;

7. dobava objektov ali delov objektov in zemljišč, na katerih so objekti postavljeni, razen če je dobava opravljena, preden so objekti ali deli objektov prvič vseljeni oziroma uporabljeni, ali če je dobava opravljena, preden potečeta dve leti od začetka prve uporabe oziroma prve vselitve;

8. dobava zemljišč, razen stavbnih zemljišč;

9. dobava zlata Banki Slovenije.

45. člen

(pravica do izbire za obdavčitev transakcij v zvezi z nepremičninami)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja transakcije, za katere je oprostitve DDV določena v 2., 7. in 8. točki 44. člena tega zakona, se lahko dogovori z najemnikom, zakupnikom, leasingojemalcem oziroma kupcem nepremičnine – davčnim zavezancem, ki ima pravico do odbitka celotnega DDV, da bo od navedenih transakcij, ki bi morale biti oproščene plačila DDV, obračunal DDV po predpisani stopnji.

(2) Davčni zavezanec obračuna DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, če sta z najemnikom oziroma kupcem nepremičnine pred opravljeno dobavo podala skupno izjavo pristojnemu davčnemu uradu.

3. Oprostitve za transakcije znotraj Unije

46. člen

(oprostitve v zvezi z dobavami blaga)

Plačila DDV so oproščene:

1. dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki delujeta kot taka v tej drugi državi članici;

2. dobave novih prevoznih sredstev, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV, ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec;

3. dobave trošarinskih izdelkov, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije, razen trošarinskih izdelkov, niso predmet DDV, če je za odpošiljanje ali prevoz izdelkov izdan sporni dokument, trošarina plačana v Sloveniji in zavarovano njeno plačilo v namembni državi članici v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine;

4. dobave blaga v obliki prenosa blaga v smislu 9. člena tega zakona v drugo državo članico, za katere bi se priznavale oprostitve v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

47. člen

(dobave blaga, za katere ne velja oprostitve)

(1) Oprostitve iz 1. točke 46. člena tega zakona se ne nanašajo na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona, ter na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV.

(2) Oprostitve iz 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanašajo na dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona.

(3) Oprostitve iz 1. in 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanašajo na dobave blaga, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine ali posebno ureditvijo za prodaje na javni dražbi.

48. člen

(oprostitve pri pridobitvah blaga znotraj Unije)

(1) Plačila DDV je oproščena pridobitev blaga znotraj Unije:

a) katerega dobava bi bila, če bi jo opravil davčni zavezanec v Sloveniji, v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

b) katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen plačila DDV v skladu s 1., 2., 3. in 5. do 12. točko prvega odstavka 50. člena tega zakona;

c) pri katerem bi v skladu s 74. členom tega zakona oseba, ki pridobi blago, v vsakem primeru imela pravico do vračila celotnega DDV, dolgovanega na podlagi 2. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(2) Od pridobitve blaga znotraj Unije, ki je v skladu s prvim odstavkom 23. člena tega zakona opravljena na ozemlju Slovenije, se DDV ne obračuna, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) pridobitev blaga opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, vendar je identificiran za DDV v drugi državi članici;

b) pridobitev blaga je opravljena za namene nadaljnje dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec iz točke a) tega odstavka na ozemlju Slovenije;

c) blago, ki ga davčni zavezanec iz točke a) tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice, kot je država, v kateri je identificiran za DDV, in je namenjeno osebi, ki je prejemnik nadaljnje dobave;

d) prejemnik nadaljnje dobave blaga je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, vendar je identificirana za DDV v Sloveniji, in

e) od nadaljnje dobave blaga, ki jo na ozemlju Slovenije opravi davčni zavezanec iz točke a) tega odstavka, mora, v skladu s 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, plačati DDV prejemnik blaga.

49. člen

(oprostitve za določene prevozne storitve)

(1) Plačila DDV so oproščene prevozne storitve znotraj Unije pri pošiljanju ali prevozu blaga na otoke, ki so del avtono-

mnega področja Azorov in Madeire, ali z njih, kot tudi pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.

(2) Plačila DDV je oproščen tudi mednarodni prevoz po-tnikov, razen mednarodnega cestnega prometa.

4. Oprostitve pri uvozu

50. člen

(oproščene transakcije)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

1. sprostitve blaga v prost promet, če bi dobava takega blaga, ki bi jo na ozemlju Slovenije opravil davčni zavezanec, bila v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

2. uvoz blaga iz 51. člena tega zakona;

3. uvoz blaga s tretjega ozemlja, ki je del carinskega območja Unije, za katerega bi se lahko uporabila oprostitve iz 2. točke tega člena;

4. uvoz blaga, odposlanega ali odpeljanega s tretjega ozemlja ali iz tretje države in uvoženega v državo članico, ki ni namembna država članica, če je dobava takega blaga, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v 6. točki prvega odstavka 76. člena tega zakona, oproščena v skladu s 46. členom tega zakona;

5. uvoz blaga, ki ga v stanju, kakor je bilo izvoženo, ponovno uvaža oseba, ki ga je izvozila, če je blago v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

6. uvoz blaga v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, ki je oproščeno plačila carine;

6.a uvoz blaga s strani Evropske unije, Evropske skupnosti za atomsko energijo, Evropske centralne banke, Evropske investicijske banke ali organov, ki jih je ustanovila Unija, za katere se uporablja Protokol z dne 8. aprila 1965 o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti, in sicer v okvirih in pod pogoji iz navedenega protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;

7. uvoz blaga s strani mednarodnih organizacij, ki niso navedene v prejšnji točki, in članov takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;

8. blago, ki ga na ozemlje držav članic pogodbenic Severnoatlantske zveze uvozijo oborožene sile drugih držav pogodbenic te zveze za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

9. uvoz ulova, nepredelanega ali obdelanega po postopkih za ohranitev kakovosti, vendar še nedobavljenega, ki ga davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost ribištva, pripeljejo v pristanišče;

10. zlato in druge plemenite kovine, bankovci in kovanci, ki jih uvaža Banka Slovenije;

11. uvoz plina po sistemu za zemeljski plin ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom, ali dovajanje plina v sistem za zemeljski plin s plovila, namenjenega za prevoz plina, ali po pridobivalnem plinovodnem omrežju, električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja;

12. storitve v zvezi s uvozom blaga, če je vrednost teh storitev vključena v davčno osnovo v skladu s točko b) drugega odstavka 38. člena tega zakona.

(2) Uvoz blaga iz 4. točke prejšnjega odstavka je oproščen plačila DDV, če uvozu blaga sledi oproščena dobava blaga v skladu s 1. in 4. točko 46. člena tega zakona, le če uvoznik v trenutku uvoza pristojnemu carinskemu organu zagotovi vsaj naslednje informacije:

a) svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji ali identifikacijsko številko za DDV svojega davčnega zastopnika, ki je dolžan plačati DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji;

b) identifikacijsko številko za DDV prejemnika blaga, ki mu je blago dobavljeno v skladu s 1. točko 46. člena tega zakona, izdano v drugi državi članici, ali svojo identifikacijsko številko za DDV, izdano v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če je blago predmet prenosa v skladu s 4. točko 46. člena tega zakona;

c) dokaz, da je uvoženo blago namenjeno, da se odpelje ali odpošlje iz Slovenije v drugo državo članico.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitve po tem členu ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katere upravičenci iz 6., 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitve.

51. člen

(blago iz 2. točke 50. člena)

(1) Na podlagi 2. točke prvega odstavka 50. člena tega zakona se plačila DDV oprostijo:

1. pošiljke neznatne vrednosti, poslane neposredno iz tujine. Oprostitve se ne nanaša na tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode. Skupna vrednost blaga v posamezni pošiljki, ki se šteje za neznatno, ne sme presegati zneska, ki ga določi minister, pristojen za finance;

2. rabljeno osebno premoženje, ki pripada fizični osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev in ki se seli v Slovenijo. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

3. predmeti, ki pripadajo osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev in ki se seli v Slovenijo zaradi sklenitve zakonske zveze. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

4. predmeti, ki jih fizična oseba, ki stalno živi v Sloveniji, pridobi z dedovanjem. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, prevozna sredstva, opremo, zaloge surovin, polizdelkov in končnih izdelkov, živino in kmetijske pridelke, ki presegajo običajne družinske potrebe;

5. učni pripomočki, ki jih za lastne potrebe prinesejo s seboj dijaki in študenti, ki prihajajo v Slovenijo z namenom šolanja;

6. blago v osebni prtljagi potnika, ki se uvaža v nekomercialne namene in je v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

7. nekomercialno blago v pošiljkah, ki jih fizična oseba s prebivališčem v tujini brezplačno pošilja fizični osebi na carinskem območju do vrednosti, za tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode pa do količin, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

8. častna odlikovanja in nagrade, če njihova narava ali posamična vrednost kaže na to, da niso uvožene za komercialne namene; priložnostna darila, prejeta v okviru mednarodnih odnosov, če ne odražajo komercialnega namena; ob pogoju vzajemnosti predmeti, namenjeni šefom tujih držav oziroma njihovim predstavnikom za njihove potrebe v času uradnega obiska v Sloveniji. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače ter tobak in tobačne izdelke;

9. terapevtske substance človeškega izvora in reagenti za določanje krvnih skupin ter tipov tkiv, ki se uporabljajo za nekomercialne medicinske ali znanstvene namene; farmacevtski izdelki za zdravstveno oziroma veterinarsko uporabo na mednarodnih športnih prireditvah; laboratorijske živali, živalske, biološke in kemične substance, poslane brezplačno, ki so namenjene znanstvenim raziskavam, ter vzorci referenčnih substanc, namenjenih kontroli kvalitete medicinskih proizvodov, ki jih je odobrila Svetovna zdravstvena organizacija;

10. blago, ki ga brezplačno pridobijo državni organi, dobrodelnice in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev osebam, potrebnim pomoči, ali blago,

poslano brezplačno in brez vsakih komercialnih namenov, z namenom, da se uporabi izključno zaradi zadovoljitve njihovih delovnih potreb ali izvrševanja njihovih nalog. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, kavo in pravi čaj ter motorna vozila (razen na reševalna vozila). Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

11. blago, ki ga uvozijo državni organi in organizacije, dobrodelne in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev med žrtve naravnih in drugih nesreč in vojn, ali blago, ki ostane last teh organizacij, dano pa je na razpolago prej omenjenim žrtvam. Oprostitev se ne nanaša na material in opremo, namenjeno za obnovo območij, ki jih je prizadela naravna in druga nesreča. Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

12. predmeti, ki so posebej izdelani za izobraževanje, usposabljanje ali zaposlovanje gibalno in senzorno oviranih oseb ter oseb z motnjo v duševnem razvoju, če so bili pridobljeni brezplačno ter uvoženi s strani ustanov oziroma organizacij, katerih dejavnost je izobraževanje oziroma nudenje pomoči tem osebam, in če pri donatorjih ni izražen komercialni namen;

13. oprema, ki jo imetnik uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, pa to preseli v Slovenijo. Oprostitev se ne nanaša na prevozna sredstva, gorivo, zaloge blaga, izdelkov in polizdelkov ter živino, katere imetniki so trgovci;

14. rastlinski in živalorejski proizvodi, ki jih pridobijo kmetje – državljani Republike Slovenije na svojih posestvih v obmejnem območju sosednje države, ter naraščaj in drugi proizvodi, pridobljeni od živine, ki jo imajo na teh posestvih zaradi poljskih del, paše ali prezimovanja; semena, gnojiva in podobni izdelki za obdelavo tal, ki jo uporabljajo kmetje – tuji državljani na svojih posestvih v Sloveniji;

15. vzorci blaga neznatne vrednosti, ki so namenjeni za pridobivanje naročil tovrstnega blaga in ki so glede videza in količine neuporabni za kakršnekoli druge namene;

16. tiskovine in reklamni material, ki ga pošilja oseba s sedežem poslovanja zunaj Slovenije;

17. blago, namenjeno uporabi na sejmu, razstavi ali podobni prireditvi. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke ter goriva in kuriva;

18. blago, ki je zaradi določitve svoje sestave, kvalitete ali drugih tehničnih značilnosti, namenjeno preizkušanju, preiskovanju ali testiranju in ki se v celoti porabi oziroma uniči. Oprostitev se ne nanaša na blago, uporabljeno pri preizkušanju, analiziranju ali testiranju zaradi pospeševanja prodaje;

19. predmeti in spremljajoči dokumenti, ki se v zvezi s pridobitvijo ali varstvom blagovnih znamk, patentov in modelov pošiljajo organizacijam za varstvo pravic intelektualne lastnine;

20. turistično informativna dokumentacija, ki je namenjena za brezplačno razdelitev in katere glavni namen je predstaviti tujo turistično ponudbo;

21. dokumenti, ki se pošiljajo državnim organom; publikacije tujih državnih organov ter mednarodnih organov in organizacij; obrazci za izvajanje pooblastil državnih organov; dokazni predmeti v sodnih postopkih; tiskane okrožnice, ki se pošiljajo kot del običajne izmenjave informacij med javnimi službami ali bančnimi ustanovami; uradne tiskovine, ki jih prejema Banka Slovenije; dokumenti, arhivi, ter obrazci za uporabo na mednarodnih srečanjih, konferencah ali kongresih; načrti, tehnične slike, modeli in podobni dokumenti za namene sodelovanja na mednarodnem natečaju, ki se organizira v Sloveniji; tiskani obrazci, ki se v skladu z mednarodnimi konvencijami uporabljajo kot uradni dokumenti v mednarodnem prometu vozil in blaga; fotografije in diapozitivi, ki se pošiljajo tiskovnim agencijam ali časopisnim hišam; zbirateljski predmeti in umetniška dela, ki niso namenjeni prodaji in so uvoženi brezplačno s strani muzejev, galerij in drugih institucij ter so namenjeni za brezplačne

ogled; zidni zemljevidi, filmi (razen kinematografskih) in drugi avdiovizualni izdelki vzgojno-izobraževalnega značaja, ki jih izdela OZN ali njene specializirane agencije;

22. material, potreben za natovarjanje ter zavarovanje blaga med transportom; stelja in krma za živali med transportom, naložena na prevozno sredstvo, ki se uporablja za prevoz živali iz tuje države v Slovenijo ali čez Slovenijo;

23. goriva in maziva v rezervoarjih, ki so tovarniško vdelani v motorna vozila;

24. material za postavitve, vzdrževanje ali okrasitev spominskih obeležij, grobov ali pokopališč vojnih žrtev iz drugih držav; krste s posmrtnimi ostanki in žare s pepelom pokojnika ter pogrebni artikli, ki običajno spremljajo krste in žare.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev po tem členu.

5. Oprostitev pri izvozu

52. člen

(oproščene transakcije)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

a) dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Unije prodajalec ali druga oseba za njegov račun;

b) dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Unije kupec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije, ali druga oseba za njegov račun, razen blaga, ki ga prevaža kupec sam in je namenjeno za opremljanje, oskrbovanje z gorivom ali druge vrste oskrbovanja zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerihkoli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo;

c) blago, dobavljeno pooblaščenim organizacijam, ki ga te izvozijo iz Unije kot del svojih človekoljubnih, dobrodelnih dejavnosti ali dejavnosti poučevanja, ki jih izvajajo zunaj Unije;

d) storitve dodelave blaga (premičnin), ki so bile pridobljene ali uvožene z namenom, da se na tem blagu opravi taka dodelava, vendar le v primeru, če naročnik nima sedeža na ozemlju Slovenije in če blago odpošlje ali odpelje zunaj Unije izvajalec ali naročnik ali druga oseba za račun enega od njiju;

e) opravljanje storitev, vključno s prevoznimi storitvami in pomožnimi storitvami, razen storitev, ki so oproščene v skladu z 42. in 44. členom tega zakona, če so neposredno povezane z izvozom ali uvozom blaga v smislu drugega in tretjega odstavka 31. ter uvozom blaga v skladu s prvim odstavkom 58. člena tega zakona.

(2) Pri dobavi blaga iz točke b) prvega odstavka tega člena, ki ga potnik prenaša v svoji osebni prtljagi, se oprostitev plačila davka uveljavlja na način vračila DDV, če so izpolnjeni pogoji iz 75. člena tega zakona.

(3) Pri dobavi blaga iz točke c) prvega odstavka tega člena se oprostitev plačila davka uveljavlja tako, da se pooblaščenim organizacijam vrne plačani DDV.

6. Oprostitev v zvezi z mednarodnim prevozom

53. člen

(dobava, najem in popravila plovil in zrakoplovov, oskrbovanje in opravljanje storitev za neposredne potrebe plovil in zrakoplovov)

Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije v zvezi z mednarodnim prevozom:

a) dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti, ter plovil za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov, razen za oskrbovanje plovil za priobalni ribolov;

b) dobava blaga za oskrbovanje vojaških plovil iz oznake 89.06 10 00 kombinirane nomenklature, ki zapustijo ozemlje Slovenije in so namenjena v tuja пристanišča oziroma sidrišča;

c) dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem plovil iz točke a) tega člena ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;

d) opravljanje storitev, razen storitev iz točke c) tega člena, za neposredne potrebe plovil iz točke a) ali njihovega tovora;

e) dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo;

f) dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov iz točke e) tega člena ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;

g) opravljanje storitev, razen storitev iz f) točke tega člena, za neposredne potrebe zrakoplovov iz e) točke tega člena ali njihovega tovora.

7. Oprostitve v zvezi z nekaterimi transakcijami, ki se obravnavajo kot izvoz

54. člen

(oprostitve v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, Nato, dobava zlata centralnim bankam)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

a) dobave blaga ali storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov;

aa) dobave blaga ali storitev Evropski uniji, Evropski skupnosti za atomsko energijo, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki ali organom, ki jih je ustanovila Unija, za katere se uporablja Protokol z dne 8. aprila 1965 o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti, in sicer v okvirih in pod pogoji iz navedenega protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;

b) dobave blaga ali storitev mednarodnim organizacijam, ki niso navedene v prejšnji točki, in članom teh organizacij z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;

c) dobave blaga ali storitev, opravljene na ozemlju Slovenije, za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic Severnoatlantske zveze, ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

d) dobave blaga ali storitev v drugo državo članico, namenjene za oborožene sile katerekoli države, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

e) dobave zlata centralnim bankam.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev po tem členu, ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katero upravičenci iz a) do d) točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitve.

8. Oprostitve za storitve posrednikov

55. člen

(oprostitve za storitve posrednikov)

(1) Plačila DDV so oproščene storitve, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe, če so te storitve del transakcij iz 52. do vključno 54. člena tega zakona, ali transakcij, opravljenih zunaj Unije.

(2) Oprostitve iz prvega odstavka tega člena se ne nanaša na storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnika, za storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah.

9. Oprostitve za transakcije, povezane z mednarodnim trgovanjem

56. člen

(pogoji za oprostitve)

Oprostitve plačila DDV v skladu s tem podpoglavjem se lahko uveljavijo le, če blago oziroma storitve niso namenjeni za končno potrošnjo in če je znesek DDV, ki se obračuna ob zaključku postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja, enak znesku DDV, ki bi ga bilo treba obračunati, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena v Sloveniji.

57. člen

(oprostitve za dobave blaga in storitev v carinskih postopkih)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

a) dobava blaga, ki se predloži carinskemu organu in v skladu s carinskimi predpisi da v začasno hrambo;

b) dobava blaga, ki se v skladu s carinskimi predpisi vneše v prosto cono ali prosto skladišče;

c) dobava blaga, za katero se v skladu s carinskimi predpisi začne postopek carinskega skladiščenja ali postopek aktivnega oplemenitenja.

(2) Plačila DDV so oproščene tudi storitve, ki so povezane z dobavami blaga po prvem odstavku tega člena.

(3) Plačila DDV so oproščene tudi dobave blaga iz prvega odstavka tega člena v prostih conah, prostih in carinskih skladiščih ter opravljanje storitev na tem blagu, vendar le, dokler je blago v prosti coni ali v prostem skladišču ali v postopku carinskega skladiščenja v skladu s carinskimi predpisi.

58. člen

(oprostitve za dobave določenega blaga in storitev v davčnih skladiščih)

(1) Plačila DDV sta oproščena tudi dobava in uvoz blaga iz Priloge II tega zakona, ki se vneše v davčno skladišče v Sloveniji.

(2) Za namene tega zakona je »davčno skladišče«:

– v primeru mineralnih olj: prostor, ki je opredeljen kot trošarinsko skladišče v skladu z zakonom, ki ureja trošarine;

– pri drugem blagu: prostor, ki je opredeljen kot davčno skladišče v skladu s tem zakonom in predpisom, ki ga izda minister, pristojen za finance.

(3) V davčnem skladišču ne sme biti skladiščeno blago, ki je namenjeno prodaji na drobno, razen v naslednjih primerih:

a) če je blago namenjeno trgovini na letališču ali v pristanišču, ki izpolnjuje predpisane pogoje za carinsko skladišče, kateremu je dovoljena prodaja blaga na drobno, za prodajo blaga, ki se iznese v potnikovi osebni prtljagi pri poletih ali ladijskih prevozi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kadar je taka prodaja oproščena v skladu s točko b) 52. člena tega zakona;

b) če je blago namenjeno davčnim zavezancem za dobave potnikom na krovu zrakoplova ali plovila med poletom ali ladijskim prevozom, kadar je namembni kraj zunaj Unije;

c) če je blago namenjeno davčnim zavezancem za dobave, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 54. členom tega zakona.

(4) Plačila DDV so oproščene tudi storitve, ki so povezane z dobavami blaga po prvem odstavku tega člena.

(5) Plačila DDV so oproščene tudi dobave blaga iz Priloge II, ki je priloga tega zakona in njegov sestavni del, in storitev na tem blagu, dokler je blago v postopku davčnega skladiščenja.

59. člen

(davčno skladišče)

(1) Skladiščenje izdelkov iz Priloge II tega zakona, za katere se lahko uveljavlja oprostitve plačila DDV, dokler so v postopku skladiščenja, se lahko opravlja le v davčnem skladišču, za katerega delovanje je carinski organ izdal dovoljenje.

(2) Carinski organ lahko izda dovoljenje osebi, za katero oceni, da je glede finančnih in drugih okoliščin primerna za

imetnika davčnega skladišča, in ki v velikem obsegu skladišči blago, navedeno v Prilogi II tega zakona.

(3) Za ustanovitev in delovanje davčnega skladišča se smiselno uporabljajo določbe carinskih predpisov, ki opredeljujejo carinska skladišča.

(4) Podrobnejše predpise o pogojih, ki jih mora izpolnjevati imetnik skladišča, da lahko pridobi dovoljenje za ustanovitev in delovanje davčnega skladišča, načinu zavarovanja plačila DDV, vsebini vloge za izdajo dovoljenja, prenehanju veljavnosti dovoljenja, dokumentaciji, ki jo mora voditi in hraniti imetnik dovoljenja, predpiše minister, pristojen za finance.

60. člen

(pridobitev blaga znotraj Unije)

Oprostitev plačila DDV v skladu s tem podpoglavjem se, pod enakimi pogoji, kot so predpisani za dobave blaga, ki se opravijo na ozemlju Slovenije, nanaša tudi na pridobitve blaga znotraj Unije.

61. člen

(znesek dolgovanega DDV)

(1) Od blaga, ki je v enem od postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja, se DDV obračuna takrat, ko se za to blago ti postopki oziroma možnosti končajo.

(2) Če medtem ko je bilo blago v enem od postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja ni bila opravljena dobava tega blaga, znesek dolgovanega DDV ustreza davku, ki bi bil obračunan ob uvozu, ob dobavi blaga ali ob pridobitvi blaga znotraj Unije, povečanjem za znesek davka, ki bi bil obračunan od storitev.

(3) Če je bila medtem ko je bilo blago v enem od postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja opravljena dobava tega blaga, znesek dolgovanega DDV ustreza davku, ki bi bil obračunan od zadnje od teh dobav, povečanjem za davek, ki bi bil obračunan od storitev, opravljenih po opravljeni zadnji dobavi blaga.

IX. ODBITEK DDV

1. Nastanek in obseg pravice do odbitka

62. člen

(nastanek pravice do odbitka DDV)

Pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV.

63. člen

(obseg pravice)

(1) Davčni zavezanec ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij, in sicer:

a) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;

b) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot dobave blaga ali storitev v skladu s točko a) 8. člena tega zakona;

c) DDV, ki ga je dolžan plačati za pridobitve blaga znotraj Unije v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona;

d) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s 12. in 13. členom tega zakona;

e) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji v zvezi z uvozom blaga.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, ima davčni zavezanec tudi pravico do odbitka DDV, če se blago in storitve uporabijo za namene:

a) transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega odstavka 5. člena tega zakona opravil zunaj Slovenije, če bi bil upravičen do odbitka DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji;

b) transakcij, ki so oproščene DDV v skladu s 46. ali 49. členom, 13. točko 50. člena ter 52. do vključno 58. členom tega zakona;

c) transakcij, ki so oproščene v skladu s točkami 1 in 4 (a) do (e) 44. člena tega zakona, če ima naročnik sedež zunaj Unije ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz iz Unije.

(3) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v Sloveniji, ima pravico do vračila DDV od blaga in storitev, nabavljenih v Sloveniji, ali od uvoza blaga v Slovenijo, pod pogojem, da blago in storitve uporabi za:

a) transakcije iz drugega odstavka tega člena;

b) transakcije, za katere je plačnik DDV v skladu s 76. členom tega zakona izključno prejemnik. «.

(4) Vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki ima sedež v drugi državi članici, se opravi v skladu s 74. do 74.g členom tega zakona.

(5) Vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki ima sedež zunaj Unije, se opravi v skladu s 74.i členom tega zakona.

63.a člen

(nepremičnine)

(1) Davčni zavezanec, ki nepremičnino, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, uporablja za opravljanje njegove dejavnosti in tudi za njegove zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih ali za druge namene, kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, ima pravico da od DDV, ki ga je dolžan plačati za izdatke v zvezi s to nepremičnino, odbije DDV v skladu z 62. členom, prvim in drugim odstavkom 63. člena in prvim in sedmim odstavkom 65. člena tega zakona, samo za del nepremičnine, ki se uporablja za opravljanje njegove dejavnosti.

(2) Ne glede na 15. člen tega zakona se popravek odbitka zaradi spremembe v deležu uporabe nepremičnine iz prejšnjega odstavka opravi v skladu z načeli iz 68., 69. in 70. člena tega zakona.

64. člen

(nova prevozna sredstva)

(1) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona, ima pravico, da odbije DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri pridobitvi prevoznega sredstva znotraj Unije, do zneska, ki ne presega zneska DDV, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

(2) Pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi samo v trenutku dobave novega prevoznega sredstva.

(3) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

65. člen

(odbitni delež)

(1) Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec potrebuje tako za transakcije, pri katerih DDV lahko odbije v skladu s 63. členom tega zakona, kot za transakcije, pri katerih DDV ne sme odbiti, se lahko odbije samo tak delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam. Ta delež se določi v skladu s tem členom za vse transakcije, ki jih opravi davčni zavezanec.

(2) Odbitni delež se določi tako, da se navede:

a) v števcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je DDV odbiten po 63. členu tega zakona;

b) v imenovalcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, vključene v števci, in na transakcije, pri katerih DDV ni odbiten, vključno s subvencijami, razen tistih, ki so neposredno povezane s ceno blaga ali storitev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) Pri izračunu odbitnega deleža iz drugega odstavka tega člena se ne upoštevajo naslednji zneski:

a) znesek prometa, ki se nanaša na dobave osnovnih sredstev, ki jih je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti;

b) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne transakcije z nepremičninami;

c) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne finančne transakcije.

(4) Odbitni delež se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na celo število.

(5) Odbitni delež za tekoče leto se začasno določi na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Če v preteklem letu ni bilo takih transakcij ali če so bile transakcije v znesku neznatne, odbitni delež začasno določi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca o predvidenih transakcijah.

(6) Odbitki, opravljeni na podlagi takega začasnega deleža, se morajo popraviti, ko se v naslednjem letu ugotovi oziroma določi končni odbitni delež za preteklo leto.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko davčni zavezanec določi odbitni delež ločeno za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje dejavnosti in če pripravi izbran način določanja odbitnega deleža davčnemu organu. Davčni zavezanec lahko začne izračunavati odbitni delež v skladu s tem odstavkom v prvem davčnem obdobju, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je svojo izbiro priglasil davčnemu organu, če je davčni organ prejel priglasitev vsaj 15 dni pred začetkom novega davčnega obdobja, sicer pa z začetkom naslednjega davčnega obdobja. Davčni zavezanec mora izračunavati odbitni delež v skladu z načinom, ki ga je izbral v skladu s tem odstavkom, najmanj 12 mesecev. Če davčni zavezanec želi ponovno spremeniti izbrani način določanja odbitnega deleža, mora tudi to spremembo priglasiti davčnemu organu.

(8) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve iz sedmega odstavka tega člena prepove davčnemu zavezancu uporabo izbranega načina določanja odbitnega deleža, če davčni zavezanec z izbranim načinom ne omogoča izvajanja nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem DDV v skladu z zakonom.

66. člen

(omejitev pravice do odbitka)

Davčni zavezanec ne sme odbiti DDV od:

a) jaht in čolnov, namenjenih za šport in razvedrilo, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem, razen od plovil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov in blaga, dajanje v najem in zakup ter za nadaljnjo prodajo;

b) zrakoplovov, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem, razen od zrakoplovov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov in blaga, dajanje v najem in zakup ter za nadaljnjo prodajo;

c) osebnih avtomobilov ter motornih koles, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev tesno povezanih s tem, razen od vozil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov in blaga, dajanje v najem in zakup ter za nadaljnjo prodajo, vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu z veljavnimi predpisi, kombiniranih vozil za opravljanje dejavnosti javnega linijskega in posebnega linijskega prevoza ter osebnih specialnih vozil, prilagojenih izključno za prevoz pokojnikov;

d) stroškov reprezentance (pri čemer se kot stroški reprezentance štejejo zgolj stroški pogostitve in zabave ob poslovnih in družabnih stikih);

e) stroškov prehrane (vključno s pijačo) in stroškov nastanitve, razen stroškov, ki so davčnemu zavezancu nastali pri teh dobavah v okviru opravljanja njegove dejavnosti.

67. člen

(uveljavljanje pravice do odbitka)

(1) Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV mora davčni zavezanec izpolnjevati naslednje pogoje:

a) za odbitke v skladu s točko a) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z dobavo blaga ali storitev, mora imeti račun, izdan v skladu z 81. do 84. členom tega zakona;

b) za odbitke v skladu s točko b) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot dobava blaga ali storitev, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

c) za odbitke v skladu s točko c) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Unije, v obračunu DDV iz 87. člena tega zakona mora navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska DDV, ki ga je dolžan plačati za svoje pridobitve, in imeti račun, izdan v skladu z 81. do 84. členom tega zakona;

d) za odbitke v skladu s točko d) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

e) za odbitke v skladu s točko e) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z uvozom blaga, mora imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek DDV, ki ga je dolžan plačati oziroma omogoča izračun tega zneska;

f) če je dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka 76. člena ali 76.a členom tega zakona, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu s prvim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne opravi odbitka DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne pozneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec iz četrtega odstavka 95. člena tega zakona lahko odbije znesek pavšalnega nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(4) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV, ne glede na to, ali nepooblaščen oseba ta DDV plača.

(5) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska, ne glede na to, da je bil DDV plačan.

(6) Davčni zavezanec sme odbiti DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je prejel račune za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev oziroma carinske deklaracije za uvoženo blago.

68. člen

(popravek odbitka DDV)

(1) Davčni zavezanec mora prvotni odbitek popraviti, če je odbitek višji ali nižji od odbitka, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen.

(2) Popravek mora davčni zavezanec opraviti, če se po opravljenem obračunu spremenijo dejavniki, ki so bili uporabljeni pri določitvi zneska za odbitek, kot na primer odpovedi nakupov in znižanja cen.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni zavezanec ne popravi prvotnega odbitka v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz 7. člena tega zakona.

69. člen

(popravek odbitka DDV pri osnovnih sredstvih)

(1) Za osnovna sredstva se popravek odbitka DDV razporedi na obdobje 5 let, razen za nepremičnine, ki so bile pridob

bljene kot osnovna sredstva, za katere se popravek razporedi na obdobje 20 let.

(2) Obdobje iz prvega odstavka tega člena začne teči z začetkom uporabe osnovnega sredstva.

(3) Za začetek uporabe po drugem odstavku tega člena se šteje davčno obdobje, v katerem je izvršen (oziroma ni izvršen) odbitek DDV.

(4) Letni popravek znaša 1/5 oziroma 1/20 zneska DDV, ki je bil zaračunan na osnovna sredstva. Popravek se izvede na podlagi sprememb v upravičenosti do odbitka v naslednjih letih glede na upravičenost v letu, v katerem je bilo blago prvič uporabljeno.

(5) Popravek odbitka DDV se ne izvrši, če znaša razlika do 10 eurov.

70. člen

(prodaja osnovnih sredstev v obdobju popravkov)

(1) Če davčni zavezanec v obdobju popravka osnovno sredstvo proda, se šteje, kakor da se osnovno sredstvo uporabi za njegovo ekonomsko dejavnost do konca obdobja popravka.

(2) Šteje se, da je ekonomska dejavnost v celoti obdavčena, če je dobava osnovnih sredstev obdavčena.

(3) Šteje se, da je ekonomska dejavnost v celoti oproščena, če je dobava osnovnih sredstev oproščena.

(4) Popravek odbitka iz prvega odstavka tega člena se izvede le enkrat za celotno preostalo obdobje popravka.

71. člen

(črtan)

72. člen

(popravek odbitka DDV na podlagi odločitve davčnega in carinskega organa)

(1) Če se na podlagi odločitve davčnega organa spremeni (poveča) znesek DDV, ki ga je davčni zavezanec obračunal pri dobavi blaga in storitev, in ta davčni zavezanec prejme znesek DDV, ki je bil premalo obračunan, od prejemnika blaga in storitev, lahko prejemnik blaga in storitev popravi odbitek DDV za nastalo razliko v davčnem obdobju, v katerem je ta znesek DDV plačal davčnemu zavezancu, ki mu je blago in storitve dobavil, in če razpolaga z dokazilom o plačilu tega DDV.

(2) Če se spremeni znesek DDV, obračunan pri uvozu blaga, ki ga je davčni zavezanec upošteval kot odbitek vstopnega DDV, se na podlagi carinskega dokumenta ali odločbe carinskega organa lahko popravi odbitek vstopnega DDV za nastalo razliko.

2. Vračilo DDV

2.1. Vračilo DDV na podlagi obračuna DDV

73. člen

(vračilo DDV na podlagi obračuna DDV)

(1) Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, se presežek prenese v naslednje davčno obdobje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo presežek DDV vrne v 21 dneh po predložitvi obračuna DDV.

(3) Davčnemu zavezancu, ki presežka DDV ne prejme v roku iz drugega odstavka tega člena, pripadajo zamudne obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja davčni postopek, od prvega dne po poteku 21 dni od predložitve obračuna DDV.

(4) Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se presežek vrne po poplačilu davčnega dolga.

Opomba: določbe se uporabljajo za obračune DDV, ki se našajo na davčna obdobja po 31. 12. 2009.

73.a člen

(vračilo DDV v posebnih primerih)

(1) V primeru dvoma o upravičenosti zahteve za vračilo DDV na podlagi obračuna DDV lahko davčni organ, pred izvršitvijo vračila DDV, zahteva, da davčni zavezanec predloži ustrezen instrument zavarovanja za zavarovanje izpolnitve obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Šteje se, da je predložen instrument zavarovanja ustrezen, če zagotavlja izpolnitev obveznosti v višini zahtevka za vračilo.

(3) Če davčni organ ugotovi, da zahteva za vračilo DDV ni upravičena, pa je bil DDV že vrnjen, za vračilo neupravičeno vrnjenega DDV unovči predloženo zavarovanje.

(4) Če davčni organ ugotovi, da je zahteva za vračilo DDV upravičena, nemudoma sprosti zavarovanje in vrne predloženi instrument zavarovanja davčnemu zavezancu.

2.2. Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici

74. člen

(pogoji za vračilo)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji ampak v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici), ima pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v Sloveniji, ali za uvoz blaga v Slovenijo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

a) v obdobju vračila v Sloveniji ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, ali če ni imel takšnega sedeža ali poslovne enote ali stalnega oziroma običajnega prebivališča;

b) v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v Sloveniji, razen naslednjih transakcij:

– prevoznih storitev in s tem povezanih pomožnih storitev, ki so oproščene v skladu s 13. točko 50. člena, 52., 53. členom, točkami a), b), c) in d) prvega odstavka 54. člena, 55. členom ali 57. in 58. členom tega zakona;

– dobave blaga in opravljanja storitev prejemniku, ki je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati davek.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila DDV, če se blago in storitve iz prejšnjega odstavka uporabijo za naslednje transakcije:

– transakcije iz točk a) in b) drugega odstavka 63. člena tega zakona;

– transakcije, katerih prejemnik je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila tistih zneskov DDV, za katere bi lahko davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji uveljavljal odbitek DDV v skladu s tem zakonom.

(4) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici nima pravice do vračila:

– DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;

– DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s 46. členom ali točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za finance, določi davčni urad, ki je pristojen za obravnavanje zahtevkov.

74.a člen

(omejitev pravice do vračila zaradi omejitve pravice do odbitka DDV v državi članici sedeža)

(1) Da je davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici upravičen do vračila DDV v Sloveniji mora v državi članici,

v kateri ima sedež, opravljati transakcije, za katere ima pravico do odbitka DDV.

(2) Če davčni zavezanec v državi članici sedeža opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka DDV, in transakcije, za katere nima pravice do odbitka DDV, se v Sloveniji vrne le tak delež DDV, ki se v skladu s pravili o odbitnem deležu v državi članici sedeža lahko pripiše transakcijam, za katere ima pravico do odbitka DDV.

74.b člen

(zahtevek za vračilo)

(1) »Zahtevek za vračilo« je zahtevek za vračilo DDV, ki je bil v Sloveniji zaračunan davčnemu zavezancu s sedežem v drugi državi članici, za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v Sloveniji, ali za uvoz blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici uveljavlja vračilo DDV v Sloveniji tako, da zahtevek za vračilo DDV vloži prek elektronskega portala v državi članici, v kateri je pridobil identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, na podlagi katere zahteva vračilo (v nadaljnjem besedilu: vložnik).

(3) Vložnik mora v zahtevku navesti naslednje podatke:

- svoje ime in polni naslov;
- svoj elektronski naslov;
- opis svoje poslovne dejavnosti, za katero je pridobil blago in storitve;
- obdobje vračila, za katero vlaga zahtevek;
- izjavo, da v obdobju vračila ni opravil dobav blaga ali storitev, za katere bi se lahko štel, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v Sloveniji, razen transakcij iz točke b) prvega odstavka 74. člena tega zakona;
- svojo identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko;
- podatke o bančnem računu, vključno s kodo enotnega standarda za zapis transakcijskega računa (IBAN) in bančno identifikacijsko kodo (BIC).

(4) Za vsak račun ali uvozni dokument mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka, zahtevek vsebovati tudi:

- ime in polni naslov dobavitelja;
- identifikacijsko številko DDV dobavitelja, ki mu jo je dodelila Slovenija, razen pri uvozu;
- datum in številko računa ali uvoznega dokumenta;
- davčno osnovo in znesek DDV, izražen v eurih;
- znesek odbitnega DDV, izračunanega v skladu z drugim in tretjim odstavkom 74. člena in drugim odstavkom 74.a člena tega zakona, izražen v eurih;
- morebitni odbitni delež, izračunan v skladu s 74.a členom tega zakona in izražen v odstotkih;
- vrsto pridobljenega blaga ali storitev, označeno s predpisanimi oznakami.

(5) Oznake za opis vrste pridobljenega blaga in storitev iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

74.c člen

(popravek prvotnega odbitnega deleža)

(1) Vložnik mora popraviti znesek DDV, ki je predmet zahtevka ali ki je že povrnjen, če je po predložitvi zahtevka za vračilo popravil prvotni odbitni delež DDV. Popravek se vključi v zahtevek za vračilo v koledarskem letu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je bil DDV zaračunan, oziroma v poseben zahtevek, poslan prek elektronskega portala v državi članici, v kateri ima vložnik sedež, če vložnik v tem koledarskem letu ne vloži nobenega zahtevka za vračilo.

(2) Pristojni davčni urad upošteva popravek predhodnega zahtevka za vračilo iz prejšnjega odstavka s povišanjem ali znižanjem vrnjenega zneska oziroma s samostojnim plačilom ali povračilom, če je bil vložen poseben zahtevek.

74.d člen

(obdobje vračila)

(1) Zahtevek za vračilo se nanaša na:

a) nakupe blaga in storitev, za katere so bili v obdobju vračila izdani računi, pod pogojem, da je obveznost obračuna DDV nastala pred ali ob izdaji računa, oziroma za katere je obveznost obračuna DDV nastala v obdobju vračila pod pogojem, da je bil račun izdan pred nastankom obveznosti obračuna davka;

b) uvoz blaga v obdobju vračila;

c) račune ali uvozne listine, ki niso bile sestavni del prejšnjih zahtevkov za vračilo in se nanašajo na transakcije, končane v zadevnem koledarskem letu.

(2) Zahtevek za vračilo, ki ga vložnik vloži v državi članici, v kateri je pridobil identifikacijsko številko za DDV ali davčno sklicno številko, na podlagi katere zahteva vračilo, je treba v Republiki Sloveniji, kadar je država članica vračila, predložiti najpozneje do 30. septembra po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan. Šteje se, da je zahtevek predložen, če je vložnik v njem navedel vse podatke iz tretjega, četrtega in petega odstavka 74. b člena tega zakona.

(3) Zahtevek za vračilo se lahko vloži za obdobje vračila, ki ne sme biti krajše od treh mesecev koledarskega leta in ne daljše od koledarskega leta. Zahtevek se lahko nanaša tudi na obdobje krajše od treh koledarskih mesecev, če to obdobje pomeni preostanek koledarskega leta.

(4) Če se zahtevek nanaša na obdobje vračila, krajše od enega koledarskega leta in ne krajše od treh mesecev, znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 eur. Če se zahtevek nanaša na obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta, znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 50 eur.

74.e člen

(rok za odločitev o zahtevku in rok za vračilo DDV)

(1) Pristojni davčni urad v elektronski obliki nemudoma obvesti vložnika o datumu prejema zahtevka, ki ga je prejel od države članice njegovega sedeža. O zahtevku mora odločiti v štirih mesecih od prejema zahtevka.

(2) Če pristojni davčni urad presodi, da nima na voljo dovolj ustreznih informacij, na podlagi katerih bi se lahko odločil o zahtevku za vračilo, lahko v štirih mesecih od prejema zahtevka za vračilo zahteva od vložnika ali pristojnega organa države članice sedeža dodatne informacije v elektronski obliki. Če dodatne informacije zahteva od druge osebe, zahtevek pošlje v elektronski obliki le, če je ta naslovniku zahtevka na voljo. Če pristojni davčni urad utemeljeno dvomi o veljavnosti in pravilnosti določenega zahtevka za vračilo, lahko zahteva tudi predložitev izvirnika ali kopije računa ali uvoznega dokumenta. Dodatne informacije mora naslovnik zahtevka po dodatnih informacijah pristojnemu davčnemu uradu zagotoviti v enem mesecu po prejemu zahtevka.

(3) Če pristojni davčni urad zahteva dodatne informacije v skladu s prejšnjim odstavkom, odloči o zahtevku za vračilo v dveh mesecih od datuma, ko je prejel zahtevane dodatne informacije, oziroma v dveh mesecih od datuma, ko naslovnik zahtevka po dodatnih informacijah zahtevek prejme, če odgovora na svojo zahtevo ni prejel. Rok za odločitev glede celotnega zahtevka ali dela zahtevka iz prejšnjega odstavka je v vsakem primeru najmanj šest mesecev od datuma, ko pristojni davčni urad prejme zahtevek za vračilo.

(4) Če pristojni davčni urad, poleg informacij iz prejšnjega odstavka, zahteva še druge nadaljnje informacije, odloči o zahtevku za vračilo najpozneje v osmih mesecih od prejema zahtevka.

(5) Obrazložitev odločbe o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici lahko vsebuje samo kratko obrazložitev zavezančeve vloge, pravno podlago ter ob zavrnitvi ali delni zavrnitvi razlog za zavrnitev.

(5) Če pristojni davčni urad zahtevku za vračilo ugodí, se vračilo izvede najpozneje v 10 delovnih dneh po poteku roka

iz prvega odstavka tega člena, oziroma če je zahteval dodatne informacije, po poteku rokov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Znesek vračila se izvede na račun vložnika v Sloveniji ali na zahtevo vložnika na njegove stroške na račun v drugo državo članico.

74.f člen

(vračilo DDV, pridobljeno z goljufijo)

(1) Če je bilo vračilo pridobljeno z goljufijo ali na kakšen drug nepošten način, pristojni davčni urad brez poseganja v določbe o vzajemni pomoči, za izterjavo DDV nemudoma začne postopek povračila zneskov, ki so bili izplačani neupravičeno, vključno z morebitnimi denarnimi kaznimi, globo ali zamudnimi obrestmi.

(2) Če so bile naložene denarna kazen, globa ali zamudne obresti in ta kazen, globa ali obresti niso bile plačane, pristojni davčni urad pri naslednjih vračilih vrne vložniku znesek DDV, zmanjšan za znesek denarne kazni, globe in zamudnih obresti, ki tečejo od dneva vračila do dneva povračila neupravičeno plačanih zneskov.

74.g člen

(obresti za prepozno vračilo)

(1) Če se vračilo izvede po poteku roka iz petega odstavka 74.e člena tega zakona, vložniku pripadajo obresti na znesek vračila.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek vložniku ne pripadajo obresti, če v skladu z drugim in četrtem odstavkom 74.e člena tega zakona v predpisanem roku ne predloži dodatnih informacij.

(3) Obresti se obračunajo od dneva, ki sledi zadnjemu dnevu za plačilo, določenemu v petem odstavku 74.e člena tega zakona, do dneva, ko je bilo vračilo dejansko izvedeno, in sicer v višini, ki jo za zamudne obresti določa zakon, ki ureja davčni postopek.

2.3. Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici

74.h člen

(uveljavljanje vračila DDV v drugi državi članici)

(1) Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki ima pravico do vračila DDV v drugi državi članici, vloži zahtevek za vračilo pri pristojnem davčnem uradu v elektronski obliki.

(2) Zahtevek iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec vložiti najpozneje do 30. septembra po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan. Šteje se, da je zahtevek vložen, če je davčni zavezanec v zahtevku navedel vse podatke, ki jih zahteva država članica vračila.

(3) Država članica vračila iz prejšnjega odstavka je država članica, v kateri je bil davčnemu zavezancu s sedežem v Sloveniji zaračunan DDV za blago, ki so mu ga dobavili ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici, ali za uvoz blaga v to državo članico.

(4) Pristojni davčni urad po prejemu zahtevka za vračilo, vložniku nemudoma pošlje elektronsko potrdilo o prejemu zahtevka za vračilo.

(5) Pristojni davčni urad prejeti zahtevek za vračilo v elektronski obliki pošlje pristojnemu organu države članice vračila, razen če vložnik zahtevka v obdobju vračila:

- ni davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji;
- dobavlja le blago ali opravlja le storitve, za katere v skladu s prvim odstavkom 42. člena, 44. členom in drugim odstavkom 49. člena tega zakona velja oprostitev plačila DDV brez pravice do odbitka;
- uveljavlja oprostitev plačila DDV za male davčne zavezanke v skladu s prvim odstavkom 94. člena tega zakona;
- uveljavlja le pravico do posebne ureditve za kmete iz drugega odstavka 94. člena, 95. in 96. člena tega zakona.

(6) O tem, da zahtevek za vračilo ne bo poslan državi članici vračila v skladu s prejšnjim odstavkom, pristojni davčni urad v elektronski obliki obvesti vložnika zahtevka.

2.4. Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi

74.i člen

(pogoji za vračilo)

(1) Davčni zavezanec, ki v Uniji nima sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote, iz katere so opravljene poslovne transakcije, niti stalnega ali običajnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v tretji državi), ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago ali storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

a) v predpisanem obdobju ni opravil dobav blaga oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene v Sloveniji, razen:

- prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitev v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;

- storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona plačati DDV izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

b) se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:

- transakcij iz točke a) drugega odstavka 63. člena tega zakona;

- transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;

- opravljanja storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;
- c) so izpolnjeni drugi pogoji iz 62., 63. ter 66. in 67. člena tega zakona, ki se nanašajo na pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi nima pravice do vračila:

- DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;

- DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

- pri pristojnem davčnem uradu vloži zahtevek za vračilo DDV na predpisanem obrazcu najpozneje do 30. junija po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan;

- zahtevku predloži izvirnike računov oziroma overjenih natisnjenih elektronskih uvoznih carinskih deklaracij;

- predloži potrdilo pristojnega organa države, v kateri ima sedež, da je zavezanec za DDV v tej državi, ki ne sme biti starejša od enega leta;

- s pisno izjavo potrdi, da v obdobju za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil dobave blaga oziroma storitev, ki bi se štela za dobavo, opravljeno v Sloveniji, razen opravljanja storitev iz točke a) drugega odstavka tega člena;

- se zaveže, da bo povrnil kateri koli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi lahko predloži zahtevek za vračilo:

- za obdobje, ki je krajše od enega koledarskega leta in ne krajše od šestih mesecev, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 eurov;

- za obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta. Ta zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov,

in se nanašajo na transakcije, končane v tekočem koledarskem letu, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 50 eurov.

(6) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

(7) Davčni organ mora o zahtevku odločiti v osmih mesecih od vložitve zahtevka. Obrazložitev odločbe o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi lahko vsebuje samo kratko obrazložitev zavezančeve vloge, pravno podlago, ter ob zavrnitvi ali delni zavrnitvi razlog za zavrnitev.

(8) Če pristojni davčni urad zahtevku za vračilo ugodí, se vračilo izvede najpozneje v 10 delovnih dneh po poteku roka iz prejšnjega odstavka na račun vložnika v Sloveniji ali, na zahtevo vložnika na njegove stroške, na račun v tujino.

(9) Minister, pristojen za finance, predpiše obliko in vsebino zahtevka za vračilo ter določi davčni urad, ki je pristojen za obravnavanje zahtevkov.

75. člen

(vračilo DDV v potniškem prometu)

(1) Pri dobavi blaga iz b) točke prvega odstavka 52. člena tega zakona, ki se prenaša v osebni prtljagi potnikov, se oprostitve uveljavlja na način vračila DDV in velja le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) potnik nima prebivališča v Uniji,
- b) blago je izneseno iz Unije pred potekom tretjega meseca, ki sledi mesecu, v katerem se opravi dobava in
- c) skupna vrednost dobavljenega blaga, z DDV, je višja od 50 eurov.

(2) Za namene prvega odstavka tega člena potnik, ki nima prebivališča v Uniji, pomeni potnika, čigar stalno ali običajno prebivališče ni v Uniji. »Stalno ali običajno prebivališče« pomeni kraj, ki je kot tak naveden v potnem listu, osebni izkaznici ali v drugem identifikacijskem dokumentu, ki ga kot veljavnega priznava Slovenija.

(3) Pravica do vračila DDV po tem členu se ne nanaša na mineralna olja, alkohol in alkoholne pijače ter na tobačne izdelke.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše način vračila, vsebino zahtevka za vračilo, obveznosti prodajalca pri vračilu DDV ter način in pogoje za povrnitev vrnjenega DDV prodajalcu.

X. OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV IN DOLOČENIH OSEB, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI

1. Obveznost plačila

76. člen

(osebe, ki morajo plačati DDV)

(1) DDV mora plačati:

1. vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je v skladu s tem členom DDV dolžna plačati druga oseba;

2. vsaka oseba, identificirana za DDV v Sloveniji, kateri je dobavljeno blago pod pogoji iz 22. člena tega zakona, če to dobavo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;

3. vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV, katerima se opravijo storitve iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;

4. oseba, kateri se opravi dobava blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- obdavčljiva transakcija je dobava blaga, opravljena pod pogoji iz drugega odstavka 48. člena tega zakona,
- oseba, kateri se opravi dobava, je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki sta identificirana za DDV v Sloveniji in

– račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je izdan v skladu s tem zakonom.

5. vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Unije;

6. pri uvozu blaga carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga;

7. oseba, ki povzroči, da se za blago zaključijo postopki ali možnosti iz 57. in 58. člena tega zakona;

8. davčni zavezanec iz 76.b člena tega zakona;

9. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

(2) Če je v skladu s 1. do 5. točko prvega odstavka tega člena plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici, lahko ta davčni zavezanec imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV. Če je v skladu s 1. do 5. točko prvega odstavka tega člena plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, mora tak davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV, razen v primeru, ko tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za davčne zavezanec, ki nimajo sedeža znotraj Unije, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci.

(3) Če davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ne plača DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, plača DDV prejemnik blaga oziroma storitev.

(4) Za namene uporabe tega člena se davčni zavezanec, ki ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, šteje za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) davčni zavezanec opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije;

b) poslovna enota, ki jo ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije, ne sodeluje pri dobavi tega blaga ali opravljanju teh storitev.

76.a člen

(prejemniki blaga ali storitev kot plačniki DDV)

DDV mora plačati davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, kateremu se opravijo naslednje dobave:

- a) gradbena dela, vključno s popravili, čiščenjem, vzdrževanjem, rekonstrukcijo in rušenjem v zvezi z nepremičninami;
- b) posredovanje osebja, vključenega v dejavnosti iz prejšnje točke;

c) dobava nepremičnin iz 7. in 8. točke 44. člena tega zakona, če se je dobavitelj odločil za obdavčenje v skladu s 45. členom tega zakona;

d) dobava odpadkov, ostankov in rabljenega materiala ter storitev iz Priloge III a tega zakona in

e) prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja varstvo okolja.

76.b člen

(solidarna odgovornost za plačilo DDV)

(1) Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, je solidarno odgovoren za plačilo DDV, če iz objektivnih okoliščin izhaja, da je vedel oziroma bi moral vedeti, da sodeluje pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačila DDV.

(2) Če davčni organ ugotovi, da je dobava blaga ali storitev sestavni del transakcij, katerih namen je izogibanje plačila DDV, davčnega zavezanca, ki sodeluje v teh transakcijah, obvesti o obstoju teh okoliščin in njegovi solidarni odgovornosti za plačilo DDV, če bo še naprej udeležen v takih transakcijah. Od dneva prejema obvestila davčnega organa se šteje, da je davčni zavezanec vedel, da z nakupom sodeluje pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačila DDV.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja varovanje podatkov, ki so davčna tajnost, davčni organ davčnemu zavezancu, kateremu je opravljena dobava, na njegovo zahtevo posreduje informacijo o tem ali je njegov dobavitelj predložil obračun DDV.

77. člen

(plačilo DDV v državni proračun)

(1) Davčni zavezanec mora plačati DDV v državni proračun najpozneje v roku, v katerem mora predložiti obračun DDV iz 88. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec v primerih iz tretjega odstavka 88. člena tega zakona plačati DDV najpozneje zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, v primerih iz 88.a člena tega zakona pa v 8 dneh po poteku roka za predložitev obračuna DDV.

(3) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačati DDV tudi:

a) vsaka oseba iz 2. do 4. točke prvega odstavka ter drugega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona;

b) pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za pridobitve blaga znotraj Unije iz 2. a) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(4) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačati DDV tudi:

– oseba, ki je identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo znotraj Unije iz 2. b) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona;

– oseba, ki pridobi trošarinske izdelke znotraj Unije iz 2. c) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(5) Oseba, ki ni identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, plača DDV na podlagi odločbe davčnega organa.

(6) Pri uvozu blaga se DDV plačuje, kot da bi bil uvozna dajatev, razen v primerih, ko davčni zavezanec na podlagi dovoljenja davčnega organa izkaže obveznost iz naslova DDV od uvoza v obračunu DDV.

(7) Davčni organ lahko izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka davčnemu zavezancu, ki v skladu s carinskimi predpisi vlaga carinske deklaracije v drugi državi članici, za blago, ki se nahaja v Sloveniji.

77.a člen

(posebni primeri predložitve instrumenta zavarovanja izpolnitve DDV)

(1) Če davčni organ dvomi o upravičenosti dodelitve identifikacijske številke za DDV lahko od davčnega zavezanca, ki zahteva, da se mu dodeli identifikacijska številka za DDV oziroma kadar koli po dodelitvi te številke, zahteva predložitev instrumenta zavarovanja izpolnitve davčne obveznosti iz naslova DDV, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Davčni organ lahko zahteva predložitev instrumenta zavarovanja največ za obdobje 12 mesecev. Če davčni zavezanec ne ravna v skladu s sklepom o zavarovanju, lahko davčni organ zavrne dodelitev identifikacijske številke za DDV, oziroma če je ta številka že izdana, po uradni dolžnosti odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV.

(2) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(3) Davčni organ lahko od davčnega zavezanca, ki opravi pridobitev prevoznega sredstva iz druge države članice, pred vpisom motornega vozila v evidenco davčnega organa, zahteva zavarovanje izpolnitve DDV obveznosti iz naslova pridobitve prevoznega sredstva.

2. Identifikacija

78. člen

(obveznost prijavljanja)

(1) Vsaka oseba mora davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec, in pristojnemu davčnemu uradu predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti.

(2) Obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na:

a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v obdobju 12 mesecev ne bo dosegel oziroma presegel prometa v znesku 25.000 eur;

b) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona;

c) davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravlja le oproščene dobave blaga in storitev, od katerih se DDV ne sme odbiti.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Unije, ki v skladu z a) in d) točko prvega odstavka 4. člena tega zakona niso predmet DDV, davčnemu organu prijaviti, da take pridobitve opravlja, če pogoji iz navedenega člena, ki določajo, da te transakcije niso predmet DDV, niso več izpolnjeni, in pristojnemu davčnemu uradu predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena dolžan plačati DDV, predložiti pristojnemu davčnemu organu zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(5) Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora predložiti prijavo oziroma zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV v elektronski obliki.

(6) Vsebinsko in natančnejše pogoje za predložitev zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV predpiše minister, pristojen za finance.

78.a člen

(obveznost prijavljanja pričetka in prenehanja opravljanja dobav blaga in storitev po 76.a členu zakona)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga ali storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona, mora v roku 30 dni od prve dobave obvestiti davčni organ o začetku opravljanja teh dobav.

(2) Davčni zavezanec, ki preneha opravljati dobave blaga ali storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona, mora o tem obvestiti davčni organ.

(3) Če davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka ponovno začne opravljati take dobave, mora v roku iz prvega odstavka tega člena ponovno obvestiti davčni organ o začetku opravljanja teh dobav.

79. člen

(identifikacijska številka za DDV)

(1) Davčni organ mora s posamično identifikacijsko številko za DDV identificirati naslednje osebe:

a) vsakega davčnega zavezanca, razen davčnih zavezancev iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, ki na ozemlju Slovenije opravlja dobave blaga ali storitev, od katerih se DDV lahko odbije, razen davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere je, v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, plačnik DDV izključno kupec oziroma naročnik ali oseba, kateri je blago ali so storitve namenjene;

b) vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki opravi pridobitev blaga, ki je predmet DDV v skladu z 2. točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, in vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena tega zakona odloči, da so njegove pridobitve znotraj Unije predmet DDV;

c) vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga znotraj Unije za namene transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, ki jih je opravil zunaj ozemlja Slovenije;

d) vsakega davčnega zavezanca, ki v Sloveniji prejme storitve, za katere je dolžan plačati DDV v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona;

e) vsakega davčnega zavezanca, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev.

(2) Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s predpono SI.

80. člen

(prenehanje identifikacije za namene DDV)

(1) O prenehanju identifikacije za namene DDV davčni organ odloči po prejemu zahtevka davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, za prenehanje identifikacije za namene DDV oziroma po uradni dolžnosti, če ugotovi, da ne obstajajo več razlogi za identifikacijo za namene DDV.

(2) Če davčni organ ugotovi, da obstaja sum zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma če ugotovi, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV, lahko odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV.

(3) Pritožba zoper odločbo o prenehanju identifikacije za namene DDV ne zadrži njene izvršitve.

3. Izdaja računov

81. člen

(obveznost izdajanja računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun za:

1. dobave blaga ali storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;

2. dobave blaga iz tretjega in četrtega odstavka 20. člena tega zakona;

3. dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 46. člena tega zakona;

4. vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je opravljena katera od dobav blaga iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka;

5. vsako predplačilo, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve dokončane;

6. druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije.

(2) Račun iz prvega odstavka tega člena izda davčni zavezanec, lahko pa ga izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvotni račun in se nanj nedvoumno nanaša.

82. člen

(obvezni podatki na računu)

Davčni zavezanec, ki izda račun v skladu z 81. členom tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;

2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;

3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev;

4. identifikacijsko številko za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo blaga v skladu s 46. členom tega zakona;

5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika;

6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;

7. datum, ko je bila opravljena dobava blaga, ali datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana, ali datum, ko je bilo opravljeno predplačilo iz 4. in 5. točke prvega odstavka 81. člena tega zakona, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;

8. davčno osnovo, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oziroma na katero se nanaša oprostitev, ceno na enoto brez DDV ter kakršnakoli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;

9. stopnjo DDV;

10. znesek DDV, razen v primerih, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta zakon ta podatek izključuje;

11. v primeru oprostitve DDV ali, če je plačnik DDV kupec ali naročnik, veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezní člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV ali predmet obrnjene davčne obveznosti;

12. v primeru dobave novega prevoznega sredstva, opravljene v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona, značilnosti, kot so opredeljene v tretjem odstavku 3. člena tega zakona;

13. v primeru uporabe posebne ureditve za potovalne agencije, sklicevanje na veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezní člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je bila uporabljena posebna ureditev;

14. v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke ali starine, sklicevanje na veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezní člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je bila uporabljena posebna ureditev;

15. če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik za namene drugega odstavka 76. člena tega zakona, identifikacijsko številko za DDV davčnega zastopnika, skupaj z njegovim imenom in naslovom.

83. člen

(poenostavljeni računi)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije in izda račun v skladu s 6. točko prvega odstavka 81. člena tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;

2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;

3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev;

4. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;

5. prodajno vrednost blaga oziroma storitve z vključenim DDV ter

6. znesek vračunanega DDV.

(2) Če davčni zavezanec opravlja dobavo blaga ali storitev po različnih davčnih stopnjah, mora prodajno vrednost z vključenim DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah in izkazati ločeno tudi vrednost DDV.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitve plačila DDV, se mora na računu sklicevati na veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES, ustrezní člen tega zakona ali drug sklic, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena plačila DDV.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu z 82. členom tega zakona, če prejemnik potrebuje tak račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (na primer po 54. členu tega zakona).

84. člen

(posebne določbe)

(1) Znesek na računu je lahko izkazan v katerikoli valuti, s tem da mora biti znesek DDV, ki ga je treba plačati, izražen v eurih.

(2) Račun se lahko izda v papirni obliki, lahko pa tudi v elektronski obliki, če s tem soglaša kupec oziroma naročnik in če je zajamčena pristnost izvora in celovitost vsebine.

(3) Račun se lahko izda v elektronski obliki v skladu s predpisi, ki določajo elektronsko poslovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- zagotovljena mora biti avtentičnost izvirnika računa, tako da prejemnik računa lahko ugotovi, da je tak račun resnično poslal izdajatelj računa;

- iz elektronskega sporočila morata biti razvidna čas in kraj odpošiljanja in prejema računa;

- zagotovljena mora biti integriteta računa, tako da uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo podatkov na računu.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se račun za namene DDV lahko pošlje ali je dan na razpolago na elektronski način z elektronsko izmenjavo podatkov (EDI), če je zajamčena avtentičnost izvora in integriteta vsebine.

(5) Davčni zavezanec, ki istemu prejemniku na elektronski način pošlje ali da na razpolago sveženj z več računi, lahko podatke, ki so skupni posameznim računom, navede samo enkrat, če so za vsak račun dostopne vse informacije.

(6) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov, če se podatki o prodaji blaga oziroma storitev lahko zagotovijo na drug način in ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.

4. Knjigovodstvo

85. člen

(splošne obveznosti)

(1) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, za namene transakcij iz točk f), g) in h) drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu.

86. člen

(posebne obveznosti v zvezi s hrambo računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

(2) Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

(3) Davčni zavezanec lahko račune hrani tudi v elektronski obliki, če je davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,

- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,

- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema, in

- uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

(4) V celotnem obdobju hrambe mora davčni zavezanec zagotoviti pristnost izvora in celovitost vsebine hranjenih računov, kakor tudi njihovo čitljivost. Podatkov na računih iz tretjega in četrtega odstavka 84. člena tega zakona ni dovoljeno spreminjati in morajo ostati čitljivi v celotnem obdobju hrambe.

(5) Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na dobave blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, ter računov, ki jih prejmejo od davčnih zavezancev, ki imajo sedež na ozemlju Slovenije, najmanj 10 let po poteku leta, na katero se računi nanašajo.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena, mora davčni zavezanec zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na nepremičnine, najmanj 20 let po poteku leta, na katero se nanašajo.

(7) Določbe tega člena se nanašajo tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od oseb iz prvega in drugega odstavka 94. člena tega zakona.

5. Obračun DDV

87. člen

(vsebina obračuna)

(1) Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun DDV, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna, in za odbitke, kakor tudi skupno vrednost transakcij v zvezi z obračunanim davkom in opravljenimi odbitki ter vrednost vseh opravičenih transakcij.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec v obračun DDV za posamično davčno obdobje izkazati še naslednje podatke:

- a) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz 46. člena tega zakona, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju;

- b) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz tretjega, četrtega in desetega odstavka 20. člena tega zakona, opravljenih na ozemlju druge države članice, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju, če se blago odpošlje ali odpelje iz Slovenije;

- c) skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Unije ali transakcij, ki se tako obravnavajo, brez DDV, iz 12. in 13. člena tega zakona, ki so bile opravljene v Sloveniji in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV;

- d) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz tretjega, četrtega in desetega odstavka 20. člena tega zakona, ki so bile opravljene v Sloveniji in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV, če se blago odpošlje ali odpelje iz druge države članice;

- e) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, opravljenih v Sloveniji, za katere je plačnik DDV davčni zavezanec v skladu s 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona in za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju;

- f) skupno vrednost opravljenih storitev, brez DDV iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju;

- g) skupno vrednost opravljenih dobav blaga in storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona.

88. člen

(predložitev obračuna DDV)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, mora davčni zavezanec obračun DDV predložiti davčnemu organu do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(2) Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV ne glede na to, ali je za davčno obdobje, za katero predloži obračun, dolžan plačati DDV.

(3) Davčni zavezanec, ki opravlja transakcije znotraj Unije, in je dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo iz 90. člena tega zakona, mora predložiti obračun DDV do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(4) V roku iz prvega odstavka tega člena mora obračun DDV predložiti tudi:

a) oseba, ki mora v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka, drugim in tretjim odstavkom 76. člena tega zakona plačati DDV namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji;

b) pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in mora plačati DDV za pridobitve blaga znotraj Unije iz točke 2. a) prvega odstavka 3. člena tega zakona;

c) oseba, ki je identificirana za namene DDV, in pridobi novo prevozno sredstvo znotraj Unije iz točke 2. b) prvega odstavka 3. člena tega zakona;

d) oseba, ki pridobi trošarinske izdelke znotraj Unije iz točke 2.c) prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(5) V primeru prenehanja identifikacije za namene DDV je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun DDV do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala identifikacija za namene DDV.

(6) Davčni zavezanec, ki mu preneha status podjetnika ali zasebnika z dnem začetka postopka osebnega stečaja, mora predložiti obračun DDV na način in v roku iz drugega stavka sedmega odstavka tega člena.

(7) Davčni zavezanec, nad katerim je bil začel postopek prisilne poravnave oziroma postopek likvidacije, mora predložiti obračun DDV davčnemu organu v 20 dneh po poteku davčnega obdobja. Davčni zavezanec, nad katerim je bil začel stečajni postopek, je dolžan predložiti obračun DDV davčnemu organu najpozneje v 60 dneh po poteku davčnega obdobja.

(8) Ob končanju postopka likvidacije oziroma stečajnega postopka mora davčni zavezanec predložiti obračun DDV na dan poteka davčnega obdobja.

(9) V primeru smrti davčnega zavezanca mora pooblaščenec za zastopanje ali pravni naslednik davčnega zavezanca ali skrbnik njegovega premoženja, kot je določen v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, obračun DDV predložiti davčnemu organu v 60 dneh po smrti davčnega zavezanca.

(10) Davčni zavezanec, ki prvič predlaga obračun DDV, mora obračunu priložiti tudi seznam prejetih in izdanih računov, ki so bili podlaga za sestavo obračuna DDV.

(11) Davčni zavezanec mora obračun DDV predložiti v elektronski obliki.

88.a člen

(rok predložitve obračuna DDV na podlagi odločitve davčnega organa)

(1) Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV za davčno obdobje in v roku, ki ga s sklepom določi davčni organ, če v inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da obstaja utemeljen sum, da obračunani DDV od določene dobave ne bo plačan. Ta rok ne sme biti krajši od 2 dni od dneva, ko je davčni organ vročil sklep zavezancu.

(2) Pritožba zoper sklep iz prejšnjega odstavka ne zadrži njegove izvršitve.

(3) Davčni zavezanec, kateremu je davčni organ s sklepom iz prvega odstavka tega člena naložil krajše davčno obdobje, kot je določeno v 89. členu tega zakona, mora v roku iz prvega odstavka 88. člena tega zakona predložiti obračun DDV za preostanek davčnega obdobja.

89. člen

(davčno obdobje)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, je davčno obdobje koledarski mesec.

(2) Za davčnega zavezanca, ki je v preteklem koledarskem letu dosegel obdavčljiv promet blaga oziroma storitev v vrednosti do vključno 210.000 eurov, je davčno obdobje koledarsko trimesečje, razen če opravlja transakcije znotraj Unije in je dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo iz 90. člena tega zakona.

(3) Za davčnega zavezanca, ki pridobi identifikacijsko številko za DDV je, ne glede na vrednost pričakovanega prometa, prvih 12 mesecev davčno obdobje koledarski mesec.

(4) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, in za osebe iz četrtega odstavka 88. člena tega zakona je davčno obdobje koledarski mesec.

(5) Za davčnega zavezanca nad katerim se začne postopek prisilne poravnave, postopek likvidacije ali stečajni postopek, se davčno obdobje konča na dan pred začetkom postopka prisilne poravnave, postopka likvidacije ali stečajnega postopka.

(6) Ob končanju postopka likvidacije se davčno obdobje konča na dan pred sprejetjem sklepa o razdelitvi premoženja oziroma na dan pred sprejetjem sklepa o končanju postopka prisilne likvidacije.

(7) Ob končanju stečajnega postopka se davčno obdobje konča na dan pred sprejetjem sklepa o končanju stečajnega postopka.

(8) V primeru smrti davčnega zavezanca se davčno obdobje konča z dnem smrti davčnega zavezanca. Če se opravljanje dejavnosti po smrti davčnega zavezanca nadaljuje, se davčno obdobje konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti tega davčnega zavezanca.

(9) Promet blaga oziroma storitev iz drugega odstavka tega člena je promet, ki je izkazan v obračunih DDV za preteklo koledarsko leto.

6. Rekapitulacijsko poročilo

90. člen

(obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila)

(1) Vsak davčni zavezanec, identificiran za DDV, mora davčnemu organu predložiti rekapitulacijsko poročilo o:

a) pridobitljivih blaga, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena tega zakona;

b) osebah, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s četrtrim odstavkom 23. člena tega zakona;

c) davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

(2) V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec navesti naslednje podatke:

a) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga pod pogoji iz 1. točke 46. člena tega zakona in pod katero je opravil obdavčljive storitve v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona;

b) identifikacijsko številko za DDV osebe, ki pridobiva blago ali prejema storitve v drugi državi članici, in pod katero ji je bilo blago dobavljeno oziroma so ji bile storitve opravljene;

c) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil prenos blaga iz 4. točke 46. člena tega zakona v drugo državo članico, in številko, pod katero je identificiran v tej drugi državi članici, v kateri se je odpošiljanje ali prevoz blaga končal;

d) za vsako osebo, ki pridobiva blago ali prejema storitve, skupno vrednost dobav blaga in skupno vrednost storitev, ki jih je opravil;

e) za dobave, ki vključujejo prenos blaga v drugo državo članico iz 4. točke 46. člena tega zakona, skupno vrednost teh dobav, določeno v skladu s četrtrim odstavkom 36. člena tega zakona;

f) vrednost popravkov, opravljenih na podlagi drugega in tretjega odstavka 39. člena tega zakona.

(3) Vrednost iz točke d) prejšnjega odstavka se prijavi za koledarski mesec, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV, vrednost iz točke f) prejšnjega odstavka se prijavi za koledarski mesec, v katerem je pridobitelj obveščen o popravku.

91. člen

(posebni podatki v rekapitulacijskem poročilu)

(1) Pri pridobitvah blaga znotraj Unije iz četrtega odstavka 23. člena tega zakona mora davčni zavezanec v rekapitulacijskem poročilu jasno izkazati naslednje podatke:

a) številko, pod katero je identificiran za DDV v Sloveniji in pod katero je opravil pridobitev in nadaljnjo dobavo blaga;

b) številko, pod katero je identificirana oseba, kateri je opravil nadaljnjo dobavo v drugi državi članici;

c) za vsako osebo, kateri je bila opravljena nadaljnja dobava, skupno vrednost, brez DDV, opravljenih dobav blaga v drugi državi članici.

(2) Vrednost iz c) točke prvega odstavka tega člena se prijavi za koledarski mesec, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV.

92. člen

(obdobje poročanja in predložitev rekapitulacijskega poročila)

(1) Rekapitulacijsko poročilo se sestavi za vsak koledarski mesec.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec predložiti davčnemu organu do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(3) Rekapitulacijsko poročilo davčni zavezanec predloži v elektronski obliki oziroma z elektronskim prenosom datoteke.

92.a člen

(obdobje poročanja, predložitev in vsebina poročila o dobavi blaga in storitev po 76.a členu tega zakona)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga in storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona sestavi poročilo o teh dobavah za vsak koledarski mesec.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka mora davčnemu organu predložiti poročilo o dobavah do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku koledarskega meseca. Davčni zavezanec mora predložiti poročilo ne glede na to, ali je v koledarskem mesecu, za katerega predlaga poročilo, opravil zadevne dobave.

(3) V poročilu iz prvega odstavka tega člena mora izkazati naslednje podatke:

a) številko, pod katero je identificiran za namene DDV in pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev, za katero je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona;

b) številko, pod katero je identificiran prejemnik teh dobav;

c) za vsakega prejemnika, kateremu je bila opravljena taka dobava, skupno vrednost teh dobav, brez DDV.

(4) Poročilo iz prvega odstavka tega člena davčni zavezanec predloži v elektronski obliki.

7. Obveznosti glede nekaterih transakcij pri uvozu in izvozu

93. člen

(uporaba tega zakona za blago, uvoženo s tretjih ozemelj oziroma izvoženo na tretja ozemlja)

(1) Blago iz 2. točke 18. člena tega zakona, ki se uvaža v Slovenijo s tretjega ozemlja, ki je sicer sestavni del carinskega območja Unije, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Unije, se obravnava v Sloveniji v skladu z drugim do četrtem odstavkom tega člena.

(2) Formalnosti, ki se nanašajo na vnos blaga iz prvega odstavka tega člena v Unijo, so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo uvoz blaga na carinsko območje Unije.

(3) Če je namembni kraj pri prevozu ali pošiljanju blaga iz prvega odstavka tega člena v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri je blago vneseno v Unijo, se blago prevaža znotraj Unije v skladu z določbami evropskih carinskih predpisov, ki urejajo notranji tranzitni postopek, vendar le, če je v skladu s temi predpisi za to blago ob vnosu v Unijo vložena tranzitna deklaracija.

(4) Če je za blago iz prvega odstavka tega člena v trenutku vnosa v Unijo začel postopek, zaradi katerega bi, če bi bilo blago uvoženo v smislu 1. točke 18. člena tega zakona, zavezanec za blago lahko uveljavil oprostitev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona, velja oprostitev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona tudi za blago iz prvega odstavka tega člena.

(5) Blago, razen blaga iz 1. točke 18. člena tega zakona, ki se iz Slovenije pošlje na tretje ozemlje, ki je sicer sestavni del carinskega območja Unije, vendar zanj ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Unije, se obravnava v Sloveniji v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena.

(6) Formalnosti v zvezi z izvozom blaga iz petega odstavka tega člena na tretje ozemlje so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo izvoz blaga iz carinskega območja Unije.

(7) Če je bilo blago začasno izvoženo na tretje ozemlje z namenom, da bo ponovno uvoženo v Slovenijo, se za blago iz petega odstavka tega člena upoštevajo določbe, ki sicer urejajo obdavčitev oziroma oprostitev plačila DDV za ponovni uvoz blaga, ki je bilo prvotno začasno izvoženo iz carinskega območja Unije.

XI. POSEBNE UREDITVE

1. Posebna ureditev za male davčne zavezance

94. člen

(oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec je oproščen obračunavanja DDV, če v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 25.000 eurov obdavčljivega prometa.

(2) Obračunavanja DDV je oproščena tudi dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanj dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in, če katastrski dohodek vseh članov kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 7.500 eurov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se kot davčni zavezanec za namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti določijo za predstavnika.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

(4) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitev obračunavanja DDV v skladu s tem členom, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na izdanih računih.

(5) Če povezane osebe opravljajo dobave blaga iste vrste oziroma storitve iste narave, se za namene tega člena skupni znesek obdavčljivega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(6) Iz posebne ureditve po tem členu so izvzete naslednje transakcije:

a) dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona;

b) dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

(7) Obdavčljivi promet iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje zneske, brez DDV:

– znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;

– znesek transakcij, ki so oproščene v skladu s 52., 53., 54. in 55. členom tega zakona;

– znesek transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

(8) V obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka se ne všteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev.

2. Posebna ureditev za kmete

95. člen

(pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pravico do pavšalnega nadomestila DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšalno nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.

(2) Pravico do pavšalnega nadomestila imajo le tisti davčni zavezanci, ki opravijo dobave blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV v skladu s tem zakonom.

(3) Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8% od odkupne vrednosti.

(4) Davčni zavezanci iz tretjega odstavka tega člena imajo pravico, da pavšalno nadomestilo odbijejo kot DDV pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(5) Davčni zavezanci imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih in načinu izvajanja tega člena izda minister, pristojen za finance.

96. člen

(priznavanje pavšalnega nadomestila v prometu z drugimi državami članicami)

(1) Ne glede na prvi odstavek 95. člena tega zakona, ima davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka 95. člena tega zakona, pravico do pavšalnega nadomestila tudi za dobavo blaga in storitev iz prvega odstavka 95. člena, ki jo opravi davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici.

(2) Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8% od odkupne vrednosti.

(3) Davčni zavezanci iz prejšnjega odstavka imajo pravico do vračila pavšalnega nadomestila, ki so ga plačali imetniku dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila, pri čemer se za priznavanje pravice do vračila pavšalnega nadomestila smiselno upošteva 74. do 74.g člen tega zakona.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi izvajanje tega člena.

3. Posebna ureditev za potovalne agencije

97. člen

(storitve potovalnih agencij in organizatorjev potovanj)

(1) Če potovalna agencija deluje v svojem imenu in če pri zagotavljanju potovalnih zmogljivosti uporablja dobave blaga ali storitev drugih davčnih zavezancev, obračunava in plačuje DDV v skladu s tem podpoglavjem.

(2) Določbe tega člena se ne nanašajo na potovalno agencijo, ki deluje le kot posrednik (v imenu in za račun potnika) in za katero se pri določanju davčne osnove uporablja točka c) šestega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) V tem podpoglavju se organizatorji potovanj štejejo za potovalne agencije.

(4) Transakcije v zvezi s potovanjem, ki jih opravi potovalna agencija pod pogoji iz tega člena, se obravnavajo kot enotna storitev, ki jo potovalna agencija opravi potniku.

(5) Storitve potovalne agencije je obdavčljiva v državi članici, v kateri ima potovalna agencija sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, iz katere je opravila storitev.

98. člen

(davčna osnova)

Davčna osnova in cena brez DDV, glede enotne storitve, ki jo opravi potovalna agencija, je razlika med celotnim zneskom, brez DDV, ki ga plača potnik, in dejanskimi stroški potovalne agencije za dobave blaga in storitev, ki jih opravijo drugi davčni zavezanci, če je neposredni uporabnik teh storitev potnik.

99. člen

(oproščene transakcije)

(1) Če so transakcije, ki jih potovalna agencija zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, opravljene zunaj Unije, se storitev potovalne agencije šteje kot oproščena storitev posredovanja v skladu s 55. členom tega zakona.

(2) Če so transakcije iz prvega odstavka tega člena opravljene tako znotraj Unije kot zunaj nje, je oproščen samo tisti del storitev potovalne agencije, ki se nanaša na transakcije zunaj Unije.

100. člen

(odbitek in vračilo DDV)

Potovalna agencija nima v nobeni državi članici pravice do odbitka DDV niti do vračila DDV, ki ji ga zaračunajo drugi davčni zavezanci od transakcij, ki so jih nudili neposredno potniku.

4. Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine

101. člen

(definicije)

(1) Za namene tega podpoglavja se uporabljajo naslednje definicije:

1. »rabljeno blago« pomeni premično stvar, ki je primerna za nadaljnjo uporabo taka, kot je, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin in razen plemenitih kovin ali dragega kamenja;

2. »umetniški predmeti« pomenijo predmete iz dela A Priloge III, ki je priloga tega zakona in njegov sestavni del;

3. »zbirke« pomenijo predmete iz dela B Priloge III tega zakona;

4. »starine« pomenijo predmete iz dela C Priloge III tega zakona;

5. »plemenite kovine« so platina, zlato, paladij in srebro ter zlitine plemenite kovine z drugo plemenito kovino;

6. »drago kamenje« so diamanti, rubini, safirji in smaragdi, obdelani ali neobdelani, če niso vdeleni oziroma nanizani;

7. »obdavčljivi preprodajalec« pomeni kateregakoli davčnega zavezanca, ki v okviru svoje ekonomske dejavnosti in z namenom nadaljnje prodaje kupuje ali uvaža rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke ali starine, ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje v svojem imenu ali za račun druge osebe, v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo;

8. »organizator prodaje na javni dražbi« pomeni kateregakoli davčnega zavezanca, ki v okviru svoje ekonomske dejavnosti ponuja blago za prodajo na javni dražbi z namenom, da ga izroči najboljšemu ponudniku;

9. »principal organizatorja prodaje na javni dražbi« pomeni katerokoli osebo, ki preda blago organizatorju prodaje na javni dražbi po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na prodajo.

(2) Pogodba, na podlagi katere se plača provizija na prodajo iz 9. točke prvega odstavka tega člena, mora določati, da organizator prodaje ponudi blago za prodajo na javni dražbi v svojem imenu, toda za račun svojega principala, in da mora on izročiti blago v svojem imenu, toda za račun principala, najboljšemu ponudniku na javni dražbi.

4.a) Posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce

102. člen

(splošno)

(1) Za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, se uporablja posebna ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec v skladu s to ureditvijo.

(2) Ureditev iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za dobavo novih prevoznih sredstev, opravljeno v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona.

103. člen

(pogoji za uporabo ureditve)

Za dobave blaga iz prvega odstavka 102. člena tega zakona, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec, se posebna ureditev uporablja, če mu je to blago v Uniji dobavila ena od naslednjih oseb:

- oseba, ki ni davčni zavezanec;
- drug davčni zavezanec, kolikor je dobava blaga oproščena v skladu s 3. točko 44. člena tega zakona;
- drug davčni zavezanec, ki je oproščen obračunavanja DDV v skladu s posebno ureditvijo za male davčne zavezance, če gre za osnovna sredstva;
- drug obdavčljiv preprodajalec, kolikor je bila dobava blaga obdavčena z DDV po posebni ureditvi.

104. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova za dobave blaga iz 102. člena tega zakona je razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na razliko v ceni.

(2) Razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna obdavčljivi preprodajalec za blago, in nabavno ceno.

(3) »Prodajna cena« pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo obdavčljivi preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s transakcijo, davki, taksami in drugimi dajatvami ter postranskimi stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih preprodajalec zaračuna kupcu, vključno z DDV, razen zneskov iz šestega odstavka 36. člena tega zakona.

(4) »Nabavna cena« pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v drugem odstavku tega člena, ki ga je ali ga bo prejel dobavitelj od obdavčljivega preprodajalca.

(5) Če je nabavna cena večja od prodajne cene zadevne- ga blaga, se šteje, da je davčna osnova enaka 0.

105. člen

(izbira posebne ureditve)

(1) Ne glede na 103. člen tega zakona, se lahko obdavčljivi preprodajalec odloči, da bo obračunaval DDV od dosežene razlike v ceni tudi od naslednjih transakcij:

- dobav umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi sam;
- dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo njihovi avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, če je bila dobava obdavčena po nižji stopnji DDV v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona.

(2) Obdavčljivi preprodajalec lahko kadarkoli pristojnemu davčnemu organu predloži prijavo, da bo v primerih iz tega člena, obračunaval DDV po posebni ureditvi. DDV po posebni ureditvi začne obračunavati prvega dne prvega naslednjega meseca po vložitvi prijave. Obdobje obračunavanja DDV po tem členu ne sme biti krajše od dveh koledarskih let.

(3) Obdavčljivi preprodajalec obračunava DDV po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu s 104. členom tega zakona. Od dobav umetniških predmetov, zbirk oziroma starin, ki jih je obdavčljivi preprodajalec uvozil sam, je nabavna cena, ki se mora upoštevati pri izračunu razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu z 38. členom tega zakona, povečani za DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri uvozu.

106. člen

(uporaba splošne ureditve)

(1) Obdavčljivi preprodajalec lahko uporablja splošno ureditev za vsako dobavo, za katero velja posebna ureditev.

(2) Če obdavčljivi preprodajalec uporabi splošno ureditev za dobavo umetniškega predmeta, zbirateljskega predmeta ali starine, ki jo je sam uvozil, ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri uvozu tega blaga.

(3) Če obdavčljivi preprodajalec uporabi splošno ureditev za dobavo umetniškega predmeta, ki mu ga dobavi avtor ali njegov pravni naslednik ali davčni zavezanec, ki ni obdavčljivi preprodajalec, ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v zvezi z umetniškim predmetom, ki mu je bil dobavljen.

(4) Pravica do odbitka nastane, ko nastane obveznost za obračun davka od dobave, za katero se obdavčljivi preprodajalec odloči uporabiti splošno ureditev DDV.

107. člen

(oprostitve)

Kadar se dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ki so predmet posebne ureditve, opravijo pod pogoji iz 52., 53., 54. ali 75. člena tega zakona, so te dobave oproščene plačila DDV.

108. člen

(odbitek vstopnega DDV)

(1) Obdavčljivi preprodajalec, ki za dobave blaga uporablja posebno ureditev, ne sme od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbiti DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal:

- za umetniške predmete, zbirke ali starine, ki jih je sam uvozil;
- za umetniške predmete, ki so mu jih ali mu jih bodo dobavili avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- za umetniške predmete, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil davčni zavezanec, ki ni obdavčljivi preprodajalec.

(2) Davčni zavezanec od DDV, ki ga je dolžan plačati, ne sme odbiti DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za blago, ki mu ga je ali mu ga bo dobavil obdavčljivi preprodajalec, če se za dobave tega blaga, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec, uporabi posebna ureditev.

109. člen
(knjigovodstvo)

Obdavčljivi preprodajalec, ki uporablja splošno ureditev in posebno ureditev, mora v svojem knjigovodstvu ločeno izkazovati transakcije za vsako ureditev posebej.

110. člen
(izkazovanje DDV na računih)

Obdavčljivi preprodajalec na računih, ki jih izdaja, ne sme posebej izkazati DDV od dobav blaga, za katere uporabi posebno ureditev.

4.b) Posebna ureditev za prodajo na javni dražbi

111. člen
(splošno)

(1) Za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravi organizator prodaje na javni dražbi v svojem imenu in za račun oseb iz 112. člena tega zakona v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi, se uporablja posebna ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže organizator prodaje na javni dražbi.

(2) Ureditev iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za dobavo novih prevoznih sredstev, opravljeno v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona.

112. člen
(pogoji za uporabo posebne ureditve)

Ta posebna ureditev se uporabi za dobave, ki jih organizator prodaje na javni dražbi opravi v svojem imenu za račun naslednjih oseb:

- a) osebe, ki ni davčni zavezanec;
- b) drugega davčnega zavezanca, če je dobava blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, oproščena v skladu s 3. točko 44. člena tega zakona;
- c) drugega davčnega zavezanca, če dobava blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, izpolnjuje pogoje za oprostitve za male davčne zavezance, in vključuje osnovana sredstva;
- d) obdavčljivega preprodajalca, če je dobava blaga, ki jo opravi ta obdavčljivi preprodajalec v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, predmet DDV po posebni ureditvi.

113. člen
(trenutek opravljene dobave)

Šteje se, da je dobava blaga davčnemu zavezancu, ki je organizator prodaje na javni dražbi, opravljena takrat, ko se blago proda na javni dražbi.

114. člen
(davčna osnova)

(1) Davčna osnova za vsako dobavo blaga po tej ureditvi je skupni znesek, ki ga organizator prodaje na javni dražbi zaračuna kupcu v skladu s 116. členom tega zakona, zmanjšan za:

- a) neto znesek, določen v skladu z drugim odstavkom tega člena, ki ga je ali ga bo plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku prodaje;
- b) znesek DDV, ki ga je dolžan plačati organizator prodaje na javni dražbi od svoje provizije.

(2) Neto znesek, ki ga je ali ga bo plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku prodaje, je enak razliki med ceno blaga, doseženo na javni dražbi, in zneskom provizije, ki jo pridobi ali jo bo pridobil organizator prodaje na javni dražbi od svojega naročnika prodaje v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje.

115. člen
(knjigovodstvo)

(1) Organizatorji prodaje na javni dražbi, ki dobavljajo blago pod pogoji iz 111. in 112. člena tega zakona, morajo v svojem knjigovodstvu na prehodnih postavkah izkazati naslednje zneske:

- a) zneske, ki so jih ali jih bodo prejeli od kupcev blaga;
- b) zneske, ki so jih ali jih bodo nakazali (plačali) naročnikom prodaje blaga.

(2) Zneski iz prvega odstavka tega člena morajo biti ustrezno utemeljeni.

116. člen
(izdaja računa)

(1) Organizator prodaje na javni dražbi mora kupcu izdati račun, na katerem mora izkazati naslednje podatke:

- a) ceno blaga, doseženo na dražbi;
- b) davke, takse in druge dajatve;
- c) postranske stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih organizator zaračuna kupcu blaga.

(2) Na računu iz prvega odstavka tega člena ne sme ločeno izkazati DDV.

117. člen
(obveznost izdaje obračuna)

(1) Organizator prodaje na javni dražbi, kateremu je bilo blago izročeno po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje na javni dražbi, mora svojemu naročniku prodaje izdati obračun. Obračun mora izkazovati znesek transakcije, to je ceno blaga, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije, ki jo je ali jo bo prejel od naročnika prodaje.

(2) Obračun iz prvega odstavka tega člena se prizna kot račun, ki ga mora naročnik prodaje, če je davčni zavezanec, izdati organizatorju prodaje na javni dražbi v skladu z 81. členom tega zakona.

5. Posebna ureditev za investicijsko zlato

118. člen
(definicije)

(1) Po tej ureditvi izraz »investicijsko zlato« pomeni:

- a) zlato v obliki palic ali ploščic z maso, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne, razen majhnih palic ali ploščic z maso manj kot 1 g;
- b) zlate kovance:
 - s čistino, enako ali večjo od 900 tisočink,
 - skovane po letu 1800,
 - ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla in
 - ki se običajno prodajo po ceni, ki ne presega za več kot 80% vrednosti zlata na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

(2) Po tej ureditvi se šteje, da se taki kovanci ne prodajajo v zbirateljske namene.

119. člen
(oprostitve)

Plačila DDV so oproščene:

- dobave, pridobitve znotraj Unije in uvoz investicijskega zlata, vključno z investicijskim zlatom, ki ga predstavljajo potrdila za alocirano ali nealocirano zlato ali s katerimi se trguje na računih za zlato, predvsem posojila v zlatu in zamenjalni (swap) posli, ki vključujejo lastninsko pravico ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom, kot tudi transakcije z investicijskim zlatom, ki vključujejo termenske posle in termenske pogodbe, ki pripeljejo do prenosa lastninske pravice ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom;

– storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar posredujejo pri dobavah investicijskega zlata za svojega principala.

120. člen
(izbira obdavčitve)

(1) Ne glede na 119. člen tega zakona, imajo davčni zavezanci, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo kakršnokoli zlato v investicijsko zlato, pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata, če ga dobavijo drugemu davčnemu zavezanecu.

(2) Pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata iz točke a) prvega odstavka 118. člena tega zakona imajo tudi davčni zavezanci, ki v okviru svoje dejavnosti običajno dobavljajo zlato drugemu davčnemu zavezanecu za industrijske namene.

(3) Če se dobavitelj iz prvega ali drugega odstavka tega člena odloči za obdavčitev, ima pravico do izbire za obdavčitev tudi posrednik za storitve iz druge alineje 119. člena tega zakona.

(4) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

121. člen
(pravica do odbitka)

(1) Če je poznejša dobava tega zlata oproščena po tej ureditvi, sme davčni zavezanec odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal:

1. za investicijsko zlato, ki mu ga je dobavila oseba, ki je izbrala obdavčitev v skladu s 120. členom tega zakona;

2. za nabavo ali pridobitev znotraj Unije ali za uvoz zlata, razen investicijskega zlata, ki ga pozneje sam ali druga oseba za njegov račun predela v investicijsko zlato;

3. za storitve, ki so mu bile opravljene, kamor spadajo sprememba oblike, mase ali čistosti zlata, vključno z investicijskim zlatom.

(2) Davčni zavezanec, ki proizvaja investicijsko zlato ali predeluje zlato v investicijsko zlato, sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za nabavo ali pridobitev znotraj Unije ali ob uvozu blaga ali za storitve v zvezi s proizvodnjo ali predelavo tega zlata, kot da bi bila poznejša dobava zlata, ki je oproščeno po tej ureditvi, obdavčena.

122. člen
(posebne obveznosti za davčne zavezance,
ki trgujejo z investicijskim zlatom)

(1) Davčni zavezanci morajo voditi evidence o transakcijah z investicijskim zlatom in hraniti dokumentacijo najmanj deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše evidence iz prvega odstavka tega člena.

**6. Posebna ureditev za davčne zavezance,
ki nimajo sedeža znotraj Unije, in opravljajo elektronske
storitve osebam, ki niso davčni zavezanci**

123. člen
(definicije)

Po tej ureditvi imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »davčni zavezanec, ki nima sedeža,« je davčni zavezanec, ki nima niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj Unije in ki ni kakorkoli drugače zavezan k identifikaciji za namene DDV;

– »elektronske storitve« in »elektronsko opravljene storitve« so storitve iz točke k) prvega odstavka 30.d člena tega zakona;

– »država članica za identifikacijo« je država članica, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža, izbere kot državo, v kateri bo prijavil, kdaj se njegova dejavnost, ki jo znotraj Unije opravlja kot davčni zavezanec po določbah te ureditve, začne;

– »država članica potrošnje« je država članica, v kateri se šteje, da so bile elektronske storitve v skladu s 30.c členom tega zakona opravljene;

– »poseben obračun DDV« je poročilo, ki vsebuje informacije, potrebne za ugotovitev zneska davka, ki pripada posamezni državi članici potrošnje.

124. člen
(uporaba posebne ureditve)

(1) Posebna ureditev za elektronsko opravljene storitve se uporablja za vse elektronsko opravljene storitve, ki jih davčni zavezanec iz 125. člena tega zakona opravi osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebivajo v katerikoli državi članici.

(2) Davčni zavezanec iz 125. člena tega zakona uporablja to ureditev za vse elektronske storitve, ki jih opravlja znotraj Unije.

125. člen
(prijava davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki kot državo članico za identifikacijo izbere Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, začne, preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se ta ureditev ne more več uporabljati. Prijavo mora posredovati v elektronski obliki po elektronskih sredstvih na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu ob začetku opravljanja elektronskih storitev, mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti naslednje podatke za identifikacijo: ime, poštni naslov, elektronski naslov, vključno z naslovi internetnih strani, nacionalno davčno številko, če jo ima, in izjavo, da ni identificiran za namene DDV znotraj Unije. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, je dolžan davčnemu organu sporočiti tudi vse spremembe posredovanih podatkov za identifikacijo.

(3) Davčnemu zavezanecu, ki nima sedeža, davčni organ dodeli identifikacijsko številko. O dodeljeni številki davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, obvesti v elektronski obliki po elektronskih sredstvih.

(4) Davčni organ vodi posebno evidenco davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža, ki jim je bila dodeljena identifikacijska številka iz prejšnjega odstavka.

126. člen
(izključitev iz posebne evidence)

Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, izključi iz posebne evidence, če:

– ga ta obvesti, da ne opravlja več elektronskih storitev, ali
– davčni organ kakorkoli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti, ali
– ne izpolnjuje več zahtev, ki morajo biti izpolnjene za uporabo posebne ureditve, ali
– krši pravila posebne ureditve.

127. člen
(predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora davčnemu organu predložiti posebni obračun DDV za elektronske storitve za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali je v tem obdobju opravljal elektronske storitve ali ne. Obračun je dolžan predložiti v 20 dneh po koncu obračunskega obdobja, na katero se obračun nanaša. Posebni obračun DDV je dolžan predložiti v elektronski obliki po elektronskih sredstvih na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti identifikacijsko številko ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo davka, skupno vrednost elektronsko opravljenih storitev v obračunskem obdobju, brez

DDV, in skupni znesek pripadajočega DDV. V posebnem obračunu DDV je davčni zavezanec, ki nima sedeža, dolžan navesti tudi uporabljene davčne stopnje in celotni znesek dolgovanega DDV.

(3) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, izkazovati zneske v eurih.

(4) Obliko posebnega obračuna DDV določi minister, pristojen za finance.

128. člen

(plačilo DDV)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v eurih in ki ga določi davčni organ.

129. člen

(vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki opravlja elektronske storitve po določbah posebne ureditve, nima pravice do odbitka DDV, lahko pa uveljavlja vračilo plačanega DDV.

(2) Zahtevek za vračilo DDV davčni zavezanec, ki nima sedeža, pošlje v elektronski obliki po elektronskih sredstvih.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV v skladu s tem členom in predpisano vsebino zahtevka za vračilo.

130. člen

(vodenje evidenc)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te ureditve, tako da z njimi zagotovi vse podatke, na podlagi katerih lahko davčni organ države članice potrošnje izvaja davčni nadzor glede pravilnosti davčnega obračuna v skladu z zakonom. Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo tako davčnemu organu v Sloveniji kot davčnemu organu v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec mora evidence hraniti deset let po koncu leta, ko je bila transakcija opravljena.

7. Posebna ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji

131. člen

(splošno)

(1) Davčni zavezanec, ki v zadnjih 12 mesecih ni presegel 400.000 eurov obdavčenega prometa, brez DDV, in ni verjetno, da bo ta znesek presegel v naslednjih 12 mesecih, sme obračunavati in plačevati DDV na podlagi prejetih plačil za opravljene dobave blaga in storitev (v nadaljnjem besedilu: posebna ureditev po plačani realizaciji) v skladu s tem podpoglavjem na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V znesek iz prejšnjega odstavka se ne šteje prodaja osnovnih sredstev.

(3) Pri povezanih osebah se, za namene tega podpoglavja, kot znesek iz prvega odstavka tega člena šteje znesek, ki ga vse povezane osebe dosežejo skupaj. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih ali fizičnih oseb.

(4) Ne glede na 33. člen tega zakona, nastane obveznost obračuna DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko prejme plačilo.

(5) Ne glede na 62. člen tega zakona, nastane pravica do odbitka DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko izvrši plačilo.

132. člen

(izključitve iz posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Iz obračunavanja DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji so izključene naslednje transakcije: uvoz in izvoz

blaga, pridobitve blaga znotraj Unije in dobave blaga znotraj Unije.

(2) Posebna ureditev po plačani realizaciji se tudi ne uporablja pri:

– pogodbah o finančnem najemu (leasing), pri katerem je opravljen prenos lastninske pravice s plačilom zadnjega obroka;

– pogodbah o prodaji oziroma nakupu blaga s pridržkom lastninske pravice;

– transakcijah na podlagi kreditne ali posojilne pogodbe;

– dobavah blaga oziroma storitev, kjer je izdan račun z obračunanim DDV, in zneska, izkazanega na računu, ni treba plačati v obdobju, ki presega 6 mesecev od datuma izdaje računa;

– dobavah blaga oziroma storitev, v zvezi s katerim je račun izdan, preden je bilo blago dobavljeno oziroma storitev opravljena;

– storitvah, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati davek v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona;

– dobavah blaga ali storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona.

133. člen

(pogoji za začetek uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 131. člena tega zakona sme začeti uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji na prvi dan katerega koli svojega davčnega obdobja, če:

– je predložil vse obračune DDV, ki jih je bil dolžan predložiti, in je plačal vse zapadle obveznosti iz naslova DDV;

– pred preходом na posebno ureditev po plačani realizaciji ni bil pravnomočno obsojen zaradi storitve kaznivega dejanja ali bil kaznovan za hujši prekršek v zvezi z DDV;

– v obdobju 12 mesecev pred preходом na posebno ureditev po plačani realizaciji ni uporabljal te posebne ureditve;

– v svojem knjigovodstvu zagotovi izpolnjevanje pogojev za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji;

– vsaj 15 dni pred začetkom uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji obvesti pristojni davčni urad o davčnem obdobju, v katerem bo začel uporabljati to posebno ureditev.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka, ki začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, mora v svojem knjigovodstvu ločeno izkazati kakršna koli plačila, ki jih prejme ali izvrši v zvezi s transakcijami, od katerih mora ugotoviti svojo davčno obveznost na podlagi izdanih in prejetih računov.

(3) Davčni zavezanec, ki predloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV, sme uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji od dneva identifikacije za namene DDV, če:

– ni verjetno, da bo v naslednjih 12 mesecih presegel znesek, določen v 131. členu tega zakona,

– pristojni davčni urad obvesti o uporabi posebne ureditve po plačani realizaciji ob predložitvi zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(4) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka, ki začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, ne sme obračunati DDV od plačil, ki jih prejme za dobave blaga oziroma storitve, ki jih je opravil pred identifikacijo za namene DDV, ali uveljavljati odbitka DDV za plačila, ki jih izvrši v zvezi z dobavo blaga in storitev, ki so mu bile opravljene pred identifikacijo za namene DDV.

(5) Posebna ureditev po plačani realizaciji se ne sme uporabiti retroaktivno.

(6) Če davčni organ iz obvestila davčnega zavezanca ali drugih podatkov, ki so mu na razpolago, ugotovi, da obstaja sum zlorabe posebne ureditve po plačani realizaciji, ali če mora preveriti točnost in popolnost podatkov v obvestilu, lahko davčnemu zavezancu začasno, največ pa za 2 meseca, prepove

uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe davčnega organa.

(7) Davčni organ mora v roku iz prejšnjega odstavka izdati odločbo, s katero prepove uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji, če ugotovi, da je davčni zavezanec želel uporabiti to posebno ureditev zaradi izognitve davku, ali če ugotovi, da predpisani pogoji za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji niso bili izpolnjeni. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe davčnega organa.

134. člen

(začetek in prenehanje uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za začetek uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, lahko začne uporabljati to ureditev ne prej kot prvi dan svojega naslednjega davčnega obdobja, ki sledi mesecu priglasitve.

(2) Davčni zavezanec lahko uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji do zadnjega dne tistega davčnega obdobja, v katerem vrednost obdavčenih dobav v zadnjih 12 mesecih preseže 400.000 eurov, brez DDV.

(3) Davčni zavezanec lahko preneha uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji zadnji dan katerega koli svojega davčnega obdobja, če obvesti pristojni davčni urad o davčnem obdobju, v katerem bo prenehal uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji.

(4) Davčni zavezanec, ki preneha uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, mora v obračunu DDV, ki ga predloži za davčno obdobje, v katerem preneha uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, izkazati celoten znesek DDV, ki bi ga bil dolžan plačati v obdobju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, če ne bi uporabljal te posebne ureditve, zmanjšan za celoten znesek DDV, ki ga je obračunal in plačal v skladu s posebno ureditvijo po plačani realizaciji, in za znesek odbitka DDV.

135. člen

(posebni primeri o prenehanju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Davčnemu zavezancu preneha pravica do uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, če:

- je bil med uporabo te ureditve obsojen storitve kaznivega dejanja ali kaznovan za hujši prekršek v zvezi z DDV,
- je uveljavljal odbitek DDV, kot da ne bi uporabljal posebne ureditve po plačani realizaciji,
- davčni organ utemeljeno sumi, da je davčni zavezanec zlorabil posebno ureditev po plačani realizaciji.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka mora v obračunu DDV, ki ga predloži za davčno obdobje, v katerem mu je prenehala pravica do uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, izkazati celoten znesek DDV, ki bi ga bil dolžan plačati v obdobju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, če ne bi uporabljal te posebne ureditve, zmanjšan za celoten znesek DDV, ki ga je obračunal in plačal v skladu s posebno ureditvijo po plačani realizaciji, in za znesek odbitka DDV.

136. člen

(dokazila o izvršenih plačilih in poročanje o neplačanih računih na dan 31. decembra tekočega leta)

(1) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora v roku iz 86. člena tega zakona hraniti račune, ki jih je plačal drugim davčnim zavezancem, in dokazila o opravljenih plačilih.

(2) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora davčnemu organu poročati o vseh izdanih računih, ki niso plačani do 31. decembra tekočega leta. Popis neplačanih računov mora davčni zavezanec predložiti pristojnemu davčnemu uradu najpozneje do 31. januarja naslednjega leta.

137. člen

(pooblastilo ministru)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi izvajanje tega podpoglavja in določi način izvajanja te posebne ureditve za posebne transakcije.

XII. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM IN PLAČEVANJEM DDV

138. člen

(nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV)

(1) Obračunavanje in plačevanje DDV nadzoruje davčni organ v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in z zakonom, ki ureja davčno službo. Obračunavanje in plačevanje DDV od prevoznih storitev v mednarodnem potniškem prometu lahko nadzoruje tudi carinski organ.

(2) Pri uvozu blaga nadzoruje obračunavanje in plačevanje DDV carinski organ v skladu s carinskimi predpisi, kot da bi bil DDV uvozna dajatev.

(3) Nadzor nad davčnimi skladišči opravljata carinski in davčni organ.

139. člen

(uporaba drugih predpisov)

Glede pravnih sredstev, obresti in vseh vprašanj postopka, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo zakon, ki ureja davčni postopek, oziroma zakon, ki ureja upravni postopek, zakon, ki ureja davčno službo, in zakon, ki ureja carinsko službo.

XIII. KAZENSKKE DOLOČBE

140. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu s 33., 34. oziroma 131. členom tega zakona;
2. DDV ne obračuna od davčne osnove v skladu s 36., 36.a oziroma 37. členom tega zakona;
3. na računu ne izkaže predpisanih podatkov (82. in 83. člen);
4. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
5. na računih izkazuje DDV (110. in 116. člen);
6. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, začne, spremeni ali preneha (prvi odstavek 125. člena);
7. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku posebnega obračuna DDV za elektronsko opravljene storitve oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (127. člen);
8. ne predloži obračuna in ne plača DDV od elektronsko dobavljenih storitev v predpisanem roku in na predpisan način (127. in 128. člen);
9. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oseba iz petega odstavka 95. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 200 do 1.200 eurov, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku.

141. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. nepravilno obračuna znesek DDV, ki ga sme odbiti (63. do 72. člen);

2. ne plača oziroma ne plača v predpisanem roku DDV (77. člen);

3. pri davčnem organu ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem dejavnosti kot davčnega zavezanca oziroma pristojnemu davčnemu uradu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV (78. člen);

4. davčnemu organu ne prijavi, da pridobiva blago znotraj Unije (tretji odstavek 78. člena);

4.a davčni organ ne obvesti, da dobavlja blago ali storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom tega zakona (78.a člen);

5. ne zagotovi, da je izdan račun (81. člen);

6. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 85. člena tega zakona oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;

7. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku (86. in 136. člen);

8. ne predloži obračuna DDV na predpisan način oziroma ne predloži obračuna DDV v predpisanem roku oziroma v obračunu DDV ne izkaže predpisanih podatkov (87., 88., 88.a člen);

9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga znotraj Unije (prvi odstavek 90. člena) oziroma ga ne predloži za predpisano obdobje (tretji odstavek 90. člena in drugi odstavek 91. člena);

10. v rekapitulacijskem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov (drugi odstavek 90. člena in prvi odstavek 91. člena);

10.a ne predloži davčnemu organu poročila o dobavah blaga ali storitev po 76.a členu tega zakona oziroma ne izkaže predpisanih podatkov (92.a člen);

11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;

12. zato, da bi neupravičeno začel uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena;

13. kljub temu da ne izpolnjuje pogojev za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji, obračunava DDV na podlagi prejetih plačil (131. člen);

14. začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja omenjeno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (134. člen);

15. ne vodi evidenc o transakcijah z investicijskim zlatom oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (122. člen);

16. ne vodi evidence o transakcijah v okviru posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo elektronske storitve, oziroma je ta evidenca nepopolna ali ne-natančna (130. člen);

17. ne zagotavlja hranjenja evidence o elektronsko opravljenih storitvah v predpisanem roku hranjenja (130. člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

141.a člen

(izjema od prekrška pri predložitvi obračuna DDV na podlagi samoprijave)

Ne glede na kazenske določbe v tem zakonu se za prekršek ne kaznuje davčni zavezanec, ki je predložil obračun DDV oziroma plačal DDV na podlagi samoprijave.

141.b člen

(izjema od prekrška pri popravljanju davčne osnove v tekočem obračunu DDV zaradi popravka napake iz obračuna DDV za preteklo davčno obdobje)

Ne glede na kazenske določbe v tem zakonu se za prekršek ne kaznuje davčni zavezanec, ki popravke napak iz preteklih davčnih obdobj vključi v tekoči obračun DDV in od razlike v davku obračuna in plača obresti v skladu z določbami za samoprijavo na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek.

142. člen

(globo v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

V primerih, ko je narava prekrška iz 141. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se sme pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznovati z globo do 375.000 eurov, njihove odgovorne osebe pa z globo do 12.300 eurov.

143. člen

(globo, sorazmerna višini neplačanega DDV)

Globo, ki je predpisana v razponu, se lahko izreče z odločbo v hitrem postopku tudi v višjem znesku, kot je najnižja višina globe, pri čemer se takšna globo izreče v odstotku od neplačanega DDV, in sicer v višini 50% neplačanega DDV. Globo, določena v skladu s tem členom, pa ne sme preseči najvišjega zneska, določenega za posamezni prekršek v skladu s tem zakonom.

144. člen

(zastaranje postopka o prekršku)

(1) Postopek o davčnih prekrških iz 141. člena tega zakona, katerih narava je, zaradi okoliščin iz 142. člena predloga zakona, posebno huda, se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopka o prekršku v nobenem primeru ni več mogoče začeti ali nadaljevati, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

XIV. POSEBNI DOLOČBI

145. člen

(pooblastilo vladi)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko spremeni pavšalno nadomestilo iz tretjega odstavka 95. člena tega zakona, če se pomembneje spremenijo pogoji gospodarjenja ali če se spremeni stopnja DDV.

(2) Z zakonom o izvrševanju proračuna se lahko stopnja DDV po tem zakonu poveča ali zmanjša za do 15%.

146. člen

(natančnejši predpisi)

(1) Za razvrstitev izdelkov po tem zakonu se uporablja kombinirana nomenklatura carinske tarife, za razvrstitev dejavnosti pa standardna klasifikacija dejavnosti.

(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uveljavljanja oprostitev DDV, izda minister, pristojen za finance.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

XV. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

147. člen

(nižja stopnja DDV v prehodnem obdobju)

(1) Nižja stopnja DDV iz tretjega odstavka 41. člena tega zakona se uporablja do konca prehodnega obdobja iz Pristopne pogodbe Republike Slovenije k Evropski uniji oziroma do konca prehodnega obdobja, ki je določen v pravnem aktu Sveta, s katerim se Sloveniji dovoljuje uporaba nižje stopnje DDV.

(2) Konec uporabe nižje stopnje DDV iz tretjega odstavka 41. člena tega zakona objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

148. člen

(oprostitve DDV v davčnih skladiščih)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na davčna skladišča, se začnejo uporabljati po objavi potrditev ureditve po zaključenem postopku posvetovanj v skladu z 29. členom Šeste direktive Sveta 77/388/EGS.

(2) Potrditev iz prvega odstavka tega člena objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

149. člen

(prehodna ureditev za 94. člen)

(1) Davčni zavezanec, ki je na dan uveljavitve tega zakona identificiran za namene DDV, ker je presegel znesek iz prvega odstavka 45. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 21/06 – uradno prečiščeno besedilo), in izpolnjuje pogoje za oprostitve obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom 94. člena tega zakona, predloži davčnemu organu zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV najpozneje do 31. decembra 2006.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena se lahko odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. O izbiri mora davčni organ obvestiti najpozneje do 31. decembra 2006.

(3) Če davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena ne predloži zahtevka za prenehanje identifikacije za namene DDV v predpisanem roku ali ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, davčni organ o prenehanju identifikacije za namene DDV odloči po uradni dolžnosti.

(4) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena od 1. januarja 2007 ne sme izkazovati DDV na svojih računih in od 1. januarja 2007 dalje ne sme več uveljavljati odbitka DDV.

150. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 21/06 – uradno prečiščeno besedilo),

– Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 17/04, 45/04, 84/04, 122/04, 60/05, 117/05, 1/06 in 10/06),

– Pravilnik o uveljavljanju oprostitev plačila davka na dodano vrednost in trošarin v mednarodnem potniškem prometu (Uradni list RS, št. 43/04),

– Pravilnik o pogojih in načinu oprostitve dajatev za diplomatska predstavništva, konzulate ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo (Uradni list RS, št. 45/04) in

– Pravilnik o izvajanju 29. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 53/04, 34/06).

(2) Predpis iz prve alineje prvega odstavka tega člena se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

151. člen

(izdaja podzakonskih aktov)

(1) Minister, pristojen za finance, izda podrobnejše predpise za izvajanje tega zakona v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do začetka uporabe predpisov iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo predpisi iz druge do pete alineje prvega odstavka 150. člena tega zakona.

152. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007.

Zakon o spremembi Zakona o davku na dodano vrednost ZDDV-1A (Uradni list RS, št. 33/09) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za obračune DDV, ki se nanašajo na davčna obdobja po 31. decembru 2009.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost ZDDV-1B (Uradni list RS, št. 85/09) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

47. člen

(začetek uporabe 73.a člena zakona)

73.a člen zakona se uporablja za obračune DDV, ki se nanašajo na davčna obdobja po 31. decembru 2009.

48. člen

(začetek uporabe novih pravil o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v državi članici EU)

(1) Podpoglavji 2.2. Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici in 2.3. Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici iz IX. poglavja se uporabljata za zahtevke za vračilo DDV, ki so predloženi po 31. decembru 2009.

(2) Za zahtevke za vračilo DDV, predložene pred 1. januarjem 2010, se uporabljajo predpisi o DDV, veljavni na dan 31. decembra 2009.

49. člen

(začetek uporabe točke (11a) Priloge I)

Točka (11a) Priloge I tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2011.

50. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2010.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost ZDDV-1C (Uradni list RS, št. 85/10) vsebuje naslednji končni določbi:

KONČNI DOLOČBI

37. člen

(podaljšanje roka za oddajo zahtevkov za vračilo iz drugega odstavka 74.d člena zakona in prenehanje veljavnosti e) točke 76.a člena zakona)

(1) Ne glede na drugi odstavek 74.d člena zakona lahko vložnik za leto 2009 zahtevek za vračilo predloži do 31. marca 2011.

(2) Točka e) 76.a člena zakona preneha veljati 30. junija 2015.

38. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2011.

PRILOGA I**SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV**

(1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprava jedi;

(2) dobava vode;

(3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;

(4) medicinska oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;

(5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;

(6) dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim gradivom, otroškimi slikanicami, vključno s tistimi za risanje ali barvanje, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij, razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju;

(7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabavišne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;

(8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;

(9) uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona;

(10) umetniški predmeti iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:

– avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali

– davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;

(11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;

(11a) obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;

(11b) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjskih;

(12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmacevtska sredstva, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

(13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

(14) uporaba športnih objektov;

(15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

(16) storitve javne higiene;

(17) manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);

(18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);

(19) frizerske storitve;

(20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

PRILOGA I a**OKVIRNI SEZNAM ELEKTRONSKO OPRAVLJENIH STORITEV IZ 30. ČLENA IN K) TOČKE 30.d ČLENA ZAKONA**

(1) Spletna ponudba, spletno gostovanje, vzdrževanje programov in opreme na daljavo;

(2) dobava programske opreme in njeno posodabljanje;

(3) dobava slik, besedil in informacij, kot tudi dajanje baz podatkov na razpolago;

(4) dobava glasbe, filmov in iger, vključno z igrami na srečo in loterijo, kot tudi predvajanje in prireditve s področij politike, kulture, umetnosti, športa, znanosti in zabave;

(5) opravljanje poučevanja na daljavo.

PRILOGA II**VRSTE BLAGA, KI JE LAHKO SKLADIŠČENO V DAVČNIH SKLADIŠČIH**

Tarifna oznaka KN	Poimenovanje blaga
(1) 0701	Krompir
(2) 0711 20	Oljke
(3) 0801	Kokosovi orehi, brazilski orehi in akažu orehi
(4) 0802	Drugo lupinasto sadje
(5) 0901 11 00 0901 12 00	Kava, nepražena
(6) 0902	Čaj
(7) 1001 do 1005 1007 do 1008	Žita
(8) 1006	Oluščen nebrušen riž
(9) 1201 do 1207	Zrnje, oljni plodovi in semena (vključno s sojo v zrnju)
(10) 1507 do 1515	Olja in masti rastlinskega izvora in njihove frakcije, prečiščene ali neprečiščene, toda kemično nemodificirane
(11) 1701 11 1701 12	Surovi sladkor
(12) 1801	Kakav v zrnju, cel ali zdrobljen, surov ali pražen
(13) 2709 2710 2711 12 2711 13	Mineralna olja (vključno s propanom in butanom; tudi surova nafta in olja)
(14) Poglavji 28 in 29	Kemijski proizvodi v razsutem stanju
(15) 4001 4002	Naravni kavčuk v primarnih oblikah ali ploščah, listih ali trakovih
(16) 5101	Volna
(17) 7106	Srebro
(18) 7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00	Platina (paladij, rodij)
(19) 7402 7403 7405 7408	Baker
(20) 7502	Nikelj
(21) 7601	Aluminij
(22) 7801	Svinec
(23) 7901	Cink
(24) 8001	Kositer
(25) ex 8112 92 ex 8112 99	Indij

Tarifna oznaka KN	Poimenovanje blaga
(26) 2614	Titanove rude in koncentradi
(27) 7202	Ferolegure
(28) 7201	Grodelj in zrcalovina v štručah, blokih in drugih primarnih oblikah
(29) 81	Druge kovine
(30) 4409	Neobdelan les
(31) 9401	Končni/obdelani leseni izdelki

PRILOGA III**UMETNIŠKI PREDMETI, ZBIRKE IN STARINE****A. »Umetniški predmeti«**

1. slike, risbe in pasteli, kolaži in podobne dekorativne plošče, ki se uvrščajo v tarifno oznako 9701 kombinirane nomenklature carinske tarife (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka), če so jih avtorji izdelali v celoti ročno, razen: načrti in risbe za arhitekturo, strojogradnjo, industrijo, topografijo ali podobne namene; ročno slikani ali okrašeni izdelki; gledališke kulise in podobno iz pobarvanega ali poslikanega platna;

2. izvirna grafična dela, odtisi in litografije iz tarifne oznake 9702 00 00, če jih avtor izdelava ročno v omejenem številu v črnbeli barvi ali v barvi ene ali več plošč, ne glede na postopek in material, ki je bil uporabljen, razen če je bil uporabljen mehanični ali fotomehanski postopek;

3. izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala iz tarifne oznake 9703 00 00, če jih izdelava avtor ter skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij, če jo nadzoruje avtor ali njegov naslednik;

4. tapiserije iz tarifne oznake 5805 00 00 in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti iz tarifne oznake 6304 00 00 na podlagi izvirnega umetniškega dela pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega;

5. unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom;

6. poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev (dragotine, nakit), zlatarjev in srebrarjev;

7. umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor, ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih.

B. »Zbirke«

1. poštne znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno iz tarifne oznake 9704 00 00, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku oziroma niso namenjene za uporabo;

2. zbirke in zbirateljski predmeti iz tarifne oznake 9705 00 00, ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen.

C. »Starine«

Predmeti iz tarifne oznake 9706 00 00, ki so stari več kot 100 let, razen umetniških predmetov ali zbirk.

PRILOGA III a

SEZNAM DOBAV ODPADKOV, OSTANKOV IN RABLJENEGA MATERIALA TER STORITEV, V ZVEZI S KATERIMI SO PLAČNIKI DDV PREJEMNIKI TEGA BLAGA ALI STORITEV

(1) Dobava železnih in neželeznih kovinskih odpadkov, ostankov in rabljenega materiala, vključno s polizdelki od predelave, izdelave ali taljenja železnih in neželeznih kovin ter njihovih zlitin;

(2) dobava pol predelanih izdelkov iz železa in neželeznih kovin ter s tem povezane storitve predelave.

555. Zakon o dohodnini (uradno prečiščeno besedilo) (ZDoh-2-UPB7)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 23. 11. 2010 je Državni zbor na seji dne 4. 2. 2011 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o dohodnini, ki obsega:

– Zakon o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 117/06 z dne 16. 11. 2006),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2A (Uradni list RS, št. 10/08 z dne 30. 1. 2008),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2B (Uradni list RS, št. 78/08 z dne 30. 7. 2008),

– Zakon o spremembah Zakona o dohodnini – ZDoh-2C (Uradni list RS, št. 125/08 z dne 30. 12. 2008),

– Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2D (Uradni list RS, št. 20/09 z dne 16. 3. 2009),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2E (Uradni list RS, št. 10/10 z dne 12. 2. 2010),

– Zakon o spremembi Zakona o dohodnini – ZDoh-2F (Uradni list RS, št. 13/10 z dne 22. 2. 2010),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2G (Uradni list RS, št. 43/10 z dne 31. 5. 2010) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2H (Uradni list RS, št. 106/10 z dne 27. 12. 2010).

Št. 435-01/11-1/2

Ljubljana, dne 4. februarja 2011

EPA 1524-V

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.
Predsednik

ZAKON
O DOHODNINI
uradno prečiščeno besedilo
(ZDoh-2-UPB7)

I. SPLOŠNE DOLOČBE**1. člen**

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in ujava obveznost plačevanja dohodnine.

(2) Dohodnina je davek od dohodkov fizičnih oseb.

2. člen

(uporaba zakona)

Dohodnina se ugotavlja po določbah zakona, ki velja na dan 1. januarja leta, za katero se dohodnina odmerja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

3. člen

(pripadnost dohodnine)

Dohodnina je prihodek državnega proračuna, če ni z zakonom drugače določeno.

II. ZAVEZANEC ZA DOHODNINO IN OBSEG DAVČNE
OBVEZNOSTI

4. člen

(zavezanec za dohodnino)

Zavezanec in zavezanka za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je fizična oseba.

5. člen

(obseg davčne obveznosti)

(1) Rezident in rezidentka (v nadaljnjem besedilu: rezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) in od vseh dohodkov, ki imajo vir izven Slovenije.

(2) Nerezident in nerezidentka (v nadaljnjem besedilu: nerezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji.

1. Residenstvo

6. člen

(rezident)

Zavezanec je rezident Slovenije v kateremkoli času v davčnem letu, če v tem času izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

1. ima uradno prijavljeno stalno prebivališče v Sloveniji;

2. biva izven Slovenije zaradi zaposlitve v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri Evropski uniji ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri mednarodni organizaciji, kot javni uslužbenec z diplomatskim ali konzularnim statusom, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član takega javnega uslužbenca in prebiva s to osebo;

3. je bil rezident Slovenije v kateremkoli obdobju preteklega ali tekočega leta in biva izven Slovenije zaradi zaposlitve:

a) v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri Evropski uniji ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri mednarodni organizaciji, kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji, brez diplomatskega ali konzularnega statusa;

b) kot javni uslužbenec ali funkcionar v državnem organu ali organu lokalne skupnosti, in sicer v državi, ki na podlagi vzajemnosti takega uslužbenca ne šteje za svojega rezidenta;

c) kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki ali Evropskem investicijskem skladu, ali je zakonec, ki ni zaposlen in ne opravlja dejavnosti, ali vzdrževan otrok takega uslužbenca in prebiva s to osebo;

4. je bil rezident Slovenije v kateremkoli obdobju preteklega ali tekočega leta in biva izven Slovenije zaradi opravljanja funkcije poslanca v Evropskem parlamentu;

5. ima svoje običajno bivališče ali središče svojih osebnih in ekonomskih interesov v Sloveniji, ali

6. je v kateremkoli času v davčnem letu prisoten v Sloveniji skupno več kot 183 dni.

7. člen

(nerezident)

(1) Ne glede na 6. člen tega zakona, je zavezanec nerezident, če izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

1. opravlja delo kot oseba z diplomatskim ali konzularnim statusom v Sloveniji v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji skupine tujih držav ali tuje države, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član take osebe in prebiva s to osebo, če ni slovenski državljan;

2. bi postal rezident samo zaradi opravljanja dela kot funkcionar, strokovnjak ali uslužbenec mednarodne organizacije, če ni slovenski državljan;

3. bi postal rezident samo zaradi zaposlitve:

a) v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji tuje države v Sloveniji kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji brez diplomatskega ali konzularnega statusa in ni slovenski državljan;

b) kot uslužbenec tuje države v Sloveniji v funkciji, ki ni diplomatska, konzularna ali mednarodna, pod pogojem, da ta tuja država na podlagi vzajemnosti podobnega uslužbenca Republike Slovenije ne šteje za svojega rezidenta;

c) kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki ali Evropski investicijski banki, v Sloveniji;

4. je fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

a) bo bivala v Sloveniji izključno zaradi zaposlitve kot tuj strokovnjak za dela, za katera v Sloveniji ni dovolj ustreznega kadra,

b) ni bila rezident v kateremkoli času petih let pred prihodom v Slovenijo,

c) ni lastnik nepremičnine v Sloveniji, in

d) bo bivala v Sloveniji skupno manj kot 365 dni v dveh zaporednih davčnih letih;

5. je fizična oseba, ki biva v Sloveniji izključno zaradi študija ali zdravljenja.

(2) O izpolnjevanju pogojev iz 4. točke prvega odstavka tega člena odloči pristojni davčni organ in o tem osebi izda pisno potrdilo.

2. Vir dohodka

8. člen

(splošno o virih dohodka)

Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli od določb tega poglavja mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

9. člen

(vir dohodka iz zaposlitve in iz opravljanja storitev)

Dohodek iz zaposlitve in dohodek iz opravljanja storitev imata vir v Sloveniji, če se zaposlitev izvaja ali storitev opravi v Sloveniji.

10. člen

(vir dohodka, če je dohodek izplačal rezident ali poslovna enota nerezidenta v Sloveniji)

(1) Dohodki imajo vir v Sloveniji, če je dohodek izplačala ali ji je bil zaračunan, oseba, ki je rezident po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali poslovna enota nerezidenta po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in sicer:

1. dohodek iz zaposlitve in iz opravljanja storitev, če se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove rezidenta ali poslovne enote nerezidenta iz virov dohodka znotraj Slovenije ali bi bil odbitna postavka, če bi rezident ali poslovna enota nerezidenta bil zavezanec oziroma ne bi bil oproščen dohodnine ali davka od dohodkov pravnih oseb;

2. dohodek, izplačan delojemalcem, tudi članom uprave, članom nadzornih svetov, članom upravnih odborov ali drugim osebam, ki opravljajo podobno funkcijo, iz dobička;

3. pokojnine in drugi dohodki iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja;

4. dividende;

5. obresti, dohodek iz prenosa premoženjske pravice in dohodek iz oddajanja premoženja v najem, razen če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije;

6. vsak drug dohodek, za katerega ni mogoče določiti vira po 9., 11. do 14. členu ali po drugih določbah tega člena, razen če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije.

(2) Za poslovno enoto nerezidenta po tem zakonu se šteje poslovna enota nerezidenta, določena z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

11. člen

(vir dohodka iz opravljanja dejavnosti)

(1) Dohodek, ki ga pridobi rezident z opravljanjem dejavnosti, ima vir v Sloveniji, razen dohodka, ki ga pridobi z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v tujini.

(2) Dohodek, ki ga pridobi nerezident z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(3) Šteje se, da je dohodek od premoženja, ki so del poslovnega premoženja poslovne enote, vključno z dohodkom od odčitave te poslovne enote, pridobljen z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote.

12. člen

(vir dohodka od nepremičnin in od dohodka iz kmetijske in gozdarske dejavnosti)

(1) Dohodek od nepremičnine in pravic na nepremičnini, vključno z dobičkom iz kapitala od odsvojitve nepremičnine, ki je v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(2) Dobiček iz kapitala od odsvojitve nepremičnine iz prvega odstavka tega člena je tudi dobiček iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50% vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji.

(3) Dohodek iz kmetijske in gozdarske dejavnosti, ki se opravlja na zemljiščih in v čebeljih panjih, ki so v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

13. člen

(vir dohodka od vrednostnih papirjev in lastniških deležev)

Dohodki od:

1. vrednostnih papirjev in pravic iz vrednostnih papirjev, ki jih izdajo:

a) Republika Slovenija, Banka Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti,

b) gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji in

2. lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji,

vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z njihovo odsvojitvijo, imajo vir v Sloveniji.

14. člen

(vir dohodka iz vzajemnih skladov)

Dohodki iz vzajemnega sklada, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov oziroma enot premoženja vzajemnega sklada (v nadaljnjem besedilu: investicijskih kuponov), imajo vir v Sloveniji, če vzajemni sklad upravlja družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

III. PREDMET OBDAVČITVE

15. člen

(predmet obdavčitve)

(1) Z dohodnino so obdavčeni dohodki fizične osebe, ki so bili pridobljeni oziroma doseženi v davčnem letu, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Dohodki so vsi dohodki in dobički, ne glede na vrsto, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Za dohodek po tem zakonu se šteje vsako izplačilo oziroma prejem dohodka, ne glede na obliko, v kateri je izplačan oziroma prejet.

(4) Dohodek, prejet v naravi, se določi na podlagi primerljive tržne cene, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Dohodek je pridobljen oziroma dosežen v davčnem letu, v katerem je prejet, če ni s tem zakonom drugače določeno. Šteje se, da je dohodek prejet, ko je izplačan fizični osebi ali je kako drugače dan na razpolago fizični osebi.

16. člen

(splošna pravila)

(1) V primeru transakcij in izplačil dohodkov med povezanimi osebami se kot podlaga za ugotovitev višine dohodka uporabljajo primerljive tržne cene.

(2) Metode za določanje primerljive tržne cene so določene z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(3) Povezana oseba po tem zakonu je družinski član ali katerakoli oseba, ki jo nadzira ali običajno nadzira zavezanec. Za družinskega člana se šteje zakonec zavezanca, prednik ali potomec zavezanca ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji. Za družinskega člana se šteje tudi partner oziroma partnerica, s katerim zavezanec živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: partner v istospolni skupnosti). Šteje se, da oseba nadzira drugo osebo, kadar ima lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25% v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi. Za namene določitve nadzora se šteje, da ima določena oseba v lasti vse lastniške deleže, ki jih ima neposredno ali posredno v lasti katerakoli oseba, ki je povezana s to določeno osebo.

(4) Za zakonca po tem zakonu se šteje oseba, ki živi z zavezancem v zakonski zvezi. Za zakonca po tem zakonu se šteje tudi oseba, s katero zavezanec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza (v nadaljnjem besedilu: zunajzakonski partner). Šteje se, da je življenjska skupnost nastala na dan po preteku 12 mesecev od dneva, ko sta zavezanec in oseba začela živeti skupaj v življenjski skupnosti. Šteje se, da je življenjska skupnost prenehala na dan po preteku 90 dni od dneva, ko sta zavezanec in oseba prenehala živeti skupaj v življenjski skupnosti.

(5) Če je pravica do dohodka prenesena na drugo osebo, se šteje, da je prejemnik tega dohodka oseba, ki je navedeno pravico prenesla, razen če je hkrati opravljen tudi neomejen in nepreklicen prenos premoženja, ki je vir dohodka iz navedenega premoženja, na drugo osebo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Pridobljeni dohodek in nastali stroški v tuji valuti se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan pridobitve dohodka oziroma nastanka stroškov, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(7) Za družinskega člana iz 4. točke prvega odstavka 37. člena, iz 39. člena ter iz petega odstavka 97. člena tega zakona se šteje zakonec zavezanca ali otrok, posvojeneц in pastorek zavezanca ali otrok zunajzakonskega partnerja ter starši in posvojitelji zavezanca. Za družinskega člana po tem odstavku se šteje tudi partner v istospolni skupnosti in otrok partnerja v istospolni skupnosti.

(8) Učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas po tem zakonu je oseba, katere primarna dejavnost je osnovnošolsko ali srednješolsko izobraževanje ali študij po študijskem programu za pridobitev izobrazbe, v skladu s predpisi, ki urejajo osnovno, srednje in visoko šolstvo.

(9) Dohodek, prejet v naravi, se poveča s koeficientom davčnega odtegljaja, če:

1. v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek, obstaja obveznost obračuna, odtegnitve in plačila davčnega odtegljaja od tega dohodka in

2. ni drugega dohodka zavezanca, prejetega v denarju pri izplačevalcu dohodka v naravi ali ta ni zadosten, da bi se od tega dohodka lahko odtegnil in plačal davčni odtegljaj od dohodka v naravi.

(10) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz zaposlitve in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz zaposlitve.

(11) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz dejavnosti in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz dejavnosti.

17. člen

(splošno pravilo o neobdavčenih dohodkih)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na oprostitve plačila dohodnine, določbe, ki določajo dohodke, ki se ne všteto v davčno osnovo in določbe 19. člena tega zakona, se nanašajo na dohodke, ki imajo vir v Sloveniji, in na dohodke, ki imajo vir izven Slovenije.

(2) Pri presoji, ali se določbe iz prvega odstavka tega člena nanašajo tudi na dohodek z virom izven Slovenije, se za namene tega zakona smiselno uporabljajo predpisi, veljavni v Sloveniji.

18. člen

(dohodek)

Dohodki po tem zakonu so:

1. dohodek iz zaposlitve,
2. dohodek iz dejavnosti,
3. dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti,
4. dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice,
5. dohodek iz kapitala,
6. drugi dohodki.

19. člen

(kaj se ne šteje za dohodek po tem zakonu)

Ne glede na 18. člen tega zakona, se za dohodke fizične osebe po tem zakonu ne štejejo:

1. dediščine;
2. volila, razen tistih, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena tega zakona;
3. darila, prejeta od fizične osebe, ki ni delodajalec prejemnika (ali z delodajalcem povezana oseba) ali delodajalec osebe, ki je povezana s prejemnikom, razen daril, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena tega zakona;
4. dobitki od iger na srečo po zakonu, ki ureja igre na srečo;
5. izplačila, ki jih prejme fizična oseba na podlagi zavarovanja za primer bolezni, poškodbe ali invalidnosti, katerega zakon, ki ureja zavarovalništvo, ne določa kot obvezno zavarovanje, ali izplačila na podlagi zavarovanja za škodo, povzročeno na osebnem premoženju;
6. sredstva ali dobitki, ki jih pridobi fizična oseba na podlagi prenosov sredstev med svojim podjetjem, v katerem samostojno opravlja dejavnost, in svojim gospodinjstvom ali na podlagi prenehanja opravljanja dejavnosti; navedena določba ne vpliva na obveznosti te fizične osebe, ki opravlja dejavnost, po III.3. poglavju tega zakona;
7. ugodnost, ki jo prejme fizična oseba pri nakupu blaga in storitev, vključno s priložnostnim prejemom dodatnega blaga ali storitev, če je taka ugodnost dostopna vsem strankam pod enakimi pogoji in ni v zvezi z zaposlitvijo ali dejavnostjo fizične osebe.

1. Oprostitve plačila dohodnine

20. člen

(pomoči in subvencije)

Dohodnine se ne plača od:

1. denarne pomoči, ki jo posameznik prejme zaradi naravne in druge nesreče v skladu s posebnimi predpisi, razen de-

narne pomoči, ki jo posameznik prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 46. členu tega zakona;

2. subvencij, ki se v skladu s posebnimi predpisi izplačujejo iz proračuna za določene namene, razen subvencij, ki jih posameznik prejme v zvezi z doseganjem dohodkov iz 1. do 5. točke 18. člena tega zakona;

3. subvencije, ki pripada mladi družini kot spodbuda za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja po zakonu, ki ureja nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo in subvencije mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja;

4. enkratne denarne pomoči po zakonu, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, zakonu o obrambi in zakonu o notranjih zadevah;

5. enkratne solidarnostne pomoči, ki jo izplača sindikat svojim članom z namenom nudenja materialne pomoči v primerih socialne ogroženosti ter v primerih reševanja izjemnih razmer (kot so smrt, naravne in druge nesreče), če je izplačana pod pogoji, ki so določeni z aktom, ki ga sprejme reprezentativni sindikat na ravni države;

6. pomoči, ki jih socialno ali drugače ogrožene osebe prejmejo od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja humanitarne organizacije, status humanitarne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega ali zdravstvenega varstva, in od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja invalidske organizacije, status invalidske organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju invalidskega varstva;

7. pomoči, ki jih pomoči potrebne osebe prejmejo od dobrodelnih ustanov, katerih ustanovitve in poslovanje je v skladu z zakonom, ki ureja ustanove;

8. pomoči in prejemkov, ki jih država in samoupravna lokalna skupnost zagotavlja socialno ogroženim v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo, in zakonom, ki ureja lokalno samoupravo;

9. obveznih prispevkov za socialno varnost, ki jih za posamezne zavarovance v skladu s posebnimi predpisi plačuje Slovenija ali samoupravna lokalna skupnost, pod pogojem, da Slovenija oziroma samoupravna lokalna skupnost ne nastopa kot njihov delodajalec;

10. prejemkov, ki jih osebam s statusom begunca v Sloveniji, osebam z začasnim zatočiščem v Sloveniji in tujcem, ki jim je dovoljeno začasno zadrževanje v Sloveniji, zagotavlja proračun ali mednarodna organizacija v skladu z zakonom o tujcih, zakonom o začasnem zatočišču in drugimi predpisi.

21. člen

(dohodki, tudi v obliki povračil stroškov, storitev in drugih ugodnosti, po posebnih zakonih)

Dohodnine se ne plača od:

1. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi zakona o vojnih invalidih, zakona o žrtvah vojnega nasilja, zakona o posebnih pravicah žrtev vojne za Slovenijo, zakona o popravil krivic, zakona o vojnih veteranih in zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb in zakona o republiških priznawalninah, razen prejemkov, ki predstavljajo redni dohodek;

2. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih in zakonu, ki ureja socialno varstvo, ter dodatka za tujo nego in pomoč po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;

3. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o vojnih invalidih in nadomestila za invalidnost po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;

4. doživljenjske mesečne rente, ki jo posameznik prejme po zakonu o žrtvah vojnega nasilja in zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991;

5. veteranskega dodatka po zakonu o vojnih veteranih.

22. člen

(dohodki iz naslova starševskega varstva in zavarovanja za primer brezposelnosti)

Dohodnine se ne plača od:

1. starševskega dodatka in pomoči ob rojstvu otroka, ki jih upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke ali na podlagi predpisa samoupravnih lokalne skupnosti;

2. otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, ki ga upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;

3. denarnih pomoči za brezposelnost, ki se izplačujejo iz proračuna v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje za primer brezposelnosti;

4. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, razen dohodkov, ki predstavljajo redni dohodek na podlagi navedenega zavarovanja.

23. člen

(dohodki iz naslova obveznega pokojninskega, invalidskega in zdravstvenega zavarovanja)

Dohodnine se ne plača od:

1. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in zdravstvenega zavarovanja, razen dohodkov, ki predstavljajo redni dohodek na podlagi navedenega zavarovanja;

2. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

3. varstvenega dodatka k pokojnini po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

4. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

24. člen

(dohodki, povezani z zagotavljanjem varnosti, zaščite in reševanja)

Dohodnine se ne plača od:

1. nadomestila za uporabo sredstev, ki jih je zavezanec dal na razpolago za obrambne potrebe in za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, in od povračila škode navedeni osebi v skladu z zakonom o obrambi, zakonom o materialni dolžnosti in zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

2. izplačil stroškov in nagrad osebam za tajno policijsko delovanje in sodelovanje pri izvajanju ukrepov, ki so odobreni na podlagi zakona o policiji in zakona o kazenskem postopku ter za plačilo koristnih informacij v zvezi s kaznivimi dejanji ali njihovimi storilci ter od izplačil stroškov in nagrad v zvezi s tajnim pridobivanjem podatkov na podlagi zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji;

3. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o vojaški službi v rezervni sestavi, razen od nadomestil plače oziroma izgubljenega zaslužka ter razen od dohodkov za čas opravljanja vojaške službe (v miru ter v izrednem in vojnem stanju);

4. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o službi v Civilni zaščiti, razen od nadomestil plače oziroma izgubljenega zaslužka ter razen od dohodkov za čas dejanskega opravljanja službe v Civilni zaščiti;

5. plačila za zavarovanje za nesreče pri delu pripadnikov reševalnih služb in sestav, ki delujejo na prostovoljni podlagi v nevladnih organizacijah oziroma v enotah, službah in organih Civilne zaščite, ki morajo biti zavarovani v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

6. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o prostovoljnem služenju vojaškega roka;

7. dohodkov, prejetih v zvezi s prostovoljnim usposabljanjem za nepoklicno opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči v skladu s posebnimi predpisi, razen dohodkov, ki predstavljajo nadomestilo za izgubljeni dohodek;

8. finančnih sredstev, izplačanih zaščiteni osebi in od dohodkov članov komisije za zaščito ogroženih oseb, po zakonu, ki ureja zaščito priči.

25. člen

(dohodki v zvezi z izobraževanjem)

Dohodnine se ne plača od:

1. štipendije in drugih prejemkov, izplačanih osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, v zvezi z izobraževanjem ali usposabljanjem na podlagi posebnih predpisov, in sicer iz proračuna ali sklada, ki je financiran iz proračuna (razen kadrovskih štipendij) in od navedenih prejemkov, ki jih financira tuja država ali mednarodna organizacija oziroma izobraževalna, kulturna ali znanstveno-raziskovalna ustanova, razen prejemkov, ki so prejeti kot nadomestilo za izgubljeni dohodek ali v zvezi z opravljanjem dela oziroma storitev;

2. prejemkov, izplačanih za kritje šolnine in stroškov prevoza ter bivanja osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, ki jih izplača ustanova, ustanovljena z namenom štipendiranja, ki ni povezana oseba ali sedanj, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom;

3. prejemkov v obliki regresiranja oziroma subvencioniranja študentske prehrane, mesečnih vozovnic za prevoze učencev, dijakov in študentov, ki se šolajo izven kraja bivanja, varstva in vzgoje v vrtcih in drugih podobnih pomoči, ki se v skladu z zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, zakona o visokem šolstvu, zakona o osnovni šoli ter zakona o vrtcih financirajo iz proračuna države ali samoupravnih lokalnih skupnosti.

26. člen

(dohodki, povezani s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo)

Dohodnine se ne plača od:

1. prejemkov iz medsosedske pomoči med kmetijskimi gospodarstvi v okviru strojnih krožkov, ki jih pridobijo člani kmečkega gospodinjstva iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, ki se jim dohodek ugotavlja na podlagi 71. člena tega zakona, v višini in pod pogoji, ki jih določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo;

2. dohodkov v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti iz 69. člena tega zakona, izplačanih za ukrepe kmetijske politike, kot jih določa Uredba Sveta št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L št. 277 z dne 21. 10. 2005, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1698/2005/ES), in sicer za:

– plačila zaradi naravno omejenih možnosti na gorskih območjih in plačila za druga območja z omejenimi možnostmi, kot jih določa 37. člen Uredbe 1698/2005/ES,

– plačila v okviru območij Natura 2000 in plačila, vezana na Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L št. 327 z dne 22. 12. 2000, str. 1), kot jih določata 38. in 46. člen Uredbe 1698/2005/ES,

– kmetijsko okoljska plačila, kot jih določa 39. člen Uredbe 1698/2005/ES,

– plačila za dobro počutje živali, kot jih določa 40. člen Uredbe 1698/2005/ES,

– plačila za neproizvodne naložbe, kot jih določa 41. člen Uredbe 1698/2005/ES, in

– gozdarsko-okoljska plačila, kot jih določa 47. člen Uredbe 1698/2005/ES;

3. plačil iz naslova ukrepov kmetijske politike, pridobljenih v zvezi z dolgoročnimi vlaganji v osnovno kmetijsko in osnovno

gozdarsko dejavnost, kot je določena v 69. členu tega zakona in v zvezi s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, za katero se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona;

4. izplačil na podlagi zavarovanja za škodo na premoženju v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona;

5. denarne pomoči, ki jo posameznik prejme zaradi naravne in druge nesreče v skladu s posebnimi predpisi, v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona;

6. dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona, ki se ne šteje kot dohodek iz te dejavnosti na kmečkem gospodinjstvu, kot je določeno z drugim odstavkom 69. člena tega zakona;

7. plačil za vodenje knjigovodstva na kmetijah po uradni metodologiji Evropske unije za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev (Farm Accountancy Data Network – FADN), ki so namenjena vodenju knjigovodstva v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona;

8. dohodka kmečkega gospodinjstva od uporabe do 40 čebeljih panjev. Oprostitev se prizna tako, da se davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov čebelarstva zniža za delež, ugotovljen iz razmerja med številom oproščenih panjev in skupnim številom panjev v uporabi članov kmečkega gospodinjstva.

27. člen (odškodnine)

Dohodnine se ne plača od:

1. odškodnine neupravičeno obsojenim in priprtim v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek;

2. odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja povrnitev škode osebam, okuženim z virusom HIV zaradi transfuzije krvi ali krvnih pripravkov in odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja prepoved proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter zagotavljanje sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno;

3. odškodnine po zakonu, ki ureja plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja in podobne odškodnine, ki jih žrtve vojnega in povojnega nasilja prejmejo iz tujine;

4. odškodnine, prejete v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo in zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, v obliki nadomestnega premoženja, vrednostnih papirjev ali v denarju, če vrnitev premoženja ni mogoča;

5. odškodnine na podlagi sodbe sodišča zaradi osebnih poškodb (telesnih poškodb, bolezni ali smrti) ali škode na osebnem premoženju, vključno z zamudnimi obrestmi, razen odškodnine, ki predstavlja nadomestilo za izgubljeni dohodek. Med navedene odškodnine je mogoče šteti tudi odškodnine zaradi osebnih poškodb ali poškodovanja osebnega premoženja, izplačane na podlagi sodne ali izvensodne poravnave, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, in če odškodnina ne presega utemeljenega in razumnega zneska, ki je običajen za odškodnine, izplačane na podlagi sodb sodišča v podobnih primerih;

6. odškodnine žrtvam kaznivih dejanj po zakonu, ki ureja odškodnine žrtvam kaznivih dejanj, razen odškodnine, ki predstavlja nadomestilo za izgubljeni dohodek;

7. denarne odškodnine za nepremoženjsko škodo, prejete v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

28. člen (vrnitev premoženja)

Dohodnine se ne plača od vrnitve premoženja v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo in z zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij.

29. člen

(dohodki, povezani z družinskimi razmerji)

Dohodnine se ne plača od:

1. preživitve, ki jo prejme fizična oseba na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih ali po predpisih o registraciji istospolne partnerske skupnosti in od nadomestila preživitve, izplačanega na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživitveni sklad;

2. nagrade in povračila stroškov skrbniku v skladu z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja.

30. člen

(drugi dohodki v zvezi s sodnimi in upravnimi postopki)

Dohodnine se ne plača od:

1. zamudnih obresti, izplačanih na podlagi sodne ali upravne odločbe. Za zamudne obresti po tej točki se štejejo tudi zamudne obresti, izplačane na podlagi sodne ali izvensodne poravnave ali poravnave v upravnem postopku, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, pod pogojem, da ne presegajo zneska zamudnih obresti, ki bi jih v podobnem primeru določilo sodišče oziroma upravni organ;

2. povračila stroškov sodnega ali upravnega postopka, ki jih je fizični osebi dolžna plačati druga oseba na podlagi sodne ali upravne odločbe oziroma sklepa. Za povračila stroškov po tej točki se štejejo tudi povračila stroškov za pravne storitve, utemeljene potrebne za sklenitev sodne ali izvensodne poravnave ali poravnave v upravnem postopku, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, pod pogojem, da so stroški dokumentirani z računom in specifikacijo opravljenih storitev in da ne presegajo zneskov iz odvetniške tarife, ki jo določa Odvetniška zbornica Slovenije.

31. člen

(dohodki iz zaposlitve in iz dejavnosti)

Dohodnine se ne plača od:

1. prejemkov za občasno delo invalidov, ki niso v delovnem prejemku in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

2. prejemkov za delo pripornikov, obsojencev in mladoltnikov, ki med prestajanjem pripora, kazni zapora in izvrševanjem vzgojnega ukrepa oddaje v prevzgojni dom, delajo;

3. prejemkov za opravljanje občasne ali začasne nege ali pomoči invalidom, ki jih fizičnim osebam izplačujejo reprezentativne in druge invalidske organizacije, ki delujejo na državni ali lokalni ravni;

4. prejemkov, ki jih rejnik ali izvajalec socialno-varstvene storitve oskrbe v drugi družini prejme za izvajanje storitev v okviru javne službe, če za to storitev sklene pogodbo s centrom za socialno delo;

5. denarne nagrade za osvojeno medaljo na olimpijskih igrah ter svetovnih, evropskih in drugih mednarodnih prvenstvih, ki se izplača iz proračuna v skladu s pravilnikom, ki ureja merila za izvajanje letnega programa športa na državni ravni.

32. člen

(drugo)

Dohodnine se ne plača od:

1. dobička iz kapitala od odsvojitve premičnin, razen premičnin iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona, in od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov, razen dobička iz kapitala delojemalca, ki odsvoji pravico do nakupa delnic ali pravico do pridobitve drugega premoženja; navedena določba ne vpliva na davčno obveznost fizične osebe, ki opravlja dejavnost po III.3. poglavju tega zakona;

2. dohodkov, doseženih s prodajo odpadnega papirja, ki ga v okviru zbiralne akcije, ki jo organizira šola, zberejo učenci ali dijaki;

3. pokojninske rente in odkupne vrednosti, izplačane v skladu z zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;

4. posmrtnine, ki jo prejme posameznik iz Sklada vzajemne samopomoči, katerega ustanovitelj je Zveza društev upokojencev Slovenije.

33. člen

(dohodki nerezidentov)

(1) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od dobička iz kapitala, pod pogojem, da ima dobiček iz kapitala vir v Sloveniji samo po 13. ali 14. členu tega zakona in če vrednostni papir ali lastniški delež, ki ga nerezident odsvoji, ni del pretežnega lastniškega deleža. Pretežni lastniški delež je vsak lastniški delež, na podlagi katerega zavezanec ima ali je imel v kateremkoli času v preteklih petih letih pred odsvojitvijo deleža, neposredno ali posredno preko povezanih oseb, vsaj 10% delež glasovalnih pravic ali vsaj 10% delež v kapitalu oziroma v posameznem razredu delnic določene pravne osebe.

(2) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, fizična oseba, ki je rezident v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki ni Slovenija, ne plačuje dohodnine od dohodka od prihrankov – ki ima vir v Sloveniji in o katerem je plačilni zastopnik dolžan poročati davčnemu organu v skladu z določbami poglavja, ki ureja dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti v zakonu, ki ureja davčni postopek – če je upravičeni lastnik navedenega dohodka.

(3) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, prejetega za delo pri tujem diplomatskem predstavništvu ali konzulatu, (ali drugem predstavništvu tuje države), mednarodni organizaciji v Sloveniji ali instituciji EU v Sloveniji, če ga prejme oseba, ki se v skladu s 1. do 3. točko prvega odstavka 7. člena tega zakona šteje za nerezidenta.

(4) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti – razen od dohodka iz dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika – ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. prejemnik dohodka je nerezident,

2. dejavnosti v Sloveniji ne opravlja v ali preko poslovne enote in je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v kateremkoli obdobju 12 mesecev in

3. ne gre za dohodke, od katerih se v skladu s prvim in drugim odstavkom 68. člena tega zakona obračunava davčni odtegljaj.

(5) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od obresti na vrednostne papirje, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance.

(6) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od obresti na dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

1. ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka), in

2. so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali v državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD),

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

34. člen

(dohodki rezidentov – uslužbencev v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki ali Evropski investicijski banki)

Ne glede na prvi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, ki ga prejme rezident kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti,

Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki ali Evropskem investicijskem skladu, pod pogojem, da se od tega dohodka plačuje dohodnina v institucijah Evropske skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu oziroma Evropski investicijski banki. Ta dohodek se ne upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta.

2. Dohodek iz zaposlitve

35. člen

(splošno o dohodku iz zaposlitve)

(1) Za dohodek iz zaposlitve se šteje dohodek, prejet na podlagi pretekle ali sedanje zaposlitve.

(2) Za zaposlitev se šteje vsako odvisno pogodbeno razmerje, v katerega vstopa fizična oseba pri opravljanju fizičnega ali intelektualnega dela, vključno z opravljanjem storitev in ustvarjanjem ali izvedbo avtorskega dela, ne glede na čas trajanja.

(3) Za odvisno pogodbeno razmerje se šteje:

1. delovno razmerje in

2. vsako drugo pogodbeno razmerje, ki glede nadzora in navodil v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, načina opravljanja dela ali storitev, plačila za opravljeno delo ali storitev, zagotavljanja sredstev in pogojev za opravljanje dela ali storitev in drugih pravic ter odgovornosti fizične osebe in delodajalca kaže na odvisno pogodbeno razmerje med delodajalcem in fizično osebo.

(4) Delodajalec je vsaka oseba, ki izplačuje dohodek iz zaposlitve.

(5) Delojemalec je vsaka fizična oseba, ki opravlja delo ali storitev po drugem odstavku tega člena.

(6) Za zaposlitev po tem zakonu se šteje tudi opravljanje dela oziroma storitev prokuristov in direktorjev ter opravljanje funkcije na podlagi imenovanja in izvolitve v državni ali drug organ.

36. člen

(dohodki, ki se štejejo za dohodek iz zaposlitve)

(1) Dohodek iz zaposlitve vključuje vsako izplačilo in boniteto, ki sta povezana z zaposlitvijo.

(2) Dohodek iz zaposlitve je dohodek iz delovnega razmerja in dohodek iz drugega pogodbenega razmerja ali razmerja na drugi podlagi (v nadaljnjem besedilu: dohodek iz drugega pogodbenega razmerja).

37. člen

(dohodek iz delovnega razmerja)

(1) Dohodek iz delovnega razmerja vključuje zlasti:

1. plačo, nadomestilo plače in vsako drugo plačilo za opravljeno delo, ki vključuje tudi provizije,

2. regres za letni dopust, jubilejno nagrado, odpravnino, solidarnostno pomoč,

3. povračilo stroškov v zvezi z delom,

4. boniteto, ki jo delodajalec zagotovi v korist delojemalca ali njegovega družinskega člana,

5. nadomestilo, ki ga zagotovi delodajalec na podlagi dogovora z delojemalcem zaradi kateregakoli pogoja v zvezi z zaposlitvijo ali zaradi spremembe v pogojih v zvezi z zaposlitvijo, vsako izplačilo delodajalca v zvezi s prenehanjem veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vsako izplačilo zaradi prenehanja zaposlitve in podobni prejemki,

6. prejemke, prejete zaradi začasnega neizplačila dohodka iz zaposlitve,

7. nadomestila in druge prejemke, ki so prejeti od delodajalca ali druge osebe, skladno z drugimi predpisi, kot posledica zaposlitve oziroma obveznega zavarovanja za socialno varnost,

8. dohodek na podlagi udeležbe v dobičku, prejet iz delovnega razmerja.

(2) Za dohodek iz delovnega razmerja se štejejo tudi:

1. dohodki, prejeti za vodenje ali vodenje in nadzor poslovnega subjekta, ki je pravna oseba, na podlagi poslovnega razmerja,

2. dohodki izvoljenih ali imenovanih nosilcev funkcij v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če za to funkcijo prejemajo plačo,

3. dohodki, prejeti v zvezi z opravljanjem funkcije poslanca Evropskega parlamenta,

4. dohodki, ki izhajajo iz avtorskega dela, ustvarjenega iz delovnega razmerja, iz izvedb avtorskih in folklornih del iz delovnega razmerja in dohodki, ki izhajajo iz inovacij, ustvarjenih v delovnem razmerju, ne glede na obliko pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov,

5. dohodek, prejet za opravljanje malega dela po predpisih, ki urejajo preprečevanje dela in zaposlovanja na črno,

6. nadomestila in drugi dohodki iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja in obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, ki jih prejmejo fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, kmetije, družbeniki družb in druge osebe, ki niso v delovnem razmerju,

7. plačilo, ki se izplača fizični osebi, ki opravlja dejavnost, kmetu, družbeniku in drugi osebi, ki ni v delovnem razmerju, kot nadomestilo za izgubljeni zaslužek po posebnih predpisih, ki določajo sodelovanje določenih fizičnih oseb pri izvajanju dejavnosti državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, kot je primeroma sodelovanje pri odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč,

8. pokojnine, nadomestila in drugi dohodki iz naslova (obveznega, obveznega dodatnega in prostovoljnega dodatnega) pokojninskega in invalidskega zavarovanja, razen izplačila odkupne vrednosti v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb.

38. člen

(dohodek iz drugega pogodbenega razmerja)

(1) Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja vključuje vsak posamezni dohodek za opravljeno delo ali storitev.

(2) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek, prejet za stvaritev avtorskega dela in dohodek za izvedbo avtorskega ali folklornega dela, ne glede na vrsto pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov.

(3) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se ne glede na 35. člen tega zakona šteje tudi dohodek iz opravljenega dela ali storitve, ki ni dohodek iz dejavnosti ali v zvezi z dejavnostjo.

(4) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo, ki nima vseh elementov delovnega razmerja, v višini, ki ga določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pri čemer dohodek ne sme biti manjši od zneska, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji in ne večji od zneska minimalne plače v skladu z zakonom, ki ureja minimalno plačo.

39. člen

(boniteta)

(1) Boniteta je vsaka ugodnost v obliki proizvoda, storitve ali druge ugodnosti v naravi, ki jo delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu zagotovi delodajalec ali druga oseba v zvezi z zaposlitvijo.

(2) Boniteta vključuje zlasti:

1. uporabo osebnega vozila za privatne namene,
2. nastanitev,
3. posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne,
4. popust pri prodaji blaga in storitev,
5. izobraževanje delojemalca ali njegovega družinskega člana,

6. zavarovalne premije in podobna plačila,

7. darila, ki jih zagotovi delodajalec na podlagi ali zaradi zaposlitve nekdanjemu, sedanjemu ali bodočemu delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu,

8. pravico delojemalcev do nakupa delnic.

(3) Za boniteto po tem zakonu se ne štejejo:

1. ugodnosti manjših vrednosti, ki jih delodajalec zagotavlja vsem delojemalcem pod enakimi pogoji, kot je zlasti regresirana prehrana med delom, uporaba prostorov za oddih in rekreacijo, pogostitve ob praznovanjih in v drugih podobnih primerih zagotavljanja običajnih ugodnosti;

2. plačila delodajalca za dopolnilno izobraževanje in usposabljanje delojemalcev, ki je v zvezi s poslovanjem delodajalca;

3. plačila delodajalca za zdravstvene preglede delojemalcev, ki jih je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu in bi opustitev zdravstvenega pregleda oziroma plačila pomenila kršitev zakona in s tem kazensko odgovornost delodajalca;

4. plačila delodajalca za cepljenje delojemalcev, pod pogojem, da iz izjave o varnosti z oceno tveganja delovnega mesta delojemalca skladno s predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu, sledi, da je treba takemu delojemalcu zagotoviti cepljenje;

5. plačila delodajalca za zavarovanje delojemalcev za nesreče pri delu, ki ga je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona in bi opustitev zavarovanja oziroma plačila pomenila kršitev zakona;

6. uporaba parkirnega prostora, ki ga delodajalec zagotovi delojemalcu;

7. uporaba računalniške in telekomunikacijske opreme, ki jo delodajalec zagotovi delojemalcu.

(4) Če delodajalec podari otroku delojemalca darilo v mesecu decembru, se vrednost darila ne všteva v davčno osnovo delojemalca, če njegova vrednost ne presega 42 eurov. Navedeno velja za darilo otroku do starosti 15 let.

(5) Bonitete, ki jih delodajalec delojemalcu ne zagotavlja redno ali pogosto, se ne vključujejo v davčno osnovo delojemalca, če vrednost vseh bonitet v mesecu ne presega 13 eurov. Ta določba velja le za bonitete iz delovnega razmerja.

40. člen

(pokojnina)

(1) Pokojnina je dohodek, prejet na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, obveznega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb in vključuje tudi državno pokojnino, odpravnino in oskrbnino vdovi ali vdovcu, letni dodatek in pokojnino v obliki mesečne pokojninske rente.

(2) Za pokojnino se štejejo tudi pokojnine, prejete na podlagi drugih posebnih predpisov, kot so zlasti pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju bivših vojaških zavarovancev, pokojnine po predpisih o starostnem zavarovanju kmetov, dodatki k tujim pokojninam in akontacije tujih pokojnin po predpisih o zagotavljanju socialne varnosti.

(3) Pri presoji, ali je dohodek iz prvega odstavka tega člena, ki je prejet iz tujine, pokojnina, se za namene tega zakona smiselno uporabljajo predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji.

(4) Kot pokojnina se šteje tudi renta iz ukrepa zgodnjega upokojevanja kmetov v skladu s predpisi o kmetijstvu.

41. člen

(davčna osnova)

(1) Osnova za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) od dohodka iz delovnega razmerja je dohodek iz

37. člena tega zakona, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delojemalec.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih delojemalec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz 37. člena tega zakona odštejejo pod pogojem, da fizična oseba ni bila rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dela iz delovnega razmerja v Sloveniji in je v tem času že prispevala v navedeni sklad.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v davčno osnovo od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in v skladu z drugimi predpisi, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati prejemnik teh dohodkov. Za določitev davčne osnove pri vdovski in družinski pokojnini se upošteva število družinskih članov, ki jo prejemajo. V davčno osnovo od navedenih dohodkov, prejetih iz tujine, se šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu s predpisi.

(4) Davčna osnova od dohodka iz prvega, drugega in tretjega odstavka 38. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% dohodka. Poleg normiranih stroškov je mogoče uveljavljati tudi dejanske stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, in sicer se priznajo na podlagi dokazil pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena tega zakona določi vlada.

(5) Davčna osnova od dohodka iz četrtega odstavka 38. člena tega zakona, je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati verski delavec.

42. člen

(posebna davčna osnova)

(1) Ne glede na 41., 43., 44. in 45. člen tega zakona, se v davčno osnovo od dohodka iz delovnega razmerja javnemu uslužbencu in funkcionarju po zakonu, ki ureja razmerja plač v javnem sektorju, napotenemu na delo v tujino, všteva samo tisti dohodki oziroma deli dohodka iz delovnega razmerja, po vsebini in obsegu ustrezajoči dohodkom iz delovnega razmerja, ki bi jih prejemal za enaka dela v Sloveniji.

(2) Ne glede na 41., 43., 44. in 45. člen tega zakona, se v davčno osnovo od dohodka, ki ga zavezanec doseže v zvezi z opravljanjem dela na trgovski ladji dolge plovbe, ki pluje po odprtem morju, če je po pogodbi o zaposlitvi določeno, da je na ladjo vkrcan najmanj za dobo šest mesecev ali je zaradi take zaposlitve odsoten iz Slovenije vsaj šest mesecev v davčnem letu, všteva 50% dohodka.

(3) Ne glede na tretji odstavek 41. člena tega zakona se v davčno osnovo od pokojninske rente, kot je odmerjena v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in od primerljive pokojninske rente, ki je prejeta iz tujine, všteva 50% dohodka.

43. člen

(vrednotenje bonitet in vštevanje v davčno osnovo)

(1) Znesek bonitete se praviloma določa na podlagi primerljive tržne cene. Če primerljive tržne cene ni mogoče določiti, se znesek bonitete določi na podlagi stroška, ki je nastal pri delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno. Tako ugotovljena boniteta se zmanjša za plačila, ki jih delojemalec plača delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem določene bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če delodajalec zagotovi delojemalcu osebno motorno vozilo za privatne namene, se ne glede na dejansko uporabo vozila za privatne namene in ne glede na način, kako je deloda-

jalec pridobil vozilo, v davčno osnovo delojemalca všteva 1,5% nabavne vrednosti vozila mesečno, za vsak začetni koledarski mesec uporabe vozila. Nabavna vrednost vozila, ki se upošteva pri izračunu davčne osnove, se v drugem letu zniža za 15% in v naslednjih letih do vključno četrtega leta še vsako leto za 15%, v petem letu se zniža še za 10% in v naslednjih letih do vključno osmega leta še vsako leto za 10%, v vseh naslednjih letih je enaka 10%. Če delojemalec mesečno prevozi manj kot 500 km v privatne namene, se nabavna vrednost, ugotovljena na način določen v prejšnjem stavku, zmanjša za 50%. Če delodajalec zagotovi gorivo za privatno uporabo vozila, se davčna osnova mesečno poveča za 25%. Boniteta se ne ugotavlja v primeru uporabe osebnega vozila zaradi izvajanja ukrepov varovanja, ki jih izvaja policija v skladu z zakonom o policiji.

(3) Če delodajalec delojemalcu zagotovi nastanitev s plačilom najemnine ali brez plačila najemnine in vrednosti bonitete za nastanitev delojemalca ni mogoče določiti v višini tržne vrednosti ali v višini stroškov delodajalca, se vrednost bonitete določi mesečno v višini 0,6% tržne vrednosti premoženja, s katerim se zagotavlja nastanitev delojemalca, na dan obračuna bonitete.

(4) Če delodajalec delojemalcu zagotovi pravico do nakupa oziroma pridobitve delnic po znižani vrednosti ali pravico do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan, ko je pravica izvršena oziroma na dan, ko je delojemalec pridobil delnice ali kako drugo vrsto premoženja. Če delojemalec odsvoji pravico do nakupa delnic ali do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan odsvojitve navedene pravice.

(5) Če delodajalec delojemalcu zagotovi posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne, se boniteta določi na podlagi tržne obrestne mere. Za tržno obrestno mero se šteje priznana obrestna mera, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

44. člen

(dohodek iz delovnega razmerja, ki se ne všteva v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja se ne všteva:

1. obvezni prispevki za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delodajalec;

2. premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih za račun delojemalca zavarovanja plačuje delodajalec izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede usklajitve premije, ki se ne všteva v davčno osnovo in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona;

3. povračila stroškov v zvezi z delom, kot so prehrana med delom, stroški prevoza na delo in z dela in terenski dodatek, pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada, ter nadomestilo za ločeno življenje do višine, ki jo določi vlada;

4. povračila stroškov v zvezi s službenim potovanjem, kot so:

a) dnevnic,

b) povračilo stroškov prevoza vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrini),

c) povračilo stroškov za prenočišče,

pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada. Povračilo stroškov po tej točki se lahko določi ločeno ali v skupnih zneskih;

5. vrednost uniform in osebnih zaščitnih delovnih sredstev, vključno s stroški za njihovo vzdrževanje, pod pogojem, da so določene s posebnimi predpisi;

6. nadomestilo za uporabo lastnega orodja, naprav in predmetov (razen osebnih vozil), potrebnih za opravljanje dela na delovnem mestu, pod pogojem, da so določena s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek – do višine 2% mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 2% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji;

7. jubilejna nagrada za skupno delovno dobo ali za skupno delovno dobo pri zadnjem delodajalcu, odpravnina ob upokojitvi in enkratna solidarnostna pomoč do višine, ki jo določi vlada;

8. plačila vajencem, dijakom in študentom za obvezno praktično delo, do višine, ki jo določi vlada;

9. odpravnina zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je določena kot pravica iz delovnega razmerja in izplačana pod pogoji, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih, v višini odpravnine, ki jo je delodajalec dolžan izplačati na podlagi 109. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02), vendar največ do višine desetih povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Sloveniji. Za odpravnino iz prejšnjega stavka se ne šteje odpravnina, izplačana delojemalcu, ki sklene novo pogodbo o zaposlitvi pri istem delodajalcu ali pri osebi, ki je z delodajalcem povezana oseba in odpravnina, izplačana delojemalcu, ki je z delodajalcem povezana oseba;

10. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, pod pogojem, da je določeno s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek – do višine 5% mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 5% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil.

(2) Pri določanju višin povračil stroškov v zvezi z delom in dohodkov, ki jih v skladu s 3., 4., 7. in 8. točko prvega odstavka tega člena določi vlada, se kot podlago upošteva raven posameznih navedenih pravic delojemalcev, določena z zakoni in s kolektivnimi pogodbami na ravni države. Če delodajalec izplačuje navedena povračila stroškov v zvezi z delom in dohodke, ki so višji od zneskov, ki jih za navedena povračila in dohodke določi vlada, se znesek posameznega povračila oziroma dohodka v delu, ki presega znesek, določen s strani vlade, všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

(3) Pri določanju zneska povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, navedenega v 6., 9. in 10. točki prvega odstavka tega člena, se upošteva zadnji podatek Statističnega urada Republike Slovenije.

(4) Če delodajalec izplačuje dohodke iz 2., 6., 9. in 10. točke prvega odstavka in drugega odstavka tega člena v višini, ki presega znesek, naveden v navedenih točkah in odstavkih kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

45. člen

(priznavanje stroškov za delo v tujini)

(1) Zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja iz tujine, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za stroške prehrane med delom in stroške prevoza na delo in z dela, glede na dejansko prisotnost na delovnem mestu v tujini. Navedeni stroški se priznajo pod pogoji in do višine, ki jih na podlagi drugega odstavka 44. člena tega zakona določi vlada.

(2) Če zavezanec prejme povračilo stroškov iz prvega odstavka tega člena, se ne glede na 44. člen tega zakona, v davčno osnovo iz prvega odstavka tega člena vštevajo tudi tovrstna povračila.

3. Dohodek iz dejavnosti

46. člen

(dohodek iz dejavnosti)

Za dohodek iz dejavnosti se šteje dohodek, dosežen z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti, ne glede na namen in rezultat opravljanja dejavnosti. Opravljanje dejavnosti pomeni opravljanje vsake podjetniške, kmetijske ali gozdarske dejavnosti, poklicne dejavnosti ali druge neodvisne samostojne dejavnosti, vključno z izkoriščanjem premoženja in premoženjskih pravic.

47. člen

(izključitev iz dohodka iz dejavnosti)

(1) Ne glede na 46. člen tega zakona, se za dohodek iz dejavnosti ne šteje dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, določen v III.4. poglavju tega zakona, razen če se davčna osnova od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(2) Davčna osnova od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, če skupni dohodek članov kmečkega gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti preseže 7.500 eurov ali če se člani kmečkega gospodinjstva, za katere se v skladu s 69. členom tega zakona šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za to prostovoljno odločijo, pri čemer morajo:

1. enega od zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva, določenega v drugem odstavku 69. člena tega zakona, določiti kot zavezanca za celotno kmetijsko in gozdarsko dejavnost v okviru kmečkega gospodinjstva (kot nosilca te dejavnosti), oziroma če se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu, kot zavezanca za celotno kmetijsko in dopolnilno dejavnost v okviru kmečkega gospodinjstva,

2. tak način ugotavljanja davčne osnove prijaviti pri davčnem organu in

3. se zavezati, da bodo davčno osnovo na tak način ugotavljali najmanj pet davčnih let.

(3) Ne glede na 46. člen tega zakona, se za dohodek iz dejavnosti ne šteje dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice, določen v III.5. poglavju tega zakona, če ga ne dosega fizična oseba v okviru svojega organiziranega podjetja oziroma organizirane dejavnosti.

(4) Pri ugotavljanju skupnega dohodka iz drugega odstavka tega člena se upošteva dohodek iz poglavja III.4. tega zakona, brez upoštevanja odmerjenih prispevkov za obvezno socialno zavarovanje in znižanj in povečanj davčne osnove oziroma dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno socialno zavarovanje ter znižanja in povečanja davčne osnove.

48. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodka iz dejavnosti je dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Zavezanec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. zanj ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih in ne vodi poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih; za druge predpise se ne štejejo davčni predpisi,

2. njegovi prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 42.000 eurov,

3. ne zaposluje delavcev,

lahko pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo začel z opravljanjem dejavnosti in izpolnjuje pogoja iz 1. in 3. točke tretjega odstavka tega člena, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem davčnem letu in v drugem davčnem letu, če je začel z opravljanjem dejavnosti v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega leta, zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(5) Za posamezno kmetijsko in dopolnilno dejavnost se sme v okviru kmečkega gospodinjstva kot zavezanec prigrasiti en sam nosilec dejavnosti.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. zanj ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih in ne vodi poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih; za druge predpise se ne štejejo davčni predpisi,

2. prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 42.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu z zakonom, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo prigrasil ugotavljanje davčne osnove po drugem odstavku 47. člena tega zakona in izpolnjuje pogoj iz 1. točke šestega odstavka tega člena, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem in drugem davčnem letu, zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

49. člen

(upoštevanje prihodkov in odhodkov)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove se upošteva prihodke in odhodke ob njihovem nastanku, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona upoštevajo prihodki ob njihovem plačilu.

(3) Prihodki in odhodki se pri prehodih med načinoma upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenima v prvem in drugem odstavku tega člena, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

50. člen

(prenosi sredstev med podjetjem in gospodinjstvom)

(1) Za odtujitev oziroma pridobitev sredstev se štejejo tudi prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom, razen prenosov denarnih sredstev.

(2) Stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje, se šteje za prihodek na način, kot je določeno v računovodskih standardih za brezplačno pridobljena sredstva. Ne glede na prejšnji stavek, se za prihodek ne šteje stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje ob začetku opravljanja dejavnosti ali po začetku opravljanja dejavnosti, če je bilo to stvarno premoženje pridobljeno oziroma zgrajeno pred začetkom opravljanja dejavnosti.

(3) Za prenos stvarnega premoženja med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se ne šteje pridobitev sredstev od tretje osebe oziroma odtujitev sredstev tretji osebi.

(4) Prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se štejejo za transakcije med povezanimi osebama.

51. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) Kot odtujitev sredstev, razen denarnih sredstev, se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju šteje tudi prenehanje opravljanja dejavnosti. Ne glede na prejšnji stavek, se pri ugotavljanju davčne osnove pri prenehanju opravljanja dejavnosti za odtujitev ne šteje prenos nepremičnin in opreme iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo, ki jih je zavezanec prenesel iz gospodinjstva v svoje podjetje ob začetku opravljanja dejavnosti ali po začetku opravljanja dejavnosti, če so bile te nepremičnine in oprema zgrajene oziroma pridobljene pred začetkom opravljanja dejavnosti.

(2) Kot pridobitev sredstev se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju šteje tudi pridobitev sredstev ob prevzemu nadaljevanja opravljanja dejavnosti. Prihodki se upoštevajo v skladu z računovodskimi standardi.

(3) Odtujitve in pridobitve sredstev po prvem in drugem odstavku tega člena se štejejo za transakcije med povezanimi osebami.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena, zavezanec lahko zahteva, da se za odtujitev oziroma pridobitev sredstev pri ugotavljanju davčne osnove ne šteje:

1. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca s prenosom podjetja ali dela podjetja zavezanca na drugo fizično osebo zaradi smrti, trajne nezmožnosti za delo ali upokojitve v skladu z veljavnimi predpisi, zakonca, otroka, posvojenca ali pastorka (v nadaljnjem besedilu: novi zasebnik) in so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) novi zasebnik nadaljuje z opravljanjem dejavnosti v Sloveniji,

b) novi zasebnik mora ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva in izračunavati dobičke in izgube v zvezi s prejetimi sredstvi in obveznostmi z upoštevanjem vrednosti na dan prenehanja opravljanja dejavnosti zavezanca, po kateri se bi izhajalo pri izračunu davčne osnove pri zavezancu, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, oziroma na način, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

c) novi zasebnik prevzame rezervacije, ki jih je oblikoval zavezanec, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, ki se lahko pripišejo podjetju, ki se prenaša, in pogoje v zvezi s temi rezervacijami, kot bi veljali za zavezanca, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

2. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca, ki se izvede v skladu z določbami Zakona o gospodarskih družbah o statusnem preoblikovanju podjetnika, in so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba je rezident,

b) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba mora ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva in izračunavati dobičke in izgube v zvezi s prejetimi sredstvi in obveznostmi z upoštevanjem vrednosti na zadnji dan obdobja, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti pri statusnem preoblikovanju podjetnika, po kateri se bi izhajalo pri izračunu davčne osnove pri zavezancu, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, oziroma na način, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

c) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba prevzame rezervacije, ki jih je oblikoval zavezanec, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, ki se lahko pripišejo podjetju oziroma delu podjetja, ki se prenaša, in pogoje v zvezi s temi

rezervacijami, kot bi veljali za zavezanca, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

d) fizična oseba se zaveže, da bo svoj delež v pravni osebi, pridobljen s statusnim preoblikovanjem, obdržala najmanj 36 mesecev in ga nominalno ne bo zmanjšala.

(5) Za del podjetja po tem členu se šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati. V okviru dela podjetja, ki se prenaša, se lahko prenašajo samo obveznosti in davčne ugodnosti, pridobljene v zvezi s četrtem odstavkom tega člena, ki se lahko pripišejo temu delu podjetja.

(6) Sredstva in obveznosti, ki v primeru delnega prenosa podjetja v skladu s četrtem odstavkom tega člena, niso prenesene, se obravnavajo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Novemu zasebniku se davčna osnova, ugotovljena za davčno leto, v obdobju pet let po prevzemu podjetja ali dela podjetja, v katerem pride do neizpolnjevanja pogojev iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, poveča za prihodke, ki se v skladu s četrtem odstavkom tega člena niso šteli za prihodke.

(8) Če pride v obdobju petih let po prenehanju opravljanja dejavnosti do neizpolnjevanja pogojev iz 1. ali 2. točke četrtega odstavka tega člena, se prihodki, ki se v skladu s četrtem odstavkom tega člena niso šteli za prihodke zavezanca, ki je prenehal, obdavčijo kot drugi dohodki fizične osebe po III.7. poglavju tega zakona, razen če je šlo za prenehanje dejavnosti zaradi smrti oziroma je zavezanec po prenehanju opravljanja dejavnosti umrl.

(9) Davčna obravnava iz četrtega odstavka tega člena se prizna, če je priglašena pri davčnem organu in so izpolnjeni pogoji po tem členu.

52. člen

(prihodki, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti)

Med prihodke v zvezi z opravljanjem dejavnosti se štejejo tudi prihodki iz poslov, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti, če opravljanje dejavnosti omogoči nastanek teh poslov.

53. člen

(prihodek, za katerega velja davčni odtegljaj)

Prihodek, od katerega se v skladu z 68. členom tega zakona obračunava in plačuje davčni odtegljaj, se vštevja v davčno osnovo v višini pred davčnim odtegljajem.

54. člen

(izključitev iz prihodkov)

(1) Kot prihodek se po tem poglavju zakona ne šteje:

1. dividenda, kot je določena v III.6.2. poglavju tega zakona,

2. obresti, kot so določene v III.6.1. poglavju tega zakona, in dosežene na podlagi dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih v seriji, za katere so z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev določeni pogoji in način poslovanja z njimi,

3. prihodek, dosežen na podlagi odsvojitve lastniškega deleža, kot je določen v III.6.2. poglavju tega zakona ali na podlagi odsvojitve investicijskih kuponov.

(2) Prihodki iz prvega odstavka tega člena se štejejo kot dohodek iz kapitala, kot je določen v III.6. poglavju tega zakona.

(3) Odhodki, nastali v zvezi z doseganjem prihodkov iz prvega odstavka tega člena, se ne priznajo.

55. člen

(davki)

Kot odhodek se ne priznajo:

1. davki, ki jih je plačal zavezanec kot fizična oseba in niso povezani z opravljanjem dejavnosti (na primer davek od premoženja, davek na dediščine in darila),

2. dohodnina po tem zakonu,

3. davek na dodano vrednost, ki ga je zavezanec uveljavil kot odbitek davka v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost,

4. samoprispevek, uveden v skladu s predpisi o samoprispevku.

56. člen

(obvezni prispevki za socialno varnost)

(1) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca po tem poglavju in jih zavezanec plačuje v skladu s posebnimi predpisi, se priznajo kot odhodek.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih zavezanec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se priznajo kot odhodek pod pogojem, da zavezanec ni bil rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dejavnosti v Sloveniji in je v tem času že prispeval v navedeni sklad.

57. člen

(delno priznani odhodki)

Stroški, ki se nanašajo izključno na zavezanca po tem poglavju, se priznajo pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena tega zakona za delojemalce določi vlada, in sicer:

1. stroški v zvezi s službenimi potovanji,
2. stroški prehrane med delom,
3. stroški prevoza na delo in z dela,
4. stroški dela na terenu.

58. člen

(posebnosti določanja davčne osnove pri kmetijski dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena)

(1) Za prenehanje opravljanja dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ne šteje:

1. določitev novega nosilca dejavnosti, če se kot nosilec dejavnosti določi drug član kmečkega gospodinjstva,

2. potek roka iz 3. točke drugega odstavka 47. člena tega zakona, tudi ob odločitvi, da se v prihodnje dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ne bo obravnaval kot dohodek iz dejavnosti.

(2) Za potrebe ugotavljanja davčne osnove se:

1. sredstva, ki so v lasti ali v finančnem najemu člana kmečkega gospodinjstva, in se uporabljajo za opravljanje dejavnosti, štejejo, kot da so v lasti ali v finančnem najemu nosilca dejavnosti;

2. pravice in obveznosti, ki jih je pridobil oziroma prevzel član kmečkega gospodinjstva v zvezi z opravljanjem dejavnosti, štejejo, kot da jih je pridobil oziroma prevzel nosilec dejavnosti.

(3) Kot odhodek se v skladu s prvim in drugim odstavkom 56. člena tega zakona priznajo tudi obvezni prispevki za socialno varnost članov kmečkega gospodinjstva iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

59. člen

(normirani odhodki)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona, se upoštevajo normirani odhodki v višini 25% ustvarjenih prihodkov.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov, ki jih zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona doseže z izdelavo ali prodajo izdelkov domače in umetnostne obrti, za katere ima veljavno pozitivno mnenje pristojne komisije Obrtne zbornice Slovenije, upoštevajo normirani odhodki v višini 70% ustvarjenih prihodkov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov, ki jih zavezanec iz tretjega,

četrtga, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona doseže z opravljanjem kmetijske, gozdarske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji, upoštevajo normirani odhodki v višini 70% ustvarjenih prihodkov.

60. člen

(izguba)

(1) Če je davčna osnova negativna, zavezanec izkaže izgubo.

(2) Izgubo lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v naslednjih letih.

(3) Pokrivanje izgube po drugem odstavku tega člena se prizna največ do višine davčne osnove od dohodka iz dejavnosti.

(4) Pri zmanjšanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti na račun izgub iz preteklih let se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti najprej zmanjša za izgubo starejšega datuma.

(5) Izgube ni mogoče prenesti na novega zasebnika oziroma pravno osebo, kadar zavezanec preneha z opravljanjem dejavnosti.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

61. člen

(olajšava za vlaganja v raziskave in razvoj)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 40% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v davčnem letu, vendar največ v višini davčne osnove. Vlaganja po tem odstavku so vlaganja v:

1. notranje raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca, vključno z nakupom raziskovalno-razvojne opreme, ki se izključno in stalno uporablja pri izvajanju raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca;

2. nakup raziskovalno-razvojnih storitev (ki jih izvajajo druge osebe, vključno s povezanimi osebami, oziroma druge javne ali zasebne raziskovalne organizacije). Ne glede na prvi stavek tega odstavka, lahko zavezanec uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 50% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od povprečja države do 15%, in v višini 60% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od povprečja države za več kot 15% (v nadaljnjem besedilu: regijska olajšava). Vlada z uredbo določi shemo za izvajanje regijske olajšave. Pri ugotavljanju zneska, za katerega zavezanec lahko znižuje davčno osnovo v skladu s tem odstavkom, se upoštevajo zneski za vlaganja po tem odstavku, v skladu z določbami tega zakona o določanju davčne osnove. Pri razmerjih s povezanimi osebami se upoštevajo zneski, ugotovljeni po določbah tega zakona o določanju davčne osnove pri poslovanju med povezanimi osebami. Vlaganja v raziskave in razvoj po tem odstavku mora zavezanec opredeliti v poslovnem načrtu ali posebnem razvojnem projektu/programu.

(2) Zavezanec lahko za neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu v davčnem letu znižuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih letih.

(3) Pri znižanju davčne osnove na račun neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih let se davčna osnova najprej zniža za neizkoriščeni del davčne olajšave starejšega datuma.

(4) Neizkoriščeni del davčne olajšave po tem členu se ob prenehanju opravljanja dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona, lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma

prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(5) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za vlaganja po prvem odstavku tega člena v delu, ki so financirana iz sredstev proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

61.a člen

(olajšava za zaposlovanje)

(1) Zavezanec, ki na novo zaposli osebo, mlajšo od 26 let, ali osebo, starejšo od 55 let, ki je bila pred zaposlitvijo vsaj šest mesecev prijavljena v evidenci brezposelnih oseb pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje in v obdobju zadnjih 24 mesecev ni bila zaposlena pri tem zavezancu ali njegovi povezani osebi, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 45% izplačane plače te osebe.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo po prvem odstavku tega člena, če zaposli osebo iz prvega odstavka tega člena za nedoločen čas na podlagi pogodbe o zaposlitvi v skladu s predpisi o delovnih razmerjih. Olajšava se lahko uveljavlja za prvih 24 mesecev zaposlitve teh oseb v davčnem letu zaposlitve in naslednjih davčnih letih glede na izplačane plače tem osebam v posameznem davčnem letu.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo v skladu s tem členom le, če poveča skupno število zaposlenih delavcev v davčnem letu, v katerem na novo zaposli delavca, za katerega uveljavlja olajšavo, pri čemer se kot povečanje števila zaposlenih delavcev šteje, če je število zaposlenih delavcev na zadnji dan davčnega leta višje, kot je povprečje 12 mesecev v tem davčnem letu in manj mesecih, če je bilo to obdobje krajše. Pri ugotavljanju povečanja števila zaposlenih delavcev se zaposleni za delovni čas, krajši od polnega časa, upoštevajo sorazmerno, pri čemer se zaposleni za določen čas ne upoštevajo.

(4) Olajšava po tem členu se lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(5) Olajšava po tem členu se izključuje z olajšavo za zaposlovanje invalidov po tem zakonu in z olajšavami za zaposlovanje po Zakonu o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (Uradni list RS, št. 87/09).

62. člen

(olajšava za zaposlovanje invalidov)

(1) Zavezanec, ki zaposluje invalida po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 50% izplačane plače te osebe, zavezanec, ki zaposluje invalida s 100% telesno okvaro ali gluho osebo, pa v višini 70% izplačane plače te osebe.

(2) Zavezanec, ki zaposluje invalide iz prvega odstavka tega člena nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 70% izplačanih plač za te osebe. Za namene tega odstavka se osebe iz tega odstavka štejejo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi, in sicer se najprej štejejo tiste osebe s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem odstavku tega člena.

63. člen

(olajšava za zavezanca invalida)

Zavezanec, ki je invalid po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, in ne zaposluje delav-

cev, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, zavezanec invalid s 100% telesno okvaro ali zavezanec – gluha oseba pa v višini 60% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec opravljanja dejavnosti.

64. člen

(olajšava za izvajanje praktičnega dela
v strokovnem izobraževanju)

Zavezanec, ki sprejme vajenca, dijaka ali študenta po učni pogodbi za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini plačila tej osebi, vendar največ v višini 20% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec izvajanja praktičnega dela posamezne osebe v strokovnem izobraževanju.

65. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

Zavezanec – delodajalec, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje iz 302. do 305. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06), lahko za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih delno ali v celoti plača v korist delojemalcev – zavarovancev izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, uveljavlja davčno olajšavo za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 evrov letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona.

66. člen

(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno-varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojno-izobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg znižanja davčne osnove po prvem odstavku tega člena, dodatno znižanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnim društvom, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja tudi znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu.

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz drugega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz tretjega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem letu.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek znižanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, znižuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih letih skupaj z znižanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno leto, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

(6) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo za donacije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena tudi če gre za izplačila v države članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki hkrati niso države članice EU.

(7) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena davčnih olajšav ni mogoče uveljavljati za izplačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočala spremljanje teh izplačil. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

66.a člen

(olajšava za investiranje)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% investiranega zneska v opremo in v neopredmetena dolgoročna sredstva v davčnem letu vlaganja.

(2) Za opremo iz prejšnjega odstavka se ne štejejo:

1. pohištvo in pisarniška oprema, razen računalniške opreme, in

2. motorna vozila, razen osebnih avtomobilov na hibridni ali električni pogon, avtobusov na hibridni ali električni pogon in razen tovornih dodatnih vozil z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO VI.

(3) Za neopredmetena dolgoročna sredstva iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo dobro ime in usredstveni stroški naložb v tuja opredmetena osnovna sredstva.

(4) V primeru finančnega najema lahko znižanje davčne osnove po prvem odstavku tega člena uveljavlja zavezanec, ki opremo oziroma neopredmeteno dolgoročno sredstvo pridobi na podlagi finančnega najema.

(5) Zavezanec lahko za neizkoriščen del olajšave iz prvega odstavka tega člena zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih letih po letu vlaganja, vendar zmanjšanje ne sme presegati davčne osnove.

(6) Če zavezanec, novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba proda oziroma odtuji opremo oziroma neopredmeteno dolgoročno sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo po tem členu prej kot v treh letih po letu vlaganja po tem členu, oziroma pred dokončnim amortiziranjem v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, če je to krajše od treh let, mora za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti oziroma od dohodkov pravnih oseb, in sicer v letu prodaje oziroma odtujitve opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva.

(7) Za odtujitev po šestem odstavku tega člena se šteje tudi izguba pravice do uporabe opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva v primeru finančnega najema, prenos opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva iz podjetja v gospodinjstvo ter tudi odtujitev opreme oziroma neopredmetenega dolgoročnega sredstva, kot je določena s prvim odstavkom 51. člena tega zakona.

(8) Neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu se ob prenehanju opravljanja dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona, lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(9) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za investicije po tem členu v delu, ki so financirane iz sredstev proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

67. člen

(omejitve v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe 61. do 66.a člena tega zakona se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

(2) Davčne olajšave iz 61. do 66.a člena tega zakona, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj in neizkoriščenega dela olajšave za investiranje, se priznajo skupaj največ do višine davčne osnove.

68. člen

(davčni odtegljaj)

(1) Od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, če jih v okviru opravljanja dejavnosti dosega zavezanec po tem zakonu. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od osnove in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčni odtegljaj izračunava, odteguje in plačuje tudi od plačil, ki jih zavezanec po tem poglavju dosega v okviru opravljanja dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od posameznega plačila, zmanjšanega za normirane stroške v višini, določeni v prvem odstavku 59. člena tega zakona, po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb. Zavezanec nerezident, ki nima poslovne enote v Sloveniji, lahko namesto normiranih stroškov uveljavlja posamezni aktivnosti v Sloveniji neposredno pripisljive dejanske stroške, ki se priznajo na podlagi dokazil.

(3) Davčni odtegljaj se ne izračunava, odteguje in plačuje, če zavezanec, rezident ali nerezident, ki ima poslovno enoto v Sloveniji, izplačevalcu dohodka predloži svojo davčno številko.

(4) Davčni odtegljaj se odšteje od akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, odmerjene za davčno leto v skladu s prvim odstavkom 128. člena tega zakona.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

4. Dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

69. člen

(splošno o dohodku iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo vsi dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodinjstvu.

(2) Kmečko gospodinjstvo po tem zakonu je skupnost ene ali več fizičnih oseb, ki niso najeta delovna sila, imajo na dan 30. junija v davčnem letu skupno stalno ali začasno prebivališče in so prijavljene kot eno gospodinjstvo (v nadaljnjem besedilu: člani kmečkega gospodinjstva), ter se vsaj za enega ali več članov šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost po določbah tega zakona in njihov skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti znaša najmanj 200 eurov.

(3) Kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost se šteje pridelava, kot je določena s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka in predpisi o evidentiranju nepremičnin, je v celoti ali pretežno vezana na uporabo kmetijskih in gozdnih zemljišč ter je ustrezno evidentirana v zemljiškem katastru.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost ne šteje pridelava sadik sadnega, gozdne-

ga in okrasnega drevja in grmičevja, pridelava sadik vinske trte in sadik hmelja, pridelava okrasnih rastlin ter intenzivna pridelava vrtnin in zelišč.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje intenzivna pridelava vrtnin in zelišč na prostem, na površinah, evidentiranih pod katastrsko kulturo vrt. Kot intenzivna pridelava vrtnin in zelišč se šteje pridelava več kot ene vrtnine ali zelišča na isti površini v posameznem letu.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje tudi čebelarstvo, vezano na panje, evidentirane v registru čebelnjakov.

(7) Šteje se, da v okviru kmečkega gospodinjstva opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost člani kmečkega gospodinjstva, ki so na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, vpisani v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskega ali gozdnega zemljišča (v nadaljevanju: zemljišča) na podlagi drugega pravnega naslova.

(8) Če zemljišče dejansko uporablja oseba, ki nima pravice do uporabe zemljišča na podlagi pravnega naslova v zemljiški knjigi in zemljiškem katastru, se lahko za namene tega zakona ta pravica pripiše dejanskemu uporabniku zemljišča.

(9) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki je kot lastnik ali uporabnik panjev na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, evidentirana v registru čebelnjakov.

(10) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki so ji v letu, na katero se obdavčitev nanaša, izplačani drugi dohodki v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

70. člen

(dohodki, ki se všttevajo v dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo potencialni tržni dohodki od pridelave na zemljiščih oziroma v panjih in drugi dohodki, ki so plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila iz naslova državnih pomoči, prejeta v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

71. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo na zemljiščih katastrski dohodek, kot je ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja.

(2) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo v panjih 70% pavšalne ocene dohodka na panj, kot je ugotovljena po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

(3) Davčna osnova od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek.

72. člen

(pripisovanje davčne osnove posameznemu zavezancu)

(1) Katastrski dohodek se posameznemu zavezancu pripiše za zemljišča, ki jih ima pravico uporabljati.

(2) Katastrski dohodek zemljišč, s katerimi razpolaga agrarna skupnost, skupni pašnik ali planina, ki se po predpisih o kmetijstvu šteje za samostojno kmetijsko gospodarstvo, in drugi dohodki iz 70. člena tega zakona, ki pripadajo agrarni skupnosti, skupnemu pašniku ali planini, se posameznemu zavezancu, članu take skupnosti, pripišejo glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež, ali delež, ki ga ima v uporabi.

(3) Pavšalna davčna osnova za panj se pripiše uporabniku panja.

(4) Davčna osnova od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona se pripiše posameznemu zavezanecu, članu kmečkega gospodinjstva, za katerega se v skladu z 69. členom tega zakona šteje, da opravlja osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu.

73. člen (oprostitve)

(1) Ne glede na prvi odstavek 71. člena tega zakona, se v davčno osnovo od katastrskega dohodka na zahtevo zavezanca ne vštevata katastrski dohodek zemljišč:

1. ki jih je na podlagi zakona trajno ali začasno prepovedano izkoriščati za kmetijsko pridelavo,
 2. na katerih so nasipi, kanali, prekopi, jezovi in druge naprave za potrebe obrambe pred poplavami ali za osuševanje in namakanje,
 3. ki ležijo znotraj visokovodnih nasipov,
 4. na katerih so vrtni in drugi zaščitni nasadi ter varovalni gozdovi, kot obramba pred erozijo,
 5. ki so v zemljiškem katastru označena kot zemljišča pod neodmerjenimi gozdnimi cestami,
 6. na katerih so neodmerjene planinske poti,
 7. na katerih so objekti za potrebe zaščite in reševanja pred naravnimi in drugimi nesrečami,
 8. ki ležijo v obmejnem pasu in nad ali pod visokonapetostnimi daljnovodi in drugimi vodi, če je izkoriščanje v kmetijski namene onemogočeno,
 9. na katerih so evidentirana vojna grobišča,
 10. ki jih zavezanec odda skladno s predpisi o preživitinskem varstvu kmetov,
 11. ki jih na podlagi odločbe državnega organa o razlastitvi ali pogodbe, ki nadomešča razlastitev, ni mogoče uporabljati,
 12. ki jih je zavezanec z odločbo o denacionalizaciji dobil v last, ne pa tudi v posest,
 13. za katera je bilo skladno s predpisi izdano dovoljenje za gradnjo,
 14. ki so dana v zakup, za dobo, navedeno v zakupni pogodbi,
 15. ki se uporabljajo za doseganje dohodka, kot je določen v III.3. poglavju tega zakona,
 16. ki so bila neuporabna ali slabše kakovosti, pa so z vlaganji postala uporabna ali bolj rodovitna, za obdobje treh let, z uveljavitvijo v prvem letu po usposobitvi ali izboljšanju,
 17. na katerih se zasadijo novi vinogradi, hmeljišča, sadovnjaki ali drugi trajni nasadi, za obdobje treh let in za oljčne nasade za obdobje osmih let, z uveljavitvijo v prvem letu po zasaditvi,
 18. ki se pogozdijo, za obdobje 30 let, z uveljavitvijo v prvem letu po pogozditvi,
 19. na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpiše ukrep varovanja.
- (2) Ne glede na tretji odstavek 71. člena tega zakona, se v davčno osnovo od pavšalne ocene dohodka na panj na zahtevo zavezanca ne vštevata pavšalna ocena dohodka na panj za panje, ki se uporabljajo za doseganje dohodka, kot je določen v III.3. poglavju tega zakona.

73.a člen

(olajšava za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost)

(1) Kadar je mogoče z računi dokazati vlaganje sredstev članov gospodinjstva oziroma agrarne skupnosti v osnovna sredstva in opremo v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v okviru kmečkega gospodinjstva ali agrarne skupnosti, se v davčnem letu vlaganja prizna olajšava v višini 30% vložene zneska.

(2) Olajšave za investicije po tem členu se v delu, ki so financirane iz sredstev proračunov samoupravnih lokalnih

skupnosti, proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev, ne priznajo.

(3) Za vlaganje iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo vlaganja v:

1. nakup zemljišč,
2. nakup ali gradnjo stavb,
3. nakup motornih vozil razen traktorjev in druge kmetijske in gozdarske mehanizacije.

(4) Olajšava se priznava največ do višine davčne osnove. Neizkoriščen del olajšave iz prvega odstavka tega člena lahko zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih letih po letu vlaganja, vendar zmanjšanje ne sme presežati davčne osnove.

(5) Olajšava se prizna zavezanecu v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu oziroma glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež v agrarni skupnosti.

(6) V primeru odtujitve osnovnega sredstva oziroma opreme, za katero je bila uveljavljena olajšava, prej kot v treh letih po letu vlaganja, se znesek davčne osnove v letu odtujitve poveča za znesek izkoriščene olajšave, morebitnega neizkoriščenega dela olajšave pa v naslednjih letih po odtujitvi ni mogoče uveljaviti.

5. Dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice

74. člen (dohodek)

(1) Dohodek po tem poglavju vključuje:

1. dohodek iz oddajanja premoženja v najem in
2. dohodek iz prenosa premoženjske pravice.

(2) Določbe tega poglavja ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po III.3. poglavju tega zakona.

5.1. Dohodek iz oddajanja premoženja v najem

75. člen

(dohodek iz oddajanja premoženja v najem)

(1) Dohodek iz oddajanja premoženja v najem po tem poglavju je dohodek, dosežen z oddajanjem nepremičnin in premičnin (v nadaljnjem besedilu: premoženja) v najem.

(2) Za oddajanje premoženja v najem po prvem odstavku tega člena se šteje:

1. vsako oddajanje premoženja na podlagi pogodbe ali na drugi pravni podlagi, s katerim najemodajalec prepusti najemniku določeno premoženje v uporabo ali mu prepusti pravico do uporabe premoženja, najemnik pa mu je zato dolžan plačati ustrezno najemnino ali drugo nadomestilo;
2. drugi primeri uporabe premoženja, kadar tisti, katerega premoženje uporablja nekdo drug ali ima pravico do uporabe premoženja nekdo drug ali ima nekdo drug pravico, da od njega zahteva opustitev določenih dejanj, ki bi jih imel sicer pravico izvrševati na svojem premoženju, prejme ustrezno nadomestilo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Kot dohodek iz oddajanja premoženja v najem se obdavčuje najemnina in druga nadomestila v zvezi z oddajanjem premoženja v najem, ki vključujejo zlasti:

1. obveznosti in storitve, za katere se je zavezal ali jih je opravil najemnik, razen obratovalnih stroškov, ki jih za najeto premoženje plačuje najemnik;
2. premije, nadomestila, odškodnine in podobne dohodke, ki ne predstavljajo dohodka iz 1. točke tega odstavka.

76. člen (oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. dohodka iz oddajanja premičnin v najem, razen od dohodka iz oddajanja opreme, bivalnika in prevoznega sredstva v najem,

2. materialnih vlaganj najemnika, ki ohranjajo uporabno vrednost kmetijskega ali gozdnega zemljišča,

3. dohodka preživljanca po pogodbi o dosmrtnem preživljanju,

4. dohodka za odstop prostora za izvedbo volitev ali referendumov na državni ali lokalni ravni, izvedenih v skladu z zakonom, če dohodek ne presega 42 eurov.

77. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz oddajanja premoženja v najem, zmanjšan za normirane stroške v višini 40% od dohodka, doseženega z oddajanjem premoženja v najem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec namesto normiranih stroškov uveljavlja dejanske stroške vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja (v nadaljnjem besedilu: dejanski stroški vzdrževanja), če jih v času oddajanja premoženja v najem za navedeno premoženje plačuje sam. Dejanski stroški vzdrževanja se priznajo na podlagi računov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga zavezanec doseže z oddajanjem kmetijskega ali gozdnega zemljišča v najem, dosežen dohodek.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga najemnik doseže z oddajanjem premoženja v podnajem, dohodek, dosežen na podlagi podnajema, zmanjšan za najemnino in drugo nadomestilo, ki ga navedeni najemnik plačuje za najem tega premoženja.

(5) Davčna osnova se pri vzajemnem oddajanju premoženja v najem določi za vsako stran posebej, in sicer glede na primerljivo tržno ceno najemnine od premoženja, ki ga fizična oseba odda v najem, upošteva stroške po prvem in drugem odstavku tega člena.

(6) Zavezanec lahko kot dejanske stroške vzdrževanja iz drugega odstavka tega člena uveljavlja tudi dejansko porabljena sredstva rezervnega sklada za vzdrževanje večstanovanjske stavbe. Zavezancu se prizna znesek njemu pripisanih porabljenih sredstev rezervnega sklada, ki so bila vplačana v zvezi z nepremičnino, oddano v najem, in sicer na podlagi obvestila upravnika, ki nastale stroške vzdrževanja porazdeli med etažne lastnike po vnaprej določenih kriterijih in sestavi razdelilnik oziroma obračun teh stroškov.

5.2. Dohodek iz prenosa premoženjske pravice

78. člen

(dohodek iz prenosa premoženjske pravice)

(1) Dohodek iz prenosa premoženjske pravice po tem poglavju vključuje dohodek, dosežen z odstopom uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopom pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja:

1. materialne avtorske pravice in materialne pravice izvajalca,

2. izuma, videza izdelka, znaka razlikovanja, tehnične izboljšave, načrta, formule, postopka, podobne pravice oziroma podobnega premoženja in informacij glede industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušenj, ne glede na to, ali so zavarovani po zakonu,

3. osebnega imena, psevdonima ali podobe,

na podlagi pogodbe ali drugi pravni podlagi, po kateri imetnik premoženjske pravice za njen prenos prejme določeno nadomestilo.

(2) Kot dohodek iz prenosa premoženjske pravice se po tem poglavju obdavčuje vsak dohodek, prejet kot nadomestilo za prenos premoženjske pravice, ki vključuje zlasti nadomestilo za uporabo, izkoriščanje ali odstop pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja premoženjske pravice.

79. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz prenosa premoženjske pravice, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% od dohodka, doseženega s prenosom premoženjske pravice.

(2) Stroški iz prvega odstavka tega člena se ne priznajo:

1. imetniku premoženjske pravice, ki ni avtor, izvajalec, izumitelj ali druga oseba, ki ustvari predmet premoženjske pravice,

2. v primeru odstopa uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopa pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja osebnega imena, psevdonima ali podobe.

6. Dohodek iz kapitala

80. člen

(dohodek)

(1) Dohodek iz kapitala po tem poglavju vključuje:

1. obresti,
2. dividende, in
3. dobiček iz kapitala.

(2) Določbe tega poglavja ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po III.3. poglavju tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

6.1. Obresti

81. člen

(obresti)

(1) Obresti po tem poglavju so obresti od posojil, obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, obresti od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, dohodek iz oddajanja v finančni najem, dohodek iz življenjskega zavarovanja ter dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov vzajemnega sklada v obliki obresti.

(2) Kot obresti se po tem poglavju obdavčuje vsako nadomestilo, ki ne predstavlja vračila glavnice iz finančno dolžniškega razmerja, vključno z nadomestili za tveganje ali za zmanjšanje vrednosti glavnice iz finančno dolžniškega razmerja zaradi inflacije, če ni s tem zakonom drugače določeno. Kot obresti se obdavčujejo tudi diskonti, bonusi, premije in podobni dohodki iz finančno dolžniškega razmerja ali dogovora, ki se nanaša na finančno dolžniško razmerje.

(3) Za dohodek iz življenjskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi dohodek iz dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega po pokojninskem načrtu, ki ni vpisan v poseben register, in dohodek iz prostovoljnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Za dolžniške vrednostne papirje iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi zamenljivi dolžniški vrednostni papirji.

82. člen

(oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. obresti, ki se zavezancu izplačajo iz naslova neupravičeno ali preveč odmerjenih in plačanih davkov in prispevkov;

2. obresti na pozitivno stanje na transakcijskem računu pri izvajalcu plačilnega prometa, in sicer največ v višini, ki jo izvajalec plačilnega prometa plačuje za depozite na vpogled;

3. dohodka iz življenjskega zavarovanja, ki je sklenjeno za primer smrti in se dohodek izplača zaradi smrti osebe;

4. dohodka iz življenjskega zavarovanja, pri katerem:

- nastane pravica zahtevati izplačilo zavarovalne vsote po preteku desetih let od dneva sklenitve pogodbe o življenjskem zavarovanju,
- sta sklenitelj zavarovanja in upravičenec do zavarovalne vsote ena in ista oseba, in

– ni podana zahteva za izplačilo odkupne vrednosti police življenjskega zavarovanja pred potekom roka iz prve alinee te točke;

5. obresti iz varčevalne pogodbe po nacionalni stanovanjski varčevalni shemi, ki je sklenjena za obdobje najmanj petih let, razen obresti pri odstopu od te varčevalne pogodbe;

6. 50% zneska obresti na obveznice, ki jih je upravičenec prejel kot odškodnino v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo. Če je upravičenec po navedenem zakonu mrtev ali razglašen za mrtvega pred dnevom pravnomočnosti odločbe o denacionalizaciji, se za upravičenca štejejo njegovi dediči, ki jim je Slovenski odškodninski sklad oziroma Slovenska odškodninska družba izročila obveznice na podlagi pravnomočnega sklepa o dedovanju. Za namene izvajanja navedene oprostitve je zavezanec, ki razpolaga hkrati z obveznicami, ki jih je pridobil kot upravičenec po navedeni točki ter na drug način, dolžan voditi evidenco zalog obveznic. Zaloge se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO);

7. obresti od vplačil etažnih lastnikov v rezervni sklad, ki se vodijo na posebnem transakcijskem računu rezervnega sklada in jih upravnik nalaga v skladu s Stanovanjskim zakonom.

83. člen

(splošno o davčni osnovi)

Davčna osnova so dosežene obresti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

84. člen

(davčna osnova v primeru dolgoročno vezanih denarnih sredstev in dolgoročnega varčevanja pri bankah in hranilnicah)

Ne glede na 83. člen tega zakona, je davčna osnova od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja na računu pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, z ročnostjo daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, enaka obrestim, obračunanim za obdobje davčnega leta, če se zavezanec rezident tako odloči in o tem v roku in na predpisan način obvesti banko ali hranilnico in davčni organ.

85. člen

(davčna osnova od dohodka iz finančnega najema)

(1) Davčna osnova od dohodka iz finančnega najema je del plačila finančnega najemodajalca finančnemu najemodalju, ki ne predstavlja vračila glavnice.

(2) Če po pogodbi o finančnem najemu lastninska pravica po izteku pogodbeno dogovorjenega obdobja ne preide na najemnika, se dohodek, ki predstavlja vračilo glavnice, v letu, ko izteče pogodba o finančnem najemu, obdavči kot dohodek iz oddajanja premoženja v najem po III.5.1. poglavju tega zakona.

86. člen

(davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja)

(1) Davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja je razlika med prejetim izplačilom in vplačilom.

(2) Vrednost vplačila iz prvega odstavka tega člena se v primeru obročnih vplačil določi kot seštevek vseh obročnih vplačil. Če izplačilo iz prvega odstavka tega člena ni prejeto v enkratnem znesku, temveč obrobno, se vplačilo oziroma seštevek vseh obročnih vplačil porazdeli enakomerno med obdobja izplačevanja obročnih izplačil. Če celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil v pogodbi o življenjskem zavarovanju ni določeno, se kot celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil upošteva razlika med zavezančovo starostjo v času, ko prvič

prejme obrobno izplačilo, in pričakovano življenjsko dobo zavezanca, ki se določi glede na podatek Statističnega urada Republike Slovenije o pričakovani življenjski dobi moškega ali ženske v Sloveniji.

87. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih z unovčitvijo kupona za izplačilo obresti)

Davčna osnova od obresti, doseženih z unovčitvijo kupona za izplačilo obresti, so dosežene obresti.

88. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi ali odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja)

(1) Davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja pred dospelostjo papirja ali pri odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja pred ali ob dospelosti papirja, so obresti, obračunane za obdobje od dneva pridobitve do dneva odsvojitve ali odkupa diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

(2) Za diskontirani dolžniški vrednostni papir iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi brezkuponski dolžniški vrednostni papir.

(3) Višina obresti iz prvega odstavka tega člena se določi po metodi enakomernega (konstantnega) donosa.

(4) Za odkup diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi unovčitev diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

89. člen

(razmejitev med glavnico in obrestmi)

Če ni vnaprej natančno določeno, kolikšen del posameznega plačila predstavlja vračilo glavnice in kolikšen del plačilo obresti, se za namene tega zakona šteje, da se najprej plačujejo obresti, izračunane po priznani obresti meri, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

6.2. Dividende

90. člen

(dividende)

(1) Dividende po tem poglavju so dividende in drugi dohodki, doseženi na podlagi lastniškega deleža.

(2) Za lastniški delež po prvem odstavku tega člena se šteje vsak delež, ki ga ima fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: imetnik deleža) na podlagi vloženih sredstev v gospodarski družbi, zadrugi in drugih oblikah organiziranja, vključno s premoženjskim vložkom tihega družbenika v podjetje nosilca tihe družbe in premoženjskim vložkom fizične osebe v katerokoli drugo obliko organiziranja, ki ima pretežno naravo lastniškega kapitala (v nadaljnjem besedilu: plačnik).

(3) Kot dividenda se po tem poglavju obdavčuje vsaka razdelitev dohodka imetniku deleža iz premoženja plačnika oziroma povezane osebe (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika na podlagi njegovega lastniškega deleža v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža, vključno z razdelitvijo v obliki delnic ali zamenljivih obveznic ter pripisom dobička kapitalskega deležu družbenika.

(4) Kot dividende se po tem poglavju obdavčuje tudi:

1. prikrito izplačilo dobička, določeno v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb;

2. dobiček, ki se razdeli v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku plačnika;

3. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve čistega dobička vzajemnega sklada ali delitve prihodkov vzajemnega sklada, ki niso zajeti z 81. členom tega zakona.

91. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dosežena dividenda, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčna osnova se pri prikitem izplačilu dobička določi na podlagi primerljive tržne cene.

6.3. Dobiček iz kapitala

92. člen

(dobiček iz kapitala)

Dobiček iz kapitala je dobiček, dosežen z odsvojitvijo kapitala.

93. člen

(kapital)

Za kapital po tem poglavju se štejejo:

1. nepremičnina, ne glede na to, ali je bila odsvojena v spremenjenem ali nespremenjenem stanju;
2. vrednostni papirji in deleži v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja;
3. investicijski kuponi.

94. člen

(odsvojitve kapitala)

Za odsvojitve kapitala po tem poglavju se šteje vsaka odsvojitve kapitala ali dela kapitala, kot je zlasti prodaja kapitala, dajanje kapitala v dar, zamenjava kapitala, unovčitev investicijskega kupona, izplačilo sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije vzajemnega sklada, izplačilo lastniškega deleža v primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja, izplačilo lastniškega deleža v primeru zmanjšanja lastniškega kapitala gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja, izstopa ali izključitve ter drugi primeri izplačila lastniškega deleža, izplačanega v denarju ali v naravi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

95. člen

(neobdavčljiva odsvojitve kapitala)

Za odsvojitve kapitala po tem poglavju se ne šteje:

1. prenos kapitala preminule osebe na dediča, viliojemnika ali osebo, ki ju nadomesti po predpisih o dedovanju, ali na drugo osebo, ki uveljavlja kakšno pravico iz zapuščine, zaradi smrti fizične osebe;
2. odsvojitve nepremičnine po pogodbi o dosmrtnem preživljanju ali po darilni pogodbi za primer smrti;
3. prenos nepremičnin iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje;
4. prenos kapitala posojilojemalcu ali zastavnemu upniku v primeru ustanovitve zastavne pravice na kapitalu, in prenos nazaj posojilodajalcu oziroma zastavitelju, razen prenosa nazaj v primeru, ko se posojeni kapital proda in vrne novo kupljeni kapital;
5. zamenjava vrednostnih papirjev z istovrstnimi papirji istega izdajatelja, pri kateri se ne spreminjajo razmerja med družbeniki in kapital izdajatelja ter ni denarnega toka;
6. razdelitev delnic istega izdajatelja na delnice ali združitve delnic istega izdajatelja v delnice, ki se opravi pri nespremenjenem osnovnem kapitalu izdajatelja, razen morebitnih denarnih izplačil; za delnico po tej točki se šteje tudi začasnica;
7. zamenjava prednostnih delnic z navadnimi delnicami istega izdajatelja; morebitna denarna izplačila ob zamenjavi se štejejo za delno odsvojitve;
8. zmanjšanje deleža v okviru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube oziroma čiste izgube poslovnega leta ali prenosu zneskov v kapitalne rezerve ali umiku delnic oziroma deležev oziroma zmanjšanje kapitalnega deleža v osebni družbi zaradi izračunanega deleža družbenika pri izgubi osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalnega deleža oziroma zmanjšanje vrednosti

deleža, ki ga je vpisal član zadruga, ki je namenjeno kritju neporavnane izgube zadruga;

9. izplačilo deleža v dobičku družbeniku osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalnega deleža;

10. zamenjava delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada v postopku obveznega preoblikovanja investicijske družbe, nastale iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad, po predpisih, ki urejajo to področje;

11. prenos kapitala v postopkih prisilne izterjave obveznih dajatev v skladu z zakoni.

96. člen

(oprostitev)

(1) Dohodnine se ne plača od dobička iz kapitala, doseženega pri odsvojitvi kapitala po 20 letih imetništva.

(2) Dohodnine se ne plača tudi od dobička iz kapitala, doseženega pri:

1. prvi odsvojitvi delnic ali deleža v kapitalu, pridobljenega v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij. Za prvo odsvojitve se šteje tudi prva odsvojitve podedovanih delnic ali deleža v kapitalu, ki jih je zapustnik pridobil v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij;

2. odsvojitvi stanovanja ali stanovanjske hiše – ki ima največ dve stanovanji, s pripadajočim zemljiščem – v katerem je imel zavezanec prijavljeno stalno prebivališče in ga je imel v lasti ter je tam dejansko bival vsaj zadnja tri leta pred odsvojitvijo; če je zavezanec stanovanje ali stanovanjsko hišo uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti ali ga je oddajal v najem, se za odsvojitve kapitala po tej točki ne šteje odsvojitve tistega dela stanovanja ali stanovanjske hiše, ki ga je zavezanec uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti (pod pogojem, da je stanovanje ali stanovanjska hiša oziroma njun del v poslovnih knjigah prikazano kot sredstvo za potrebe dejavnosti) ali ga je oddajal v najem;

3. odsvojitvi investicijskih kuponov, ki jih je imetnik pridobil z zamenjavo delnic pooblaščenice investicijske družbe, ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe – v postopku obveznega preoblikovanja pooblaščenice investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad, ali v postopku obvezne oddelitve dela sredstev pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer v roku in po predpisih, ki urejajo to področje – pod pogojem, da so bile te delnice pridobljene v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij;

4. odsvojitvi dolžniških vrednostnih papirjev;

5. odsvojitvi deleža, pridobljenega na podlagi naložb tveganega kapitala (naložb v obliki povečanja osnovnega kapitala družbe z vložitve zavezanca ali ustanovitve gospodarske družbe) v družbi tveganega kapitala, ki je ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, če je imela ta družba status družbe tveganega kapitala skozi celotno obdobje imetništva takega deleža zavezanca; o tem ali gre za odsvojitve kapitala po tej točki, odloči davčni organ na podlagi priglasitve odsvojitve pri davčnem organu.

(3) Izguba, ki jo zavezanec doseže pri odsvojitvi kapitala iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne zmanjšuje davčne osnove od dobička iz kapitala.

97. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dobička iz kapitala je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi.

(2) Kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala v času pridobitve negativna (izguba), se lahko v letu, za katero se odmerja dohodnina, za navede-

no izgubo zmanjšuje pozitivna davčna osnova za dobiček iz kapitala po tem poglavju, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko zavezanec neizkoriščen del negativne razlike (izgube) v letu, za katero se dohodnina odmerja, ki jo doseže pri odsvojitvi delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov, ki jih je pridobil pred pridobitvijo novih delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, prenaša v naslednja davčna leta in zmanjšuje pozitivno davčno osnovo za dobiček iz kapitala v naslednjih davčnih letih, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova. Pri zmanjšanju davčne osnove na račun prenesenega neizkoriščenega dela negativne razlike (izgube) se pozitivna davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščen del negativne razlike (izgube) starejšega datuma.

(4) V primerih, ko se pozitivna davčna osnova, zmanjšana z izgubami iz drugega in tretjega odstavka tega člena, nanaša na različna obdobja imetništva kapitala, se dohodnina odmeri od skupne letne pozitivne davčne osnove, ki se razdeli med posamezna obdobja imetništva kapitala iz drugega odstavka 132. člena tega zakona upošteva sorazmerne deleže. Sorazmerni deleži se ugotovijo kot razmerje med pozitivno davčno osnovo posameznega obdobja imetništva kapitala in seštevkom pozitivnih davčnih osnov posameznih obdobja imetništva kapitala v davčnem letu.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena, negativna razlika (izguba), ki je dosežena z odsvojitvijo kapitala iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona, ne zmanjšuje pozitivne davčne osnove po tem poglavju:

1. če zavezanec v roku 30 dni pred ali po odsvojitvi kapitala pridobi vsebinsko istovrstni nadomestni kapital, ali pridobi pravico do nakupa ali obveznost nakupa istovrstnega kapitala ali

2. če zavezanec odsvoji kapital in zavezanec družinski član ali pravna oseba, v kateri ima zavezanec lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25% v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi, neposredno ali posredno pridobi istovrstni kapital.

98. člen

(vrednost kapitala ob pridobitvi)

(1) V vrednost kapitala ob pridobitvi se vštevta nabavna vrednost kapitala in stroški, ki so določeni s tem členom.

(2) Za nabavno vrednost kapitala iz prvega odstavka tega člena se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala v času pridobitve. Če kapital ni pridobljen na podlagi pogodbe ali če vrednost kapitala v času pridobitve ni razvidna iz pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala šteje vrednost kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili. Če je bil kapital pridobljen po 1. točki 95. člena tega zakona ali na podlagi darilne pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala v času pridobitve šteje vrednost, od katere je bil odmerjen davek na dediščine in darila, če davek ni bil odmerjen, pa primerljiva tržna cena kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili.

(3) Kadar zavezanec pridobi delnice ali drug kapital na način, določen v četrtem odstavku 43. člena tega zakona, se za nabavno vrednost delnice ali drugega kapitala šteje primerljiva tržna cena delnice ali drugega kapitala na dan, ko je bila pravica izvršena oziroma na dan, ko je zavezanec pridobil delnice ali drug kapital.

(4) Kadar zavezanec pridobi delnico ali povečani delež oziroma osnovni vložek pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, se šteje, da je nabavna vrednost tako pridobljene delnice ali pridobljenega povečanega deleža oziroma osnovnega vložka enaka nič.

(5) Kadar zavezanec pridobi kapital s prenosom sredstev iz podjetja zavezanca v svoje gospodinjstvo ali s prenehanjem opravljanja dejavnosti, se za nabavno vrednost prenesenega

sredstva šteje primerljiva tržna cena sredstva na dan prenosa oziroma na dan prenehanja opravljanja dejavnosti.

(6) Kadar se zavezanec kapitalski delež v osebni družbi poveča zaradi pripisa dobička kapitalskemu deležu, se za nabavno vrednost tako povečanega dela deleža šteje znesek pripisanega dobička po plačilu dohodnine.

(7) Stroški iz prvega odstavka tega člena so:

1. vrednost na nepremičnini opravljenih investicij in stroškov vzdrževanja, ki povečuje uporabno vrednost nepremičnine, če jih je plačal zavezanec;

2. znesek davka na dediščine in darila in davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob pridobitvi kapitala;

3. stroški, ki jih je plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo pridobljene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;

4. normirani stroški, povezani s pridobitvijo kapitala, v višini 1% od nabavne vrednosti kapitala.

(8) Nabavna vrednost in stroški v tuji valuti iz prvega odstavka tega člena se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan pridobitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

99. člen

(vrednost kapitala ob odsvojitvi)

(1) Za vrednost kapitala ob odsvojitvi se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala ob odsvojitvi. Če kapital ni odsvojen na podlagi pogodbe, ali če vrednost kapitala ob odsvojitvi ni razvidna iz pogodbe, ali če iz pogodbe ali drugih dokazil razvidna vrednost kapitala ne ustreza vrednosti kapitala, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času odsvojitve, se za vrednost kapitala ob odsvojitvi šteje primerljiva tržna cena kapitala ob odsvojitvi.

(2) Vrednost kapitala ob odsvojitvi se zmanjša za naslednje stroške zavezanca:

1. znesek davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob odsvojitvi nepremičnine;

2. stroške, ki jih plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo odsvojenih nepremičnin, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve nepremičnine se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;

3. normirane stroške, povezane z odsvojitvijo kapitala, v višini 1% od vrednosti kapitala ob odsvojitvi, brez upoštevanja stroškov iz 2. točke tega odstavka.

(3) Vrednost kapitala ob odsvojitvi in stroški iz drugega odstavka tega člena v tuji valuti se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan odsvojitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

100. člen

(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Kadar zavezanec odsvoji kapital na način, določen v drugem odstavku tega člena, se davčna obveznost zavezanca v trenutku odsvojitve ne ugotavlja.

(2) Ugotavljanje davčne obveznosti se lahko odloži pri naslednjih odsvojitvah kapitala:

1. podaritvi kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, vključno z neodplačno izročitvijo po izročilni pogodbi;

2. zamenjavi deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah;

3. zamenjavi investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, ki ga upravlja

družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali rezident druge države članice EU, če družba za upravljanje zagotovi ustrezen način sledljivosti prehodov med podskladi.

(3) O tem ali gre za odsvojitve kapitala iz drugega odstavka tega člena, odloči davčni organ na podlagi priglasitve odsvojitve kapitala pri davčnem organu, če je tako določeno z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Ugotavljanje davčne obveznosti se odloži do naslednje obdavčljive odsvojitve podarjenega kapitala, ki jo opravi zavezanec ali otrok, oziroma do naslednje obdavčljive odsvojitve kapitala, pridobljenega z zamenjavo iz 2. ali 3. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Kadar se ugotavljanje davčne osnove odloži, se kot čas pridobitve s podaritvijo ali zamenjavo pridobljenega kapitala šteje:

1. v primeru ko zavezanec ali otrok pridobi kapital z obdaritvijo – datum, ko je darovalec pridobil kapital;

2. v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah – datum, ko so bili zamenjani deleži pridobljeni;

3. v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu – datum, ko so bili prvi zamenjani investicijski kuponi pridobljeni.

(6) Kadar se ugotavljanje davčne osnove odloži, se kot nabavna vrednost s podaritvijo ali zamenjavo pridobljenega kapitala šteje:

1. v primeru ko zavezanec ali otrok pridobi kapital z obdaritvijo – nabavna vrednost kapitala v času, ko je kapital pridobil darovalec;

2. v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitve in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah – nabavna vrednost zamenjanih deležev v času njihove pridobitve;

3. v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu – nabavna vrednost prvih zamenjanih investicijskih kuponov v času njihove pridobitve.

(7) Za otroka po tem členu se šteje lasten otrok, posvojenec in pastorek.

101. člen

(čas pridobitve kapitala)

(1) Za čas pridobitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe ali drugega pravnega posla oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katerih je fizična oseba pridobila kapital. V drugih primerih pridobitve se za čas pridobitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

(2) Kadar se nepremičnina pridobi z graditvijo, ki jo izvaja zavezanec sam, se za čas pridobitve šteje datum izdaje gradbenega dovoljenja. V primeru pridobitve nepremičnine z graditvijo, ki jo po pogodbi za zavezanca izvaja druga oseba, se za čas pridobitve šteje datum sklenitve pogodbe med zavezancem in izvajalcem. Če zavezanec v času dveh let od podpisa pogodbe ne prevzame zgrajene nepremičnine, se za čas pridobitve šteje datum dejanskega prevzema zgrajene nepremičnine.

(3) Kadar se odsvoji objekt, ki stoji na zemljišču, katerega čas pridobitve ni enak času pridobitve objekta, se kot čas pridobitve objekta in zemljišča šteje čas pridobitve objekta.

(4) Kadar je zavezanec kapital pridobil kot ena od oseb, ki imajo solastninsko pravico na kapitalu ali imajo na njem skupno lastnino, in se tak kapital pozneje razdeli, se za čas pridobitve kapitala, ki mu pripade na podlagi delitve, šteje čas, ko je na

kapitalu pridobil solastninsko pravico oziroma ko je kapital pridobil v skupno lastnino. Če zavezanec ob razdelitvi prejme kapital v obsegu, ki presega del, ki bi mu pripadal iz solastništva ali skupne lastnine, se za čas pridobitve presežnega dela šteje čas razdelitve.

(5) Kadar je zavezanec kapital pridobil na način iz petega odstavka 98. člena tega zakona se za čas pridobitve šteje čas prenosa sredstev iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo oziroma čas prenehanja opravljanja dejavnosti.

102. člen

(čas odsvojitve kapitala)

Za čas odsvojitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe ali drugega pravnega posla oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katerih je fizična oseba odsvojila kapital. V primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruga ali druge oblike organiziranja ter pri zmanjšanju osnovnega kapitala, se za čas odsvojitve kapitala šteje datum sklepa organa o prenehanju oziroma sklepa organa o zmanjšanju osnovnega kapitala. V primeru izstopa ali izključitve se za čas odsvojitve šteje datum vpisa učinka izstopa ali izključitve v register. V drugih primerih odsvojitve se za čas odsvojitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

103. člen

(vodenje evidenc zalog kapitala)

(1) Zavezanec je dolžan voditi evidenco zalog istovrstnega kapitala iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona. Zaloge takega kapitala se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec vodi ločeno evidenco zalog istovrstnih vrednostnih papirjev, ki jih ima v gospodarjenju pri borznoposredniški družbi na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec vodi evidenco zalog investicijskih kuponov istega vzajemnega sklada ločeno po posameznih razredih kuponov.

104. člen

(pravilo vštevanja v dohodek davčnega leta)

V dohodek, dosežen kot dobiček iz kapitala, se vštevajo v davčnem letu doseženi dobički iz kapitala ali realizirane izgube iz kapitala. Šteje se, da je dobiček dosežen ali izguba realizirana v času odsvojitve kapitala.

7. Drugi dohodki

105. člen

(opredelitev drugih dohodkov)

(1) Drugi dohodki so vsi dohodki, ki se v skladu s tem zakonom ne štejejo za dohodke fizične osebe iz 1. do 5. točke 18. člena tega zakona.

(2) Za druge dohodke po tem zakonu se ne štejejo dohodki iz 19. do vključno 32. člena tega zakona in dohodki, ki so v skladu s tem zakonom oproščeni plačila dohodnine ali se ne vštevajo v davčno osnovo.

(3) Drugi dohodki vključujejo:

1. nagrade;

2. darila;

3. dobitke v nagradnih igrah;

4. priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture;

5. kadrovske in druge štipendije;

6. družinske invalidnine in družinski dodatek po zakonu o vojnih invalidih;

7. nadomestila, prejeta v zvezi z ustanovitvijo ali obremenitvijo pravice in drugi dohodki, doseženi s prenosom oziroma odstopom pravice na premoženju, ki je prenosljiva in katere vrednost je mogoče izraziti v denarju;

8. aro, ki jo je prejel zavezanec ob sklenitvi pogodbe in ki je ne vrne stranki, ki ni izpolnila pogodbe, razen are, ki jo zavezanec zadrži v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 46. členu tega zakona;

9. izplačila odkupne vrednosti v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;

10. vsako nadomestilo, ki ga imetnik deleža prejme na podlagi lastniškega deleža iz 90. člena tega zakona v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža; za nadomestilo se šteje vsak proizvod, storitev ali druga ugodnost, ki jo imetniku deleža ali njegovemu družinskemu članu, na podlagi lastniškega deleža, zagotovi plačnik ali povezana oseba (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika, ki se ne šteje za dohodek po III.6.2. poglavju tega zakona;

11. dohodek, ki se ne šteje za dohodek iz zaposlitve, za dohodek iz dejavnosti, za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter za dohodek iz kapitala in ni dohodek, ki se ne šteje za dohodek po tem zakonu oziroma ni dohodek, oproščen plačila dohodnine po tem zakonu.

106. člen

(drugi dohodki, ki se ne všttevajo v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo od drugih dohodkov se ne všteta kadrovska štipendija in druga štipendija, izplačana za mesečno obdobje, osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za poln učni ali študijski čas, za študij v Sloveniji do višine minimalne plače in za študij v tujini do višine minimalne plače, povečane za 60%. Pri določanju višine minimalne plače se upošteva minimalna plača, kot je določena z zakonom, ki ureja minimalno plačo. Pri izplačilu prejemkov v zvezi z izobraževanjem in usposabljanjem se smiselno upoštevajo določbe 2. točke tretjega odstavka 39. člena ter 3. in 4. točke prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(2) Štipendija, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena, se všteta v davčno osnovo v višini, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena.

107. člen

(oprostitve)

Ne glede na 105. člen tega zakona, se dohodnine ne plačuje od:

1. nagrade in priznanja za izjemne dosežke na humanitarnem, znanstveno-raziskovalnem, kulturnem, vzgojno-izobraževalnem, športnem ali socialnem področju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– jih izplača država, samoupravna lokalna skupnost ali ustanova, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom,

– ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in

– je bil prejemnik nagrade ali priznanja izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe pri prijavi na razpis oziroma v postopku izbora nagrajenca;

2. prejemkov, namenjenih pokritju dokumentiranih stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki:

– jo napoti ali pozove državni ali drug organ zaradi izvajanja dejavnosti tega organa;

– prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v prostovoljnih ljubiteljskih, humanitarnih, dobroteljskih, vzgojno izobraževalnih, zdravstvenih, kulturnih, športnih, raziskovalnih, sindikalnih dejavnostih, v dejavnostih zbormic, v dejavnostih verskih skupnosti in v dejavnostih političnih strank, pod pogojem, da so navedene dejavnosti nepridobitne dejavnosti;

– prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v dejavnostih društev in njihovih zvez (za sodelovanje se šteje tudi delovanje v organih društev in njihovih zvez), zaradi uresničevanja ciljev oziroma namenov, zaradi katerih so društva ustanovljena, ne pa v okviru opravljanja pridobitne dejavnosti teh društev;

in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

3. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov dnevnice in prevoza, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki na podlagi imenovanja opravi funkcijo člana volilnega odbora na podlagi predpisov o volitvah in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

4. dnevnih povračil stroškov po pravilih EU, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki sodeluje v projektu tesnega medinstitucionalnega sodelovanja, in v zvezi s tem prejme le navedene prejemke;

5. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki se udeleži posveta z mednarodno udeležbo in v zvezi s tem prejme le povračilo stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

6. izplačila odkupne vrednosti v primeru rednega prenehanja prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja zaradi pridobitve pravice do pokojnine, pod pogojem, da sredstva niso izplačana zavarovancu, temveč se v skladu s 352. in 353. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06) v enkratnem znesku prenesejo izplačevalcu pokojnine v imenu in za račun zavarovanca, ki sklene zavarovanje, po katerem zavarovanec pridobi pravico do doživljenjske mesečne pokojninske rente;

7. prenosa sredstev iz enega pokojninskega načrta v drugi pokojninski načrt prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu s 360. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06);

8. družinske invalidnine in družinskega dodatka po zakonu o vojni invalidih, ki jih prejmejo družinski člani osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana pri opravljanju vojaških ali drugih dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) ali osebe, ki je izgubila življenje, umrla ali bila pogrešana zaradi dogodkov ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) in družinski člani osebe, ki je na tej podlagi uveljavila status vojaškega vojnega invalida ali civilnega invalida vojne, po njeni smrti.

108. člen

(davčna osnova za druge dohodke)

(1) Davčna osnova je doseženi dohodek, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto dohodka drugače določeno.

(2) V davčno osnovo se ne všteta posameznega darila, če njegova vrednost ne presega 42 eurov oziroma če skupna vrednost vseh daril, prejetih v davčnem letu od istega darovalca, ne presega 84 eurov.

(3) V davčno osnovo se ne všteta dobitka v nagradnih igrah, ki niso igre na srečo, kjer je potrebno določeno znanje, spretnost ali naključje, če vrednost dobitka ne presega 42 eurov.

IV. LETNA DAVČNA OSNOVA IN DAVČNE OLAJŠAVE

1. Letna davčna osnova

109. člen

(letna davčna osnova rezidenta)

(1) Letna davčna osnova od dohodkov rezidenta, pridobljenih v davčnem letu, je vsota davčnih osnov od dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, dohodka iz osnovne kme-

tijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodka iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov, vključno s povečanju in zmanjšanji, določeni mi pri posamezni vrsti dohodka.

(2) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v tretjem in četrtem odstavku 48. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost, določene v 56. členu tega zakona, vendar največ do višine vsote davčnih osnov.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, ugotovljena kot vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v šestem in sedmem odstavku 48. člena tega zakona, zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost članov kmečkega gospodinjstva, ki se plačujejo iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno varnost zavezanca, ki opravlja kmetijsko ali dopolnilno dejavnost na kmetiji, in jih plačuje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu s predpisi, v višini razlike med obveznimi prispevki za socialno varnost, ki jih zavezanec plačuje iz naslova opravljanja kmetijske in dopolnilne dejavnosti in delom obveznih prispevkov za socialno varnost iz tega naslova, ki so upoštevani pri izračunu davčne osnove od osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Zavezanecem, ki ugotavljajo davčno osnovo od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se razlika iz prvega stavka tega odstavka prizna v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(5) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v 71. členu tega zakona, vključno z oprostivami iz 73. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca, za pristojbine, uvedene s predpisi o gozdovih in za stroške delovanja in vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, določene na podlagi predpisov o kmetijskih zemljiščih.

(6) Če je na letni ravni ugotovljena davčna osnova iz 71. člena tega zakona negativna, se šteje, da je davčna osnova enaka nič.

(7) Letna davčna osnova se ob izpolnjevanju pogojev iz 116. člena tega zakona lahko ugotavlja tudi za rezidente držav članic EU oziroma EGP.

110. člen

(upoštevanje oproščenega dohodka pri izračunu dohodnine od drugih dohodkov rezidenta)

(1) Dohodek rezidenta, od katerega se skladno z določbami mednarodne pogodbe v Sloveniji ne plačuje dohodnine, se upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta, če je tako določeno z mednarodno pogodbo.

(2) V dohodek iz prvega odstavka tega člena se ne všteva dohodek iz kapitala.

2. Davčne olajšave

111. člen

(splošna olajšava)

(1) Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 2.800 eurov letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

(2) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodka iz oddajanja

premoženja v najem in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, ne presega 10.200 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.019,83 eurov letno.

(3) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodka iz oddajanja premoženja v najem in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, presega 10.200 eurov in ne presega 11.800 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 1.000 eurov letno.

(4) Za dohodek iz dejavnosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se šteje dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih.

(5) Glede uskladiitve in načina objave zneskov skupnega dohodka, ki so določeni v drugem in tretjem odstavku tega člena, se uporablja 118. člen tega zakona.

112. člen

(osebne olajšave)

(1) Rezidentu, invalidu s 100% telesno okvaro, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 14.971 eurov letno, če mu je bila priznana pravica do tuje nege in pomoči, na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, centra za socialno delo ali upravnega organa, pristojnega za varstvo borcev in vojaških invalidov.

(2) Rezidentu po dopolnjenem 65. letu starosti se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 1205 eurov letno.

(3) Rezidentu, prejemniku pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5% odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(4) Rezidentu, ki prejema nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5% odmerjenega nadomestila. Za nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja se ne šteje nadomestilo plače zaradi dela s skrajšanim delovnim časom, ki ga izplačuje delodajalec v skladu s 397. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06).

(5) Rezidentu, prejemniku priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5% odmerjene priznavalnine.

(6) Olajšava iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se prizna največ v višini dohodnine, obračunane od posameznega dohodka, navedenega v tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena.

113. člen

(posebna osebna olajšava)

(1) Rezidentu, ki samostojno opravlja specializiran poklic na področju kulturne dejavnosti in je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se pod pogojem, da gre za poklic, ki je značilen samo za področje kulturne dejavnosti in pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(2) Rezidentu, ki samostojno opravlja novinarski poklic in je vpisan v razvid samostojnih novinarjev, se pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja

druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(3) Rezidentu, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, se do dopolnjenega 26. leta starosti prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v znesku, ki je enak znesku splošne olajšave iz 111. člena tega zakona. Navedena olajšava se prizna tudi osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejša od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer za dodiplomski študij za dobo največ šest let od dneva vpisa in za podiplomski študij za največ štiri leta od dneva vpisa.

(4) Rezidentu, ki samostojno opravlja poklic športnika in je vpisan v razvid poklicnih športnikov, se pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(5) Rezidentu – čezmejnemu delovnemu migrantu, ki od delodajalca, ki ni rezident Slovenije, prejme dohodek iz delovnega razmerja za zaposlitev, opravljeno v tujini, se prizna zmanjšanje davčne osnove od tega dohodka v višini 7.000 eurov letno. Čezmejni delovni migrant je zavezanec, ki zaradi opravljanja dela v tujini odhaja v tujino in se dnevno ali najmanj enkrat tedensko vrača v Slovenijo.

114. člen

(posebna olajšava)

(1) Rezidentom, ki vzdržujejo družinske člane, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove, ki znaša:

1. za prvega vzdrževanega otroka 2.066 eurov letno, ali
2. za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo 7.486 eurov letno;
3. za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana 2.066 eurov letno.

(2) Za vsakega nadaljnjega vzdrževanega otroka se olajšava iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena poveča, in sicer:

1. za drugega vzdrževanega otroka za 180 eurov,
2. za tretjega vzdrževanega otroka za 1.680 eurov,
3. za četrtega vzdrževanega otroka za 3.180 eurov,
4. za petega vzdrževanega otroka za 4.680 eurov,
5. za šestega in vse nadaljnje vzdrževane otroke za 1.500 eurov glede na višino olajšave za predhodnega vzdrževanega otroka.

(3) Za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo iz 2. točke prvega odstavka tega člena se šteje otrok, ki:

1. ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih,
2. ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali
3. je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen.

(4) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se prizna za otroka do dopolnjenega 18. leta starosti, za starejšega otroka pa, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti. Olajšava se prizna tudi za otroka po tej starosti, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Priznavanje olajšave se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, za otroka, ki je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno

prizadetih oseb za delo nezmožen, prizna ne glede na njegovo starost.

(6) Olajšava, določena v 1. točki prvega odstavka tega člena, se ne priznava zavezancu, katerega otrok je v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V tem primeru se olajšava prizna za dobo, za katero center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do otroškega dodatka.

(7) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se ne prizna zavezancu, katerega otrok je zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje ali šolanja v zavodu, v katerem ima celodnevno brezplačno oskrbo, ali v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V primeru, da ima zavezanec pravico do dodatka za nego otroka, se olajšava prizna za dobo, za katero mu center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do dodatka za nego otroka.

(8) Za uveljavljanje posebne olajšave iz 2. točke prvega odstavka tega člena se uporablja odločba centra za socialno delo o priznanju dodatka za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, odločba Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije o priznanju dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali odločba centra za socialno delo v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb.

(9) Če zavezanec ni vse leto vzdrževal družinskega člana, se za priznanje olajšave upošteva le čas, ko je zavezanec takega člana dejansko preživel.

(10) Za istega vzdrževanega družinskega člana se v davčnem letu prizna posebna olajšava samo enemu zavezancu, drugemu pa le morebitna razlika do celotne višine olajšave.

(11) Če se zavezanci ne morejo sporazumeti, kdo izmed njih bo uveljavljal posebno olajšavo za istega vzdrževanega družinskega člana, se prizna vsakemu zavezancu sorazmerni del olajšave.

(12) Za otroka, za katerega zavezanec na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, prispeva za njegovo preživljanje, lahko zavezanec uveljavlja posebno olajšavo. Če je prispevek zavezanca manjši od njemu pripadajočega dela posebne olajšave ali če zavezanec ne prispeva za preživljanje otroka, se razlika do njemu pripadajočega dela ali celotni del njemu pripadajoče posebne olajšave prizna staršu, kateremu je otrok zaupan.

115. člen

(vzdrževani družinski člani)

(1) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje zakonec, ki ni zaposlen ter ne opravlja dejavnosti, nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona in razvezani zakonec zavezanca, če mu je s sodbo oziroma dogovorom, sklenjenim po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, priznana pravica do preživnine, ki jo plačuje zavezanec. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(2) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 18. leta starosti.

(3) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 26. leta starosti, če:

- neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji,
- ni zaposlen,
- ne opravlja dejavnosti, in
- nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po

tem zakonu, razen družinske pokojnine, dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, štipendije in dohodki otroka, oproščeni plačila dohodnine po 22. in 29. členu tega zakona.

Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejši od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer največ za dobo šestih let od dneva vpisa na dodiplomski študij in največ za dobo štirih let od dneva vpisa na podiplomski študij.

(4) Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, starejši od 18 let, ki se ne izobražuje in je za delo sposoben, če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu ter nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena, se otrok, ki ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, šteje za vzdrževanega družinskega člana za obdobje, v katerem ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, se za vzdrževanega družinskega člana šteje tudi otrok, ki ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, do 26. leta starosti, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, po 26. letu starosti pa, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Obdobje, v katerem se otrok šteje za vzdrževanega družinskega člana, se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(7) Ne glede na tretji, četrti, peti in šesti odstavek tega člena, se otrok, ki je v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, šteje za vzdrževanega družinskega člana ne glede na njegovo starost.

(8) Za otroka se šteje lasten otrok, posvojenec, pastorek oziroma otrok zunajzakonskega partnerja. Za otroka se šteje tudi vnuk, če ima zavezanec pravico do posebne olajšave za enega od njegovih staršev ali če vnuk nima staršev ali če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča. Za otroka se šteje tudi druga oseba, če zavezanec zanj skrbi na podlagi sodbe sodišča.

(9) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se štejejo tudi starši oziroma posvojitelji zavezanca, če nimajo lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu ali so v institucionalnem varstvu v socialno varstvenem zavodu in zavezanec krije stroške teh storitev ter pod enakimi pogoji tudi starši oziroma posvojitelji zavezančevega zakonca, če zakonec ni zavezanec za dohodnino. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(10) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca, katerega pretežni del dohodka je iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, se šteje tudi član kmečkega gospodinjstva, če sodeluje pri doseganju dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in če nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in pod pogojem, da njegov otrok, zakonec, starši ali posvojitelji zanj ne uveljavljajo posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana. V takem

primeru se kot vzdrževani družinski član zavezanca šteje tudi otrok člana kmečkega gospodinjstva, ki se po tem odstavku šteje za vzdrževanega družinskega člana. Za otroka po tem odstavku se šteje otrok, kot je določen v drugem do osmem odstavku tega člena. Za lastne dohodke iz prvega stavka tega člena se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(11) Za vzdrževanega družinskega člana po tem členu se šteje oseba, ki izpolnjuje v prejšnjih odstavkih tega člena določene pogoje in ima prijavljeno bivališče v Sloveniji, je državljan Slovenije oziroma države članice EU ali je rezident države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki omogoča izmenjavo informacij zaradi izvajanja domače zakonodaje.

116. člen

(olajšave za rezidente držav članic EU oziroma EGP)

Fizična oseba, ki je rezident države članice EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, in v Sloveniji dosega dohodke iz zaposlitve, dohodke iz dejavnosti, dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodke iz oddajanja premoženja v najem in prenosa premoženjske pravice ter druge dohodke, lahko uveljavlja olajšave, določene v 111., 112. in 114. členu tega zakona, če z dokazili dokaže, da znašajo navedeni dohodki, doseženi v Sloveniji, najmanj 90% njenega celotnega obdavčljivega dohodka v davčnem letu, in če dokaže, da so v državi njenega rezidentstva dohodki, doseženi v Sloveniji, izzeti iz obdavčitve ali so neobdavčeni.

117. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

(1) Letna davčna osnova zavezanca, ki je rezident, se lahko zmanjša za znesek premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jo je plačal zavezanec zase izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zavarovanca, oziroma 5,844% pokojnine zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona.

(2) Če plačujeta premijo prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja delodajalec in delojemalec, se pri določitvi višine premije, za katero se priznava olajšava, upošteva skupni znesek vplačanih premij.

(3) Če v primeru iz drugega odstavka tega člena skupni znesek vplačanih premij presega znesek iz prvega odstavka tega člena, lahko zavezanec uveljavlja olajšavo samo od tistega dela vplačane premije, ki je enaka razliki med zneskom iz prvega odstavka tega člena in premijo, ki jo je zanj vplačal delodajalec.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi kadar je zavezanec istočasno vključen v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in v pokojninski načrt individualnega zavarovanja.

118. člen

(uskladitev olajšav)

(1) Zneski olajšav, določeni v 111. členu, prvem in drugemu odstavku 112. člena, petem odstavku 113. člena, prvem in drugem odstavku 114. člena ter v prvem odstavku 117. člena tega zakona, se enkrat letno uskladijo s koeficientom rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec november tekočega leta v primerjavi z mesecem novembrom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije.

(2) Zneske iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto.

3. Odmera dohodnine**119. člen**

(odmera dohodnine)

(1) Letna davčna osnova iz 109. člena tega zakona, zmanjšana za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona, je neto letna davčna osnova.

(2) Dohodnina se odmeri od neto letne davčne osnove po stopnjah iz 122. člena tega zakona.

120. člen

(povprečenje)

(1) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je prejel dohodek iz delovnega razmerja na podlagi sodne odločbe za preteklo leto ali več preteklih let (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: dohodek iz preteklih let), dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi dohodek iz preteklih let – po posebej izračunani povprečni individualni stopnji zavezanca (v nadaljnjem besedilu: povprečna stopnja). Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, ki se zmanjša za 80% davčne osnove od dohodka iz preteklih let ter za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona.

(2) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je dosegel dohodek iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi dohodek iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena – po posebej izračunani povprečni stopnji. Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, v katero se všteva le sorazmerni del davčne osnove, vključno s povečanji in zmanjšani ter davčnimi olajšavami, od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona na člana kmečkega gospodinjstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, ter zmanjša za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona. Sorazmerni del dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena se ugotovi tako, da se ta dohodek razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodinjstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(3) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je prejel dohodek iz oddajanja premoženja v najem iz 75. člena tega zakona kot nadomestilo za služnost ali zaradi nemožnosti uporabe premoženja, ki se izplača za več let (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: večletni dohodek), dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi večletni dohodek – po posebej izračunani povprečni stopnji. Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, ki se zmanjša za 80% davčne osnove od večletnega dohodka ter za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona.

121. člen

(olajšave in lestvica za zavezanca, ki je rezident za del davčnega leta)

Pri odmeri dohodnine za davčno leto, v katerem je fizična oseba postala ali prenehala biti rezident, se davčne olajšave in lestvica iz 122. člena tega zakona upoštevajo sorazmerno obdobju, ki se šteje za obdobje, v katerem je fizična oseba bila rezident.

V. STOPNJE DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO**122. člen**

(stopnje dohodnine)

(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

če znaša neto letna davčna osnova v eurih		znaša dohodnina v eurih			
nad	do				
	6.800	16%			
6.800	13.600	1.088 +	27%	nad	6.800
13.600		2.924 +	41%	nad	13.600

(2) Zneski neto letnih davčnih osnov iz prvega odstavka tega člena se enkrat letno uskladijo s koeficientom rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec november tekočega leta v primerjavi z mesecem novembrom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije; temu ustrezno se zneski dohodnine izračunajo.

(3) Zneske iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto.

VI. OBVEZNOST PLAČEVANJA DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO**123. člen**

(odmera in poračun dohodnine na letni ravni)

(1) Od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, dohodnino na letni ravni za zavezanca odmeri davčni organ na podlagi napovedi, ki jo vloži zavezanec. Odmera in poračun dohodnine se za posamezno davčno leto opravi po preteku leta, z odločbo davčnega organa, v rokih in na način, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Od dohodnine, odmerjene zavezancu za posamezno davčno leto od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, se odšteje med letom plačana dohodnina od teh dohodkov.

(3) Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(4) Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

124. člen

(plačevanje akontacije dohodnine)

(1) Od dohodkov zavezanca, določenih s tem zakonom, se med letom plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja davčni postopek drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Akontacija dohodnine se zavezancu, rezidentu, odšteje od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto.

(4) Akontacija dohodnine se zavezancu, nerezidentu, šteje kot dokončen davek.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se zavezancu, rezidentu države članice EU, ki izpolnjuje pogoje iz 116. člena tega zakona, akontacija dohodnine odšteje od dohodnine, odmerjene od dohodkov, doseženih v Sloveniji, za posamezno davčno leto.

125. člen

(izračun akontacije dohodnine)

(1) Izračun akontacije dohodnine se opravi z davčnim obračunom ali z odmero akontacije dohodnine.

(2) Izračun akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Izračun akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Plačnik davka je oseba, ki izplačuje dohodke, obdavčljive po tem zakonu, če ni z zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(4) Izračun akontacije dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca ali na podlagi podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, če ni z zakonom drugače določeno.

126. člen

(plačilo akontacije dohodnine)

(1) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna ali odmere akontacije dohodnine.

(2) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Plačilo akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Zavezanec za plačilo akontacije dohodnine na podlagi odločbe o odmeri akontacije dohodnine je zavezanec sam.

(4) Način izračuna in plačila akontacije dohodnine od posameznih vrst dohodkov, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu, je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

VII. AKONTACIJE DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO – OSNOVE IN STOPNJE

127. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve se izračuna in plača od dohodka iz zaposlitve od davčne osnove iz 41. do 45. člena tega zakona.

(2) Od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: glavni delodajalec), se akontacija dohodnine izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva 1/12 zneska olajšave iz prvega odstavka 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, petega odstavka 113. člena in iz 114. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva tudi 1/12 zneska olajšave iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz drugega odstavka 111. člena tega zakona oziroma 1/12 zneska olajšave iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona. Če zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, upošteva olajšava iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, o tem obvesti glavnega delodajalca. Pri izračunu akontacije dohodnine od pokojnine se upošteva tudi olajšava iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od nadomestil iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki jih prejemajo delovni invalidi po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki jih za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva tudi olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona.

(4) Če se dohodek iz delovnega razmerja, ki se nanaša na mesečno obdobje, izplača v več delih, se ob izplačilu zadnjega dela dohodka iz delovnega razmerja ugotovi višina mesečnega dohodka iz delovnega razmerja in izvrši izračun akontacije dohodnine ter poračun že plačane akontacije dohodnine od posameznih delov dohodka iz delovnega razmerja.

(5) Če se dohodek iz zaposlitve, ki se všteva v davčno osnovo, izplača za več mesecev skupaj, se akontacija dohodnine izračuna od celotnega izplačila navedenega dohodka, po povprečni stopnji dohodnine od enomesečnega dohodka. Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine od enomesečnega dohodka, se prejeti dohodek, ki se nanaša na več mesecev, razdeli na toliko enakih delov, na kolikor mesecev se nanaša, vendar ne več kot na 12 mesecev.

(6) Če delodajalec ni glavni delodajalec zaposlenega, se akontacija dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja izračuna po stopnji 25% od davčne osnove iz prvega odstavka tega člena in brez upoštevanja olajšav po tretjem odstavku tega člena.

(7) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, se izračun akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter od polovice pokojnine, ki jo prejema upravičenec v skladu z drugim odstavkom 178. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06), ki ju za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, opravi v skladu s šestim odstavkom tega člena, če prejemnik navedenega dohodka hkrati prejema tudi plačo oziroma nadomestilo plače. Pri izračunu akontacije dohodnine se upošteva olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena, se lahko akontacija dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter od polovice pokojnine, ki jo prejema upravičenec v skladu z drugim odstavkom 178. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06), izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 16%. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(9) Ne glede na šesti odstavek tega člena se lahko akontacija dohodnine od pokojninske rente, kot je odmerjena v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in od primerljive pokojninske rente, ki je prejeta iz tujine, izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 16%. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(10) Akontacija dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja se izračuna in plača od davčne osnove iz četrtega in petega odstavka 41. člena tega zakona po stopnji 25%.

(11) Ne glede na deseti odstavek tega člena se akontacija dohodnine od dohodka verskega delavca ne plača, če se izračunava od dohodka, ki je enak znesku, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji.

(12) Ne glede na deseti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka rezidenta, ki glede starosti in statusa izpolnjuje pogoje za priznanje olajšave iz tretjega odstavka 113. člena tega zakona, za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi naloge pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, ne izračuna in ne plača, če posamezen dohodek ne presega 400 eurov.

128. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti se za davčno leto izračuna od davčne osnove, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami, upošteva davčne olajšave, določene v prvem, drugem in četrtem odstavku

113. člena tega zakona, in na podlagi stopenj dohodnine, določenih v 122. členu tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, lahko upošteva olajšava iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena tega zakona, če zavezanec za posamezno davčno leto te olajšave niso bile upoštevane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki ga izplača glavni delodajalec, ali je bilo na ta način upoštevanih manj kot 5/12 teh olajšav. V primeru smrti zavezanca se zavezanec prizna sorazmerni del olajšav do dneva smrti zavezanca v skladu s prejšnjim stavkom tega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezanca, ki je dosegel dohodke iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, lahko izračuna po posebej izračunani povprečni stopnji akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Povprečna stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona, sorazmernega dela davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: davčna osnova), na člena kmečkega gospodinjstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, in ob upoštevanju drugega odstavka tega člena. Sorazmerni del davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ugotovi tako, da se davčna osnova razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodinjstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti se za davčno leto določi v višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine, če ni z zakonom drugače določeno. Predhodna akontacija dohodnine se plačuje v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(5) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti in davčni odtegljaj iz 68. člena tega zakona se odštejeta od akontacije dohodnine iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. Morebitna vračila in doplačila akontacije dohodnine se plačujejo v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezanec iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona izračuna in plača od davčne osnove iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona po stopnji 25%. Pri izračunu akontacije se lahko upošteva olajšava iz prvega, drugega in četrtega odstavka 113. člena tega zakona, če zavezanec oceni, da bo v davčnem letu izpolnil pogoje za olajšavo.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se za zavezanec iz šestega odstavka tega člena akontacija dohodnine lahko izračuna in plača po nižji stopnji, vendar ne nižji od 10%, če zavezanec plačuje obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja dejavnosti. Za nižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

129. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka in od pavšalne ocene dohodka za panje se izračuna in plača po stopnji:

1. 10% od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka za panje na posa-

meznega zavezanca enak ali večji od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto,

2. 0% od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka za panje na posameznega zavezanca manjši od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto.

(2) Akontacija dohodnine se od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona izračuna in plača po stopnji:

1. 10% od davčne osnove, če je posamezno izplačilo večje od 200 eurov,

2. 0% od davčne osnove, če je posamezno izplačilo enako ali manjše od 200 eurov.

(3) Akontacija dohodnine od drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona se pripiše posameznemu zavezanec, članu kmečkega gospodinjstva, za katerega se v skladu z 69. členom tega zakona šteje, da opravlja osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se od:

1. katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj in

2. drugih dohodkov iz 70. člena tega zakona,

pripisanih nerezidentu, izračuna in plača akontacija dohodnine po stopnji 16%.

130. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice)

(1) Akontacija dohodnine od dohodkov iz oddajanja nepremičnin in premičnin v najem se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu s 77. členom tega zakona.

(2) Akontacija dohodnine od dohodkov iz prenosa premoženjske pravice se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 79. členom tega zakona.

131. člen

(akontacija dohodnine od drugih dohodkov)

(1) Akontacija dohodnine od drugih dohodkov se izračuna in plača po stopnji 25% od davčne osnove iz drugega odstavka 106. člena in iz 108. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje, izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta, in se upošteva 1/12 zneska olajšave iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona, pod pogojem, da zavezanec ne prejema drugega dohodka, od katerega se akontacija dohodnine izračunava na način, kot je določeno v tem stavku. Za takšen način izračuna akontacije dohodnine od drugih dohodkov se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, ki jo za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva osebna olajšava iz petega odstavka 112. člena tega zakona.

VIII. STOPNJA DOHODNINE IN OBVEZNOST PLAČEVANJA DOHODNINE OD DOHODKA IZ KAPITALA

132. člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala)

(1) Od dohodka iz kapitala se dohodnina izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.6. poglavja tega zakona, po stopnji 20% in se šteje kot dokončen davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se stopnja dohodnine od dobička iz kapitala znižuje vsakih pet let imetništva kapitala in znaša po dopolnjenih:

1. petih letih imetništva kapitala: 15%,
2. desetih letih imetništva kapitala: 10%,
3. 15 letih imetništva kapitala: 5%.

133. člen

(oprostitev dohodnine od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah)

Seštevek davčnih osnov od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, se zmanjša za 1.000 eurov.

134. člen

(izračun in plačilo dohodnine od obresti in dividend)

(1) Dohodnina od obresti in dividend se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmero dohodnine. Izračun dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka, kot je določen v tretjem odstavku 125. člena tega zakona. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmere dohodnine. Plačilo dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, se dohodnina od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, izračuna in plača na letni ravni.

(5) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena izračun dohodnine od obresti na vrednostne papirje, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance, opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(6) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, izračun dohodnine od obresti na dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

1. ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka), in
2. so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali OECD,

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

135. člen

(izračun in plačilo dohodnine od dobička iz kapitala)

(1) Dohodnina od dobička iz kapitala se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od dobička iz kapitala se opravi z odmero dohodnine. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od dobička iz kapitala se opravi na podlagi odmere dohodnine. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(4) Od dohodnine, odmerjene zavezancu za posamezno davčno leto od dobička iz kapitala, se odšteje med letom plačana dohodnina od dobička iz kapitala. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(5) Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala se izračuna in plača, če je tako določeno z zakonom, ki ureja davčni postopek. Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala se izračuna in plača od davčne osnove iz 97. člena tega zakona.

(6) Če je znesek dohodnine od dobička iz kapitala, odmerjene v davčnem letu, večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine od dobička iz kapitala, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek dohodnine, odmerjene v davčnem letu, manjši od zneska akontacije med letom plačane dohodnine od dobička iz kapitala, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

IX. ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČENJA DOHODKOV REZIDENTA Z VIROM IZVEN SLOVENIJE

136. člen

(odbitek dohodnine)

(1) Rezident lahko od dohodnine, odmerjene po tem zakonu, odšteje znesek ustreznega dela dohodnine (v nadaljnjem besedilu: odbitek), ki jo je plačal od dohodkov z virom izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji dohodki), vključenih v njegovo osnovo za dohodnino.

(2) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo dohodki, ki se v skladu z določbami iz II.2. poglavja tega zakona ne morejo šteti za dohodek, ki ima svoj vir v Sloveniji.

(3) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi dohodki, ki imajo svoj vir v Sloveniji v skladu z določbami iz II.2. poglavja tega zakona, a so obdavčeni tudi v drugi državi, če Slovenija s to državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka.

(4) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi dohodki, prejeti v zvezi z opravljanjem funkcije poslanca Evropskega parlamenta. Za dohodnino iz prvega odstavka tega člena, ki se odšteje od dohodnine, odmerjene po tem zakonu, se šteje davek, ki ga je rezident plačal Evropski skupnosti od teh dohodkov, vključenih v njegovo osnovo za dohodnino.

137. člen

(omejitev odbitka dohodnine)

(1) Odbitek dohodnine od tujih dohodkov po prvem odstavku 136. člena tega zakona ne sme preseči nižjega od:

1. zneska dohodnine od tujih dohodkov, ki je bil dokončen in dejansko plačan, ali

2. zneska dohodnine, ki bi ga bilo treba plačati po tem zakonu od tujih dohodkov, če odbitek ne bi bil možen.

(2) Če ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka z drugo državo, se za dokončen tuji davek na dohodke iz te države šteje znesek tujega davka po stopnji, določeni v mednarodni pogodbi.

(3) Če je znesek iz 1. točke prvega odstavka tega člena višji od zneska iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se razlika ne more uveljavljati kot odbitek v naslednjih ali preteklih davčnih obdobjih.

138. člen

(dokazila)

(1) Zavezanec, ki uveljavlja odbitek dohodnine po 136. členu tega zakona, je dolžan davčnemu organu predložiti ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Slovenije, zlasti znesek dohodnine, plačane od tujih dohodkov, osnovo za plačilo dohodnine ter dokazilo, da je bil znesek dohodnine dokončen in dejansko plačan.

(2) Način predložitve dokazil in njihova ustreznost je določena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

139. člen

(sprememba odbitka)

Če se zaradi sprememb, zlasti vračil tujega davka, spremeni odbitek, mora zavezanec v obdobju, ko je do spremembe prišlo, povečati dohodnino za znesek, ki je enak razliki med priznanim odbitkom in odbitkom, ki bi bil mogoč, če bi se sprememba upoštevala.

140. člen

(nižji odbitek)

Če je znesek dohodnine, pred zmanjšanjem za odbitek po tem poglavju, nižji od odbitkov po tem poglavju, znesek odbitkov ne more preseči zneska dohodnine. Odbitki, ki presegaajo znesek dohodnine, se ne morejo uveljavljati kot odbitki v prihodnjih ali preteklih davčnih letih.

141. člen

(polni odbitek)

Ne glede na 137. člen tega zakona lahko rezident od dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodka od prihrankov, ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in ki je obdavčen v drugi državi članici Evropske unije po 1. juliju 2005 na podlagi navedene direktive, odšteje znesek ustreznega dela take dohodnine, ki jo je plačal v tej državi. Kadar znesek tako plačane dohodnine v drugi državi članici Evropske unije presega dohodnino, odmerjeno od teh dohodkov po tem zakonu, se razlika rezidentu povrne. Če je bil dohodek od prihrankov rezidenta v drugi državi članici Evropske unije obdavčen še s katerokoli drugo obliko davčnega odtegljaja, se tak odtegljaj ob upoštevanju drugih določb tega poglavja zakona odšteje, preden se odšteje dohodnina, ki je plačana v tej državi na podlagi navedene direktive.

X. NAMENITEV DELA DOHODNINE

142. člen

(namenitev dela dohodnine za donacije)

(1) Rezident lahko zahteva, da se do 0,5% dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodkov, ki se všteto v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno-koristnih namenov in za financiranje političnih strank in reprezentativnih sindikatov.

(2) Za splošno-koristne namene po tem členu se štejejo humanitarni nameni (vključno z varstvom človekovih pravic), nameni varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, invalidski, dobrodelni, ekološki, kulturni, športni, religiozni in drugi nameni, ki se opravljajo v okviru dejavnosti rezidentov Slovenije, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti kot nepridobitnih dejavnosti, in katerim je s posebnim zakonom ali na podlagi posebnega zakona, zaradi opravljanja te dejavnosti priznan poseben status ali določeno, da je njihova dejavnost v javnem interesu ali da je dobrodelna. Za rezidente iz prejšnjega stavka se ne štejejo rezidenti pravne osebe, ki so jih ustanovile ali katerih člani so pravne osebe javnega prava.

(3) Vlada določi podrobnejši način izvajanja prvega odstavka tega člena in objavlja seznam upravičencev do donacij po tem členu.

XI. POSEBNA DOLOČBA

143. člen

(podrobnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona lahko izda minister, pristojen za finance.

Zakon o dohodnini – ZDoh-2 (Uradni list RS, št. 117/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

144. člen

(davčna osnova od dohodka iz kmetijske dejavnosti)

(1) Zavezanec, ki je ugotavljal davčno osnovo v skladu s petim in šestim odstavkom 35. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 59/06 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: ZDoh-1) se šteje za zavezanca iz drugega odstavka 47. člena tega zakona.

(2) Za zavezanca iz prvega odstavka tega člena ni potrebna priglasitev v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona.

145. člen

(ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

Zavezanec zahteva upoštevanje normiranih odhodkov pri ugotavljanju davčne osnove v skladu s tretjim in šestim odstavkom 48. člena tega zakona za davčno leto 2007 v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona. Davčni organ izda potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov najpozneje v 15 dneh po prejetju zahtevka.

146. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) Ne glede na prvi stavek prvega odstavka 51. člena tega zakona, se ob prenehanju opravljanja dejavnosti za prihodek ne šteje prihodek, dosežen z odtujitvijo nepremičnine s prenosom iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo, pridobljene v podjetje pred 1. januarjem 2005, pod pogojem, da ne gre za nepremičnine iz drugega stavka prvega odstavka 51. člena tega zakona ali za nepremičnine, ki se s prenehanjem dejavnosti prenašajo na drug subjekt v skladu s četrtem odstavkom 51. člena tega zakona.

(2) Ne glede na peti odstavek 98. člena tega zakona, se v primerih iz prvega odstavka tega člena za nabavno vrednost kapitala ob pridobitvi šteje knjigovodska vrednost nepremičnine na dan prenehanja opravljanja dejavnosti.

147. člen

(uporaba določb zakona o dohodnini v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe drugega in tretjega odstavka 47. člena in drugega odstavka 48. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 – popr., 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96 – v nadaljnjem besedilu: ZDoh), se za davčne olajšave, uveljavljene po teh členih, uporabljajo do poteka rokov po teh členih.

(2) Določbe tretjega do šestega odstavka 47. člena ZDoh-1, se za davčne olajšave, uveljavljene po tem členu, uporabljajo do poteka rokov po tem členu.

(3) Določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 48. člena ZDoh-1 se za zavezanca, ki je začel uveljavljati olajšavo po prvem in drugem odstavku 48. člena ZDoh-1 uporabljajo do poteka obdobja 12 mesecev iz tretjega odstavka 48. člena ZDoh-1 oziroma do poteka rokov po četrtem odstavku 48. člena ZDoh-1.

(4) Zavezancu, novemu zasebniku oziroma pravni osebi, ki pri prenehanju opravljanja dejavnosti zavezanca uveljavlja davčno obravnavo po četrtem odstavku 51. člena tega zakona, se olajšave, uveljavljene po 47. in 48. členu ZDoh in po 47. in 48. členu ZDoh-1, obravnavajo pod pogoji, kot bi veljali, če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo.

(5) Določbe drugega odstavka 25. člena ter 26., 29., 30., 31. in 34. člena ZDoh in določbe 61., 62. in 63. člena ZDoh-1, se za oprostitve, znižanja in olajšave, uveljavljene po

teh členih, upoštevajo do poteka roka iz teh členov, oziroma za posamezne oprostitve smiselno upoštevajo do poteka rokov, določenih v 73. členu tega zakona.

148. člen

(pokrivanje izgub)

Določbe 60. člena tega zakona se lahko uporabljajo tudi za pokrivanje izgub iz davčnih obdobj 2000 do 2005.

149. člen

(uporaba 81. člena tega zakona)

(1) Ne glede na 81. člen tega zakona, se obresti, razen obresti na posojila, dana fizičnim in pravnim osebam, obračunane do 1. januarja 2005, ne obdavčujejo.

(2) Ne glede na 81. člen tega zakona, se dohodek, dosežen na podlagi življenjskega zavarovanja, sklenjenega pred 1. januarjem 2005, ne obdavčuje.

150. člen

(predpis o sledljivosti prehodov med podskladi)

Minister, pristojen za finance, predpiše način sledljivosti prehodov med podskladi iz 100. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov.

151. člen

(obdavčitev obresti v letu 2007)

Ne glede na prvi odstavek 132. člena tega zakona, se obresti v letu 2007 obdavčujejo po stopnji 15%.

152. člen – upoštevan ZDoh-2A

(uporaba 98. člena tega zakona)

(1) Ne glede na 98. člen tega zakona, se za nabavno vrednost investicijskega kupona, ki je bil pridobljen pred 1. januarjem 2003, šteje vrednost na dan 1. januarja 2006.

(2) Ne glede na 98. člen tega zakona, se v primeru, ko je imetnik investicijski kupon pridobil z zamenjavo delnic pooblašene investicijske družbe, ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblašene investicijske družbe, v postopku obveznega preoblikovanja pooblašene investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblašene investicijske družbe, v vzajemni sklad, ali v postopku obvezne oddelitve dela sredstev pooblašene investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer v roku in po predpisih, ki urejajo to področje, šteje, da je nabavna vrednost investicijskega kupona enaka vrednosti, ki se določi na podlagi nabavne vrednosti delnic pooblašene investicijske družbe ali investicijske družbe pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev, upoštevaje veljavno menjalno razmerje v času zamenjave delnic pooblašene investicijske družbe ali investicijske družbe za investicijske kupone vzajemnega sklada.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se v primeru, ko je bila delnica pooblašene investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblašene investicijske družbe, pridobljena na sekundarnem trgu pred 1. januarjem 2003, za nabavno vrednost delnic pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev šteje primerljiva tržna cena delnic na dan 1. januarja 2006.

(4) Ne glede na 98. člen tega zakona, se za nabavno vrednost vrednostnih papirjev in deležev iz 2. točke 93. člena tega zakona, ki so bili pridobljeni pred 1. januarjem 2003, šteje tržna vrednost na dan 1. januarja 2006, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili, če teh dokazil ni, pa se upošteva knjigovodska vrednost na dan 1. januarja 2006. Če je dejanska nabavna vrednost takih vrednostnih papirjev in deležev, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili, višja od tržne vrednosti oziroma knjigovodske vrednosti na dan 1. januarja 2006, se upošteva dejanska nabavna vrednost.

(5) Ne glede na četrti odstavek 98. člena tega zakona, se v primeru, kadar zavezanec odsvoji delnico oziroma delež, ki jo je pridobil ob povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe v letih 2005 ali 2006 in je bilo tako povečanje obdavčeno kot dividenda, za nabavno vrednost tako pridobljene delnice ali pridobljenega oziroma povečanega deleža šteje nominalna vrednost delnice ali pridobljenega oziroma povečanega deleža ob preoblikovanju.

153. člen

(uporaba 93. člena tega zakona)

Ne glede na 1. točko 93. člena tega zakona, se dobiček, dosežen z odsvojitvijo nepremičnine, pridobljene pred 1. januarjem 2002, ne obdavčuje.

154. člen – upoštevan ZDoh-2H

(prehodno obdobje za določitev katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj)

(1) Ne glede na 69. člen tega zakona se do 30. junija 2012 kot osnovna kmetijska dejavnost šteje tudi:

- proizvodnja vina iz lastnega pridelka grozdja s površin vinogradov, evidentiranih pri davčnem organu;
- proizvodnja oljčnega olja iz lastnega pridelka oljk s površin oljčnikov, evidentiranih pri davčnem organu.

(2) Do datuma iz prvega odstavka tega člena se:

- katastrski dohodek od proizvodnje vina iz lastnega pridelka grozdja določi kot dvakratnik katastrskega dohodka vinograda, katerega pridelek grozdja se porabi za proizvodnjo vina. Če zemljišče ni evidentirano kot vinograd v zemljiškem katastru, se kot katastrski dohodek od proizvodnje vina iz lastnega pridelka upošteva dvakratnik povprečnega katastrskega dohodka vinograda v katastrski občini, v kateri se zemljišče nahaja. Za določitev katastrskega dohodka od proizvodnje vina iz pridelka grozdja vinogradov izven Slovenije, se upošteva povprečni katastrski dohodek vinogradov v katastrski občini, ki je krajevno najbližje vinogradom izven Slovenije, tako ugotovljen katastrski dohodek pa se pripiše članom kmečkega gospodarstva, ki ima pravico uporabljati vinograd;

- katastrski dohodek od proizvodnje oljčnega olja iz lastnega pridelka oljk določi v višini katastrskega dohodka za plantažni sadovnjak 5. katastrskega razreda v katastrskem okraju Gorica;

- pavšalna ocena dohodka na panj določi v višini 20 evrov.

(3) Pavšalna ocena dohodka na panj se v letu, ko se odkupna cena medu, kot jo izkazujejo podatki Statističnega urada Republike Slovenije, za preteklo leto spremeni za več kot 15%, valorizira z ugotovljenim indeksom spremembe odkupne cene medu za preteklo leto. Nov znesek pavšalne ocene dohodka na panj ugotovi minister, pristojen za finance, na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

155. člen

(uskladitev zneskov)

Prva uskladitev zneskov v skladu s 118. in 122. členom tega zakona se opravi za leto 2008.

156. člen

(prenehanje veljavnosti določb zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 54/04, 56/04 – popr., 62/04 – popr., 63/04 – popr., 80/04, 139/04, 53/05, 115/05 in 47/06), uporablja pa se do 31. decembra 2006 in za odmero dohodnine za leto 2006.

(2) Z dnem začetka uporabe tega zakona se prenehajo uporabljati naslednje določbe zakonov v delu, ki se nanaša na oprostitve plačila dohodnine:

1. 44. člen Zakona o zaščiti priči (Uradni list RS, št. 113/05 in 61/06),

2. 27. člen Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja (Uradni list RS, št. 49/06).

157. člen

(prenehanje veljavnosti in uporabe podzakonskih aktov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati, uporabljajo pa se do 31. decembra 2006, naslednji podzakonski akti:

1. Uredba o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih dohodkov, ki se ne vštevajo v davčno osnovo (Uradni list RS, št. 142/04, 7/05, 60/05 in 26/06),

2. Uredba o določitvi dohodkov verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo (Uradni list RS, št. 20/05),

3. Pravilnik o pogojih za oprostitev plačila dohodnine od prejemkov iz medsosedske pomoči med kmetijskimi gospodarstvi v okviru strojnih krožkov (Uradni list RS, št. 130/04),

4. Pravilnik o priznavanju škode in znižanju katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč na kmetijskih in gozdnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 130/04),

5. Pravilnik o načinu valorizacije vrednosti kapitala pri obdavčevanju dobička iz kapitala po ZDoh-1 (Uradni list RS, št. 34/06 in 73/06),

6. Pravilnik o metodologiji za izračun razlike med prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po ZDoh-1 in prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po ZDoh (Uradni list RS, št. 89/04),

7. Odredba o določitvi olajšav in lestvice za odmero dohodnine za leto 2006 (Uradni list RS, št. 117/05).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se podzakonski akti iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za odmero dohodnine za leto 2006.

158. člen

(posebna olajšava za duševno in telesno prizadete otroke pri odmeri dohodnine za leti 2005 in 2006)

(1) Ne glede na 2. točko prvega odstavka 108. člena ZDoh-1, se olajšava, določena po tej točki, pri odmeri dohodnine za leti 2005 in 2006 prizna za otroka, ki je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, ne glede na njegovo starost.

(2) Ne glede na pravna sredstva, določena z zakonom, ki ureja davčni postopek in zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, organ prve stopnje v primeru, če je bila davčnemu zavezancu že izdana odločba o odmeri dohodnine za leto 2005, to odločbo odpravi in izda novo odločbo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

159. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje, razen:

1. 45. člena in četrtega odstavka 97. člena, ki se uporabljata že pri odmeri dohodnine za leto 2006;

2. 100. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na odlog ugotavljanja davčne obveznosti v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, ki se pričnejo uporabljati eno leto po uveljavitvi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov;

3. prvega odstavka 61. člena tega zakona, v delu, ki določa regijsko olajšavo, ki začne veljati in se uporabljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo te olajšave; minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in začetka uporabe te olajšave;

4. 5. točke drugega odstavka 96. člena tega zakona, ki začne veljati in se uporabljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo tveganega kapitala; minister, pristojen za finan-

ce, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in začetka uporabe 5. točke drugega odstavka 96. člena tega zakona;

5. 145. člena, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2A (Uradni list RS, št. 10/08) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

8. člen

(1) Ta zakon se uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

(2) Če je bila od dohodkov, oproščenih dohodnine v skladu s 3. točko 31. člena zakona, v letu 2008 obračunana in plačana akontacija dohodnine, se ta poročuna pri odmeri dohodnine za leto 2008.

(3) Obračun in plačilo akontacije dohodnine po tretjem odstavku 127. člena zakona se opravi od dohodkov, ki so izplačani prvi dan ali po prvem dnevu v mesecu, ki sledi mesecu uveljavitve tega zakona.

(4) Določba četrtega odstavka 152. člena zakona se uporabi že pri odmeri dohodnine od dobička iz kapitala za leto 2007.

9. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2B (Uradni list RS, št. 78/08) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

Za postopke v zvezi z uveljavljanjem posebne osebne olajšave iz četrtega odstavka 113. člena zakona, se uporablja določbe 311. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06), ki se nanašajo na uveljavljanje posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi in samostojne novinarje.

10. člen – upoštevan ZDoh-2D

(1) Ta zakon se uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

(2) Ne glede na drugi odstavek 66.a člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08, 78/08 in 125/08) lahko zavezanec za leta 2008, 2009 in 2010 uveljavlja znižanje davčne osnove za investicije v tovorna motorna vozila z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO V, in v avtobuse z motorjem, ki ustreza najmanj emisijskim zahtevam EURO IV, v skladu s 66.a členom zakona.

(3) Ne glede na prvi, drugi in peti odstavek 54. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS in 125/08 – v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) lahko zavezanec za leto 2008 uveljavlja znižanje davčne osnove po prejšnjem odstavku s predložitvijo popravka obračuna po 54. členu ZDavP-2 najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

11. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o dohodnini – ZDoh-2C (Uradni list RS, št. 125/08) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Ta zakon se uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2D (Uradni list RS, št. 20/09) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se že pri odmeri dohodnine za leto 2008.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2E (Uradni list RS, št. 10/10) vsebuje naslednjo prehodno in končne določbe:

PREHODNA IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

(uskladitev zneska)

Prva uskladitev zneska zmanjšanja davčne osnove iz petega odstavka 113. člena zakona v skladu s 118. členom zakona se opravi za leto 2010.

20. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se ta zakon, razen določb 4. in 7. člena, uporablja od 1. januarja 2010 dalje.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe:

1. petega odstavka 113. člena zakona in

2. prvega stavka tretjega odstavka 115. člena zakona, brez upoštevanja četrte alineje, uporabijo že pri odmeri dohodnine za leto 2009.

Zakon o spremembi Zakona o dohodnini – ZDoh-2F (Uradni list RS, št. 13/10) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se že pri odmeri dohodnine za leto 2010.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2G (Uradni list RS, št. 43/10) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbe spremenjenega 61. člena

zakona, novega 61.a člena zakona in spremenjenega 62. člena zakona pa se uporabljajo že pri odmeri dohodnine za leto 2010.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini – ZDoh-2H (Uradni list RS, št. 106/10) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

(podaljšanje vodenja podatkov v zemljiškem katastru)

Ne glede na prvi odstavek 160. člena Zakona o evidenciranju nepremičnin (Uradni list RS, št. 47/06; v nadaljnjem besedilu: ZEN) Geodetska uprava vodi v zemljiškem katastru podatke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 160. člena ZEN do 30. junija 2012.

14. člen

(odmera dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za leto 2010)

(1) Ne glede na tretji odstavek 71. člena zakona se za določitev davčne osnove od drugih dohodkov iz 70. člena zakona za leto 2010 upošteva 50% teh dohodkov, razen če je tako ugotovljen drug dohodek višji od pavšalno ocenjenega drugega dohodka zavezanca, ugotovljenega na podlagi podatkov o kmetijskih in gozdnih zemljiščih ter čebeljih panjih v uporabi zavezanca na dan 30. junija 2010 in podatkov o povprečnih zneskih subvencij na hektar kmetijskih in gozdnih zemljišč za leto 2009, objavljenih v Povprečnem znesku subvencij na hektar kmetijskih in gozdnih zemljišč na leto 2009 in znesku katastrskega dohodka za oljčne nasade za leto 2009 (Uradni list RS, št. 15/10 in 25/10 – popr.). V tem primeru se za določitev davčne osnove upošteva pavšalno ocenjen drug dohodek.

(2) Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in drugega dohodka iz 70. člena zakona se za leto 2010 izračuna in plača po stopnji:

1. 10% od davčne osnove, če je skupni znesek davčne osnove od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in davčne osnove od drugega dohodka iz 70. člena zakona, ugotovljene v skladu s prejšnjim odstavkom, enak ali večji od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto,

2. 0% od davčne osnove, če je skupni znesek davčne osnove od katastrskega dohodka, pavšalne ocene dohodka na panj in davčne osnove od drugega dohodka iz 70. člena zakona, ugotovljene v skladu s prejšnjim odstavkom, manjši od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto.

15. člen

(obdavčitev drugih dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za leti 2011 in 2012)

Ne glede na tretji odstavek 71. člena zakona se v davčno osnovo od drugih dohodkov iz 70. člena zakona za leti 2011 in 2012 všteva 50% teh dohodkov.

16. člen

(začetek veljavnosti in uporaba)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja že za odmero dohodnine za leto 2010, razen:

1. določb spremenjenih 42., 68. in 127. člena zakona, ki se uporabljajo od 1. januarja 2011 in

2. določbe spremenjenega 47. člena, ki se prvič uporabi za odmero dohodnine za leto 2013.

(2) Do začetka uporabe določb spremenjenih 42., 47., 68. in 127. člena zakona, se uporabljajo določbe 42., 47., 68. in 127. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 51/10 – uradno prečiščeno besedilo).

556. Akt o razpisu volitev v občinska sveta in volitve županov v občinah Trebnje in Mirna

Na podlagi 4. točke izreka Odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-137/10 z dne 26. 11. 2010 (Uradni list RS, št. 99/10)

RAZPISUJEM**volitve v občinska sveta in volitve županov v občinah Trebnje in Mirna**

1. Volitve v občinska sveta in volitve županov se opravijo v nedeljo, 10. aprila 2011.

2. Za dan razpisa volitev, s katerim začno teči roki za volilna opravila, se šteje torek, 1. marec 2011.

3. Za izvedbo volitev skrbijo občinske volilne komisije in Državna volilna komisija.

Št. 004-02/10-1/3

Ljubljana, dne 28. februarja 2011

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Pavel Gantar l.r.

PREDSEDNIK REPUBLIKE**557. Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije**

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije ter 2. točke 7. člena in 10. člena Zakona o odlikovanjih Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije**

Ob 50. obletnici neprekinjenega prirejanja mednarodnega tekmovanja najboljših smučarjev sveta v slalomu in veleslalomu v Kranjski Gori

podeljujem

ZLATI RED ZA ZASLUGE**Organizacijskemu komiteju Pokala Vitranc.**

Št. 094-06-15/2011-1

Ljubljana, dne 24. februarja 2011

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

VLADA**558. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o nadomestilu plače in povračilih stroškov med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči**

Na podlagi 27. člena v zvezi z 21. in 28. členom Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS,

št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo in 97/10) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o spremembah in dopolnitvah Uredbe o nadomestilu plače in povračilih stroškov med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči****1. člen**

V Uredbi o nadomestilu plače in povračilih stroškov med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči (Uradni list RS, št. 48/99 in 113/07) se v 1. členu doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ta uredba ureja tudi postopek in pogoje za povračilo izpada dohodka delodajalcu zaradi udeležbe pri njem zaposlenega pripadnika CZ ali državljanu iz prejšnjega odstavka ter povračilo nadomestila plače za časčasne nezmožnosti za delo, izplačanega pripadniku CZ ali državljanu zaradi poškodbe ali bolezni, ki jo je utrpel med opravljanjem nalog, zaščite, reševanja in pomoči.«.

2. člen

V 11. členu se dodata nova četrta in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Pri vložitvi zahteve za povračilo izplačanega nadomestila plače in pripadajočih prispevkov ter davkov iz prve in četrte alineje prvega odstavka tega člena lahko delodajalec oziroma upravičenec od organa, ki je vpoklical pripadnika CZ, zahteva tudi povračilo izpada dohodka.

(5) Izpad dohodka iz prejšnjega odstavka se obračuna in izplača v višini 20 odstotkov nadomestila plače, ki ga je delodajalec izplačal pripadniku CZ, pri čemer se upošteva tudi plačane prispevke in davke. Pripadniku CZ, ki opravlja samostojno dejavnost, se 20 odstotkov izpada dohodka obračuna od višine nadomestila izgubljenega zaslužka izplačanega po četrta alineji prvega odstavka tega člena.«.

Dosedanji četrta odstavek postane šesti odstavek.

3. člen

Za 11. členom se doda novi 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen

Delodajalec lahko vloži zahtevo za povračilo nadomestila plače, ki ga je izplačal pripadniku CZ, ki se je med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči poškodoval ali zbolel za časčasne nezmožnosti za delo, vendar največ do 30 delovnih dni oziroma do največ 120 dni v posameznem koledarskem letu v skladu s predpisi o delovnih razmerjih in le v višini, kot ga je dejansko izplačal pripadniku CZ med njegovo časno nezmožnostjo za delo. Zahtevo delodajalec vloži pri Upravi Republike Slovenije za zaščito in reševanje ali občinski službi, pristojni za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki je pripadnika CZ vpoklicala k opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči.«.

4. člen

Besedilo 12. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nadomestila se izplačujejo po opravljeni dolžnosti. Če traja dolžnost več kot en mesec, se nadomestilo izplačuje mesečno za nazaj. Zahtevek za povračilo nadomestila plače in zahtevek za nadomestilo izpadlega dohodka se lahko uveljavljata najkasneje v 30 dneh po opravljeni dolžnosti. Zahtevek za povračilo nadomestila plače, izplačanega v času časne nezmožnosti za delo zaradi poškodbe ali bolezni med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči, se lahko uveljavlja v 30 dneh po vrnitvi pripadnika na delo, če se je vrnil na delo pred iztekom 30 delovnih dni oziroma najkasneje v 30 dneh po izteku 30 delovnih dni, ko je bil časno nezmožen za delo.

(2) Zahtevek za povračilo izplačanega nadomestila plače, izpadlega dohodka oziroma listine za obračun nadomestila izgubljenega zaslužka ali denarnega nadomestila se vložijo na obrazcu R-1, R-2, R-3, R-4, R-5 in R-6, ki so kot priloga sestavni del te uredbe, Upravi Republike Slovenije za zaščito in reševanje ali pri občinski službi, pristojni za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki je vpoklicala pripadnika CZ.

(3) Nadomestilo plače izplača delodajalec v breme Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje ali občine, odvisno od tega, kje je pripadnik CZ razporejen. Če je državljan razporejen v CZ pri delodajalcu, stroški nadomestila plače bremenijo delodajalca.«.

5. člen

Dosedanja obrazca R-1 in R-2, spremenjena v skladu s to uredbo, in novi obrazec R-6, so objavljeni v prilogi te uredbe.

KONČNA DOLOČBA

6. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00718-1/2011
Ljubljana, dne 24. februarja 2011
EVA 2010-1911-0016

Vlada Republike Slovenije

Borut Pahor l.r.
Predsednik

PRILOGA

R-1

Naslovnik:

 (Naslov organa, ki je zahteval vpoklic)

**ZAHTEVEK ZA NADOMESTILO PLAČE MED OPRAVLJANJEM NALOG
 ZAŠČITE, REŠEVANJA IN POMOČI**

Podatki o vpoklicani osebi: A

Ime in priimek: _____ EMŠO: _____

(Naslov prebivališča: naselje, ulica, hišna številka, pošta)

1. IZPOLNI DELODAJALEC:

1.1. Obdobje, za katero se zahteva nadomestilo (dan, ura):

--

Skupno število dni/ur odsotnosti upravičenca:

1.2. Znesek nadomestila plače: _____

1.3. Prispevki delodajalca na plačo: _____

1.4. Prispevek za delovno dobo, ki se šteje s povečanjem: _____

1.5. Davek na izplačano delo: _____

Izpad dohodka v višini 20% nadomestila plače

1.6. (1.2.+1.3.+1.4.+1.5.): _____

SKUPAJ za refundacijo

1.7. (1.2.+1.3.+1.4.+1.5.+1.6.): _____

Naziv in sedež delodajalca: _____

Številka TRR delodajalca: _____

Sklic: _____ Banka: _____

Davčna številka delodajalca: _____

Datum: _____

(Podpis, žig)

2. Potrdilo organa/enote, ki je zahteval vpoklic

udeležba od		udeležba do		št. ur
dan	ura	dan	ura	

Datum: _____

Skupaj število dni/ur udeležbe: _____

Vrsta aktivnosti: _____

(Podpis, žig)

R-2

Naslovnik:

(Naslov organa, ki je zahteval vpoklic)

**ZAHTEVEK ZA NADOMESTILO IZGUBLJENEGA ZASLUŽKA MED
OPRAVLJANJEM NALOG ZAŠČITE, REŠEVANJA IN POMOČI**

Podatki o vpoklicani osebi: A

Ime in priimek:

EMŠO:

(Naslov prebivališča: naselje, ulica, hišna številka, pošta)

1. IZPOLNI OSEBA, KI OPRAVLJA SAMOSTOJNO DEJAVNOST

1.1. Obdobje, za katero se zahteva nadomestilo (dan, ura):

Skupno število dni/ur odsotnosti upravičenca:

Naziv in sedež :

Dejavnost:

Sklic:

Banka:

Davčna številka:

Številka TRR:

Datum:

(Podpis, žig)

1.2. Bruto zavarovalna osnova, od katere se plačajo prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje v mesecu pred vpoklicem:

Znesek nadomestila (izpolni organ, ki je zahteval

1.3. vpoklic):

1.4. Izpad dohodka v višini 20% nadomestila:

1.5. **SKUPAJ za refundacijo** (1.3.+1.4.):**2. Potrdilo organa/enote, ki je zahteval vpoklic**

udeležba od		udeležba do		št. ur
dan	ura	dan	ura	

Datum:

(Podpis, žig)

Skupaj število dni/ur udeležbe:

Vrsta aktivnosti:

R-6

Naslovnik:

(Naslov organa, ki je zahteval vpoklic)

**ZAHTEVEK ZA NADOMESTILO PLAČE MED ZAČASNO
NEZMOŽNOSTJO ZA DELO**

Podatki o vpoklicani osebi: A

Ime in priimek: _____ EMŠO: _____

(Naslov prebivališča: naselje, ulica, hišna številka, pošta)

1. IZPOLNI DELODAJALEC:

1.1. Obdobje začasne nezmožnosti za delo, za katero se zahteva nadomestilo (datum: od – do):

Skupno število dni/ur:	
------------------------	--

1.2. Znesek nadomestila plače: _____

1.3. Prispevki delodajalca na plačo: _____

1.4. Prispevek za delovno dobo, ki se šteje s povečanjem: _____

1.5. Davek na izplačano delo: _____

SKUPAJ nadomestilo plače

1.6. (1.2.+1.3.+1.4.+1.5.): _____

Naziv in sedež delodajalca: _____

Številka TRR delodajalca: _____

Sklic: _____ Banka: _____

Davčna številka delodajalca: _____

Datum: _____

(Podpis, žig)

Priloga: Potrdilo o upravičeni zadržanosti od dela

2. Potrdilo organa/enote, ki je zahteval vpoklic

Datum nastanka poškodbe ali bolezni: _____

Udeležba na: _____

Datum: _____

(Podpis, žig)

559. Sklep o odprtju Gospodarskega urada Republike Slovenije v Milanu

Na podlagi 31. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08 in 108/09) in šestega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08 in 38/10-ZUKN) na predlog ministra za zunanje zadeve Vlada Republike Slovenije izdaja

S K L E P
o odprtju Gospodarskega urada Republike Slovenije v Milanu

I

Odpre se Gospodarski urad Republike Slovenije v Milanu.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.: 50103-1/2011
Ljubljana, dne 3. februarja 2011
EVA 2011-1811-0042

Vlada Republike Slovenije

Borut Pahor l.r.
Predsednik

MINISTRSTVA**560. Pravilnik o pogojih glede objektov in opreme pri reji kokoši nesnic in piščancev za prirejo mesa**

Na podlagi šestega odstavka 17. člena Zakona o živiloreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUreP-1, 110/02 – ZGO-1 in 45/04 ZdZPKG) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K
o pogojih glede objektov in opreme pri reji kokoši nesnic in piščancev za prirejo mesa

1. člen
(vsebina)

Ta pravilnik določa pogoje glede objektov in opreme, ki jih morajo izpolnjevati obrati za rejo kokoši nesnic in piščancev za prirejo mesa.

2. člen
(izrazi)

Za potrebe tega pravilnika se uporabljajo izrazi iz Pravilnika o zaščiti rejnih živali (Uradni list RS, št. 51/10 in 70/10; v nadaljnjem besedilu: pravilnik).

3. člen
(pogoji glede objektov in opreme)

(1) Ob gradnji ali rekonstrukciji obratov za rejo kokoši nesnic mora investitor zagotoviti, da objekti in oprema teh obratov, poleg drugih predpisanih pogojev, izpolnjujejo tudi pogoje iz 9. člena, 11. člena, drugega odstavka 12. člena in 37. člena ter, upoštevajoč uporabljen sistem reje kokoši nesnic, tudi 38., 40. ali 41. člena pravilnika.

(2) Ob gradnji ali rekonstrukciji obratov za rejo piščancev za prirejo mesa mora investitor zagotoviti, da objekti in oprema teh obratov, poleg drugih predpisanih pogojev, izpolnjujejo tudi pogoje iz 9. člena, 11. člena, drugega odstavka 12. člena, 44. člena in prvega odstavka 49. člena ter, upoštevajoč predvideno gostoto naseljenosti piščancev v hlevu, tudi drugega odstavka 49. člena in 50. člena pravilnika.

4. člen
(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-37/2011
Ljubljana, dne 22. februarja 2011
EVA 2011-2311-0080

mag. Dejan Židan l.r.
Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

561. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati kreditni posrednik

Na podlagi prvega odstavka 26. člena Zakona o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 59/10) izdaja ministrica za gospodarstvo

P R A V I L N I K
o pogojih, ki jih mora izpolnjevati kreditni posrednik

1. člen
(področje urejanja)

(1) Ta pravilnik določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati kreditni posrednik dajalcev kreditov, ki poslujejo na podlagi dovoljenja Urada Republike Slovenije za varstvo potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: urad), pogoje za pridobitev in izkazovanje statusa kreditnega posrednika ter razmerja do dajalca kredita in potrošnika.

(2) S tem pravilnikom se določa tudi način in vsebina vodenja evidenc in poročanja dajalcev kreditov o kreditnih posrednikih in kreditnih pogodbah, sklenjenih s posredovanjem.

2. člen
(pomen izrazov)

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo enak pomen, kot ga imajo v Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 59/10).

3. člen
(izjeme od uporabe pravilnika)

Ta pravilnik ne velja za kreditne posrednike bank in hranilnic.

4. člen
(osebe, ki se ne štejejo za kreditnega posrednika)

Za kreditnega posrednika se ne šteje:

- a) fizična oseba, ki posreduje pri sklepanju kreditnih pogodb za dajalca kredita, pri katerem je zaposlena;
- b) nevladna potrošniška organizacija, vpisana v register potrošniških organizacij, ki svetuje potrošnikom pri najemanju potrošniških kreditov v okviru svoje svetovalne dejavnosti.

5. člen

(pridobitev in izkazovanje statusa)

(1) Ob sklenitvi pogodbe o kreditnem posredovanju izda dajalec kredita kreditnemu posredniku pisno izjavo, iz katere je razviden status kreditnega posrednika.

(2) Kreditni posrednik se mora pred pričetkom posla kreditnega posredovanja potrošniku izkazati s pisnimi izjavami dajalcev kreditov, za katere posreduje.

(3) Izjave dajalcev kreditov, za katere kreditni posrednik posreduje, morajo biti objavljene v njegovem poslovnem prostoru na vidnem mestu.

6. člen

(pooblastila)

(1) Kreditni posrednik lahko opravlja storitve kreditnega posredovanja le na podlagi pooblastila v pisni pogodbi, ki jo je sklenil z dajalcem kredita.

(2) Kreditni posrednik od potrošnika ne sme zahtevati plačila stroškov posredovanja ali stroškov povezanih s posredovanjem.

(3) Kreditni posrednik ne sme zahtevati in sprejeti izpolnitve denarne obveznosti potrošnika za račun dajalca kredita, za katerega je posredoval pri sklepanju kreditne pogodbe.

7. člen

(prekoračitev pooblastil)

(1) Če kreditni posrednik pri kreditnem posredovanju prekorači pooblastila ali kako drugače povzroči škodo potrošniku, sta dajalec kredita in kreditni posrednik za nastalo škodo odgovorna solidarno.

(2) Klavzula o solidarni odgovornosti mora biti sestavni del pogodbe o posredovanju.

8. člen

(vodenje evidenc)

Dajalec kredita mora voditi evidenco o kreditnih posrednikih, o vrstah in zneskih odobrenih kreditov in številu kreditnih pogodb, sklenjenih z njihovim posredovanjem.

9. člen

(poročanje)

(1) Dajalec kredita mora vsako leto do 31. marca za preteklo poslovno leto uradu poslati seznam kreditnih posrednikov, s katerimi je sklenil pogodbo o posredovanju, ter podatke o vrstah in številu kreditnih pogodb, sklenjenih s posredovanjem posameznih kreditnih posrednikov.

(2) Seznam in podatki iz prejšnjega odstavka tega člena se hranijo najmanj pet let po preteku poslovnega leta, na katerega se nanašajo.

10. člen

(razveljavitev predpisa)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati kreditni posrednik (Uradni list RS, št. 102/00).

11. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-162/2010

Ljubljana, dne 23. februarja 2011

EVA 2010-2111-0011

mag. Darja Radić l.r.
Ministrica
za gospodarstvo

562. Pravilnik o poročanju dajalcev kreditov o sklenjenih kreditnih pogodbah

Na podlagi tretjega odstavka 37. člena Zakona o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 59/10) izdaja ministrica za gospodarstvo

P R A V I L N I K

o poročanju dajalcev kreditov o sklenjenih kreditnih pogodbah

1. člen

(vsebina)

Ta pravilnik podrobneje določa način, vsebino in obrazec poročanja dajalcev kreditov, ki poslujejo na podlagi dovoljenja Urada Republike Slovenije za varstvo potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: urad).

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo enak pomen, kot ga imajo v Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 59/10).

3. člen

(vsebina poročila)

(1) Poročilo dajalca kreditov, ki posluje na podlagi dovoljenja urada, mora vsebovati naslednje podatke o sklenjenih kreditnih pogodbah:

- datum sklenitve kreditne pogodbe;
- ročnost kreditne pogodbe, izražena v mesecih;
- skupni znesek kredita, izražen v eurih;
- efektivna obrestna mera.

(2) Poročilo mora vsebovati podatke o številu sklenjenih kreditnih pogodb za naslednje ročnosti in zneske:

- do dva meseca in do 200 eurov;
- od dveh do štirih mesecev in od 200 do 500 eurov,
- od štirih do šestih mesecev in od 500 do 1.000 eurov;
- od šest do 12 mesecev in od 1.000 do 2.000 eurov;
- od 12 do 36 mesecev in od 2.000 do 4.000 eurov;
- od 36 mesecev do 10 let in od 4.000 do 20.000 eurov;
- nad 10 let in nad 20.000 eurov.

4. člen

(način poročanja)

(1) Dajalci kreditov morajo uradu poročati po pošti ali elektronski poti na obrazcu, določenem v Prilogi, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) V obrazec se vnašajo samo podatki o sklenjenih kreditnih pogodbah z enako ročnostjo in enakim zneskom.

5. člen

(razveljavitev predpisov)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o poročanju dajalcev kredita o sklenjenih kreditnih pogodbah in dogovorjeni efektivni obrestni meri (Uradni list RS, št. 28/08).

6. člen

(veljavnost)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-161/2010

Ljubljana, dne 21. februarja 2011

EVA 2010-2111-0015

mag. Darja Radić l.r.
Ministrica
za gospodarstvo

POROČILO¹ O SKLENJENIH KREDITNIH POGODBAH

- ☐ do 2 mesecev in do 200 eurov
- ☐ od 2 do 4 mesecev in od 200 do 500 eurov
- ☐ od 4 mesecev do 6 mesecev in od 500 do 1.000 eurov
- ☐ od 6 mesecev do 12 mesecev in od 1.000 do 2.000 eurov
- ☐ od 12 mesecev do 36 mesecev in od 2.000 do 4.000 eurov
- ☐ od 36 mesecev do 10 let in od 4.000 do 20.000 eurov
- ☐ nad 10 let in nad 20.000 eurov

[illegible]

Žig:

Ime in priimek odgovorne osebe:

Datum:

Podpis odgovorne osebe:

¹ V obrazec se vnašajo samo podatki o sklenjenih kreditnih pogodbah, ki se nanašajo na eno od ročnosti in enega od zneskov, navedenih v obrazcu tako, da se prekrži eno od potrditvenih polj na obrazcu.

OBČINE

BOVEC

563. Odlok o proračunu Občine Bovec za leto 2011

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 in 60/07), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 56/02 – ZJU, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08 in 49/09) in Statuta Občine Bovec (Uradni list RS, št. 72/06, 89/10) je Občinski svet Občine Bovec na 4. redni seji dne 17. 2. 2011 sprejel

O D L O K

o proračunu Občine Bovec za leto 2011

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se za Občino Bovec za leto 2011 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA PRORAČUNA

2. člen

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov. Določa se v naslednjih zneskih.

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		v EUR
		Proračun leta 2011
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	8.342.884,82
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	4.365.443,58
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	3.227.573,00
	700 DAVKI NA DOHODEK IN DOBIČEK	2.663.381,00
	703 DAVKI NA PREMOŽENJE	279.400,00
	704 DOMAČI DAVKI NA BLAGO IN STORITVE	284.792,00
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	1.137.870,58
	710 UDELEŽBA NA DOBIČKU IN DOHODKI OD PREMOŽENJA	939.560,58
	711 TAKSE IN PRISTOJBINE	1.610,00
	712 DENARNE KAZNI	7.720,00
	713 PRIHODKI OD PRODAJE BLAGA IN STORITEV	147.000,00
	714 DRUGI NEDAVČNI PRIHODKI	41.980,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	249.093,00
	720 PRIHODKI OD PRODAJE OSNOVNIH SREDSTEV	172.703,00
	722 PRIHODKI OD PRODAJE ZEMLJIŠČ IN NEOPR. DOLG. SREDSTEV	76.390,00
73	PREJETE DONACIJE (730+731)	500,00
	730 PREJETE DONACIJE IZ DOMAČIH VIROV	500,00
74	TRANSFERNI PRIHODKI	3.727.848,24
	740 TRANSFERNI PRIHODKI IZ DRUGIH JAVNOFINANČNIH INSTITUCIJ	1.846.492,09
	741 PREJETA SREDSTVA IZ DRŽ. PRORAČ. IZ SRED. PRORAČ. EU	1.881.356,15

II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	9.556.261,40
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	1.455.784,63
	400 PLAČE IN DRUGI IZDATKI ZAPOSLENIM	448.214,18
	401 PRISPEVKI DELODAJALCEV ZA SOCIALNO VARNOST	73.660,70
	402 IZDATKI ZA BLAGO IN STORITVE	913.873,91
	403 PLAČILA DOMAČIH OBRESTI	13.535,84
	409 SREDSTVA, IZLOČENA V REZERVO	6.500,00
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413)	1.874.565,98
	410 SUBVENCIJE	153.101,00
	411 TRANSFERI POSAMEZNIKOM IN GOSPODINSTVOM	551.100,00
	412 TRANSFERI NEPROFITNIM ORGANIZAC. IN USTANOVAM	226.450,00
	413 DRUGI TEKOČI DOMAČI TRANSFERI	943.914,98
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	6.049.246,79
	420 NAKUP IN GRADNJA OSNOVNIH SREDSTEV	6.049.246,79
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431 + 432)	176.664,00
	431 INVE. TRANSF. PRAV. IN FIZ. OSEBAM, KI NISO PR. POR.	60.890,00
	432 INVESTICIJSKI TRANSFERI PRORAČUNSKIM UPORABNIKOM	115.774,00
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.–II.) (prih.–odhod.)	–1.213.376,58
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751)	4.500,00
	750 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	4.500,00
	752 KUPNINE IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441)	1.345,20
	441 POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	442 PORABA SREDSTEV KUPNIN IZ NASLOVA PRIVATIZACIJE	1.345,20
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREM. KAPITAL. DELEŽEV (IV.–V.)	3.154,80
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	1.232.298,78
	500 DOMAČE ZADOLŽEVANJE	1.232.298,78
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	95.292,52
	550 ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	95.292,52
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH	–73.215,52
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.–VIII.)	1.137.006,26
XI.	NETO FINANCIRANJE	1.213.376,58
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČ. OB KONCU PRET. LETA	73.215,52

Sestavni deli Odloka o proračunu Občine Bovec za leto 2011 so:

- a. Splošni del proračuna občine Bovec za leto 2011
Bilanca prihodkov in odhodkov po ekonomski klasifikaciji
Račun finančnih terjatev in naložb
Račun financiranja
- b. Bilanca odhodkov – po programski klasifikaciji javno finančnih izdatkov
Izdatki razporejeni po področjih proračunske porabe, glavnih programih in podprogramih
- c. Načrt razvojnih programov
- d. Letni načrt pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim in premoženjem Občine Bovec
- e. Kadrovski načrt.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – konta.

4. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v 43. členu ZJF, tudi naslednji prihodki:

- prihodki požarne takse,
- prihodki turistične takse,
- prihodki iz naslova koncesijske dajatve od posebnih iger na srečo,
- prihodki iz naslova pristojbine za vzdrževanje gozdnih cest,
- prihodki iz naslova okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov,
- prihodki iz naslova okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda,
- prejemki iz državnega proračuna in drugih virov za določene namene.

Namenska sredstva, ki niso porabljena v tekočem letu, razen sredstev, ki jih neposredni uporabnik doseže z lastno dejavnostjo, se prenesejo v naslednje leto za isti namen.

5. člen

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Na predlog predlagateljev finančnih načrtov neposrednega uporabnika župan odloča o prerazporeditvi pravic porabe med posameznimi postavkami v okviru posameznega področja proračunske porabe v posebnem delu proračuna.

Župan v mesecu septembru in konec leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2011 in o njegovi realizaciji.

6. člen

Uporabniki sredstev proračuna so dolžni uporabljati dodeljena sredstva le za namene, ki so opredeljeni v proračunu.

Župan mora v primeru, da je ugotovljena neracionalna poraba dodeljenih sredstev pri posameznem proračunskem porabniku, začasno (s soglasjem občinskega sveta pa dokončno) ustaviti financiranje posamezne proračunske postavke.

Uporabniki na račun občinskega proračuna ne smejo prevzemati obveznosti, ki bi presegale z občinskim proračunom določena sredstva za posamezne namene.

7. člen

Uporabnik sredstev proračuna lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj že načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu za tekoče leto in predvidene obveznosti v načrtu razvojnih programov za naslednja leta.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

Župan je pooblaščen za potrjevanje investicijske dokumentacije projektov, ki so uvrščeni v načrt razvojnih programov.

Župan lahko spremeni vrednost projektov v načrtu razvojnih programov katerih vrednost se spremeni do 20%.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

8. člen

Sredstva za opravljanje nalog na posameznih področjih se zagotavljajo v skladu s predpisi, ki urejajo posamezno področje.

Poraba sredstev za opravljene naloge na posameznih področjih se dogovori s pogodbo v pisni obliki. Sredstva za posamezno nalogo se izplačajo na podlagi obračuna za izvršeno nalogo, izstavljenega računa, zahtevka oziroma sklepa župana ali naloga za izplačilo, ki ga odobri župan.

Vsi proračunski uporabniki morajo za nabavo opreme, investicijska in vzdrževalna dela, druge storitve in subvencije, skleniti pogodbo z izvajalcem oziroma uporabnikom storitve v skladu z zakonom, ki ureja javna naročila.

9. člen

Proračunska rezerva se v letu 2011 oblikuje v višini 4.500,00 EUR. Oblikuje se kot račun proračunske rezerve, oblikovane po ZJF. O uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF odloča župan in o tem obvešča občinski svet.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA OBČINE

10. člen

Župan lahko dolžniku do višine 420,00 EUR odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga, če bi bili stroški postopka izterjave v nesorazmerju z višino terjatve ali če se zaradi neizterljivosti premoženja dolžnika ugotovi, da terjatve ni mogoče izterjati. Kot dolgovi po tem členu se ne štejejo dolgovi do občine iz naslova obveznih dajatev.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

11. člen

Občina se lahko dolgoročno zadolži za izvedbo razvojnih programov, ki jih potrdi občinski svet. Pogodbe o dolgoročnem zadolževanju se lahko podpiše ob predhodnem pisnem soglasju ministrstva pristojnega za finance, pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja financiranje občin.

Javni zavodi in javna podjetja, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Občina Bovec, se smejo zadolževati le s soglasjem Občinskega sveta Občine Bovec.

Če se zaradi neenakomernega pritekanja prejemkov izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti, se občina lahko likvidnostno zadolži, vendar največ do višine 5% zadnjega sprejetega proračuna. Dolg iz tega naslova mora občina odplačati do konca proračunskega leta, to je do 31. 12. 2011.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Bovec v letu 2011, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-06/2010-15

Bovec, dne 17. februarja 2011

Župan
Občine Bovec
Danijel Krivec l.r.

564. Sklep o financiranju političnih strank v Občini Bovec

Na podlagi 26. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 s spremembami in dopolnitvami 103/07) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi – NPB5 ter 16. člena Statuta Občine Bovec (Uradni list RS, št. 72/06 in 89/10) je Občinski svet Občine Bovec na 4. redni seji dne 17. 2. 2011 sprejel

SKLEP

o financiranju političnih strank v Občini Bovec

1.

Političnim strankam, katerih listam so pripadli mandati za člane občinskega sveta, pripadajo sredstva v višini 0,25 EUR za vsak dobljeni glas na volitvah.

2.

Glede na dobljene glasove in vrednost posameznega glasu v višini 0,25 EUR, pripadajo strankam mesečno sredstva v višini:

Zap. št.	Ime politične stranke	Št. glasov	Znesek v EUR
1.	SDS	452	113,00
2.	DESUS	235	58,75
3.	SD	192	48
4.	SMS	115	28,75
5.	ZZP	103	25,75
6.	LDS	101	25,25

3.

Strankam se sredstva dodeljujejo polletno iz proračuna Občine Bovec na žiro račun posamezne stranke.

4.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2011 dalje.

Št. 041-02/2010-35

Bovec, dne 17. februarja 2011

Župan
Občine Bovec
Danijel Krivec l.r.

KOMEN

565. Odlok o proračunu Občine Komen za leto 2011

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLS-UPB 2, 76/08 ZLS-O, 79/09 – ZLS-P in 51/10 – ZLS-R), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 110/02

– ZDT-B, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSDPO, 109/08 in 49/09) in 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) je Občinski svet Občine Komen na 3. redni seji dne 16. 2. 2011 sprejel

ODLOK

o proračunu Občine Komen za leto 2011

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se za Občino Komen za leto 2011 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov/ Konto/Podkonto	Proračun leta 2011
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	4.647.500
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.432.649
70	DAVČNI PRIHODKI	2.554.781
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.241.331
	703 Davki na premoženje	224.450
	704 Domači davki na blago in storitve	89.000
	706 Drugi davki	0
71	NEDAVČNI PRIHODKI	877.868
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	636.158
	711 Takse in pristojbine	4.100
	712 Globe in druge denarne kazni	200
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	47.100
	714 Drugi nedavčni prihodki	190.310
72	KAPITALSKI PRIHODKI	50.600
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	600
	721 Prihodki od prodaje zalog	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	50.000
73	PREJETE DONACIJE	4.578
	730 Prejete donacije iz domačih virov	1.878
	731 Prejete donacije iz tujine	2.700
74	TRANSFERNI PRIHODKI	1.159.673
	740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	354.734
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	804.939
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	4.939.157
40	TEKOČI ODHODKI	1.332.045
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	276.378
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	41.840

	402 Izdatki za blago in storitve	916.827
	403 Plačila domačih obresti	80.000
	409 Rezerve	17.000
41	TEKOČI TRANSFERI	1.584.591
	410 Subvencije	69.907
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	819.368
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	194.296
	413 Drugi tekoči domači transferi	501.020
	414 Tekoči transferi v tujino	0
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.819.337
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.819.337
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	203.184
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	173.284
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	29.900
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK(I-II) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-291.657
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILO DOLGA (550+551)	130.000
55	ODPLAČILA DOLGA	130.000
	550 Odplačilo domačega dolga	130.000
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-421.657
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-130.000
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	291.657
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31.12. PRETEKLEGA LETA	601.462
	9009 Splošni sklad za drugo	0

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje program-

ske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk – kontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku. Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(izvrševanje proračuna)

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – podkonta.

4. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so naslednji prihodki:

1. Prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07);

2. Taksa za obremenjevanje vode na osnovi Uredbe o taksi za obremenjevanje vode (Uradni list RS, št. 41/95, 44/95, 8/96, 124/00, 49/01, 8/04, 23/04);

3. Taksa za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov (Uradni list RS, št. 49/02);

4. Samoprispevki, ki jih uvedejo vaše skupnosti;

5. Prejeti prispevki fizičnih ali pravnih oseb za sofinanciranje posameznih investicij ali drugih projektov, ter sredstva donacij EU in drugih mednarodnih institucij, ki v občinskem proračunu niso bila predvidena;

6. Prihodki od turistične takse;

7. Sredstva za odpravo plačnih nesorazmerij po Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju;

8. Drugi prihodki, ki jih vaše skupnosti pridobijo za svoje naloge (drugi namenski prihodki vaše skupnosti).

Če se po sprejemu proračuna vplača namenski prejemek, ki zahteva sorazmeren namenski izdatek, ki v proračunu ni izkazan v zadostni višini, se v višini dejanskih prejemkov povečata obseg izdatkov proračuna in proračun.

Namensko prejeta sredstva, ki v tekočem proračunskem letu niso porabljena, se prenesajo v naslednje leto za isti namen.

5. člen

(prerazporejanje pravic porabe)

Osnova za prerazporejanje pravic je zadnji sprejeti proračun, sprememba ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna odloča župan.

Prerazporeditev sredstev proračuna oziroma posamezne postavke proračuna je možna na račun ustreznega zmanjšanja druge postavke proračuna.

Med izvrševanjem proračuna se lahko odpre nov konto oziroma poveča obseg sredstev na kontu za izdatke na postavki, kjer pri planiranju proračuna ni bilo mogoče predvideti prejemnika proračunskih sredstev ali načina izvedbe naloge. Nov konto se odpre v okviru že odprte proračunske postavke.

Župan s poročilom o izvrševanju proračuna v mesecu septembru in po koncu leta z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnemu proračunu za leto 2011 in njegovi realizaciji.

6. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah in sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke in investicijske transfere ne sme presegati 70% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

1. v letu 2011 50% navedenih pravic porabe in
2. v ostalih prihodnjih letih 20% navedenih pravic porabe.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Župan lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20% mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

Investicijsko dokumentacijo potrjuje župan.

8. člen

(proračunski skladi in splošna proračunska rezervacija)

Proračunski sklad je proračunska rezerva.

Proračunska rezerva se v letu 2011 oblikuje v višini 1.000 EUR.

Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč (potres, poplava, zemeljski plaz, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni) in drugih nesreč, ki jih povzročajo naravne sile in ekološke nesreče.

Sredstva splošne proračunske rezervacije za financiranje posameznih namenov, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti ali zagotoviti v zadostni višini, se v letu 2011 oblikuje v višini 16.000 EUR.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

9. člen

(odpis dolgov)

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan dolžniku do višine 100 EUR odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

10. člen

(obseg zadolževanja občine in izdanih poroštev občine)

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolga v računu financiranja se občina v letu 2011 dodatno ne zadolži.

11. člen

(obseg zadolževanja javnih zavodov in javnih podjetij)

Občina sme dati poročila za izpolnitev obveznosti javnega podjetja in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je, največ do višine 5% realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov proračuna leta pred letom, v katerem daje poročilo.

O soglasju ali poročilu odloča občinski svet.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(začasno financiranje v letu 2012)

V obdobju začasnega financiranja Občine Komen v letu 2012, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o začasnem financiranju.

13. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-7/2010-35

Komen, dne 16. februarja 2011

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

566. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov

Na podlagi 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98, 127/06), 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – UPB1, 49/06, 66/06, 112/06, 33/07, 57/08, 70/08, 108/09), 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 – odločba US, 76/08, 100/08 – odločba US, 79/09, 14/10 – odločba US), Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 3/07 – UPB4, 29/07, 58/07, 16/08, 17/08, 21/08 – popr., 76/08, 108/09, 109/09), Odredbe o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju službe ravnanja s komunalnimi odpadki (Uradni list RS, št. 21/01), Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), Uredbe o odlaganju odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 32/06, 98/07, 62/08, 53/09), Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07), Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Komen (Uradni list RS, št. 76/08) ter 16. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) je Občinski svet Občine Komen na 3. redni seji dne 16. 2. 2011 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov

1. člen

V 6. členu odloka se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:
»(3) Lastniki, ki oddajajo v najem stanovanjske ali druge prostore, so dolžni v najemni pogodbi za najemnikom določiti,

kdo bo plačnik komunalnih storitev in ob prijavi ali spremembi najemnika o tem takoj obvestiti izvajalca komunalnih storitev. Če tega ne storijo, stroški odvoza komunalnih odpadkov do dneva obvestila bremenijo lastnika nepremičnine.«

2. člen

11. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Uporaba storitev javne službe je za povzročitelja obvezna. Vsi povzročitelji komunalnih odpadkov na območju Občine Komen se morajo v skladu s tem odlokom obvezno vključiti v ločeno zbiranje teh odpadkov in predpisano ravnanje s komunalnimi odpadki.

(2) Povzročitelji komunalnih odpadkov morajo ločevati komunalne odpadke v skladu s predpisi.

(3) Ločeno zbiranje se izvaja prek:

- zabojsnikov za ostanke komunalnih odpadkov,
- zabojsnikov za biološko razgradljive kuhinjske organske odpadke,
- zbiralnic ločenih frakcij oziroma ekoloških otokov,
- premičnih zbiralnic za nevarne odpadke,
- ločenega prevzemanja kosovnih odpadkov,
- zbirnega centra.«

3. člen

(1) V 13. členu odloka se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Povzročitelji na območju Občine Komen morajo odlagati komunalne odpadke v za to določene zabojsnike, ki jih predpiše in jim jih dodeli izvajalec, in so tudi odgovorni za pravilno ravnanje z njimi.«

(2) Za tretjim odstavkom se dodata novi četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Ustreznost vsebine odpadkov v zabojsniku se preverja tako, da se na prevzemnem mestu pred izpraznitvijo zabojsnika naredi kontrola odpadkov. V primeru, da izvajalec pri preverjanju vsebine odpadkov v zabojsniku ugotovi neustreznost vsebine zabojsnika, tako, da so zraven ostanka komunalnih odpadkov odložene tudi ločene frakcije in odpadki iz tretjega odstavka 17. člena odloka, izvajalec povzročitelja opozori s pisnim opozorilom na zabojsniku, o neustreznosti vsebine odpadkov. Opozorilo mora vsebovati šifro zabojsnika, kršitev, način odprave kršitev in opozorilo iz petega odstavka tega člena.

(5) Kolikor izvajalec pri ponovnem preverjanju vsebine zabojsnika ugotovi neustreznost vsebine zabojsnika, zabojsnika ni dolžan izprazniti. V takem primeru izvajalec na zabojsnik pritrdi obvestilo, zakaj se zabojsnik ni izpraznil in o tem obvesti pristojne občinske nadzorne službe. Pristojna občinska nadzorna služba z odločbo izvajalcu nemudoma odredi praznitev zabojsnika na stroške tistega, kateremu je izvajalec s prevzemnim zapisnikom dodelil zabojsnik.«

4. člen

15. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pred vselitvijo v stanovanjsko hišo mora lastnik stanovanjske hiše obvestiti izvajalca o datumu vselitve in številu članov gospodinjstva oziroma oseb v stavbi. Zabojsnike za novozgrajene zgradbe gospodinjstev nabavi izvajalec. Nabava zabojsnikov se krije iz cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki. Zabojsniki gospodinjstev, ki jih je nabavil izvajalec ostanejo last izvajalca, ki jih redno vzdržuje. Izvajalec dotrajan zabojsnike za odpadke iz gospodinjstev nadomesti z novimi oziroma rabljenimi.

(2) Vsak podjetnik, pravna oseba oziroma drug pravni subjekt, ki opravlja gospodarsko ali drugo dejavnost na območju občine, je z usposobljenim izvajalcem dolžan skleniti pogodbo o ravnanju z odpadki. Novi povzročitelj je dolžan skleniti pogodbo z izvajalcem pred začetkom izvajanja dejavnosti. Na podlagi te pogodbe povzročitelju iz prvega stavka tega člena izvajalec priskrbi ustrezno količino in tip tipiziranih zabojsnikov, ki jih tudi sam vzdržuje. Izvajalcu je tudi dolžan sporočiti vse potrebne podatke za pripravo obračuna storitev. V pogodbi o ravnanju

z odpadki mora biti določeno predvsem naslednje: dejavnost, ki se opravlja, število in tip zabojsnikov, vrste odpadkov, pogostost odvoza odpadkov oziroma praznjenja zabojsnikov, obračun storitev, cena.

(3) Določila prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost sobodajalstva v skladu z določbami zakona, ki ureja gostinstvo ter za kmete, ki na svoji kmetiji opravljajo gostinsko dejavnost, kot svojo dopolnilno dejavnost.

(4) Ob izselitvi oziroma prenehanju uporabe stanovanjskih, poslovnih in drugih prostorov namenjenih začasnemu oziroma občasnemu bivanju, mora lastnik nevseljenost oziroma neuporabo teh prostorov daljšo od 1 leta, izvajalcu potrditi s pismeno izjavo.

(5) V večstanovanjskih stavbah je upravnik dolžan zapišniško prevzeti s strani izvajalca zabojsnike ter je odgovoren za pravilno ravnanje z njimi. Upravnik je dolžan ob vselitvi v stanovanje, izselitvi iz stanovanja oziroma o pričetku in koncu uporabe stanovanjskih prostorov predložiti stanovalcem oziroma uporabnikom prijavno-odjavni obrazec, ki so ga stanovalci oziroma uporabniki dolžni izpolniti. Upravnik je dolžan izpolnjene prijavno-odjavne obrazce posredovati izvajalcu. O vsaki vselitvi in izselitvi iz poslovnih prostorov oziroma o pričetku in koncu uporabe poslovnih prostorov je upravnik dolžan obveščati izvajalca.«

5. člen

(1) V 17. členu odloka se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Odlaganje odpadkov izven predpisanih zabojsnikov za odpadke, brskanje in razmetavanje odpadkov iz vseh vrst zabojsnikov za odpadke, kopičenje ali odlaganje komunalnih odpadkov v objektih ali na zemljiščih, ki niso namenjeni odstranjevanju ali odlaganju komunalnih odpadkov ter odlaganje odpadkov v naravo je prepovedano.«

(2) Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Izven zabojsnikov je na zbirnih in prevzemnih mestih prepovedano odlagati odpadke.«

(3) Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Pristojna občinska nadzorna služba z odločbo zahteva odstranitev odpadkov, če ti niso odloženi v skladu s tem odlokom. Odstranitev teh odpadkov opravi izvajalec na stroške povzročitelja odpadkov, kolikor povzročitelj ni znan, pa v breme lastnika zemljišča.«

6. člen

(1) V 19. členu odloka se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zbirno mesto vzdržuje po navodilih izvajalca povzročitelj odpadkov. Skrbeti mora tudi za red in čistočo na tem mestu. Zbirno mesto za večstanovanjske objekte vzdržuje po navodilih izvajalca upravnik večstanovanjskega objekta.«

(2) V 19. členu odloka se šesti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) Povzročitelj mora zabojsnik(e) na dan odvoza odpadkov z zbirnega mesta prestaviti na prevzemno mesto najkasneje do 6. ure zjutraj oziroma dan prej in jih po izpraznitvi vrniti na zbirno mesto. Povzročitelj je, ne glede na letni čas, dolžan omogočiti dostop do zabojsnikov za odpadke.«

7. člen

(1) V prvem odstavku 20. člena odloka se na koncu drugega stavka za besedo »500 prebivalcev« doda besedilo »oziroma najmanj enega ekološkega otoka v vsakem naselju oziroma kraju«.

(2) Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Zabojsnike na ekoloških otokih izvajalec redno vzdržuje in čisti najmanj dvakrat letno.«

8. člen

V 24. členu odloka se za drugim odstavkom dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) V evidenci prevzemnih mest iz prvega odstavka vodi izvajalec za vsako gospodinjstvo oziroma za vsako posamezno stavbo, kjer nastajajo komunalni odpadki, zbirko podatkov, ki vsebuje:

- ime, priimek, naslov nosilca gospodinjstva,
- število članov gospodinjstva oziroma prebivalcev s stalnim ali začasnim prebivališčem v stavbi,
- tip in prostornino predpisanih zabojnikov za odpadke,
- šifro zabojnika,
- ukrepe in opozorila izvajalca iz 13. in 14. člena odloka,
- ime in priimek oziroma naziv upravnika pri večstanovanjskih stavbah.

(4) Poleg katastra iz prejšnjega odstavka vodi izvajalec tudi zbirko podatkov pravnih oseb kot povzročiteljev, ki vsebuje:

- naziv in naslov pravne osebe,
- dejavnost,
- tip in prostornino predpisanih zabojnikov za odpadke,
- ukrepe in opozorila izvajalca iz 13. in 14. člena odloka,
- šifro zabojnika.«

9. člen

Za 24. členom odloka se doda nov 24.a člen, ki se glasi:

»24.a člen

(1) Podatke za posamezno gospodinjstvo oziroma stavbo v zbirki podatkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena lahko izvajalec spremeni na podlagi:

- sprememb podatkov, ki se jih pridobi iz centralnega registra prebivalstva in se nanašajo na število prebivalcev v gospodinjstvu oziroma stavbi,
- pisnega sporočila uporabnika storitev javne službe ravnanja z odpadki o spremembah količin nastajanja komunalnih odpadkov v skladu s 36. členom odloka,
- ugotovitev pristojnih nadzornih služb.

(2) Izvajalec najmanj enkrat letno uskladi podatke o številu prebivalcev v zbirki podatkov s podatki iz centralnega registra prebivalstva.

(3) Izvajalec o vsaki spremembi podatkov v zbirki podatkov obvesti plačnika storitev javne službe ravnanja z odpadki. Ravno tako mora v roku enega meseca po vpisu spremembe v zbirko podatkov uskladiti obračun storitev ravnanja z odpadki z nastalo spremembo.«

10. člen

V 36. členu odloka se v drugem stavku za besedilo »izvajalec uporabi uradne podatke« doda besedilo »iz razpoložljivih uradnih evidenc«.

11. člen

37. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

»37. člen

(1) Cene za ravnanje z odpadki iz gospodinjstev in od občasnih povzročiteljev se določijo na osnovi programa in stroškovnih kalkulacij izvajalca skladno z veljavnimi predpisi.

(2) Cene storitev zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov ter odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov se pri kalkulaciji cene in na računih oblikujejo ločeno:

1. za ceno za zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov, ki vključuje:

- zbiranje in prevoz bioloških odpadkov,
- zbiranje in prevoz mešanih komunalnih odpadkov,
- obdelavo mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja naloge, ki se izvajajo v okviru obveznih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov,

– prevoz preostankov po obdelavi komunalnih odpadkov na regijsko odlagališče;

2. za ceno za odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov, ki vključuje:

- obdelavo mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih,
- odlaganje obdelanih komunalnih odpadkov,
- okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov,
- finančno jamstvo za zaprtje odlagališča in izvajanje ukrepov po zaprtju odlagališča,

– za prevoz preostankov po obdelavi komunalnih odpadkov na regijsko odlagališče (če te storitve ne izvaja izvajalec zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov).

(3) Strošek okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov in strošek finančnega jamstva za zaprtje odlagališča in izvajanje ukrepov po zaprtju odlagališča se pri kalkulaciji cene in na računih prikazujeta ločeno.

(4) S plačilom, ki ga upravljavec odlagališča zaračuna za odlaganje odpadkov, morajo biti kriti vsi stroški, povezani z gradnjo in obratovanjem odlagališča, finančnim zavarovanjem ter predvideni stroški zapiranja odlagališča in stroški za izvedbo ukrepov varstva okolja po zaprtju za obdobje najmanj 30 let.

(5) Cena storitve javne službe odlaganja preostankov komunalnih odpadkov lahko vsebuje tudi upravičene bonitete ali odškodnine do 10% cene odlaganja, če to določa zakon ali drug predpis.

(6) V primeru uvedbe nove storitve se stroške iz prejšnjega odstavka obračuna glede na oceno količine opravljene storitve za prvo leto opravljanja storitve, ki jo izdela izvajalec.

(7) Ceno storitev ravnanja s komunalnimi odpadki gospodinjstev sprejme občinski svet oziroma po njegovem pooblastilu župan Občine Komen, ob upoštevanju tarifnega sistema in veljavnih predpisov, ki urejajo to področje. Predlog in kalkulacijo za spremembo cen pripravi izvajalec. Ceno in obračun storitev javne službe za gospodinjstva podrobneje določa pravilnik o tarifnem sistemu. Pravilnik o tarifnem sistemu se sprejme skupaj z odlokom.«

12. člen

(1) V 38. členu odloka se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podlaga za obračun storitev v gospodinjstvih je število članov gospodinjstva, upoštevajoč za količino vseh povzročenih komunalnih odpadkov pavšalno količino oziroma zbranih biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov, ki jo določa predpis iz sedmega odstavka prejšnjega člena.«

(2) V 38. členu odloka se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) V primeru, da se posamezni član gospodinjstva najmanj za eno šolsko leto začasno preseli v kraj izven občine Komen (šolanje, študij), se za njegov del storitev ravnanja z odpadki obračuna v 50% deležu na osebo. Kot dokazilo mora k prijavnno-odjavnemu obrazcu priložiti veljavno potrdilo o šolanju in potrdilo o začasnem prebivališču.«

13. člen

V 40. členu odloka se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) V primeru, da povzročitelj ne poravnava računa za opravljene storitve v roku 30 dni po prejemu računa, ga je izvajalec dolžan opomniti. V opominu določi dodaten rok plačila 15 dni.«

14. člen

42. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Infrastrukturni objekti in oprema, ki služijo za izvajanje javne službe, se vodijo v evidenci osnovnih sredstev Občine Komen.

(2) Medsebojna lastninska razmerja glede infrastrukturnih objektov, ki so v lasti občin Divača, Hrpelje - Kozina, Komen

in Sežana, so med občinami lastnicami določena v posebnem sporazumu.«

15. člen

V 44. členu odloka se v tretjem odstavku besedilo »občinski upravi« nadomesti z besedilom »pristojni občinski nadzorni službi iz prvega odstavka«.

16. člen

45. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo 1.460,00 EUR se kaznuje za prekrške pravna oseba – izvajalec, če:

1. ne obvešča povzročiteljev odpadkov o ekoloških otokih, obratovanju zbirnega centra in občasnem zbiranju kosovnih in nevarnih odpadkov (12. člen),

2. ne organizira odvoza kosovnih odpadkov skladno s programom ali naročilom (prvi in tretji odstavek 22. člena),

3. ne vodi evidenc in zbirke podatkov (24. člen),

4. enkrat letno ne uskladi podatkov o številu prebivalcev v zbirki podatkov s podatki iz centralnega registra prebivalstva (drugi odstavek 24. a člena),

5. odvažata odpadke z neprimernimi vozili (prvi odstavek 28. člena),

6. ne opravi odvoza odpadkov po prenehanju ovire ali višje sile (tretji odstavek 28. člena).

(2) Z globo 200,00 EUR se kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo 500,00 EUR se kaznuje za prekrške pravna oseba – izvajalec, če:

1. ne vzdržuje zabojnikov za odpadke iz gospodinjstev, dotrajanih zabojnikov ne nadomešča z novimi ali rabljenimi (prvi odstavek 15. člena),

2. ne čisti in ne vzdržuje zabojnikov na ekoloških otokih (tretji odstavek 20. člena),

3. ne očisti prevzemnega mesta, če so ga pri praznjenju zabojnikov za odpadke onesnažili njegovi delavci (sedmi odstavek 19. člena).

(4) Z globo 100,00 EUR se kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena.«

17. člen

46. člen odloka se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo 1.460,00 EUR se kaznuje za prekršek pravna oseba ali drugi pravni subjekt, če kot povzročitelj:

1. se ne vključi v odvoz odpadkov oziroma ne sklene pogodbe za ravnanje z odpadki (prvi odstavek 6. člena, prvi odstavek 11. člena, 15. člen),

2. odpadkov ne zbira ločeno (drugi odstavek 11. člena),

3. ne odlaga odpadkov v tipizirane zabojnike za odpadke (prvi in drugi odstavek 13. člena),

4. zabojnik napolni prekomerno (tretji odstavek 14. člena),

5. krši določbe iz prvega odstavka 17. člena,

6. krši določbe iz drugega odstavka 17. člena,

7. ne vzdržuje zbirnega in prevzemnega mesta skladno z navodili izvajalca (četrti odstavek 19. člena),

8. onemogoča dostop do odjemnih mest ali ekoloških otokov (osmi odstavek 19. člena),

9. ne pridobi soglasja oziroma sklene ustreznega dogovora z izvajalcem ob organiziranju javne prireditve ali čistilne akcije (25. člen),

10. ki opravlja dejavnost organiziranja kulturnih, športnih in drugih prireditev na prostem, če ne poskrbi za odpadke in ne poskrbi za čiščenje prostora po končani prireditvi ter za odvoz odpadkov (25. člen),

11. sežiga komunalne odpadke (32. člen),

12. krši določbe iz 34. in 36. člena,

13. krši določbe 47. člena.

(2) Z globo 1.460,00 EUR se kaznuje samostojni podjetnik, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo 200,00 EUR se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 400,00 EUR se kaznuje posameznik kot fizična oseba, ki stori prekršek iz 5., 9., 10. in 11. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo 200,00 EUR se kaznuje posameznik kot fizična oseba, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 7., 8. in 12. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo 100,00 EUR se kaznuje posameznik kot fizična oseba, ki stori prekršek iz 2., 6. in 13. točke prvega odstavka tega člena.«

18. člen

Za 46. členom odloka se doda nov 46.a člen, ki se glasi:

»46.a člen

(1) Z globo 1.000,00 EUR se kaznuje upravnik – pravna oseba, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 15. člena in četrtim odstavkom 19. člena tega odloka.

(2) Z globo 1.000,00 EUR se kaznuje za prekršek upravnik – samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom 15. člena in četrtim odstavkom 19. člena tega odloka.

(3) Z globo 100,00 EUR se kaznuje za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena odgovorna oseba upravnika – pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.«

KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 354-17/2010

Komen, dne 16. februarja 2011

Župan
Občine Komen
Danijel Božič l.r.

567. Odredba o razporeditvi delovnega časa, poslovnega časa ter uradnih ur v občinski upravi Občine Komen

Na podlagi 30. člena Statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 80/09) in 20. člena Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) izdajam

O D R E D B O

o razporeditvi delovnega časa, poslovnega časa ter uradnih ur v občinski upravi Občine Komen

1. člen

Ta odredba ureja začetek, konec, trajanje in razporeditev delovnega časa, poslovnega časa in uradnih ur v občinski upravi Občine Komen.

2. člen

Delovni čas je efektivni delovni čas, ko javni uslužbenec opravlja svojo delovno obveznost iz delovnega razmerja, čas odmora in čas upravičenih odsotnosti z dela v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo oziroma splošnim aktom, v katerem javni uslužbenec opravlja svojo delovno obveznost iz delovnega razmerja.

Občinska uprava posluje pet dni v tednu in sicer v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek, če ni s to odredbo drugače določeno.

Določi se premakljiv začetek in konec delovnega časa, in sicer:

	začetek delovnega časa	konec delovnega časa
– ob ponedeljkih:	7.00–8.00	15.00–16.00
– ob torkih:	7.00–8.00	15.00–16.00
– ob sredah:	7.00–8.00	17.00–18.00
– ob četrtnih:	7.00–8.00	15.00–16.00
– ob petkih:	7.00–8.00	13.00–14.30

3. člen

Poslovni čas je čas poslovanja organa z drugimi organi ali državnimi organi.

Določi se poslovni čas, in sicer:

– ob ponedeljkih:	8.00–15.00
– ob torkih:	8.00–15.00
– ob sredah:	8.00–17.00
– ob četrtnih:	8.00–15.00
– ob petkih:	8.00–13.00

4. člen

Uradne ure so čas poslovanja organa s strankami.

Določijo se uradne ure, in sicer:

– ob ponedeljkih:	8.00–12.00	
– ob sredah:	8.00–12.00	15.00–17.00
– ob petkih:	8.00–12.00	

Uradne ure po telefonu so v času uradnih ur, ki so namenjene neposrednemu poslovanju s strankami.

V primerih, ko to narekuje značaj nalog, lahko župan oziroma direktor občinske uprave, za celotno upravo ali le del, določi drugačen obseg uradnih ur.

5. člen

Delovni čas, ki velja za zaposlene v režijskem obratu

Delovni čas za zaposlene v režijskem obratu se začne vseh pet delovnih dni v tednu (v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek) ob 7. uri in konča ob 15. uri.

6. člen

Delovni čas, ki velja za zaposlene v Turistično informacijskem centru Štanjel

Delovni čas za zaposlene v TIC Štanjel se začne vseh pet delovnih dni v tednu (v ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek) ob 8. uri in konča ob 16. uri.

Predstojnik lahko glede na potrebe, ki izhajajo iz narave dela s sklepom določi drugačen delovni čas. V sklepu o drugačni razporeditvi delovnega časa se določi tudi čas trajanja drugačne razporeditve delovnega časa.

7. člen

Dajanje splošnih informacij in sprejem pisnih vlog strank je zagotovljeno vsak poslovni dan v okviru poslovnega časa v sprejemni pisarni občinske uprave.

8. člen

Na delovne dni pred državnimi prazniki in ostalimi dela prostimi dnevi se poslovni čas in uradne ure začnejo ob 8.00 ter končajo ob 12.00 uri.

Delovni čas se na podlagi pisne odločitve predstojnika občinske uprave, na v prejšnjem odstavku določene dneve začne ob 8.00 ter konča ob 13.00 uri.

9. člen

Razporeditev delovnega časa in uradnih ur v občinski upravi mora biti označena na vidnem mestu v poslovnih prostorih občinske uprave.

10. člen

Podrobneje se razporejanje delovnega časa, čas obvezne prisotnosti na delu, evidentiranje prisotnosti in odsotnosti z

dela, pogoje za opravičeno ali neopravičeno odsotnost z dela ter način mesečnega obračunavanja izpolnjene delovne obveznosti uredi z navodilom, ki ga izda župan.

11. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati Odredba o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur v Občinski upravi občine Komen št. 130-01/99-1, Uradni list RS, št. 81/99, uporabljaja pa se do 1. 2. 2011.

Št. 020-1/2011-1

Komen, dne 31. januarja 2011

Župan

Občine Komen

Danijel Božič l.r.

LOG - DRAGOMER

568. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja in podlagah za odmero komunalnega prispevka v Občini Log - Dragomer

Na podlagi 74. člena Zakona o prostorskem načrtovanju (Uradni list RS, št. 33/07 in 70/08) in 16. člena Statuta Občine Log – Dragomer (Uradni list RS, št. 33/07) je Občinski svet Občine Log - Dragomer na 4. redni seji, ki je bila dne 16. in 17. 2. 2011 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja in podlagah za odmero komunalnega prispevka v Občini Log - Dragomer

1. člen

Drugi odstavek 8. člena Odloka o programu opremljanja in podlagah za odmero komunalnega prispevka v Občini Log - Dragomer (Uradni list RS, št. 80/09) se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če parcela v projektu iz prejšnjega odstavka ni določena oziroma ni prikazana, se za površino parcele upošteva površina, kot je opredeljena v ustreznem prostorskem izvedbenem aktu oziroma v zemljiškem katastru.«

2. člen

Za drugim odstavkom 8. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če se komunalni prispevek odmerja zaradi obstoječega objekta, ki se na novo priključuje na posamezno vrsto komunalne opreme oziroma jo bo uporabljal, se upoštevajo podatki o dejanski površini parcele iz Prostorskega portala Republike Slovenije »Prostor«, Geodetske uprave RS.«

3. člen

Tretji in četrti odstavek 8. člena se nadomestita z novim četrtim odstavkom, ki se glasi:

»(4) Če na način iz prejšnjega odstavka tega člena ni mogoče pridobiti podatkov, se upošteva podatek, pridobljen na enega od naslednjih načinov:

– podatek o dejanski površini parcele iz zemljiškega katastra, na kateri je zgrajen objekt in ki je namenjena njegovi redni rabi oziroma

– pavšalna velikost parcele 600 m².«

4. člen

Tretji odstavek 9. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če se komunalni prispevek odmerja zaradi obstoječega objekta, ki se na novo priključuje na posamezno vrsto komunalne opreme oziroma jo bo uporabljal, se upoštevajo podatki o dejanski neto tlorisni površini obstoječega objekta, pridobljeni iz Prostorskega portala Republike Slovenije »Prostor«, Geodetske uprave RS.«

V četrtem odstavku 9. člena se črta besedilo »ali obstajajo drugi utemeljeni razlogi«.

5. člen

V 15. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Komunalni prispevek za objekt, v katerem so dejavnosti z različnimi faktorji dejavnosti, se izračuna s seštevanjem izračunanih delov komunalnega prispevka, ki pripadajo posamezni dejavnosti. Pri izračunu delov komunalnega prispevka se upoštevata neto tlorisna površina, namenjena posamezni dejavnosti, in sorazmerni delež površine parcele.«

6. člen

17. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Za nadomestno gradnjo se komunalni prispevek izračuna na način, kot je določen za spreminjanje neto tlorisne površine objekta oziroma za spremembo namembnosti objekta v 16. členu tega odloka.«

7. člen

Četrti odstavek 20. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če se komunalni prispevek odmerja zaradi obstoječega objekta, ki se na novo priključuje na posamezno vrsto komunalne opreme oziroma jo bo uporabljal, izda občinska uprava odločbo na zahtevo stranke ali po uradni dolžnosti.«

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 351-23/2008

Dragomer, dne 17. februarja 2011

Župan

Občine Log - Dragomer
Mladen Sumina l.r.

569. Sklep o uskladitvi zneska o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Log - Dragomer

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Log - Dragomer (Uradni list RS, št. 33/07) v zvezi s 6. členom Odloka o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Log - Dragomer (Uradni list RS, št. 90/07) je Občinski svet Občine Log - Dragomer na 4. redni seji z dne 16. 2. 2011 in 17. 2. 2011 sprejel

S K L E P

o uskladitvi zneska o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Log - Dragomer

1. člen

Znesek enkratne denarne pomoči za novorojence v Občini Log - Dragomer se uskladi za 1,8% in znaša 217,50 EUR.

2. člen

Z veljavnostjo tega sklepa preneha veljati znesek enkratne denarne pomoči za novorojence, določen s Sklepom o uskladitvi zneska o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Log - Dragomer (Uradni list RS, št. 15/09).

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 121-7/2011

Dragomer, dne 17. februarja 2011

Župan

Občine Log - Dragomer
Mladen Sumina l.r.

MORAVČE

570. Razpis predčasnih volitev članov Občinskega sveta Občine Moravče

Na podlagi drugega odstavka 26. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08) Občinska volilna komisija Občine Moravče

R A Z P I S U J E

predčasne volitve članov Občinskega sveta Občine Moravče

1. Razpisujejo se predčasne volitve članov Občinskega sveta Občine Moravče.

2. Glasovanje na predcasnih volitvah se opravi v nedeljo, 10. aprila 2011.

Za dan razpisa predcasnih volitev, s katerim začno teči roki za volilna opravila, se šteje torek, 1. marec 2011.

3. Za izvedbo volitev skrbi občinska volilna komisija.

4. Ta akt se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 040-0003/2011-1

Moravče, dne 23. februarja 2011

Predsednica

Občinske volilne komisije
Anica Grilj l.r.

NOVA GORICA

571. Sklepi o prehodu mandatov

Občinska volilna komisija Mestne občine Nova Gorica na podlagi 90. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV-UPB3 in 45/08) objavlja

S K L E P E

o prehodu mandatov

Na podlagi določb 30. člena Zakona o lokalnih volitvah in ugotovitvenega sklepa Mestnega sveta Mestne občine Nova Gorica, št. 900-13/2010 z dne 11. 11. 2010 in 16. 12. 2010, je Občinska volilna komisija Mestne občine Nova Gorica na seji dne 11. 11. 2010 sprejela sklep:

Član Mestnega sveta Mestne občine Nova Gorica postane kandidat pod zaporedno št. 4 – LDS Liberalna demokracija Slovenije, Srečko Tratnik, roj. 7. 11. 1957, iz Nove Gorice, Kromberk, Varda 6.

Na seji 4. 1. 2011 pa je volilna komisija sprejela sledeča sklepa:

1. Članica Mestnega sveta Mestne občine Nova Gorica postane kandidatka pod zaporedno številko 6 – SDS Slovenska demokratska stranka, Ana Marija Rijavec, roj. 30. 3. 1942, iz Nove Gorice, Cankarjeva 78.

2. Član Mestnega sveta Mestne občine Nova Gorica postane kandidat pod zaporedno številko 8 – SD – Socialni demokrati, Robert Žerjal, roj. 7. 1. 1950, iz Branika 230.

Št. 041-1/2010-421

Nova Gorica, dne 21. februarja 2011

Andrej Orel l.r.
Predsednik ObVK

RADEČE

572. Odlok o proračunu Občine Radeče za leto 2011

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 14/10 in 84/10), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09, 38/10 – ZUKN in 107/10) in 100. člena Statuta Občine Radeče (Uradni list RS, št. 52/06 – UPB1 in 110/09) je Občinski svet Občine Radeče na 6. seji dne 18. 2. 2011 sprejel

ODLOK o proračunu Občine Radeče za leto 2011

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se za Občino Radeče za leto 2011 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov/ konto/podkonto	2011
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	6.582.234,00
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.933.420,00
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	3.245.358,00
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.623.358,00
	703 Davki na premoženje	225.000,00
	704 Domači davki na blago in storitve	397.000,00
	705 Davki na mednarodno trgovino in transakcije	–
	706 Drugi davki	–

71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	688.062,00
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	479.300,00
	711 Takse in pristojbine	2.000,00
	712 Denarne kazni	21.000,00
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	9.300,00
	714 Drugi nedavčni prihodki	176.462,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	959.516,00
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	330.606,00
	721 Prihodki od prodaje zalog	–
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	628.910,00
73	PREJETE DONACIJE (730+731+732)	10.000,00
	730 Prejete donacije iz domačih virov	10.000,00
	731 Prejete donacije iz tujine	–
	732 Donacije za odpravo posledic naravnih nesreč	–
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	1.629.298,00
	740 Transforni prihodki iz drugih javno finančnih institucij	686.204,00
	741 Prejeta sredstva iz državn. proračuna iz sred. proračuna Evropske unije	943.094,00
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE (740+741)	50.000,00
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	50.000,00
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	7.392.234,00
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	857.256,00
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	341.577,00
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	50.540,00
	402 Izdatki za blago in storitev	371.589,00
	403 Plačila domačih obresti	56.100,00
	409 Rezerve	37.450,00
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413+414)	2.196.087,00
	410 Subvencije	41.500,00
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	411.766,00
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	178.459,00
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.564.362,00
	414 Tekoči transferi v tujino	–
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	3.864.029,00
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	3.864.029,00
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	474.862,00
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	42.000,00
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	432.862,00
	450 Plačila sredstev v proračun Evropske unije	–
III./2	PRESEŽEK ODHODKOV NAD PRIHODKI (I. – II.) (SKUPAJ PRIHODKI MINUS SKUPAJ ODHODKI)	–810.000,00

B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752+753)	10.000,00
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	10.000,00
	750 Prejeta vračila danih posojil	–
	751 Prodaja kapitalskih deležev	10.000,00
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	–
	753 Prejeta vračila danih posojil subjektom, vključenim v enotno upravljanje sredstev sistema EZR	–
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	10.000,00
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	10.000,00
	440 Dana posojila	–
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	10.000,00
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	–
	443 Povečanje namen. premož. v jav. skladih in drugih prav. osebah jav. prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	–
	444 Dana posojila subjektom vključenim v enotno upravljanje sredstev sistema EZR	–
VI.	DANA MINUS PREJETA POSOJILA IN SPREMEMBA KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0,00
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	1.070.000,00
50	ZADOLŽEVANJE	1.070.000,00
	500 Domače zadolževanje	1.070.000,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	260.000,00
55	ODPLAČILA DOLGA	260.000,00
	550 Odplačila domačega dolga	260.000,00
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	0,00
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	810.000,00
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	810.000,00
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	8.370,00

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte ter podkonte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk podkontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine www.radece.si in na oglasni deski v hodniku Občine Radeče.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(izvrševanje proračuna)

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke podkonta.

4. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

- prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/01), ki se uporabijo za namen, določen v tem zakonu
- prihodki krajevnih skupnosti Jagnjenica, Radeče, Svibno in Vrhovc:
- prihodki od občanov, ki se uporabijo za namene, za katere se pobirajo
- grobnine, ki se namensko uporabijo za tekoče stroške, vzdrževanje in obnovo pokopališča
- okoljske dajatve, ki se uporabijo za odobrene namenske investicije
- prejeta sredstva za sofinanciranje investicij ali drugih točno določenih nalog
- drugi prihodki, ki jih določi občina.

5. člen

(prerazporejanje pravic porabe)

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe kakor tudi med podprogrami v okviru glavnih programov odloča na predlog neposrednega uporabnika predstojnik neposrednega uporabnika župan oziroma v primeru ožjih delov občin predsednik sveta.

Župan dvakrat letno poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu in njegovi realizaciji.

6. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke in investicijske transfere ne sme presegati 70% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

1. v letu 2012 50% navedenih pravic porabe in
2. v ostalih prihodnjih letih 50% navedenih pravic porabe.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 20% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Predstojnik neposrednega uporabnika (župan oziroma v primeru ožjih delov občin svet ali predsednik sveta, če je tako določeno v statutu) lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20% mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

8. člen
(proračunski skladi)

Proračunski skladi so:

1. proračunska rezerva, oblikovana po ZJF,
2. rezervni stanovanjski sklad.

Proračunska rezerva se v letu 2011 oblikuje v višini 12.000 eurov.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF do višine 40.000 eurov župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE
STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

9. člen
(odpis dolgov)

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan v letu 2011 odpiše dolgove, ki jih imajo dolžniki do občine, in sicer največ do skupne višine 1.000 eurov.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE
IN JAVNEGA SEKTORJA

10. člen
(obseg zadolževanja občine in izdanih poroštev občine)

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2011 lahko zadolži do višine 1.450.000 eurov za izvedbo naslednjih investicij:

- za investicije, ki se bodo sofinancirale iz sredstev EU,
- za izgradnjo centralne čistilne naprave Radeče;
- za izgradnjo vrtca Čira Čara Radeče;
- za rekonstrukcijo kuhinje in jedilnice v OŠ Marjana Nemca Radeče;
- za izgradnjo večnamenskega objekta Jagnjenica;
- za izgradnjo cestne infrastrukture;
- za izgradnjo kanalizacijske infrastrukture.

Občina Radeče ne bo dajala poroštev za izpolnitev obveznosti javnih zavodov ter javnega podjetja, katerih ustanoviteljica je Občina Radeče.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

11. člen
(začasno financiranje v letu 2012)

V obdobju začasnega financiranja Občine Radeče v letu 2012, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

12. člen
(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-7/2011
Radeče, dne 18. februarja 2011

Župan
Občine Radeče
Matjaž Han l.r.

573. Odlok o proračunu Občine Radeče za leto 2012

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 14/10 in 84/10), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02,

56/02 – ZJU, 127/06 – ZJZP, 14/07 – ZSPDPO, 109/08, 49/09, 38/10 – ZUKN in 107/10) in 100. člena Statuta Občine Radeče (Uradni list RS, št. 52/06 – UPB1 in 110/09) je Občinski svet Občine Radeče na 6. seji dne 18. 2. 2011 sprejel

ODLOK
o proračunu Občine Radeče za leto 2012

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen
(vsebina odloka)

S tem odlokom se za Občino Radeče za leto 2012 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA
IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen
(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v EUR
	Skupina/Podskupina kontov/ konto/podkonto	2012
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	6.456.976,00
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	3.857.627,00
70	DAVČNI PRIHODKI (700+703+704+706)	3.144.458,00
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.623.358,00
	703 Davki na premoženje	224.100,00
	704 Domači davki na blago in storitve	297.000,00
	705 Davki na mednarodno trgovino in transakcije	–
	706 Drugi davki	–
71	NEDAVČNI PRIHODKI (710+711+712+713+714)	713.169,00
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	499.300,00
	711 Takse in pristojbine	2.000,00
	712 Denarne kazni	21.000,00
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	9.300,00
	714 Drugi nedavčni prihodki	181.569,00
72	KAPITALSKI PRIHODKI (720+721+722)	954.516,00
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	325.606,00
	721 Prihodki od prodaje zalog	–
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	628.910,00
73	PREJETE DONACIJE (730+731+732)	10.000,00
	730 Prejete donacije iz domačih virov	10.000,00
	731 Prejete donacije iz tujine	–
	732 Donacije za odpravo posledic naravnih nesreč	–
74	TRANSFERNI PRIHODKI (740+741)	1.584.833,00
	740 Transferni prihodki iz drugih javno finančnih institucij	361.189,00

	741 Prejeta sredstva iz državn. proračuna iz sred. proračuna Evropske unije	1.223.644,00
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE (740+741)	50.000,00
	787 Prejeta sredstva od drugih evropskih institucij	50.000,00
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	7.561.976,00
40	TEKOČI ODHODKI (400+401+402+403+409)	882.295,00
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	346.866,00
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	50.540,00
	402 Izdatki za blago in storitev	370.439,00
	403 Plačila domačih obresti	77.000,00
	409 Rezerve	37.450,00
41	TEKOČI TRANSFERI (410+411+412+413+414)	2.214.113,00
	410 Subvencije	41.500,00
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	416.266,00
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	178.459,00
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.577.888,00
	414 Tekoči transferi v tujino	–
42	INVESTICIJSKI ODHODKI (420)	4.095.793,00
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	4.095.793,00
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI (431+432)	369.775,00
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	43.000,00
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	326.775,00
	450 Plačila sredstev v proračun Evropske unije	–
III./2	PRESEŽEK ODHODKOV NAD PRIHODKI (I. – II.) (SKUPAJ PRIHODKI MINUS SKUPAJ ODHODKI)	–1.105.000,00
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752+753)	10.000,00
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	10.000,00
	750 Prejeta vračila danih posojil	–
	751 Prodaja kapitalskih deležev	10.000,00
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	–
	753 Prejeta vračila danih posojil subjektom, vključenim v enotno upravljanje sredstev sistema EZR	–
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	10.000,00
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	10.000,00
	440 Dana posojila	–
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	10.000,00
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	–
	443 Povečanje namen. premož. v jav. skladih in drugih prav. osebav jav. prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	–

	444 Dana posojila subjektom vključenim v enotno upravljanje sredstev sistema EZR	–
VI.	DANA MINUS PREJETA POSOJILA IN SPREMEMBA KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0,00
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500+501)	1.365.000,00
50	ZADOLŽEVANJE	1.365.000,00
	500 Domače zadolževanje	1.365.000,00
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	260.000,00
55	ODPLAČILA DOLGA	260.000,00
	550 Odplačila domačega dolga	260.000,00
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	0,00
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	1.105.000,00
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	1.105.000,00
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	8.370,00

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte ter podkonte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk podkontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine www.radece.si in na oglasni deski v hodniku Občine Radeče.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(izvrševanje proračuna)

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke podkonta.

4. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

- prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/01), ki se uporabijo za namen, določen v tem zakonu
- prihodki krajevnih skupnosti Jagnjenica, Radeče, Svibno in Vrhevo:
- prihodki od občanov, ki se uporabijo za namene, za katere se pobirajo
- grobnine, ki se namensko uporabijo za tekoče stroške, vzdrževanje in obnovo pokopališča
- okoljske dajatve, ki se uporabijo za odobrene namenske investicije
- prejeta sredstva za sofinanciranje investicij ali drugih točno določenih nalog
- drugi prihodki, ki jih določi občina.

5. člen

(prerazporejanje pravic porabe)

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe kakor tudi med podprogrami v okviru glavnih programov odloča na predlog neposrednega uporabnika predstojnik neposrednega uporabnika župan oziroma v primeru ožjih delov občin predsednik sveta.

Župan dvakrat letno poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu in njegovi realizaciji.

6. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke in investicijske transfere ne sme presegati 70% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

1. v letu 2013 50% navedenih pravic porabe in
2. v ostalih prihodnjih letih 50% navedenih pravic porabe.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 20% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Predstojnik neposrednega uporabnika (župan oziroma v primeru ožjih delov občin svet ali predsednik sveta, če je tako določeno v statutu) lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 20% mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

8. člen

(proračunski skladi)

Proračunski skladi so:

1. proračunska rezerva, oblikovana po ZJF,
2. rezervni stanovanjski sklad.

Proračunska rezerva se v letu 2012 oblikuje v višini 12.000 eurov.

Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF do višine 40.000 eurov župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

9. člen

(odpis dolgov)

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan v letu 2012 odpiše dolgove, ki jih imajo dolžniki do občine, in sicer največ do skupne višine 1.000 eurov.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

10. člen

(obseg zadolževanja občine in izdanih poroštev občine)

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu

financiranja se občina za proračun leta 2012 lahko zadolži do višine 990.000 eurov za izvedbo naslednjih investicij:

- za investicije, ki se bodo sofinancirale iz sredstev EU,
- za izgradnjo centralne čistilne naprave Radeče;
- za izgradnjo TRC SAVUS Radeče;
- za izgradnjo vrtca Čira Čara Radeče;
- za rekonstrukcijo kuhinje in jedilnice v OŠ Marjana Nemca Radeče;
- za izgradnjo večnamenskega objekta Jagnjenica;
- za izgradnjo cestne infrastrukture;
- za izgradnjo kanalizacijske infrastrukture.

Občina Radeče ne bo dajala poroštev za izpolnitev obveznosti javnih zavodov ter javnega podjetja, katerih ustanoviteljica je Občina Radeče.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

11. člen

(začasno financiranje v letu 2013)

V obdobju začasnega financiranja Občine Radeče v letu 2013, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

12. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-8/2011

Radeče, dne 18. februarja 2011

Župan
Občine Radeče
Matjaž Han i.r.

574. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika za vrednotenje in sofinanciranje programov športa v Občini Radeče

Na podlagi 9. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98), Nacionalnega programa športa v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 24/00 in 31/00) in 18. člena Statuta Občine Radeče (Uradni list RS, št. 52/06 – UPB1, 110/09) je Občinski svet Občine Radeče na 6. redni seji dne 18. 2. 2011 sprejel

PRAVILNIK o spremembah in dopolnitvah Pravilnika za vrednotenje in sofinanciranje programov športa v Občini Radeče

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se spremeni in dopolni Pravilnik za vrednotenje in sofinanciranje programov športa v Občini Radeče (Uradni list RS, št. 81/04), v nadaljevanju: Pravilnik.

2. člen

V 3. členu Pravilnika se druga alineja prvega odstavka dopolni tako, da se na novo glasi:

»– da imajo za določene športne programe organizirano redno dejavnost in vadbo, za katero so registrirani, najmanj eno leto pred datumom razpisa.«

3. člen

V 4. členu Pravilnika se pri točki 11. na koncu zbrše vejica in doda pika.

Točka »12. vzdrževanje in obnova športnih objektov, ki so skupnega pomena in v lasti občine.« se črta.

4. člen

V 6. členu Pravilnika se drugi odstavek spremeni tako, da se na novo glasi:

»Letni program športa pripravi strokovna služba občinske uprave, sprejme pa ga občinski svet po sprejemu vsakoletnega proračuna Občine Radeče.«

5. člen

8. člen Pravilnika se spremeni in dopolni tako, da se na novo glasi:

»Sredstva za sofinanciranje programov športa se iz občinskega proračuna dodelijo izvajalcem športnih programov na podlagi javnega razpisa, ki ga občina objavi najkasneje do konca meseca januarja tekočega leta, oziroma 30 dni po sprejemu občinskega proračuna.

Objava javnega razpisa mora vsebovati:

- navedbo naročnika,
- programe, ki so predmet sofinanciranja,
- višino razpisanih sredstev,
- pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci,
- vrste dokazil,
- kriterije in merila za izbor programov športa in dodelitev sredstev,

– določitev obdobja za porabo sredstev,

- razpisne roke,
- način dostave predlogov,
- navedbo oseb za dajanje informacij,
- rok, v katerem bodo predlagatelji obveščeni o izidu javnega razpisa.

Javni razpis se objavi na krajevno običajen način. Razpisni rok ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni.«

6. člen

V 9. členu Pravilnika se prvi odstavek spremeni in dopolni tako, da se na novo glasi:

»Odpiranje prispelih vlog opravi tričlanska komisija, ki jo imenuje župan. Član komisije ne more biti predsednik ali podpredsednik športnega društva ali odgovorna oseba drugih izvajalcev programov športa, ki se prijavljajo na razpis za sofinanciranje programov športa. Komisija vodi zapisnik o prispelih vlogah po predlagateljih in vsebinah.«

Drugi odstavek 9. člena Pravilnika se spremeni in dopolni tako, da se na novo glasi:

»Pristojna strokovna služba občinske uprave na predlog komisije pozove posameznega izvajalca k dopolnitvi vloge v osmih dneh po odpiranju ponudb.«

Četrty odstavek 9. člena Pravilnika se spremeni in dopolni tako, da se na novo glasi:

»Predlagatelji se lahko na izbor pritožijo županu občine v roku petnajstih dni od prejema sklepa. Župan odloči o pritožbi v osmih dneh od prejema pritožbe. Županova odločitev je dokončna.«

7. člen

10. člen Pravilnika se dopolni tako, da se na novo glasi:

»Z vsakim izvajalcem, ki mu je bilo priznано sofinanciranje programov športa, sklene župan pogodbo, v kateri se opredeli vsebino programov, ki so bili izbrani, čas realizacije programov, pričakovani dosežki, obseg sredstev, ki jih zagotavlja občinski proračun, roke za oddajo poročil ter druge medsebojne pravice in dolžnosti.«

8. člen

V 14. členu Pravilnika se druga in tretja alineja drugega odstavka spremenita tako, da se na novo glasita:

- 2. razred: izvajalec ima manj kot 100, a več kot 50 članov s plačano članarino,
- 3. razred: izvajalec ima manj kot 50, a več kot 20 članov s plačano članarino,«

9. člen

V 15. členu Pravilnika se pri točki 3. črta beseda »Interesna«, prvi odstavek pri tej točki pa se dopolni in spremeni tako, da se na novo glasi:

»3. Športna vzgoja otrok in mladine usmerjene v kakovostni in vrhunski šport

Zajema načrtno redno vadbo, ki ima značaj športnega treniranja v individualnih in kolektivnih športnih panogah, kjer športniki tekmujejo v uradnih tekmovanjih nacionalnih panožnih zvez. Programi vključujejo selekcije za otroke in mladino v starostnih kategorijah, glede na tekmovalne sisteme posameznih panožnih zvez. Vadbene skupine v individualnih športnih panogah morajo vključevati najmanj 5 tekmovalcev, v kolektivnih športnih panogah pa najmanj toliko, kolikor je pogoj, da ekipa lahko tekmuje, če ni drugače določeno. Določeno število tekmovalcev oziroma vadečih v vadbni skupini pri kolektivnih športih pomeni: košarka in mali nogomet – najmanj 10 vadečih, odbojka – najmanj 12, rokomet – najmanj 14 in nogomet – najmanj 16 vadečih.«

V 15. členu Pravilnika se pri točki »5. Programi športne rekreacije« drugi odstavek dopolni in spremeni tako, da se na novo glasi:

»Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira najem objekta za do 80-urne programe, za skupino ki šteje vsaj 20 oseb. Za socialno in zdravstveno ogrožene ter občane starejše od 65 let pa se lahko sofinancira tudi strokovni kader. Višina sredstev za posamezne programe, se določi na osnovi točkovanja po tabeli 4.«

Pri točki »7. Vrhunski šport« se v drugem odstavku besedilo »do 320 ur programa« nadomesti z besedilom: »do 1200 ur programa«.

Pri točki »9. Šolanje in izpopolnjevanje strokovnega kadra za potrebe izvajanja športnih programov v občini« se drugi odstavek dopolni in spremeni tako, da se na novo glasi:

»Iz proračuna lokalne skupnosti se lahko sofinancira kotizacija. Višina sredstev se določi glede na stopnjo usposabljanja, na osnovi točkovanja v tabeli 6.«

Pri točki »10. Športne prireditve« se drugi odstavek dopolni in spremeni tako, da se na novo glasi:

»Višina sredstev za športne prireditve se določi na osnovi točkovanja po tabeli 7, kjer se spremeni število udeležencev, in sicer v petem stolpcu se določi 151–200 udeležencev, v šestem stolpcu 201–250 udeležencev in v sedmem stolpcu več kot 250 udeležencev.«

Pri točki »12. Športni objekti« se četrti odstavek črta. Peti odstavek (novi četrti odstavek) pa se spremeni in dopolni tako, da se na novo glasi:

»Sredstva za investicije in za sofinanciranje vzdrževanja športnih objektov se določijo s posebno postavko v občinskem proračunu.«

10. člen

16. člen Pravilnika se spremeni in dopolni tako, da se na novo glasi:

»Tabele za določanje višine sredstev sofinanciranja športnih programov so opredeljene v Prilogi 1 – TOČKOVNI SISTEM in se smiselno uporabljajo skladno z besedilom 15. člena Pravilnika za vrednotenje in sofinanciranje programov športa v Občini Radeče (Uradni list RS, št. 81/04) ter spremembami in dopolnitvami 15. člena, ki jih določa ta pravilnik.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 671-1/2011

Radeče, dne 18. februarja 2011

Župan
Občine Radeče
Matjaž Han l.r.

TOČKOVNI SISTEM

TABELA 1: Interesna športna vzgoja otrok in mladine – izven obveznega izobraževalnega programa

				Individualni športi			Kolektivni športi **			Miselni športi			Vse oblike športa
Programi		Velikost Skupine	Max št. ur	Zaprti objekt točke	Odpri objekt točke	Strok. kader točke	Zaprti objekt točke	Odpri objekt točke	Strok. kader točke	Zaprti objekt točke	Odpri objekt točke	Strok. kader točke	Prop. gradivo
1.	Vsi programi*	max 20	60	3	2	2	60	30	15	3	0	2	20
	Plavanje*	max 20	10	3	2	2							20
2.	Vsi programi*	max 20	80	4	3	2	80	40	20	4	0	2	20
	Plavanje*	max 20	20	6	4	2							20
3.	Cicibanke in cicibani	max 20	240	60	30	20	120	60	50	60	0	20	
	Mlajše deklice in mlajši dečki	max 20	400	100	50	40	200	100	80	100	0	40	
	Starejše deklice in st. dečki	max 20	800	200	100	80	400	200	160	200	0	80	
	Kadetinje in kadeti	max 20	1100	275	135	110	550	275	220	275	0	110	
	Mladinke in mladinci	max 20	1100	275	135	110	550	275	220	275	0	110	
4.	Vsi programi	max 10	80	40	20	20	80	40	20	40	0	20	

* – število točk/športnika pri individualnih in miselnih športih

** – **minimalno število tekmovalcev/vadečih pri posameznih panogah je določeno v 15. členu Pravilnika**

1. Interesna športna vzgoja predšolskih otrok
2. Interesna športna vzgoja osnovnošolskih otrok
3. Športna vzgoja otrok in mladine usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport
4. Športna vzgoja otrok in mladine s posebnimi potrebami

TABELA 1A – Šolska športna tekmovanja

	Občinsko tekmovanje	Medobčin. tekmovanje	Področno tekmovanje	Državno tekmovanje
Organizacija in izvedba	10	15	20	30
Udeležba	5	5	10	15

TABELA 2: Kakovostni in vrhunski šport

Programi	Max št. ur	Max št. ur	Zaprti objekt	Odpri objekt	1.-3.m	4.-6.m	7.-10.m	nad 10.mesto
	Kakovostni šport	Vrhunski šport			I.liga	II.liga	III.liga	IV.liga
Individualni šport	320	1200	100	50	100	80	60	40
Kolektivni šport	320	1200	200	100	150	100	80	60
Miselne igre	320	1200	50	0	100	80	60	40

TABELA 3: Šport invalidov

Programi	Velikost skupine	Max št. ur	Zaprti objekt	Odpri objekt	Strokovni kader
			točke	točke	točke
Vsi programi	max 10	80	150	50	50

TABELA 4: Športna rekreacija

	Velikost skupine	Max št. ur	Zaprti objekt	Odprti objekt	Strokovni kader
			točke	točke	Točke
Vsi programi	min 20	80	100	40	0
Starejši od 65 let	min 20	80	150	50	50

TABELA 5: Delovanje društev in zveze na ravni lokalne skupnosti

	Število članov oz. registriranih igralcev				Število selekcij			Število točk za vsako včlanjeno društvo v zvezi
	Nad 100	51–100	21–50	Do 20	Do 2 selekciji	3 selekcije	4 in več selekcij	
Društva	100	90	70	40	20	30	50	
Zveza								25

TABELA 6: Izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov

Nivo izobraževanja	Število točk
izpopolnjevanje	10
Potrjevanje licenc (za sodnike)	20
Potrjevanje licenc (za vaditelje, učitelje, planinske vodnike)	30
Izobraževanje za pridobitev licence – I. stopnja	50
Izobraževanje za pridobitev licence – II. stopnja	60
Izobraževanje za pridobitev licence – III. stopnja (trener)	70

TABELA 7: Množične športne prireditve

Predvideno št. udeležencev	do 20	21–50	51–100	101–150	151–200	201–250	več kot 250
Nivo športne prireditve							
Občinska športna prireditev	10	20	30	40	50	60	70
Medobčinska športna prireditev	20	30	40	50	60	70	80
Državna športna prireditev	30	50	50	80	90	100	120
Mednarodna športna prireditev	40	60	60	90	100	120	140

TABELA 8: Bonus točke za kategorizirane tekmovalce

Programi	Bonus točke				
	Športna vzgoja mladine, usmerjene v kakovostni in vrhunski šport	Kakovostni šport	Vrhunski šport		
			Perspektivni r.	Mednarodni r.	Svetovni r.
Individualni šport	10	20	30	40	50
Kolektivni šport	5	10	15	20	25

1575. Sklep o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2011

Na podlagi 29. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09 in 51/10), Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 14/07 in 55/09), Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 84/07, 94/07 in 100/09), 41. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDSLS, Uradni list RS, št. 86/10) in 95. člena Statuta Občine Radeče (Uradni list RS, št. 52/06 – UPB1 in 110/09) je Občinski svet Občine Radeče na 6. seji dne 18. 2. 2011 sprejel

S K L E P**o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2011**

1. S tem sklepom se določi Letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2011.

2. Za realizacijo prihodkov proračuna Občine Radeče za leto 2011 iz naslova prodaje nepremičnega premoženja se prodajo poslovni prostori v orientacijski vrednosti 121.453 €, stanovanja oziroma stanovanjske hiše v orientacijski vrednosti 121.453 €, garaže v orientacijski vrednosti 9.468 €, kmetijska zemljišča v orientacijski vrednosti 32.920 € ter stavbna zemljišča v orientacijski vrednosti 595.990 €.

3. Vrednost nepremičnin se določi na podlagi cenitve sodno zapriseženega cenilca.

4. Individualni program razpolaganja z nepremičnim premoženjem in pogodbo o prodaji premoženja podpiše župan Občine Radeče.

5. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-5/2011

Radeče, dne 18. februarja 2011

Župan
Občine Radeče
Matjaž Han l.r.

576. Sklep o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2012

Na podlagi 29. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09 in 51/10), Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 14/07 in 55/09), Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 84/07, 94/07 in 100/09), 41. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDSLS, Uradni list RS, št. 86/10) in 95. člena Statuta Občine Radeče (Uradni list RS, št. 52/06 – UPB1 in 110/09) je Občinski svet Občine Radeče na 6. seji dne 18. 2. 2011 sprejel

S K L E P**o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2012**

1. S tem sklepom se določi Letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2012.

2. Za realizacijo prihodkov proračuna Občine Radeče za leto 2012 iz naslova prodaje nepremičnega premoženja se prodajo poslovni prostori, v orientacijski vrednosti 121.453 €, stanovanja oziroma stanovanjske hiše, v orientacijski vrednosti 121.453 €, garaže, v orientacijski vrednosti 9.468 €, kmetijska zemljišča, v orientacijski vrednosti 32.920 € ter stavbna zemljišča, v orientacijski vrednosti 595.990 €.

3. Vrednost nepremičnin se določi na podlagi cenitve sodno zapriseženega cenilca.

4. Individualni program razpolaganja z nepremičnim premoženjem in pogodbo o prodaji premoženja podpiše župan Občine Radeče.

5. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-6/2011

Radeče, dne 18. februarja 2011

Župan
Občine Radeče
Matjaž Han l.r.

zap.št.	lastnik	k.o.	parc. št.	lokacija	velikost (m2)	vrsta rabe zemljišča	vrednost	skupaj	opomba
1.	Občina Radeče	Radeče	367/9	bivši Borovo	56,31	posl. prostor	45.000,00 €	45.000,00 €	
2.	Občina Radeče	Radeče	14/1	bivša Hrana	39,07	posl.prostori	18.000,00 €	18.000,00 €	
3.	Občina Radeče	Radeče	130/11	ZD Radeče kletni prostor			58.453,00 €	58.453,00 €	
Skupaj poslovni prostori								121.453,00 €	

zap.št.	lastnik	k.o.	parc. št.	lokacija	velikost (m2)	vrsta rabe zemljišča	vrednost	skupaj	opomba
1.	Občina Radeče	Radeče	8	Starograjska ulica 5	123	gosp. posl, stan. hiša	15.000,00 €	15.000,00 €	
2.	Občina Radeče	Radeče	315	Titova ulica 58	57,41	stanovanje	44.779,80 €		
	Občina Radeče	Radeče	315	Titova ulica 58	28,76	stanovanje	22.432,80 €		
	Občina Radeče	Radeče	315	Titova ulica 58	56,17	stanovanje	43.812,60 €	111.025,20 €	
3.	Občina Radeče	Radeče	367/18	Titova ulica 12	64,88	stanovanje	48.660,00 €	48.660,00 €	
4.	Občina Radeče	Svibno	1177/14	Svibno 28	126,00	stavba ali zgradba	20.000,00 €	20.000,00 €	1/2
Skupaj stanovanja								194.685,20 €	

[illegible]

zap.št.	lastnik	k.o.	parc. št.	lokacija	velikost (m2)	vrsta rabe zemljišča	vrednost	skupaj	opomba
1.	Občina Radeče	Radeče	10	Starograjška ulica 5	584	gozd	2.920,00 €	2.920,00 €	
2.	Občina Radeče	Svibno	1177/13	Svibno 28	17.300	njiva, gozd			1/2
	Občina Radeče	Svibno	1174/2	Svibno 28	1.460	travnik			1/2
	Občina Radeče	Svibno	1177/37	Svibno 28	549	njiva			1/2
	Občina Radeče	Svibno	1177/38	Svibno 28	319	travnik	30.000,00 €	30.000,00 €	1/2
Skupaj kmetijska zemljišča								32.920,00 €	

zap.št.	lastnik	k.o.	parc. št.	lokacija	velikost (m2)	vrsta rabe zemljišča	vrednost	skupaj	opomba
1.	Občina Radeče	Radeče	174/26	bivša lokacija Spar	1.382	travnik			
	Občina Radeče	Radeče	174/3	bivša lokacija Spar	4.632	njiva			
2.	Občina Radeče	Radeče	173/14	bivša lokacija Spar	451	travnik		498.000,00 €	
	Občina Radeče	Radeče	9/4	Starograjska ulica 5	183	dvorišče	1.830,00 €	1.830,00 €	
3.	Občina Radeče	Obrežje	338/5	Obrežje/PC	816	travnik	24.480,00 €		
	Občina Radeče	Obrežje	338/5	Obrežje/PC	1.016	travnik	30.480,00 €		
	Občina Radeče	Obrežje	339/1	Obrežje/PC	634	travnik	19.020,00 €	73.980,00 €	
4.	Občina Radeče	Obrežje	578/1	Obrežje "Križišče"	1.109	cesta	22.180,00 €	22.180,00 €	
Skupaj stavbna zemljišča								595.990,00 €	
Skupaj prodaja nepremičnin								954.516,20 €	

577. Sklep o letnem načrtu pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2011

Na podlagi 29. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09 in 51/10), Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 14/07 in 55/09), Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 84/07, 94/07 in 100/09), 41. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDLS, Uradni list RS, št. 86/10) in 95. člena Statuta Občine Radeče (Uradni list RS, št. 52/06 – UPB 1 in 110/09) je Občinski svet Občine Radeče na 6. seji dne 18. 2. 2011 sprejel

S K L E P**o letnem načrtu pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2011**

1. S tem sklepom se določi Letni načrt pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2011.
2. Za realizacijo odhodkov proračuna Občine Radeče za leto 2011 iz naslova nakupa nepremičnega premoženja se predvideva nakup naslednjih nepremičnin (glej specifikacijo v prilogi), v vrednosti 151.422 €.
3. Vrednost nepremičnin se določi na podlagi cenitve sodno zapriseženega cenilca.
4. Individualni program pridobivanja nepremičnega premoženja in pogodbe o nakupu nepremičnin podpiše župan Občine Laško.
5. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-5/2011/2
Radeče, dne 18. februarja 2011

Župan
Občine Radeče
Matjaž Han l.r.

578. Sklep o letnem načrtu pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2012

Na podlagi 29. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/27 – UPB2, 76/08, 79/09 in 51/10), Zakona o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 14/07 in 55/09), Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Uradni list RS, št. 84/07, 94/07 in 100/09), 41. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (ZSPDLS, Uradni list RS, št. 86/10) in 95. člena Statuta Občine Radeče (Uradni list RS, št. 52/06 – UPB 1 in 110/09) je Občinski svet Občine Radeče na 8. seji dne 18. 2. 2011 sprejel

S K L E P**o letnem načrtu pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2012**

1. S tem sklepom se določi Letni načrt pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2012.
2. Za realizacijo odhodkov proračuna Občine Radeče za leto 2012 iz naslova nakupa nepremičnega premoženja se predvideva nakup naslednjih nepremičnin (glej specifikacijo v prilogi), v vrednosti 153.735 €.
3. Vrednost nepremičnin se določi na podlagi cenitve sodno zapriseženega cenilca.
4. Individualni program pridobivanja nepremičnega premoženja in pogodbe o nakupu nepremičnin podpiše župan Občine Laško.
5. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-6/2011/2
Radeče, dne 18. februarja 2011

Župan
Občine Radeče
Matjaž Han l.r.

Nakup nepremičnin - 2011–2012

zap.št.	k.o.	parc. št.	lokacija	velikost (m2)	vrsta rabe zemljišča	vrednost	skupaj	opomba
1.	Radeče	173/21	pri Sparu	416	travnik	10.400,00 €		
	Radeče	173/22	pri Sparu	219	travnik	5.475,00 €		
	Radeče	174/16	pri Sparu	742	njiva	18.550,00 €		
	Radeče	174/17	pri Sparu	464	njiva	11.600,00 €		
	Radeče	174/18	pri Sparu	811	njiva	20.275,00 €		
	Radeče	174/2	bivša lokacija Spar	1.738	njiva	43.450,00 €	109.750,00 €	
2.	Radeče	184/2	stari Petrol	1.041	dvorišče	31.230,00 €		
	Radeče	184/7	stari Petrol	374	zelenica	11.220,00 €		
	Radeče	184/6	stari Petrol	120	posl.stavba, funkc.obj.	3.600,00 €	46.050,00 €	
3.	Obrežje	282/1	Obrežje	138	njiva	5.154,30 €		
	Obrežje	*36	Obrežje	237	stavba ali zgradba	8.851,95 €		
	Obrežje	281/4	Obrežje	410	ekstenzivni sadovnjak	15.313,50 €		
	Obrežje	268/2	Obrežje	108	ekstenzivni sadovnjak	4.033,80 €		
	Obrežje	*35/2	Obrežje	44	stavba ali zgradba	1.643,40 €	34.996,95 €	

4.	Radeče	570/4	"obvoznica"	454	travnik		
	Radeče	840	"obvoznica"	840	travnik		
	Radeče	568/5	"obvoznica"	1.593	neplodno		
	Radeče	568/1	"obvoznica"	818	travnik	70.000,00 €	70.000,00 €
5.	Hotemež	367/3	Dobrava	223	nezazid. stav. zem.	6.690,00 €	6.690,00 €
6.	Obrežje	576/1	Obrežje "ovinek"	60	pašnik	600,00 €	600,00 €
7.	Radeče	165/1	"Svoboda"	230	stavba in dvorišče		
	Radeče	165/4	"Svoboda"	305	stavba in dvorišče		35.000,00 €
8.	Dole pri Litiji	1901/1	Bele vode	400			2.070,00 €
	Dole pri Litiji	1901/2	Bele vode				
	Dole pri Litiji	1900/11	Bele vode				
	Dole pri Litiji	1967/1	Bele vode				
Skupaj nakup nepremičnin							305.156,95 €

ŠEMPETER - VRTOJBA**579. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi sosveta za zagotavljanje večje varnosti občanov**

Na podlagi 21. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 66/09 – UPB7, 22/10) in 14. člena Statuta Občine Šempeter - Vrtojba (Uradni list RS, št. 88/04, 74/05, 132/06 in 94/09) je Občinski svet Občine Šempeter - Vrtojba na 3. redni seji dne 17. 2. 2011 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi sosveta za zagotavljanje večje varnosti občanov****1. člen**

V 1. členu se črta besedilo: »Policijskim oddelkom Šempeter« in se ga nadomesti z besedilom: »Policijsko postajo Šempeter pri Gorici«.

2. člen

V 4. členu se črta besedilo prvega in drugega odstavka, ki se ga nadomesti z besedilom:

»Sosvet ima 8 stalnih članov, ki so njegovi člani po funkciji. Mandat članov traja štiri leta oziroma do izteka mandata občinskemu svetu.

Sosvet sestavljajo:

1. Župan – predsednik sosveta
2. Predstavnik Policijske postaje Šempeter
3. Neposredni vodja organa v katerem deluje redarska služba
4. Predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu
5. Predstavnik, ki ga imenuje občinski svet
6. Predstavnik Krajevnega odbora Šempeter pri Gorici
7. Predstavnik Krajevnega odbora Vrtojba
8. Predstavnik Osnovne šole Ivana Roba Šempeter pri Gorici.«

3. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01101-2/2011-29

Šempeter pri Gorici, dne 17. februarja 2011

Župan
Občine Šempeter - Vrtojba
mag. Milan Turk l.r.

580. Sklep o financiranju političnih strank iz sredstev proračuna Občine Šempeter - Vrtojba

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 27/08 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/08, 100/08 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/09, 14/10 Odl. US: U-I-267/09-19, 51/10, 84/10 Odl. US: U-I-176/08-10), 26. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – UPB1, 103/07) ter 14. člena Statuta Občine Šempeter - Vrtojba (Uradni list RS, št. 88/04, 74/05, 132/06 in 94/09) je Občinski svet Občine Šempeter - Vrtojba na 3. redni seji dne 7. 2. 2011 sprejel

S K L E P**o financiranju političnih strank iz sredstev proračuna Občine Šempeter - Vrtojba****1.**

Političnim strankam, ki so kandidirale kandidate oziroma kandidatke na zadnjih volitvah za občinski svet, pripadajo sredstva iz proračuna Občine Šempeter - Vrtojba sorazmerno številu glasov, ki jih je posamezna politična stranka dobila na volitvah.

2.

Politična stranka pridobi sredstva iz proračuna, če je dobila najmanj 50% glasov, potrebnih za izvolitev enega člana občinskega sveta.

3.

Višina zneska za financiranje političnih strank ne sme presegati 0,6% sredstev (primerna poraba), ki jih ima občina opredeljene po predpisih o financiranju občin in s katerimi občina lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog.

4.

Višina sredstev, ki se namenijo za financiranje političnih strank, se določi v proračunu občine za tekoče proračunsko leto in znaša 0,33 EUR mesečno za dobljen glas na volitvah za člane Občinskega sveta Občine Šempeter - Vrtojba.

5.

Sredstva se političnim strankam nakazujejo štirikrat letno, in sicer ob koncu vsakega četrtletja na njihove račune.

6.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o financiranju političnih strank v Občini Šempeter - Vrtojba, št. 011-01-2/2001, z dne 1. 2. 2007.

7.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se z dnem sprejema Odloka o proračunu Občine Šempeter - Vrtojba za leto 2011.

Št. 01101-2/2011-20

Šempeter pri Gorici, dne 17. februarja 2011

Župan
Občine Šempeter - Vrtojba
mag. Milan Turk l.r.

TIŠINA**581. Razpis naknadnih ponovnih volitev članov v odbore vaških skupnosti Borejci, Gederovci, Murski Petrovci, Rankovci, Sodišinci, Tišina, Tropovci in Vanča vas**

Na podlagi drugega odstavka 92. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08) Občinska volilna komisija Občine Tišina

RAZPISUJE**naknadne ponovne volitve članov v odbore vaških skupnosti Borejci, Gederovci, Murski Petrovci, Rankovci, Sodišinci, Tišina, Tropovci in Vanča vas**

1. Naknadne ponovne volitve v odbore vaških skupnosti Borejci (en član), Gederovci (trije člani), Murski Petrovci (trije

člani), Rankovci (dva člana), Sodišinci (dva člana), Tišina (dva člana), Tropovci (en član) in Vanča vas (trije člani), bodo v nedeljo, 10. aprila 2011.

2. Za dan razpisa volitev, s katerim pričnejo teči roki za volilna opravila, se šteje 1. marec 2011.

3. Za izvedbo volitev skrbi Občinska volilna komisija.

Št. 032-0011/2011-1

Tišina, dne 22. februarja 2011

Predsednica
Občinske volilne komisije
Simona Vinkovič Škalič l.r.

TREBNJE

582. Razpis rednih volitev članov svetov krajevnih skupnosti na območju Občine Trebnje

Na podlagi 110. in 111. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo (ZLV-UPB3), 45/08) ter na osnovi 32. člena Statuta Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 45/07, 111/07, 11/09)

RAZPISUJEM

redne volitve članov svetov krajevnih skupnosti na območju Občine Trebnje

1. Redne volitve v svete krajevnih skupnosti Čatež, Dobrič, Dolenja Nemška vas, Knežja vas, Račje selo, Sela pri Šumberku, Svetinja, Šentlovrenc, Štefan, Trebnje, Veliki Gaber, Velika Loka se opravijo v nedeljo, 10. 4. 2011.

2. Za dan razpisa volitev, s katerim začnejo teči roki za volilna opravila se šteje torek, 1. 3. 2011.

3. Za izvedbo volitev skrbi Občinska volilna komisija.

Št. 040-1/2011-21

Trebnje, dne 28. februarja 2011

Župan
Občine Trebnje
Alojzij Kastelic l.r.

ŽALEC

583. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra, parc. št. 1506/7 k.o. Levec, parc. št. 2001/1, k.o. Žalec, in parc. št. 2001/7, k.o. Žalec

Na podlagi 24. člena Statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/99, 43/00, 37/01, 25/02, 5/03, 29/03, 134/04, 16/05, 94/05 in 23/06) je Občinski svet Občine Žalec na seji dne 3. 2. 2011 sprejel

SKLEP

o ukinitvi statusa javnega dobra, parc. št. 1506/7, k.o. Levec, parc. št. 2001/1, k.o. Žalec, in parc. št. 2001/7, k.o. Žalec

I.

Občina Žalec ukine status javnega dobra, parc. št. 1506/7, k.o. Levec, v izmeri 388 m², parc. št. 2001/1, k.o. Žalec v izmeri 752 m² in parc. št. 2001/7, k.o. Žalec, v izmeri 1497 m².

II.

V zemljiški knjigi pri Okrajnem sodišču v Žalcu se na parc. št. 1506/7, k.o. Levec, parc. št. 2001/1, k.o. Žalec, in parc. št. 2001/7, k.o. Žalec, vknjiži lastninska pravica na imetnika Občina Žalec.

III.

Sklep prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 464-04-0003/2011

Žalec, dne 3. februarja 2011

Župan
Občine Žalec
Janko Kos l.r.

ŽIROVNICA

584. Obvezna razlaga četrtega odstavka 8. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za podeželje v Občini Jesenice za Občino Žirovnica

Na podlagi 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01, 109/01, in Uradni vestnik Gorenjske, št. 34/04, 17/05, in Uradni list RS, št. 39/06, 61/07, 98/09) in 79. člena Poslovnika občinskega sveta (Uradni list RS, št. 23, 99, Uradni vestnik Gorenjske, št. 13/02, 31/03, 10/05, in Uradni list RS, št. 101/06, 39/07, 94/08, 98/09) je Občinski svet Občine Žirovnica sprejel na 3. redni seji dne 24. 2. 2011

OBVEZNO RAZLAGO

četrtega odstavka 8. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za podeželje v Občini Jesenice za Občino Žirovnica (Uradni list RS, št. 51/98, 5/06 – UPB1, 121/06 – popr., 43/07, št. 45/07 – popr. in 49/09)

v naslednjem besedilu:

V besedilu »nadomestne gradnje na isti lokaciji« pomeni, da so dopustne tudi novogradnje objektov na isti lokaciji, kot so bili predhodno odstranjeni objekti, »da sta njihova višina in zazidana površina lahko večja od zgoraj dovoljene« pa pomeni, da sta lahko višina ali zazidana površina novogradnje na mestu predhodno odstranjenega objekta večji, kolikor višina novega objekta ne presega absolutne višine obstoječega (odstranjenega objekta) oziroma zazidana površina novega objekta presega dovoljeno zazidano površino za tako namembnost objekta, kolikor je imel obstoječi objekt enake namembnosti večjo zazidano površino. Za takšne primere se ne uporabljajo določila prejšnjega odstavka.

2.

Obvezna razlaga začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-0012/2008

Breznica, dne 24. februarja 2011

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

**585. Odlok o spremembi Odloka o ustanovitvi
in izdajanju časopisa Občine Žirovnica**

Na podlagi 9. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – UPB1) in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01, 109/01 in 39/06, UVG, št. 34/04 in 17/05, in Uradni list RS, št. 39/06, 61/07 in 98/09) je Občinski svet Občine Žirovnica na 3. redni seji dne 24. 2. 2011 sprejel

O D L O K
o spremembi Odloka o ustanovitvi in izdajanju
časopisa Občine Žirovnica**1. člen**

V Odloku o ustanovitvi in izdajanju časopisa Občine Žirovnica (UVG, št. 17/05, in Uradni list RS, št. 25/06, 16/07, 76/09 in 50/10) se v 5. členu drugi odstavek spremeni tako, da se po novem glasi:

»Časopis izide najmanj šestkrat letno. Termine izida določi na začetku tekočega leta svet časopisa na predlog odgovornega urednika.«

2. člen

V 6. členu se številka »24« nadomesti s »24–32«.

3. člen

V 22. členu se prvi stavek spremeni tako, da se po novem glasi: »Stranke, liste in druge osebe, ki kandidirajo na lokalnih volitvah, imajo v času volilne kampanje, ki ga določa zakon, na voljo po 1 stran formata A4 brezplačno za predstavitev kandidatov za župana in po 1 stran formata A4 brezplačno za predstavitev list.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00201-0002/2003

Breznica, dne 24. februarja 2011

Župan
Občine Žirovnica
Leopold Pogačar l.r.

VLADA**586. Uredba o spremembi Uredbe o spremembi Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida**

Na podlagi četrtega odstavka 112. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o spremembi Uredbe o spremembi Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida****1. člen**

V Uredbi o spremembi Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida (Uradni list RS, št. 39/10) se za 2. členom doda novi 2.a člen, ki se glasi:

»2.a člen

Spremenjena 6. točka prvega odstavka 11. člena uredbe in nova priloga 2 se začneta uporabljati 1. oktobra 2011.«.

2. člen

Ta uredba začne veljati 1. marca 2011.

Št. 00719-8/2011

Ljubljana, dne 28. februarja 2011

EVA 2011-2511-0052

Vlada Republike Slovenije

Borut Pahor l.r.
Predsednik

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE****587. Akt o spremembi Akta o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina**

Na podlagi drugega odstavka 32. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08 in 22/10), ter soglasja Javne agencije Republike Slovenije za energijo št. 21-5/2011/S-2, z dne 23. 2. 2011, GEOPLIN PLINOVODI d.o.o., kot izvajalec dejavnosti sistemkega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina, izdaja

A K T**o spremembi Akta o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina****1. člen**

V Aktu o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 26/10, 34/10, 51/10, 60/10, 75/10, 84/10, 95/10, 107/10 in 6/11) se zadnji odstavek 2. člena spremeni tako, da glasi:

»Cena zemeljskega plina za lastno rabo, izravnavo količinskih odstopanj in posebnih sistemskih storitev (C_B): 0,2814 EUR/Sm³.«.

2. člen

Ta akt začne veljati 1. marca 2011.

Št. 10/2010

Ljubljana, dne 23. februarja 2011

EVA 2011-2111-0043

GEOPLIN PLINOVODI d.o.o.

Direktor

Marjan Eberlinc, univ. dipl. inž. str. l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

553. Zakon o davčnem postopku (uradno prečiščeno besedilo) (ZDavP-2-UPB4) 1437
554. Zakon o davku na dodano vrednost (uradno prečiščeno besedilo) (ZDDV-1-UPB3) 1510
555. Zakon o dohodnini (uradno prečiščeno besedilo) (ZDoh-2-UPB7) 1543
556. Akt o razpisu volitev v občinska sveta in volitve županov v občinah Trebnje in Mirna 1576

PRESEDNIK REPUBLIKE

557. Ukaz o podelitvi odlikovanja Republike Slovenije 1576

VLADA

558. Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o nadomestilu plače in povračilih stroškov med opravljanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči 1576
586. Uredba o spremembi Uredbe o spremembi Uredbe o okoljski dajatvi za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida 1611
559. Sklep o odprtju Gospodarskega urada Republike Slovenije v Milanu 1581

MINISTRSTVA

560. Pravilnik o pogojih glede objektov in opreme pri reji kokoši nesnic in piščancev za prirejo mesa 1581
561. Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati kreditni posrednik 1581
562. Pravilnik o poročanju dajalcev kreditov o sklenjenih kreditnih pogodbah 1582

DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE

587. Akt o spremembi Akta o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina 1611

OBČINE

BOVEC

563. Odlok o proračunu Občine Bovec za leto 2011 1584
564. Sklep o financiranju političnih strank v Občini Bovec 1586

KOMEN

565. Odlok o proračunu Občine Komen za leto 2011 1586
566. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o načinu opravljanja obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov 1588
567. Odredba o razporeditvi delovnega časa, poslovnega časa ter uradnih ur v občinski upravi Občine Komen 1591

LOG - DRAGOMER

568. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja in podlagah za odmero komunalnega prispevka v Občini Log - Dragomer 1592
569. Sklep o uskladitvi zneska o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Log - Dragomer 1593

MORAVČE

570. Razpis predčasnih volitev članov Občinskega sveta Občine Moravče 1593

NOVA GORICA

571. Sklepi o prehodu mandatov 1593

RADEČE

572. Odlok o proračunu Občine Radeče za leto 2011 1594
573. Odlok o proračunu Občine Radeče za leto 2012 1596
574. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika za vrednotenje in sofinanciranje programov športa v Občini Radeče 1598
575. Sklep o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2011 1602
576. Sklep o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem Občine Radeče za leto 2012 1602
577. Sklep o letnem načrtu pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2011 1605
578. Sklep o letnem načrtu pridobivanja nepremičnega premoženja Občine Radeče za leto 2012 1605

ŠEMPETER - VRTOJBA

579. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi sosveta za zagotavljanje večje varnosti občanov 1608
580. Sklep o financiranju političnih strank iz sredstev proračuna Občine Šempeter - Vrtojba 1608

TIŠINA

581. Razpis naknadnih ponovnih volitev članov v odbore vaških skupnosti Borejci, Gederovci, Murski Petrovci, Rankovci, Sodišinci, Tišina, Tropovci in Vanča vas 1608

TREBNJE

582. Razpis rednih volitev članov svetov krajevnih skupnosti na območju Občine Trebnje 1609

ŽALEC

583. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra, parc. št. 1506/7 k.o. Levec, parc. št. 2001/1, k.o. Žalec, in parc. št. 2001/7, k.o. Žalec 1609

ŽIROVNICA

584. Obvezna razlaga četrtega odstavka 8. člena Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za podeželje v Občini Jesenice za Občino Žirovnica 1609
585. Odlok o spremembi Odloka o ustanovitvi in izdajanju časopisa Občine Žirovnica 1610

Uradni list RS – Razglasni del

Razglasni del je objavljen v elektronski izdaji št. 13/11 na spletnem naslovu: www.uradni-list.si

VSEBINA

- Objave po Zakonu o medijih 441
- Objave sodišč 442
- Objave zemljiškoknjižnih zadev 442

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktorica mag. Špela Munih Stanič • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2011 je 350 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 425 14 19, računovodstvo (01) 200 18 60, naročnine (01) 425 23 57, telefaks (01) 200 18 25, prodaja (01) 200 18 38, preklici (01) 425 02 94, telefaks (01) 425 14 18, uredništvo (01) 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) (01) 200 18 32, uredništvo – telefaks (01) 425 01 99 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767